

ແຜນການສອນບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດ ທີ 3 ກັນຍາ 2006 (09-03-2006)

ແມ່ນຂ້ອຍບໍ່? ເປັນຜູ້ນຳ?

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄົມຟີ: (ໂຢຊຸຍ 1:1-18)

ຂໍ້ພຣະຄົມຟີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: (ໂຢຊຸຍ 1:1-15)

ພຣະຄົມຟີແຫ່ງຄວາມຈິງ: ເມື່ອພຣະເຈົ້າປະທານໂອກາດໃຫ້ຄົນໃດຄົນນຶ່ງເປັນຜູ້ນຳ ພຣະອົງຈະຊົງໝູນໃຈແລະເພີ່ມເຕີມແຮງໃຫ້ໃນການເປັນຜູ້ນຳ.

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ບົດຮຽນນີ້ໄດ້ແຕ່ງຂຶ້ນເພື່ອຊ່ວຍທ່ານໃນການພັດທະນາຄວາມຊຳນານຕ່າງໆຂອງການເປັນຜູ້ນຳຝ່າຍຈິດວິນຍານທີ່ພຣະເຈົ້າປະສົງໃຫ້ທ່ານມີໂດຍ:

- ການລຽງລຳດັບອົງປະກອບຂອງທ່ານໂຢຊຸຍທີ່ໄດ້ເປັນຜູ້ນຳພາຊາວອິສະຣາເອນ.
- ການຍອມຮັບໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການທີ່ຈະໃຫ້ພວກທີ່ເຊື່ອໃຫ້ຮຽນຮູ້ການນຳພາໃນຂອບເຂດທີ່ພວກເຂົາເປັນຢູ່ນັ້ນ.

ແຜນການສອນ

ຂັ້ນຕອນທີ 1:

ບົດນຳ:

- 1) ຈັດຕຽມໄວ້ລ່ວງໜ້າ. ຈັດແຈ້ງຫ້ອງຮຽນເປັນສອງພາກສ່ວນ ແຕ່ລະບ່ອນໃຫ້ວາງເຈ້ຍແຜ່ນນຶ່ງໄວ້ ຊຶ່ງຂຽນວ່າດັ່ງນີ້ "ຈົ່ງໃຊ້ເຄື່ອງປຸງແຕ່ງທີ່ຈັດຕຽມໄວ້ນີ້ ເພື່ອເຮັດນ້ຳຫວານທີ່ທ່ານມັກ" ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ມີເຄື່ອງປຸງແຕ່ງຫລືເຄື່ອງປຸກອນໃດໆ. ເມື່ອນັກຮຽນເຂົ້າມາໃນຫ້ອງແລ້ວໃຫ້ນຳເຂົ້າເຈົ້າໄປບ່ອນ(ໂຕະ)ທຳອິດ . ຖ້າເຂົາເຈົ້າມີຄຳຖາມ ບອກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າລໍຖ້າ. ຫລັງຈາກໄດ້ປະມານ 2-3 ນາທີແລ້ວ ນຳພານັກຮຽນໃຫ້ອອກຄວາມຄິດເຫັນວ່າເຂົາເຈົ້າຄິດແນວໃດກ່ຽວກັບວຽກທີ່ຈະເຮັດ ແຕ່ບໍ່ມີເຄື່ອງປຸກອນແລະບໍ່ມີການໝູນໃຈໃດໆ
- 2) ນຳນັກຮຽນເຂົ້າສູ່ການສຶກສາພຣະຄົມຟີໃນ "ບົດນຳ" ຂອງບົດຮຽນ "ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດນຳພາຄົນອື່ນ ໄດ້ຢ່າງໃດ?" ຊຶ່ງໃຫ້ນັກຮຽນເຫັນວ່າເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງຮຽກເອີ້ນຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງໃຫ້ເຮັດວຽກພຣະອົງຈັດຕຽມ ແລະໝູນໃຈລາວໃຫ້ເຮັດວຽກນັ້ນ.
- 3) ໃຫ້ຂຽນຫົວເຄື່ອງບົດຮຽນແລະ ຫົວຂໍ້ການຮຽນໃສ່ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່ຕິດໄວ້ທີ່ກະດານ. ແມ່ນຂ້ອຍບໍ່? ເປັນຜູ້ນຳ? ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດນຳພາຄົນອື່ນ ໄດ້ຢ່າງໃດ?

ຂັ້ນຕອນທີ 2:

1. ກ້າວຂຶ້ນໄປ (ໂຢຊຸຍ 1:1-5)

- 1) ໃຫ້ນັກຮຽນຄົນນຶ່ງອາສາ ອ່ານພຣະທັມ ໂຢຊຸຍ 1:1-5)
- 2) ເບິ່ງຕາມຄຳອະທິບາຍໃນບົດຮຽນ, ຈົ່ງອະທິບາຍສັ້ນໆ ເຮື່ອງຄຸນສົມບັດການຮັບໃຊ້ຂອງໂຢຊຸຍ
- 3) ຂຽນການເປັນຜູ້ນຳໃສ່ກະດານ ແບ່ງອອກເປັນສອງຂ້າງ ທາງຊ້າຍແລະຂວາ. ຫົວຂໍ້ທາງຊ້າຍຂຽນວ່າ ຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ທາງຂວາຂຽນວ່າ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງໂຢຊຸຍ ໃຫ້ນັກຮຽນເປີດພຣະຄົມຟີ ໂຢຊຸຍ 1:1-5 ຖາມນັກຮຽນວ່າພຣະເຈົ້າສັນຍາຕໍ່ໂຢຊຸຍແນວໃດແລະຖາມຕໍ່ໄປວ່າໂຢຊຸຍມີຄວາມຮັບຜິດຊອບແນວ

ໃດ. ແລ້ວຂຽນໃສ່ກ້ອງຫົວຂໍ້ທີ່ຂຽນໄວ້ເທິງກະດານໃຫ້ຖືກຕ້ອງ.

- 4) ໃຫ້ນັກຮຽນແບ່ງປັນຄຳສັນຍາທີ່ພຣະເຈົ້າມີຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ
- 5) ອ່ານພຣະທັມຂໍ້ 3-4 ແລະຊີ້ບອກວ່າ ຄຳສັນຍາໃນພຣະທັມທີ່ອ່ານມານີ້ແມ່ນສັນຍາຕໍ່ທຸກຄົນ ບໍ່ແມ່ນແຕ່ໂຢຊວຍ ພຽງຄົນດຽວ. ແລະຕັ້ງຄຳຖາມ: "ເປັນຫຍັງຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າໃນຂໍ້ພຣະຄົມນີ້ຈຶ່ງສຳຄັນບໍ່ພຽງແຕ່ຜູ້ນຳ ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ສຳລັບຜູ້ເຊື່ອອື່ນໆ ນຳ?"
- 6) ເວົ້າເຖິງຄວາມຈິງວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຮຽນເອີ້ນຜູ້ທີ່ເຊື່ອມາເຮັດວຽກໃດວຽກນຶ່ງໂດຍສະເພາະເຈາະຈົງ. ຈຶ່ງອະທິບາຍ ສັ້ນໆ ເຮື່ອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຮຽນເອີ້ນໂຢຊວຍໃຫ້ເປັນຜູ້ນຳຕາມຂໍ້ພຣະຄົມພີທີ່ສຶກສາມານັ້ນ. ຕັ້ງຄຳຖາມວ່າ: "ພຣະ ເຈົ້າຮຽນເອີ້ນທ່ານໃຫ້ເຮັດວຽກຫຍັງ? ທ່ານມີຄວາມຕັ້ງໃຈແນວໃດແດ່ທີ່ຈະກ້າວຂຶ້ນໄປດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຟັງພຣະ ອົງ?"

ຄຳຖາມອອກຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະທັມໂຢຊວຍ 1:1-5

1. ທ່ານຄິດແນວໃດ ຖ້າຫາກຈະກ້າວຂຶ້ນເປັນຜູ້ນຳແທນທ່ານໂມເຊ?
2. ການມີຣະນະພາບຂອງໂມເຊ ເຮັດໃຫ້ໂຢຊວຍມາເຖິງຈຸດຫັນປ່ຽນ. ສະພາບການອັນໃດທີ່ເຮັດໃຫ້ທ່ານຕ້ອງມີການ ຫັນປ່ຽນ? ທ່ານຕອບສນອງຕໍ່ສະພາບການນັ້ນແນວໃດ?
3. ຄິດເບິ່ງວ່າຖ້າທ່ານເປັນໂຢຊວຍ. ທ່ານຈະບອກຄົນອື່ນເຖິງບົດບາດການເປັນຜູ້ນຳໃຫມ່ຢ່າງໃດ? ທ່ານຈະເວົ້າແນວ ໃດກັບເຂົາເຈົ້າເພື່ອຕຽມຕົວຂ້າມນີ້ຈຳແນກໄປສູ່ດິນແດນແຫ່ງຄຳສັນຍາ?
4. ໃນພຣະທັມຂໍ້ 1-5 ພຣະເຈົ້າສັນຍາກັບໂຢຊວຍວ່າແນວໃດ, ທ່ານເຫັນວ່າເປັນຄຳສັນຍາທີ່ຄ້ຳປະກັນເຖິງການເປັນ ຜູ້ນຳຫລືບໍ່? ເພາະເຫດໃດ?

ຂັ້ນຕອນທີ 3:

2. ຢືນຫມັ້ນຄົງຢູ່ ໂຢຊວຍ 1:6-9

- 1) ໃຫ້ນັກຮຽນອາສາ ອ່ານພຣະທັມໂຢຊວຍ 1:6-9.
- 2) ໃຫ້ນັກຮຽນຄົ້ນຄວ້າພຣະທັມໂຢຊວຍ 1:6-9 ເພື່ອຫາຄຳສັນຍາທີ່ພຣະເຈົ້າມີກັບໂຢຊວຍ ແລະຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງໂຢຊວຍ. ແລ້ວຂຽນໃສ່ກ້ອງຫົວຂໍ້ທີ່ຂຽນໄວ້ເທິງກະດານໃຫ້ຖືກຕ້ອງ
- 3) ໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານຄຳອະທິບາຍໃນວັກທີ 5 ຂອງຫົວຂໍ້ນີ້ ແລະນຳພາແລກຄວາມຄິດເຫັນແລະອະທິບາຍຄຳວ່າ "ເຂັ້ມແຂງ" ແລະ "ກ້າຫານ" ຕັ້ງຄຳຖາມ: "ເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວຄຳນີ້ຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກຕໍ່ໂຢຊວຍ? ຄຳໝາຍ ໃຈນີ້ເຮັດໃຫ້ທ່ານມີຄວາມຮູ້ສຶກແນວໃດກ່ຽວກັບການເປັນຜູ້ນຳ?"
- 4) ຕັ້ງຄຳຖາມ: ຜູ້ເປັນຄຣິສຕຽນໃນສະໄໝນີ້ຈະສນັບສນູນຜູ້ນຳໃຫ້ຕັ້ງຫມັ້ນຄົງຢູ່ໄດ້ຢ່າງໃດ?
- 5) ພານັກຮຽນສຶກສາພຣະຄົມພີຂໍ້ທີ 7 ໃຊ້ຄຳອະທິບາຍໃນບົດຮຽນຕີຄວາມໝາຍ "ຄວາມສຳເຣັດ" ຕັ້ງຄຳຖາມ: ຄວາມສຳເຣັດທີ່ກ່າວໃນໂຢຊວຍ ປຽບທຽບໃສ່ຄວາມສຳເຣັດກັບຜູ້ນຳສະໄໝນີ້ເປັນແນວໃດ?

ຄຳຖາມອອກຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະທັມໂຢຊວຍ 1:6-9

1. ພຣະເຈົ້າກ່າວຕັກເຕືອນໂຢຊວຍໃນການກະທຳ 2 ຢ່າງ ດ້ວຍຄວາມກ້າຫານແລະຍອມເຊື່ອຟັງຕໍ່ຄຳສັ່ງຂອງພຣະ ເຈົ້າ. ຫຼັງສອງຢ່າງນັ້ນຈະໃຊ້ກັບການເປັນຜູ້ນຳຢ່າງໃດ?
2. ຄວາມສຳເຣັດໃນສະໄໝນີ້ປຽບທຽບໃສ່ຄວາມສຳເຣັດທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຮຽນເອີ້ນໂຢຊວຍຢ່າງໃດ?
3. ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວຍ້າຕໍ່ໂຢຊວຍໃຫ້ "ເຂັ້ມແຂງ" ແລະ "ກ້າຫານ" ໃນສະຖານະການອັນໃດແດ່ທີ່ທ່ານຢາກໄດ້ຍິນຄຳ ໝາຍໃຈດັ່ງກ່າວນີ້?
4. ເປັນໄປໄດ້ບໍ່ ທີ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງໂດຍທີ່ບໍ່ມີຄວາມກ້າຫານ ຫລືມີຄວາມກ້າຫານແຕ່ບໍ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ? ເປັນ ຫຍັງຈິ່ງເປັນໄປໄດ້ ຫລືບໍ່ໄດ້?

5. ຕາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງທ່ານ, ໃນກໍລະນີໃດໃນສະຖານະທີ່ທີ່ຜູ້ນຳຈຳເປັນຕ້ອງຢືນຢູ່ຢ່າງໜັ້ນຄົງ? ເປັນຫຍັງ ?

ຂັ້ນຕອນທີ 4:

3. ໃຫ້ການຊີ້ນຳຢ່າງແຈ້ງ ໂຢຊວຍ 1:10-11

- 1) ໃຫ້ນັກຮຽນອາສາອ່ານພຣະທັມໂຢຊວຍ 1:10-11
- 2) ໃຫ້ນັກຮຽນຄິດເຖິງຍາມເຂົ້າເຈົ້າຫລົງທາງ ແລ້ວຢຸດຖານທິດທາງ, ຫລືເວົ້າເຖິງປະສົບການຂອງທ່ານເອງ. **ຕັ້ງຄຳຖາມ:** ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເຫັນວ່າການບອກຢ່າງແຈ້ງນັ້ນສຳຄັນ? ຖ້າການບອກບໍ່ແຈ້ງທ່ານຄິດວ່າຈະມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ?
- 3) ໃຫ້ຄຳຄິດເຫັນວ່າ ການເປັນຜູ້ນຳທີ່ສຳເລັດຕ້ອງມີການຊີ້ນຳຢ່າງແຈ້ງ ແລະອະທິບາຍວ່າເປັນຫຍັງການຊີ້ນຳຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນ.
- 4) ຊີ້ໃຫ້ນັກຮຽນເຫັນວ່າໃນພຣະທັມໂຢຊວຍ 1:10 ໄດ້ເລີ່ມຈາກໂຢຊວຍຮັບຄຳສັ່ງຈາກພຣະເຈົ້າແລ້ວໄດ້ມອບຄຳສັ່ງນັ້ນຕໍ່ໄປໃຫ້ພວກອິສະຣາເອນ. ໃຫ້ນັກຮຽນຊີ້ບອກ (ຫລືຂີດວົງມົນ) ຄຳສັ່ງທີ່ໂຢຊວຍບອກກັບຫົວໜ້າຂອງອິສະຣາເອນ ໃນວັກທີ 2 ຂອງບົດຮຽນຂໍ້ນີ້ ອີງຕາມພຣະທັມໂຢຊວຍ 1:10-11. ແລະບອກນັກຮຽນຂີດເສັ້ນກ້ອງຂອງຂໍ້ທີ່ໂຢຊວຍບອກເຂົ້າເຈົ້າໃຫ້ເຮັດ.

ຄຳຖາມເພື່ອອອກຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະທັມໂຢຊວຍ 1:10-11

1. ເປັນຫຍັງໂຢຊວຍຈຶ່ງມອບຄຳສັ່ງໃຫ້ຜູ້ນຳອິສະຣາເອນ ແທນທີ່ລາວຈະເຮັດເອງ?
2. ທ່ານຄິດວ່າປະຊາຊົນຈະມີທ່າທີແນວໃດ ໃນການຮັບຄຳສັ່ງໃຫ້ເຮັດ ຖ້າໂຢຊວຍຫາກບໍ່ບອກເຫດຜົນຂອງຄຳສັ່ງນັ້ນແກ່ເຂົາເຈົ້າ?
3. ຍາມໃດ ທີ່ທ່ານຕ້ອງການຄຳບອກທີ່ແຈ້ງ? ທ່ານຈະອະທິບາຍວິທີກະທຳແລະຜົນທີ່ຈະໄດ້ຮັບແນວໃດ?

ຂັ້ນຕອນທີ 5:

4. ເລີ່ມຕົ້ນໃນການຮັບຜິດຊອບ ໂຢຊວຍ 1:12-15

- 1) ໃຫ້ນັກຮຽນອາສາອ່ານພຣະທັມໂຢຊວຍ 1:12-15
- 2) ໃຫ້ນັກຮຽນຊອກຫາໃນບົດຮຽນທີ່ກ່າວວ່າ **ຄວາມຮັບຜິດຊອບ** ທີ່ຖືກຮຽນເອີ້ນໃຫ້ຕອບສະໜອງໃນວັກທີ 1 ຂອງບົດຮຽນຂໍ້ນີ້. **ຕັ້ງຄຳຖາມ:** ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເຫັນວ່າສຳຄັນທີ່ຜູ້ນຳຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ? ແມ່ນຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນຖ້າຫາກຜູ້ນຳມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແຕ່ຜູ້ຕິດຕາມບໍ່ມີ?
- 3) ອະທິບາຍສັ້ນກ່ຽວກັບຄວາມຄິດໃນການຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ຮ່ວມງານ. ໝູນໃຈໃຫ້ນັກຮຽນຊອກຫາຜູ້ຮ່ວມງານທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ.

ຄຳຖາມເພື່ອອອກຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະທັມໂຢຊວຍ 1:12-15

1. ໃນສະຖານະການດັ່ງກ່າວນີ້ ທ່ານຢາກເປັນຜູ້ນຳ ຫລືເປັນຜູ້ຕິດຕາມ? ເພາະເຫດໃດ? ດຽວນີ້ເດທ່ານຢາກເປັນຜູ້ໃດ? ເພາະເຫດໃດ?
2. ໃນຂໍ້ພຣະທັມທີ່ສຶກສາຢູ່ນີ້ໄດ້ເວົ້າແນວໃດເຖິງຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນຖານະທີ່ເຮົາເປັນຄຣິສຕຽນ?
- 3) ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂຢຊວຍຢ່າງໃດໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນຂໍ້ກ່ອນ ທີ່ນຳມາໃຊ້ກັບຜູ້ນຳໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ເຮົາກຳລັງສຶກສາຢູ່ດຽວນີ້?
4. ທ່ານເປັນຜູ້ນຳ ແລະເປັນຜູ້ຕິດຕາມ ໃນຕຳແໜ່ງໃດ? ຕຳແໜ່ງເຫລົ່ານີ້ທ່ານຮັບຜິດຊອບເພື່ອຜູ້ໃດ?

ຂັ້ນຕອນທີ 6:

ບົດສູບ:

- 1) ພາຍໃນອາທິດນີ້ ແນະນຳນັກຮຽນອ່ານບົດຮຽນລື່ມຄືນແຕ່ລະຫົວຂໍ້ຂອງບົດຮຽນນີ້
- 2) ເຕືອນຄວາມຈຳນັກຮຽນອີກເທື່ອນຶ່ງວ່າ ເມື່ອພຣະເຈົ້າເປີດໂອກາດໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງເປັນຜູ້ນຳພາ. ພຣະອົງຊົງປະທານການໝູນໃຈແລະພະລັງໃຫ້ນຳ. ໃຫ້ນັກຮຽນຄິດເບິ່ງວ່າພຣະເຈົ້າອາດຈະຮຽກເອີ້ນເຂົາເຈົ້າເປັນຜູ້ນຳໃນທາງໃດທາງນຶ່ງກໍເປັນໄດ້.
3. ປິດການຮຽນດ້ວຍການອະທິຖານ ເນັ້ນໃສ່ໃຫ້ນັກຮຽນຈົ່ງເຂັ້ມແຂງ, ກ້າຫານ, ລະນຶກເຖິງຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ ໃນຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າກ້າວອອກໄປຮັບບົດບາດ ຫລືຮັບຕຳແໜ່ງການເປັນຜູ້ນຳ.

ໝາຍເຫດ: = ແຜນການສອນບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ແມ່ນຂອງຄູ

= ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ແມ່ນຂອງນັກຮຽນ

ຂໍໃຫ້ຄູ ສຶກສາແຜນການສອນນີ້ ແລະເລືອກເອົາສ່ວນທີ່ເຫັນວ່າເໝາະສົມກັບຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານໄປໃຊ້ສອນ. ພຣະວິນຍານບໍ່ຮຸ້ນສຸດຄືທີ່ປຶກສາການສອນຂອງທ່ານ ຈົ່ງທູນຂໍການຊົງນຳຈາກພຣະອົງ.

(ແຜນການສອນນີ້ ແມ່ນສະບັບທົດລອງ ຖ້າຫາກທ່ານມີຄວາມຄິດເຫັນແນວໃດກະຮຸນາສົ່ງຂ່າວໃຫ້ຄະນະຜູ້ຈັດທຳຊາບນຳດ້ວຍ. ຂໍພຣະເຈົ້າຊົງອວຍພຣະພອນ)

ອຸປຸຖິມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັນຜົນ www.lsb.org

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດ ທີ 3 ກັນຍາ 2006 (9-3-2006)

ແມ່ນຂ້ອຍບໍ່? ເປັນຜູ້ນຳ?

ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: ໂຢຊຸວຍ 1:1-15

ພຣະຄຳພີແຫ່ງຄວາມຈິງ: ເມື່ອພຣະເຈົ້າປະທານໂອກາດໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ນຳພາ, ພຣະອົງຍັງປະທານຄວາມໝູນໃຈແລະພະລັງໃນການນຳພາອີກດ້ວຍ.

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ບົດຮຽນນີ້ໄດ້ແຕ່ງຂຶ້ນເພື່ອຊ່ວຍທ່ານໃນການພັດທະນາຄວາມຊຳນານຕ່າງໆຂອງການເປັນຜູ້ນຳຝ່າຍຈິດວິນຍານທີ່ພຣະເຈົ້າປະສົງໃຫ້ທ່ານມີໂດຍ:

- ການລວງລຳດັບອົງປະກອບຂອງທ່ານໂຢຊຸວຍທີ່ໄດ້ເປັນຜູ້ນຳພາຊາວອິສະຣາເອນ.
- ການຍອມຮັບໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການທີ່ຈະໃຫ້ພວກທີ່ເຊື່ອໃຫ້ຮຽນຮູ້ການນຳພາໃນຂອບເຂດທີ່ພວກເຂົາເປັນຢູ່ນັ້ນ.

ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດນຳພາຄົນອື່ນໄດ້ຢ່າງໃດ?

ເຈ້ນມີໄດ້ຖືກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຮັບຕຳແໜ່ງເປັນຜູ້ຈັດການບໍລິຫານຂອງອົງການໃຫ້ຄຳປຶກສາຂອງພວກສົ່ງເສີມຊີວິດ. ເປັນການຮ້ອງຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງແນ່ນອນ, ແຕ່ວ່າກໍ່ບໍ່ໝັ້ນໃຈໃນຄວາມສາມາດຂອງຕົນ, ລາວລັງເລໃຈໃນການຮັບໜ້າທີ່ນີ້. ຫຼັງຈາກທີ່ລາວໄດ້ໂທລະຄົມກັບພໍ່ຂອງລາວເພື່ອຄຳແນະນຳແລ້ວ, ພໍ່ລາວບອກວ່າ: "ຖ້າວ່າພຣະເຈົ້າຫາກຮ້ອງເຈົ້າແລ້ວ. ພຣະອົງຈະປະທານສະຕິປັນຍາທຸກຢ່າງແລະກຳລັງທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການ. ຮັບຕຳແໜ່ງນັ້ນໂລດ!" ລາວກໍ່ໄດ້ຮັບ. ພຣະເຈົ້າກໍ່ໄດ້ປະທານສິ່ງທີ່ຕ້ອງການໃຫ້. ແລະອົງການນັ້ນກໍ່ເກີດໝາກອອກຜົນດີ.

ມີຜູ້ໃຫຍ່ຫລາຍຄົນຢາກຈະນຳພາແຕ່ກໍ່ສົງໄສຕໍ່ສິ່ງທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ເຮັດນັ້ນ. ແຕ່ກໍ່ມີຫລາຍຄົນທີ່ຢາກຈະເປັນຜູ້ຕິດຕາມເທົ່ານັ້ນແຕ່ກໍ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາພົບຕຳແໜ່ງຂອງການເປັນຜູ້ນຳທີ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ສະແດງຫາ. ເຖິງປານນັ້ນກໍ່ມີບາງຄົນທີ່ຮັບໂອກາດເປັນຜູ້ນຳ, ແລະຍັງບໍ່ສາມາດມອງເຫັນຄວາມສາມາດເປັນໄປໄດ້ຂອງພວກເຂົາເອງ. ປະສົບການຂອງທ່ານໂຢຊຸວຍສາມາດຊ່ວຍທ່ານໃນການຊອກຫາຫລັກການຈາກພຣະຄຳພີ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານຮັບໜ້າທີ່ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ມີແຜນການສຳລັບທ່ານນັ້ນ.

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ກ້າວຂຶ້ນ (ໂຢຊຸວຍ 1:1-5)

1) ໂມເຊໄດ້ນຳພາໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າອອກຈາກການເປັນຂ້າທາດໃນປະເທດເອຢິບຜ່ານຖິ່ນກັນດານຊິນອີເຖິງສິ້ນແຫລມຂອງແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກເອົາໂຢຊຸວຍໃຫ້ກ້າວຂຶ້ນເປັນຂັ້ນຜູ້ນຳພາແທນຫລັງຈາກໄດ້ປະກາດເຖິງການຕາຍຂອງທ່ານໂມເຊ. ແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປ່ຽນແປງ.

2) ໂມເຊໄດ້ຖືກບັນລະຍາຍໄວ້ວ່າເປັນຂ້າທາດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ວິນຍານຂອງການເປັນຂ້າທາດນັ້ນກໍ່ຍັງໄດ້ຕົກໄປເຖິງໂຢຊຸວຍດ້ວຍ, ຄືກ້າວໄວ້ວ່າຜູ້ໄດ້ຮັບໃຊ້ໂມເຊ. ຜູ້ນຳແບບພຣະເຈົ້ານັ້ນ, ທຳອິດ, ເຕັມໃຈຮັບໃຊ້; ຕໍ່ໄປ, ຮຽນວິທີຮັບໃຊ້; ຕໍ່ຈາກນັ້ນ, ຮຽນວິທີການນຳພາ.

3) ຄຳວ່າດຽວນີ້ແນະນຳໃຫ້ເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ມີຄວາມຕ້ອງປະສົງຢາກໃຫ້ໂຢຊຸວຍກ້າວເຂົ້າສູ່ຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ

ຂອງແຜນການພຣະອົງ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ໂຢຊວຍຕຽມຕົວຂ້າມແມ່ນ້ຳໄປຫາແຜ່ນດິນທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັນຍາກັບພວກອິສຣາເອນ.

4) ການຕຽມຕົວຕໍ່ເຫດການເປັນກຸນແຈສຳລັບການເປັນຜູ້ນຳທີ່ດີ. ຢ່າງໜ້ອຍຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າສີ່ຢ່າງກໍສວມກຳລັງໃຫ້ໂຢຊວຍຈັດຕຽມໄພ່ພົນດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈ:

1. ໂຢຊວຍພ້ອມທັງທຸກໆຄົນໄດ້ຮວມຢູ່ໃນແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ. ທຸກໆຄົນມີບ່ອນຂອງໃຜລາວໃນດິນແດນແຫ່ງພຣະສັນຍາ; ທຸກໆຄົນມີໜ້າທີ່ຊຶ່ງຈະຕ້ອງໄດ້ເຮັດ.
2. ຄຳແນະນຳແຈ້ງ-ພວກເຂົາຕ້ອງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈຳແດນໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາ.
3. ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ປະທານແຜ່ນດິນໃຫ້ປະຊາຊົນອິສຣາເອນເອງ, ເພື່ອໃຫ້ຄົບເຕັມຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັນຍາກັບອັບຣາຮາມ, ອີຊາກ, ແລະຢາໂຄບ(ພຣະບັນຍັດສອງ 34:4)
4. ພວກອິສຣາເອນສາມາດໄປດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈ ທີ່ຮູ້ວ່າແຜ່ນດິນນັ້ນໄດ້ຕົກເປັນກຳມະສິດຂອງພວກເຂົາແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ກ່າວວ່າ, "ເຮົາຈະປະທານໃຫ້" ແຕ່ພຣະອົງບອກວ່າ "ເຮົາກຳລັງປະທານໃຫ້" (ຂໍ້ 2) ແລະ "ເຮົາໄດ້ປະທານໃຫ້ພວກເຈົ້າແລ້ວ" (ຂໍ້ 3).

5) ຂອງປະທານຈາກພຣະເຈົ້າລວມທັງທຸກໆບ່ອນທີ່ພວກເຂົາຢຽບໄປແລະປະຮອຍຕີນໄວ້. ຈາກ ເລບານອນໃນພາກເໜືອແລະຖິ່ນກັນດານທາງພາກໃຕ້ຈົນເຖິງແມ່ນ້ຳເອີຟຣາດທາງທິດຕາເວັນອອກແລະເຖິງທະເລເມດີແຕຣາເນ ທາງຕາເວັນຕົກ, ແລະດິນແດນຂອງຊາວອິດຕິທັດທີ່ກໍາລັງເປັນຂອງຊາວອິສຣາເອນ.

6) ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບອກໃຫ້ໂຢຊວຍເຖິງຂອງປະທານຂອງພຣະອົງຊຶ່ງແມ່ນດິນແດນທີ່ຊົງໄດ້ສັນຍາກັບໂມເຊນັ້ນ. ເມື່ອພຣະເຈົ້າຮ້ອງພວກເຮົາໃຫ້ຮັບໃຊ້ພຣະອົງ, ພຣະອົງຈະປະທານທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການ-ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ຄຳສັນຍາເຫລົ່ານັ້ນຄົບເຕັມ.

7) ປະໂຫຍກສຸດທ້າຍຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ໂຢຊວຍແມ່ນແບບສ່ວນຕົວ. ການໃຊ້ນາມບຸຣຸດທີ່ສາມຈຳນວນໜ້ອຍນີ້, ພຣະເຈົ້າມີພຣະປະສົງມອບສັນຍາສາມຂໍ້ໃຫ້ພິເສດແກ່ຜູ້ນຳໃຫມ່ຂອງພຣະອົງ:

1. ໂຢຊວຍບໍ່ຄວນຈະຢ້ານກຳລັງຂອງພວກສັດຕູ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັນຍາໄວ້ວ່າຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະສາມາດຍືນຕໍ່ສູ້ກັບໂຢຊວຍໄດ້.
2. ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັນຍາວ່າຈະຢູ່ກັບໂຢຊວຍເໝືອນດັ່ງຢູ່ກັບໂມເຊ. ພະລັງຂອງໂມເຊ, ສະຕິປັນຍາ, ແລະການຊົງນຳແມ່ນໄດ້ມາຈາກສາຍສຳພັນສ່ວນຕົວທີ່ມີຕໍ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໂຢຊວຍສາມາດວາງໃຈໃນສາຍສຳພັນສ່ວນຕົວເຊັ່ນດຽວກັນ.

3. ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັນຍາວ່າຈະບໍ່ຈາກຫລີປະຖິ້ມໂຢຊວຍຈັກເທື່ອ. ຄຳວ່າບໍ່ຈາກຫລີປະຖິ້ມເຈົ້າສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນການສືບຕໍ່ເນື່ອງຄຳສັນຍາ-ໂຢຊວຍສາມາດເພິ່ງອາສັຍການຊົງສະຖິດຢູ່ນຳຂອງພຣະເຈົ້າ (ຂໍ້ 5).

8) ເມື່ອໃດຫາກພວກເຮົາຕິດຕາມການຊົງຮຽກເອີ້ນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະກ້າວຂຶ້ນໃນທາງສິນທັມແລະເປັນຜູ້ນຳຝ່າຍຈິດວິນຍານສະລະອອກຈາກພາຍໃນສັງຄົມແລະອິດຄອງປະເພນີ, ພວກເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້ໃນຄວາມເຊື່ອ, ໂດຍຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຮົາແລະຈະໃຫ້ພວກເຮົາສາມາດເມື່ອເຮົາຫາກຕິດຕາມພຣະອົງ. ພຣະເຈົ້າຊົງສັນຍາຂອງການສະຖິດຢູ່ຂອງພຣະອົງ, ການຊົງນຳທາງຂອງພຣະອົງ, ແລະພະລັງຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອທຸກໆຄົນ.

2. ຢືນໝັ້ນຄົງຢູ່ (ໂຢຊວຍ 1:6-9)

1) ຄວາມຢ້ານ, ຄວາມອ່ອນແອ, ແລະຄວາມເຊື່ອຢູ່ດຽງຢ່ອນໆກໍມີສ່ວນນຳເອົາຄວາມຫລົ້ມເຫລວມາ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ອອກຄຳສັ່ງແກ່ໂຢຊວຍໃຫ້ກະທຳການດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ ແລະຄວາມຮັບຮູ້ຕໍ່ຄຳແນະນຳທັງໝົດຂອງພຣະອົງ. ພຣະເຈົ້າໃຊ້ປະໂຫຍກນີ້ເຖິງສາມເທື່ອ "ຈົ່ງເຂັ້ມແຂງແລະກ້າຫານ." ຜູ້ນຳຕ້ອງການກຳລັງແລະຄວາມກ້າຫານເພື່ອໃຫ້ຕຳແໜ່ງນັ້ນຄົບເຕັມຕາມຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ. ໜ້າທີ່ທີ່ພຣະເຈົ້າມອບໃຫ້ໂຢຊວຍຄືການແບ່ງປັນດິນແດນໃຫ້ຕະກຸນອິສຣາເອນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສາບານໄວ້ກັບພວກບັນພະບູຣຸດຂອງພວກເຂົາ. ດິນແດນນີ້ເປັນມໍຣະດົກມາຈາກພຣະ

ຜູ້ເປັນເຈົ້າເອງ

2) ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກໂຢຊວຍວ່າເຫນືອສິ່ງອື່ນໃດໜຶ່ງລາວຕ້ອງການກຳລັງແລະຄວາມກ້າຫານໃນການສືບຕໍ່ເຊື່ອຟັງ. ລາວຈະບໍ່ໜີໄປທາງຂວາຫລືໄປທາງຊ້າຍ. ຖ້າຫາກວ່າໂຢຊວຍຢາກໃຫ້ພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ດ້ວຍ, ປົກປ້ອງຮັກສາ, ແລະປະທານສິ່ງສາລະພິດໃຫ້, ລາວຕ້ອງລະມັດລະວັງຮັກສາທຸກໆຄຳແນະນຳທີ່ໂມເຊໄດ້ສົ່ງໄວ້ນັ້ນ. ສິ່ງເກດເບິ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ຄຳວ່າ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ເພື່ອເນັ້ນໃຫ້ເຫັນວ່າສາຍສຳພັນຂອງໂມເຊກັບພຣະອົງນັ້ນໄດ້ເປັນນຶ່ງໃນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຟັງ.

3) ໂຢຊວຍໄດ້ຕິດຕາມປຶ້ມຄຳແນະນຳ. ຄວາມສຳເລັດຜົນຂອງລາວໄດ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບການຕິດຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າເປັນທັງຫຼ້າເຫລື້ອມຂອງໂມເຊ. ປຶ້ມນັ້ນບໍ່ຄວນໃຫ້ທ່າງຈາກປາກຂອງລາວ. ລາວຄວນຮຽນຮູ້ພຣະທັມນັ້ນທຸກມື້ທຸກຄືນ. ໂດຍການທ່ອງຈຳແລະຈິດຈຳໃສ່ພຣະຄຳນັ້ນ, ພວກເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງພວກເຮົາຄົບເຕັມ. ໂຢຊວຍໄດ້ຕັ້ງໃຈປະຕິບັດຕາມຖ້ອຍຄຳທີ່ຂຽນໄວ້ນັ້ນ. ບໍ່ພຽງແຕ່ໃຫ້ຮູ້ຈັກພຣະຄຳເທົ່ານັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງປະຕິບັດຕາມດ້ວຍ.

4) ຖ້າວ່າໂຢຊວຍຫາກເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ລາວຈະໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດໃນທຸກວິທີທາງ. ເປັນຄວາມສຳເລັດຜົນໃນການນຳພາເທິງພື້ນຖານການຕິດຕາມຄຳແນະນຳຂອງພຣະເຈົ້າໃນພຣະທັມຄົມພິ. ມີບາງຄົນໄດ້ບິດເບືອນຄຳສັນຍາອັນນີ້ໄປແປໃສ່ເປັນຄຳສັນຍາແບບທີ່ໄປຂອງການຈະເຣີນຝ່າຍວັດຖຸສິ່ງຂອງ. ຄວາມສຳເລັດຜົນໃນທີ່ນີ້ບໍ່ໄດ້ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຈະເຣີນຂຶ້ນຝ່າຍດ້ານການເງິນເລີຍ ແຕ່ຫາກແມ່ນກ່ຽວກັບໝາກຜົນຂອງການເປັນຜູ້ນຳຕ່າງຫາກ.

5) ການກ່າວເຕືອນຢ່າງທີ່ສາມຂອງພຣະເຈົ້າກໍຄືຈົ່ງເຂັ້ມແຂງແລະກ້າຫານແມ່ນໄດ້ຖືກຕິດຕາມມາໂດຍຄຳສັ່ງທີ່ມີຄວາມໝາຍວ່າຢ່າສູ້ຢ້ານຫລືຢ້າຫ້ຖອຍ. ພື້ນຖານກຳລັງແລະຄວາມກ້າຫານຂອງໂຢຊວຍແມ່ນອອກມາຈາກຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ວ່າຈະຢູ່ກັບລາວໃນທຸກໆແຫ່ງທີ່ລາວໄດ້ໄປ. ການສະຖິດຢູ່ນຳຂອງພຣະເຈົ້າຈະນຳໂລ່ຕ້ານທານສັດຕູຝາແຝດຂອງການເປັນຜູ້ນຳ: ຄວາມຢ້ານແລະຄວາມຫ້ຖອຍໃຈ.

6) ການສະຖິດຢູ່ນຳຂອງພຣະເຈົ້ານຳຄວາມສາມາດມາສູ່ຜູ້ທີ່ໃຫຍ່ແລ້ວໃຫ້ຝຶກຫັດການເປັນຜູ້ນຳທີ່ດີ. ການຍອມເຊື່ອຟັງໃນຂະນະທີ່ນຳພາໃນຂອບເຂດຕາມຄຳແນະນຳທຸກຢ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ ຊ່ວຍໃຫ້ພວກທີ່ເຊື່ອມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າການສະຖິດຢູ່ນຳຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຂົາແທ້.

3. ໃຫ້ການຊີ້ນຳຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ (ໂຢຊວຍ 1:10-11)

1) ການນຳພາທີ່ສຳເລັດຜົນປະກອບດ້ວຍການວາງແຜນໃນການປະຕິບັດຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງແລະອະທິບາຍໃຫ້ໄດ້ວ່າເປັນຫຍັງຈຶ່ງຕ້ອງເຮັດຢ່າງນັ້ນ. ໂດຍຜ່ານທາງພວກຫົວໜ້າປະຊາຊົນ, ໂຢຊວຍໄດ້ໃຫ້ການຊີ້ນຳທີ່ແຈ່ມແຈ້ງພ້ອມພ້ອມທັງເຫດຜົນໃນສິ່ງທີ່ລາວຕ້ອງການໃຫ້ປະຊາຊົນເຮັດ.

2) ພວກຫົວໜ້າຈະບໍ່ພະຍາຍາມເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງດ້ວຍຕົວເຂົາເອງ. ໂຢຊວຍໄດ້ສົ່ງພວກຫົວໜ້າໄປໃຫ້ທົ່ວສູນພັກເຊົາ, ມັນໃຫຍ່ຫລາຍຈົນໃຊ້ເວລາເຖິງສາມມື້ເພື່ອຈະໃຫ້ປະຊາຊົນໄດ້ຮັບຂໍ້ຄຳສັ່ງ, ທ້ອນໂຮມການຈັດຫາໃຫ້, ແລະຕຽມພ້ອມທີ່ຈະຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ.

3) ການຊີ້ນຳທີ່ແຈ່ມແຈ້ງນຳການໝູນໃຈໃຫ້ມີຄວາມເຊື່ອຫມັ້ນ, ໂຢຊວຍໄດ້ບອກປະຊາຊົນວ່າຈະຕ້ອງໄດ້ຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນໄປຍຶດເອົາດິນແດນມາຄອບຄອງ. ປະຊາຊົນໄດ້ວົນວຽນໃນຖິ່ນກັນດານເປັນເວລາສິ້ນສຸດ. ບັດນີ້ເວລາໄດ້ຖືກຕັດລົງເຫລືອພຽງສາມມື້. ລອງວາດພາບເບິ່ງຄວາມຕື່ນເຕັ້ນຂອງພວກປະຊາຊົນຫລັງຈາກໄດ້ຍິນຂ່າວນີ້!

4) ການກະຕຸ້ນໃຈກໍເປັນພາກສ່ວນໃຫຍ່ເຮັດໃຫ້ການນຳພາແຕ່ລະຢ່າງເຄື່ອນທີ່ໄປ. ການຊີ້ນຳຂອງໂຢຊວຍແມ່ນຮວມທັງການກະຕຸ້ນໃຈເພື່ອໃຫ້ວ່ອງໄວ, ແລະການກະທຳອັນຖືກຕາມເບົ້າ. ປະຊາຊົນໄດ້ຖືກຕຽມພ້ອມໃນການເຂົ້າໄປຍຶດຄອງດິນແດນ. ພວກເຂົາກຳລັງຈະໄດ້ຮັບດິນແດນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຈະມອບໃຫ້ນັ້ນ. ຄວາມມຸ່ງຫວັງຂອງພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດການຕັດສິນໃຈກະທຳ.

5) ການນຳພາທີ່ປະສົບຄວາມສຳເລັດຜົນແບ່ງນິມິດໝາຍ ແລະໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບກັບຄົນອື່ນໆ. ພວກເຮົາສາມາດຮຽນຮູ້ຈາກຕົວຢ່າງຂອງໂຢຊຸຍໃນການກະຕຽມຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງຂອງການຍອມເຊື່ອຜິດຊອບເຈົ້າ ວ່າມີຫຍັງແດ່ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ.

4. ຕັ້ງວິທີການຕິດຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບ (ໂຢຊຸຍ 1:12-15)

1) ການນຳພາຄົນອື່ນແມ່ນຮວມທັງການຕັ້ງວິທີການຕິດຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບສຳລັບສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຮັບຜິດຊອບ ຫລືສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຕັດສິນໃຈທີ່ຈະເຮັດນັ້ນ. ໃນລະຫວ່າງການນຳຂອງໂມເຊນັ້ນ, ພວກຕະກູນຮູເບັນ, ຕະກູນກາດ, ແລະເຄິ່ງນຶ່ງຂອງຕະກູນມານາເຊ ໄດ້ອອກປະກາດຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຂົາວ່າ ຈະຕັ້ງຖິ່ນຖານທາງພາກຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ(ຈິດບັນຊີ 32). ໂມເຊໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກກຸ່ມນີ້ເອົາດິນແດນນັ້ນຖ້າຫາກພວກຜູ້ຊາຍນັກສູ້ຈະຂ້າມຝາກໄປກັບພວກອິສຣາເອນທັງຫມົດ. ພວກເຂົາຈະຕ້ອງນຳໜ້າອອກສະໜາມຮົບກ່ອນພວກນ້ອງໆຂອງພວກເຂົາ. ພວກເຂົາໄດ້ຢູ່ໃນການຕໍ່ສູ້ຈົນກວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ພວກນ້ອງໆໄດ້ຝັກຜ່ອນ.

2) ໂຢຊຸຍໄດ້ບອກພວກເຂົາໃຫ້ຈົດຈຳຄຳສັ່ງຂອງໂມເຊກ່ຽວກັບການຊ່ອຍເຫລືອຕະກູນທີ່ເຫລືອຢູ່ໃຫ້ໄດ້ຄອບຄອງແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາ. ການຕິດຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບເລີ້ມຕົ້ນດ້ວຍເຫັນດີເຫັນພ້ອມນຳກັນ. ໂມເຊແລະທຸກທຸກຕະກູນໄດ້ເຫັນດີນຳກັນຈັດຕັ້ງໃຫ້ພວກເມັຽຂອງພວກເຂົາ, ພວກເດັກໜຸ່ມນ້ອຍ, ແລະສັດສາວາສິ່ງຈະສືບຕໍ່ຢູ່ໃນດິນແດນຖ້າຫາກພວກເຂົາຈະຕໍ່ສູ້ຄຽງບ່າຄຽງໄລ່ກັບພວກອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຂົາ. ຜູ້ນຳບາງຄັ້ງກໍຕ້ອງໄດ້ເຕືອນໃຈຄວາມເຫັນດີເຫັນພ້ອມຂອງພວກເຂົາໃນການທີ່ຈະບອກເຖິງຄວາມຮັບຜິດຊອບນັ້ນ.

3) ເຖິງປານນັ້ນ, ບໍ່ແມ່ນຄວາມເຫັນດີເຫັນພ້ອມທັງຫມົດຈະມີຜົນເຮັດໃຫ້ຄົນຕິດຕາມແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ. ໂຢຊຸຍໄດ້ເນັ້ນໃຫ້ເຫັນວ່າຂະນະທີ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາຈະຖືກມອບໃຫ້ພວກອິສຣາເອນໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ດິນແດນທີ່ພວກຕະກູນທັງຫລາຍຕ້ອງການນັ້ນແມ່ນຖືກມອບໃຫ້ໂດຍໂມເຊ (ພຣະບັນຍັດສອງ 3:12-16). ໂຢຊຸຍກໍໄດ້ຖືຄຳຕໍ່ລອງທີ່ໂມເຊໄດ້ເຫັນພ້ອມນັ້ນ, ແຕ່ວ່າລາວໄດ້ຍືນຍັນໃຫ້ພວກເຂົາຮັກສາພາກສ່ວນຂອງພວກເຂົາຄືກັນ.

4) ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ພວກຜູ້ນຳອະນຸຍາດໃຫ້ຄົນຫລີກໜີຈາກການຮັບຜິດຊອບສ່ວນຕົວແລ້ວ, ພວກເຂົາຈັດຕັ້ງໜ້າໆແຮ້ວໃສ່ຄວາມຫລົ້ມເຫລວ. ການຮັກສາຄວາມຮັບຜິດຊອບໄວ້ຢ່າງດີຂອງພວກເຮົາແລະຂອງຜູ້ອື່ນໆມັນເຮັດໃຫ້ກະຕຸ້ນໃຈໃຫ້ສາມາດນຳພາສຳເລັດຜົນ.

ອຸປຸຖິມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsb.org; by PA.

**ແຜນການສອນສໍາລັບຄູ
ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 10 ກັນຍາ 2006 (9-10-2006)**

ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນຂອງການມີຊັຍຊະນະ

- ຂໍ້ພຣະຄົມຟີໃນບົດຮຽນ:** ໂຢຊອຍ 4:1-3,8,10-11,17-24
- ພຣະຄົມຟີແຫ່ງຄວາມຈິງ:** ການມີຊັຍຊະນະຝ່າຍຈິດວິນຍານເຮັດໃຫ້ມີໂອກາດຮັບຮູ້ການກະທຳອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມກະຕຸ້ນໃຈສໍາລັບອະນາຄົດ, ແລະເພື່ອຄວາມຊຶ່ງຈຳເຖິງວ່າເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງປະທານຊັຍຊະນະຕ່າງໆໃຫ້.
- ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ:** ບົດຮຽນນີ້ໄດ້ແຕ່ງຂຶ້ນເພື່ອຊ່ວຍທ່ານຜັດທະນາຄວາມຊຳນານໃນການເປັນຜູ້ນຳຝ່າຍຈິດວິນຍານຊຶ່ງພຣະເຈົ້າມີຄວາມມັງຫມາຍໃຫ້ທ່ານມີໂດຍ:
- ການເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງຊັຍຊະນະຕ່າງໆຝ່າຍຈິດວິນຍານ.
 - ການຕົກລົງໃຈທີ່ຈະໃຊ້ຊັຍຊະນະຝ່າຍຈິດວິນຍານທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນອະດີດເພື່ອຊ່ວຍພວກທີ່ເຊື່ອໃຫ້ມອງເຫັນການກະທຳອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊັຍຊະນະນັ້ນ.

ແຜນການສອນ

ຂັ້ນຕອນທີ 1 ບົດນຳ

ຂ້າພະເຈົ້າຈະນຳຄົນອື່ນໃຫ້ຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າທຳງານໃນຊີວິດຝ່າຍວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງໃດ?

1. ສະແດງຮູບນັກກິລາຫລືຮູບການແຂ່ງຂັນກິລາ (ຖ້າຫາກມີ). ເລີ່ມຕົ້ນການສອນດ້ວຍການໃຫ້ນັກຮຽນຄິດຫາກ່ຽວກັບຄວາມຕື່ນເຕັ້ນໃນຊັຍຊະນະ ແລະຈິດຄຳຄິດຂອງນັກຮຽນໃສ່ເທິງກະດານ.
2. ໃຫ້ຄຳແນະນຳວ່າຜູ້ໃຫ້ສ່ວນຫລາຍຈະຮູ້ຫລືມີຄວາມພົວພັນກັບນັກກິລາ ຊຶ່ງສາມາດນຳມາປຽບທຽບໃສ່ກັບຊີວິດດ້ານຈິດວິນຍານຂອງເຮົາ. ບອກໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານໃນຫົວຂໍ້ "**ພຣະຄົມຟີແຫ່ງຄວາມຈິງ**" ໃນບົດຮຽນ
3. ເຕືອນຄວາມຈຳນັກຮຽນວ່ານີ້ແມ່ນບົດຮຽນ ທີ່ສອງ ທີ່ຢູ່ໃນຫົວເຄື່ອງດຽວກັນກັບບົດຮຽນກ່ອນ.

ຂັ້ນຕອນທີ 2

1. ບັນທຶກຫມາຍຊັຍຊະນະໄວ້: (ໂຢຊອຍ 4:1-3, 8)

- 1) ໃຫ້ນັກຮຽນຄົ້ນນຶ່ງອາສາສັນນິທິພຣະທັມໂຢຊອຍ 4:1-3, 8
- 2) ອະທິບາຍສັ້ນໆ ໃນຂໍ້ພຣະຄົມຟີໂຢຊອຍ 3:9-17 (ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ນຳ, ພຣະອົງຈະຂັບໄລ່ພວກທີ່ຢູ່ໃນ ການອານອກໄປ, ທີບຄຳສັນຍາຈະຂ້າມໄປກ່ອນ, ເລືອກເອົາ 12 ຄົນຈາກ 12 ກະກຸນ, ເມື່ອຈະຂ້າມແມ່ນ້ຳຈຳແດນຈະແຍກອອກ, ແລ້ວພວກອິສຣາເອນກໍພາກັນຂ້າມ.)
- 3) ຊີ້ບອກນັກຮຽນໃຫ້ເຫັນວ່າ ໃນຕອນທີ່ພຣະເຈົ້າສັ່ງໂຢຊອຍນັ້ນ ປະໂຫຍດແລະທີ່ບຄຳສັນຍາ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຂ້າມນ້ຳຈຳແດນເທື່ອ. **ຄຳຖາມ:** ເຫດການນີ້ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຫຼັງແຕ່ກ່ຽວກັບຄວາມເຊື່ອຂອງພວກອິສຣາເອນ? ທ່ານຢາກຈະສລອງຊັຍຊະນະດ້ານຈິດວິນຍານ ກ່ອນທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນຄວາມຈິງຫລືບໍ່?
- 4) ອະທິບາຍຄວາມສໍາຄັນຂອງຫົນ 12 ກ່ອນ ໃນບົດຮຽນຂອງນັກຮຽນວັກທີ 7 **ຄຳຖາມ:** ຖ້າທ່ານຫາກເປັນຄົນ

ນຶ່ງໃນຈຳນວນ 12 ຄົນ ທ່ານຈະຮູ້ສຶກແນວໃດ ຖ້າໂຢຊວຍບອກໃຫ້ທ່ານເອົາກ້ອນຫີນ?

- 5) ນຳພານັກຮຽນແບ່ງປັນປະສົບການຊັບຊະນະດ້ານຈິດວິນຍານທີ່ເຂົາເຈົ້າເຄີຍມີ. **ຄຳຖາມ:** ປະສົບການນັ້ນມີຄວາມສຳຄັນແນວໃດ? ໄດ້ບັນທຶກໝາຍໄວ້ແນວໃດ? ຖ້າບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໝາຍໄວ້ ເປັນຍ້ອນເຫດໃດ?

ຄຳຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນ ພຣະທັມໂຢຊວຍ 4:1-3, 8

1. ການສລອງຊັບຊະນະດ້ານຈິດວິນຍານແລະຊັບຊະນະແນວອື່ນຕ່າງກັນຢ່າງໃດ?
2. ພວກອິສຣາເອນເອົາຫີນ 12 ກ້ອນຈາກແມ່ນ້ຳຈຳແດນເພື່ອໝາຍຊັບຊະນະດ້ານຈິດວິນຍານ. ທ່ານຈະເອົາຫວັງເປັນເຄື່ອງໝາຍຊັບຊະນະດ້ານຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ? ເປັນຫວັງຈິ່ງເອົາສິ່ງນັ້ນ?
3. ທ່ານຄິດວ່າແມ່ນຫວັງເປັນ "ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ" ໃນຊີວິດຂອງທ່ານ? ຖ້າທ່ານໄດ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ ແລ້ວທ່ານຈະສລອງແນວໃດ? ຖ້າມັນຍັງຢູ່ຂ້າງໜ້າ ທ່ານໄດ້ຕຽມໄວ້ແນວໃດ ເພື່ອຈະເຂົ້າໄປໃຫ້ເຖິງ?

ຂັ້ນຕອນທີ 3

2. ມອງເຫັນການກະທຳຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊັບຊະນະ (ໂຢຊວຍ 4:10-11; 17-18)

- 1) ໃຫ້ນັກຮຽນອາສາອ່ານພຣະຄົມຟີ ໂຢຊວຍ 4:10-11; 17-18
- 2) ອະທິບາຍພຣະຄົມຟີຂໍ້ທີ 10 ທີ່ວ່າ "ຟ້າວ" ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຟ້າວເພາະຢ້ານ ຫລືກັງວົນເຮື່ອງການຄົງທີ່ຂອງນ້ຳ. ແຕ່ໄດ້ເຮັດຕາມຄຳສັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າບອກຜ່ານທາງໂຢຊວຍ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂ້າມໄປໂດຍດີ ບໍ່ມີການຖ່ວງດິງໃດໆ **ຄຳຖາມ:** ການມີຄວາມສັນພັນກັບພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ທ່ານມີຄວາມແຕກຕ່າງຢ່າງໃດຕ່ວງກງານທີ່ຈະເຮັດ? ທ່ານຟ້າວຜັງໂດຍທີ່ບໍ່ຕ້ອງຄິດຫລືວ່າມີຄວາມຫມັ້ນໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຊົງທຳງານຜ່ານຊີວິດຂອງທ່ານ?
- 3) ນຳພານັກຮຽນສຶກສາພຣະທັມ ໂຢຊວຍ 4:10-11; 17-18 ໃຫ້ນັກຮຽນອອກຄວາມຄິດເຫັນວ່າ ປະຊາຊົນອາດຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກແນວໃດ?
- 4) ອ້າງອີງເຖິງຊັບຊະນະດ້ານຈິດວິນຍານທີ່ໄດ້ກ່າວໃນຫົວຂໍ້ທີ່ຜ່ານມາ **ຄຳຖາມ:** ທ່ານຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າພຣະເຈົ້າຊົງທຳງານໃນສະຖານະການນັ້ນ? ຈົ່ງອະທິບາຍວ່າພຣະເຈົ້າຊົງທຳງານໃນຊີວິດຂອງທ່ານຢ່າງໃດ?

ຄຳຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນ ໃນພຣະທັມໂຢຊວຍ 4:10-11; 17-18

1. ເປັນຫວັງພວກປະໂຫຍດຈິ່ງຢູ່ໃນແມ່ນ້ຳຈຳແດນ ຈົນວ່າຫມົດທຸກຄົນໄດ້ຂຶ້ນຈາກນ້ຳແລ້ວ?
2. ໃນຕອນໃດຂອງສະຖານະການນີ້ ທີ່ພຣະເຈົ້າເປີດເຜີຍໃຫ້ທ່ານເຫັນວ່າພຣະອົງຊົງທຳງານ? ເປັນຍ້ອນເຫດໃດ?
3. ທ່ານຮູ້ສຶກແນວໃດຖ້າທ່ານຕ້ອງຢຽບລົງເທິງບ່ອນເຄີຍມີນ້ຳແຕ່ກ່ອນ? ສິ່ງນີ້ໄດ້ປຽບທຽບຢ່າງໃດເມື່ອເວລາທີ່ທ່ານຕ້ອງກ້າວອອກໄປເຮັດວຽກງານດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ?
4. ການທີ່ແມ່ນ້ຳຈຳແດນໄດ້ເຕັມຄືນຄືເກົ່າເມື່ອທຸກຄົນໄດ້ຂຶ້ນຫວິດຈາກນ້ຳແລ້ວ ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າຊົງທຳງານຢ່າງແທ້ຈິງຫລືບໍ່?

ຂັ້ນຕອນທີ 4

3. ຈື່ຈຳຊັບຊະນະ (ໂຢຊວຍ 4:19-24)

- 1) ໃຫ້ນັກຮຽນອາສາອ່ານພຣະທັມ ໂຢຊວຍ 4:19-24
- 2) ອະທິບາຍວ່າຫລັງຈາກໄດ້ຂ້າມແມ່ນ້ຳຈຳແດນສຳເຣັດແລ້ວ, ໂຢຊວຍໄດ້ເອົາຫີນ 12 ກ້ອນຕັ້ງໄວ້ເພື່ອເປັນທີ່ລະນຶກເພື່ອເຕືອນຄວາມຊົງຈຳຂອງຄົນສມັຍນັ້ນແລະລູກຫລານໃນອະນາຄົດ. **ຄຳຖາມ:** ຊັບຊະນະທີ່ຜ່ານມາໄດ້ເຕືອນໃຈພວກເຮົາແນວໃດ ວ່າພຣະເຈົ້າຊົງທຳງານໃນຊີວິດເຮົາ? ຊັບຊະນະທີ່ຜ່ານມາໄດ້ໝູນໃຈເຮົາແນວໃດເພື່ອຈະ

ຈະຕັ້ງຫມັ້ນຄົງຢູ່ໃນຄວາມເຊື່ອ?

- 3) ໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານເລື່ອງ "ກິນການ" ໃນບົດຮຽນຂອງນັກຮຽນວັກທີ 2 ແລະແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນກັນເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງສະຖານທີ່ນີ້ສໍາລັບພວກອິສະຣາເອນ. **ຄໍາຖາມ:** "ກິນການ" ຂອງທ່ານເອງເດ ຢູ່ໃສ? ມັນເປັນຫຍັງຈຶ່ງມີຄວາມໝາຍຕໍ່ທ່ານ?
- 4) ນໍາພານັກຮຽນສຶກສາພຣະທັມໂຢຊອຍ 4:21- 22 **ຄໍາຖາມ:** ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເຫັນວ່າການຊ່ອຍເດັກນ້ອຍໃຫ້ຮູ້ຈັກວ່າພຣະເຈົ້າຊົງທຳງານໃນຊີວິດພໍ່ແມ່ຂອງເຂົາເຈົ້ານັ້ນ ມີຄວາມສໍາຄັນ?
- 5) ນໍາພານັກຮຽນໃຫ້ແບ່ງປັນວ່າເຂົາເຈົ້າເຄີຍເຫັນພຣະເຈົ້າຊົງທຳງານຢ່າງໃດແດ່, ຖ້າເປັນໄປໄດ້ໃຫ້ຂຽນແຕ່ລະຫົວເລື່ອງໃສ່ກະດານ ແລະໃຫ້ນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນເລືອກເອົາວ່າ ອັນໃດຖືກກັບປະສົບການຊີວິດຂອງຕົນ. ຫນຸນໃຈໃຫ້ໃຫ້ນັກຮຽນຈົ່ງເລືອກເອົາເລື່ອງທີ່ຕົນເລືອກໄວ້ເປັນຄວາມຊົງຈໍາ.

ຄໍາຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນ ໃນພຣະທັມ ໂຢຊອຍ 4:19-24

1. ທ່ານມີຄວາມຊົງຈໍາວ່າທ່ານມີສ່ວນໃນການທຳງານຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດ? ສິ່ງນີ້ໄດ້ຊ່ອຍທ່ານໃຫ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດແດ່?
2. ຄວາມຊົງຈໍາເລື່ອງຊັຍຊະນະດ້ານຈິດວິນຍານຊ່ອຍໃຫ້ຄົນອື່ນຮັບຮູ້ "ພະລັງອໍານາດ" ຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດ?
3. ມູນນໍຣະດົກອັນໃດທີ່ທ່ານຈະປະໄວ້ໃຫ້ລູກຫລານຂອງທ່ານເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຫັນການທຳງານຂອງພຣະເຈົ້າ?

ຂັ້ນຕອນທີ 5

ສລູບ

- 1) ການນໍາພາຄົນອື່ນຄວນຈະມີການບັນທຶກໝາຍຊັຍຊະນະດ້ານຈິດວິນຍານຢ່າງເໝາະສົມ
- 2) ບັນດາຜູ້ເຊື່ອທີ່ມີປະສົບການຊັຍຊະນະດ້ານຈິດວິນຍານຄວນສແວງຫາແລະຍອມຮັບການຊົງທຳງານອັນຊົງພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊັຍຊະນະນັ້ນ.
- 3) ຊັຍຊະນະທີ່ຜ່ານມາໄດ້ເຕືອນໃຈເຮົາວ່າພຣະເຈົ້າຊົງທຳງານເພື່ອພວກເຮົາແລະເປັນບົດຮຽນທີ່ດີສໍາລັບຄົນລຸ້ນຫລັງ
- 4) ເຕືອນນັກຮຽນໃຫ້ຄິດເຖິງເລື່ອງຫົນ 12 ກ້ອນ ຊຶ່ງແມ່ນການທຳງານຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊັຍຊະນະດ້ານຈິດວິນຍານ
- 5) ຫນຸນໃຈໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ແບ່ງປັນເລື່ອງການທຳງານຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ຮຽນ ກັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອແລະຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອນຶ່ງຄົນໃນຊ່ວງອາທິດນີ້.
- 6) ອະທິຖານປິດ ຫຼຸນຂໍ ໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ເຫັນແລະຮັບຮູ້ພະລັງອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການດໍາເນີນຊີວິດໃນມື້ຕໍ່ໄປ

ໝາຍເຫດ:

ບົດຮຽນນີ້ ແມ່ນແຜນການສອນຂອງຄູ ຖ້າທ່ານເຫັນວ່າມັນເປັນເຄື່ອງມືທີ່ສາມາດຊ່ອຍໃນການສອນຂອງທ່ານທ່ານກໍໃຊ້ມັນ ແຕ່ຖ້າທ່ານເຫັນວ່າມັນບໍ່ເກີດປະໂຫຍດໃນການສອນຂອງທ່ານ ທ່ານກໍບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງໃຊ້. ສາຍເຫດທີ່ຜລິດຂຶ້ນມານີ້ກໍເພື່ອຈະຊ່ອຍຄູ ແລະພຽງແຕ່ເປັນການທົດລອງ (ລອງເບິ່ງ) ເທົ່ານັ້ນ

(ຜູ້ທີ່ເອົາບົດຮຽນທາງອິນເຕີແນັດ: ບົດຮຽນຂອງນັກຮຽນຢູ່ຂ້າງລຸ່ມນີ້ ຫລືຢູ່ຫນ້າຕໍ່ໄປ)

ອຸປຸຖຸໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັນຜັນ www.lsbj.org

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດ ທີ 10 ກັນຍາ 2006 (9-10-2006)

ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນຂອງການມີຊີວິດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: ໂຢຊອຍ 4:1-3,8,10-11,17-24

ພຣະຄຳພີແຫ່ງຄວາມຈິງ: ການມີຊີວິດຊະນະຝ່າຍຈິດວິນຍານເຮັດໃຫ້ມີໂອກາດຮັບຮູ້ການກະທຳອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມກະຕຸ້ນໃຈສຳລັບອະນາຄົດ, ແລະເພື່ອຄວາມຊົງຈຳເຖິງວ່າເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງປະທານຊັບຊະນະຕ່າງໆໃຫ້.

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ບົດຮຽນນີ້ໄດ້ແຕ່ງຂຶ້ນເພື່ອຊ່ວຍທ່ານພັດທະນາຄວາມຊຳນານໃນການເປັນຜູ້ນຳຝ່າຍຈິດວິນຍານຊຶ່ງພຣະເຈົ້າມີຄວາມມັ່ງໝາຍໃຫ້ທ່ານມີໂດຍ:

- ການເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງຊັບຊະນະຕ່າງໆຝ່າຍຈິດວິນຍານ.
- ການຕົກລົງໃຈທີ່ຈະໃຊ້ຊັບຊະນະຝ່າຍຈິດວິນຍານທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນອະດີດເພື່ອຊ່ວຍພວກທີ່ເຊື່ອໃຫ້ມອງເຫັນການກະທຳອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊັບຊະນະນັ້ນ.

ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດນຳພາຄົນອື່ນໆໃຫ້ມອງເຫັນການກະທຳຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊັບຊະນະຝ່າຍຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາຢ່າງໃດ?

"ນັ້ນແມ່ນເຮື່ອງໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ, "ຈອນນີເວົ້າອອກມາ. "ເບິ່ງເຫມືອນວ່າຂ້ອຍບໍ່ສາມາດເຮັດອັນໃດໃຫ້ຖືກຕ້ອງໄດ້ເລີຍ. "ຊາຣ໌ລີໄດ້ເບິ່ງການທຳລາຍຊີວິດຕົວເອງຂອງຈອນນີມາກ່ອນ. ລາວໄດ້ຮັບຄວາມພື້ນເມື່ອຫ້າປີກ່ອນພຸ້ນ, ແຕ່ມີຫລາຍໆຄັ້ງກໍຕົກລົ້ນກັບຄືນໄປຫາຄວາມຊົນເຄີຍທັງຫລາຍທີ່ຜິດໆແບບເກົ່າອີກ. ຫລັງຈາກນັ້ນ, ກໍມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າໄດ້ເຮັດຜິດໄປແລ້ວ. ຈອນນີກໍຈະຫລຸດຖອຍລົງໄປຕື່ມອີກເຫມືອນໃກ້ຈະຫມົດລາຍໃນຄວາມສົງສານຕົວເອງ. "ຈອນນີເອີຍ, "ຊາຣ໌ລີເວົ້າ, "ແມ່ນແລ້ວ, ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຜິດ. ແຕ່ວ່າເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ບໍ່ເມື່ອຫ້າປີກ່ອນນັ້ນເຈົ້າໄດ້ຍັບຢັ້ງຈາກສິ່ງບໍ່ດີເຫລົ່ານີ້. ຢ່າໃຫ້ຄວາມຜ່າຍແພ້ນີ້ດຶງເຈົ້າລົງອີກເລີຍ. ເອີ້ນຫາພຣະເຈົ້າໃຫ້ຍົກໂທດໃຫ້ແລະປະທານກຳລັງໃຫ້ເຮັດດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າອີກ. ລາວໄດ້ເຄີຍເຮັດແນວນີ້ມາກ່ອນ-ແລະລາວກໍຈະເຮັດອີກ."

ມີຫລາຍຄັ້ງພວກທີ່ເຊື່ອຮູ້ສຶກວ່າຖືກຜ່າຍແພ້ຝ່າຍຈິດວິນຍານ, ຫລືຢ່າງຫນ້ອຍກໍໄດ້ຕົກຢູ່ໃນເຂດເປັນກາງ. ມີຫລາຍຄົນໃນພວກເຂົາ, ສາມາດຈົດຈຳການມີຊັບຊະນະອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຝ່າຍຈິດວິນຍານນັ້ນຢ່າງວ່ອງໄວ, ເຖິງປານນັ້ນກໍຍັງໄດ້ຖືກຕົກໄປຫາວິຖີຊີວິດເດີມທີ່ເຄີຍຊະນະມາແລ້ວນັ້ນ, ແລະພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ປາກົດວ່າຢູ່ຫ່າງໄກທີ່ສຸດ. ການນຳພາທີ່ສາມາດຝ່າຍຈິດວິນຍານໃຊ້ຊັບຊະນະຝ່າຍຈິດວິນຍານໃນອະດີດຂອງພວກເຮົາເພື່ອຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ມອງເຫັນການກະທຳອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອຊ່ວຍກະຕຸ້ນໃຈໃຫ້ກ້າວໄປສູ່ອະນາຄົດ, ແລະຈົດຈຳໄດ້ວ່າເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ກະທຳໃຫ້ມີຊັບຊະນະ.

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ບັນທຶກຫມາຍຊັບຊະນະ (ໂຢຊອຍ 4:1-3,8)

1) ຄືກັນກັບຈອນນີ, ມີຫລາຍຄົນໄດ້ກາຍເປັນຄົນທີ່ຖອຍເມື່ອພວກເຂົາປະເຊີນກັບຄວາມຫລົ້ມເຫລວ. ມີຫລາຍໆຄັ້ງພວກເຮົາຈຶ່ງຈຳບັນຫາຕ່າງໆຂອງພວກເຮົາ ໃນຂະນະດຽວກັນນັ້ນກໍກຳລັງລິມຕໍ່ພຣະພອນຫລາຍໆດ້ານຂອງພຣະ

ເຈົ້າດ້ວຍ.

ຂ)ດັ່ງທີ່ໂຢຊວຍໄດ້ນຳປະຊາຊົນອິສຣາເອນເຂົ້າສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາ, ລາວໄດ້ຮູ້ວ່າພວກເຂົາຈະປະເຊີນ ຕໍ່ການທ້າທາຍຢ່າງໜັກຢູ່ຂ້າງໜ້າ. ຂະນະທີ່ພວກເຂົາໄດ້ມີປະສົບການກັບການກະທຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂຢຊວຍໄດ້ ມີຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ປະຊາຊົນມີຄວາມແນ່ນອນໃນການຈົດຈຳການກະທຳຂອງພຣະເຈົ້າໃນພາຍຫນ້າ.

3) ໃນການມອງເບິ່ງພາບພົດຂອງເຫດການໃນການຂ້າມທະເລແດງໂດຍການນຳພາຂອງໂມເຊ, ຄົນອິສຣາເອນ ໄດ້ຖືກນຳຜ່ານທາງດິນແຫ່ງໃນໃຈກາງຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ. ເມື່ອພວກປະໂຣທິດກຳລັງຫາມືບແຫ່ງພຣະສັນຍາຢຽບ ລົງໃນນ້ຳ, ຮ່ອມຂອງທາງແຫ່ງກໍປາກົດຂຶ້ນ.

4) ໂຢຊວຍຢາກໃຫ້ພວກອິສຣາເອນເຂົ້າໃຈເຖິງຊັບຊະນະອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຝ່າຍຈິດວິນຍານໃນການຂ້າມແມ່ນ້ຳ ຈໍແດນ. ໃນສິບປີກ່ອນນັ້ນ, ປະຊາຊົນໄດ້ຢືນແນມເຫັນແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາພຽງໜ້ອຍໜຶ່ງແລ້ວກໍຫັນຫນ້າຫນີ ຍ້ອນຄວາມຢ້ານກົວແລະຄວາມກະບົດ. ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຕິດຕາມການຊົງນຳພາຂອງ ພຣະເຈົ້າເຂົ້າສູ່ດິນການາອານໃນ ຄັ້ງນີ້ແມ່ນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຄືການທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າມແມ່ນ້ຳທີ່ເຕັມລົ້ນຢູ່.

5) ໃນແຕ່ລະຍຸກແຕ່ລະສະໄໝຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ເຕືອນສະຕິໃຫ້ເຫັນພະລັງການທຳງານຂອງພຣະເຈົ້າຕາງໜ້າຂອງ ຍຸກສັນຍາພວກເຂົາ. ຈາກປະສົບການຂອງພວກພໍ່ຕູ້ພວກເຮົາກໍເປັນເລື່ອງທີ່ດີເມື່ອຄອບຄົວມາຮວມພົບພຽງພ້ອມຫນ້າ ກັນ, ແຕ່ວ່າມັນອາດຈະມີຄວາມໝາຍໜ້ອຍໜຶ່ງຕໍ່ຊີວິດແບບສ່ວນຕົວ. ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າກະທຳການ ສຳລັບພວກເຮົາເອງ. ເມື່ອພວກເຮົາມີປະສົບການກັບພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຕ້ອງການທາງທີ່ຈະເຕືອນພວກເຮົາເອງຕໍ່ ການກະທຳຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເມື່ອເວລາຫາກຜ່ານກາຍໄປ.

6) ການສ້າງອະນຸສອນໄວ້ແມ່ນມີຄວາມໝາຍຫລາຍທີ່ສຸດເມື່ອພວກເຂົາຢາກໃຫ້ໂກ້ກັບເຫດການນັ້ນໆ. ທັງທີ່ວ່າ **ປະເທດໄດ້ສັນສຸດໃນການຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ**. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບໂຢຊວຍ, ບອກລາວໃຫ້ຕຽມຕົວໃນການເຮັດເຄື່ອງ ໝາຍເຖິງເຫດການນີ້.

7) ໂຢຊວຍໄດ້ເລືອກຜູ້ຊາຍ **12 ຄົນ**, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງສິບສອງຕະກູນຂອງອິສຣາເອນ, ແລະໄດ້ອອກຄຳສັ່ງ ໃຫ້ພວກເຂົາເອົາກ້ອນຫີນ **12 ກ້ອນ**ຈາກໃຈກາງຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ບ່ອນທີ່ພວກປະໂລທິດກຳລັງຢືນຢູ່. ພວກຜູ້ຊາຍ ເຫລົ່ານັ້ນຈະຕ້ອງແບກກ້ອນຫີນແລະຕັ້ງມັນໄວ້ເປັນອະນຸສອນ ເພື່ອຄວາມຊົງຈຳໃນບ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະຝັກເຊົາໃນມື້ **ຄົນນັ້ນ**. ໃນຄ້າຍຝັກເຊົາຢູ່ແຄມຝາກນ້ຳຂ້າງນັ້ນ, ປະຊາຊົນກໍຈະຈົດຈຳໃສ່ແຕ່ພ້ອມຕະລາຍຢູ່ຂ້າງໜ້າແລະກໍລິມະສັດ ການກະທຳອັນຊົງຮິດຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ທາງຫລັງພວກເຂົາ. ພວກເຂົາຕ້ອງໄດ້ຈື່ໄຊຊະນະທີ່ແມ່ນ້ຳນັ້ນແລະຕ້ອງຮັບ ເຊື່ອໝັ້ນວ່າພຣະເຈົ້າຈະສືບຕໍ່ເຮັດວຽກຕາງໜ້າໃນຖ້ານກາງພວກເຂົາ.

8) ຫນ້າທີ່ຂອງພວກອິສຣາເອນນັ້ນຄືໄວ້ວາງໃຈພຣະເຈົ້າ. ທາງທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າພວກເຮົາໄວ້ວາງໃຈໃນອົງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຕ່າງໆຂອງພຣະອົງ. **ພວກຊາວອິສຣາເອນ**ໄດ້ຕິດຕາມຄຳບັນຊາຂອງໂຢຊວຍທີ່ ໄດ້ເປັນຜູ້ນຳສົ່ງຄຳແນະນຳຕ່າງໆຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. **ຊາຍສິບສອງຄົນ**ນັ້ນໄດ້ນຳເອົາກ້ອນຫີນສິບສອງກ້ອນມາ **ວາງລົງໃນຄ້າຍຝັກ**. ພວກເຂົາໄດ້ສະແດງອອກຢ່າງແນ່ນອນ, ບໍ່ມີຄຳຖາມເລີຍໃນຄວາມເຊື່ອຟັງຊຶ່ງໄດ້ສະແດງອອກ ເຖິງຄວາມໄວ້ວາງໃຈໃນຜູ້ນຳແລະໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

9) ກ້ອນຫີນສິບສອງກ້ອນນັ້ນສຳຄັນທີ່ສຸດ. ຈຳນວນຂອງມັນກໍເລັ່ງເຖິງສິບສອງຕະກູນຂອງອິສຣາເອນ. ພວກ ມັນໄດ້ມາຈາກໃຈກາງຂອງແມ່ນ້ຳ -ເປັນວັດຖຸຖືກຝັງໃນແດນແຫ່ງພຣະສັນຍາ. ບ່ອນທີ່ພວກມັນຢູ່ນັ້ນເປັນບ່ອນທີ່ພວກ ປະໂລທິດກຳລັງຖືກທຳສັນຍາຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການສະຖິດຢູ່ນຳຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ປະທານຊັບຊະນະໃຫ້ມັນ.

10) ການນຳພາຄົນອື່ນໆຄວນຮວມທັງຊັບຊະນະຕ່າງໆທາງຝ່າຍຈິດວິນຍານໃນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງເໝາະສົມ. ພວກເຮົາບໍ່ຕ້ອງການສູນເສຽງຜົນປະໂຫຍດຂອງການດື່ມຮົນໃນອະດີດ. ເມື່ອພວກເຮົາມີປະສົບການກັບພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດ ຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຕ້ອງຊອກຫາທຸກວິທີທາງເພື່ອຈົດຈຳການກະທຳຂອງພຣະອົງເພື່ອວ່າຊັບຊະນະເຫລົ່ານີ້ຈະ ຫນຸນນຳໃຈພວກເຮົາໃນເມື່ອພວກເຮົາຫາກປະເຊີນກັບການທ້າທາຍຕ່າງໆໃນພາຍຫນ້າ.

2. ມອງເຫັນການກະທຳຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊັບຊະນະ (ໂຢຊວຍ 4:10-11,17-18)

1) ພວກເຮົາຈະຕ້ອງລະວັງບໍ່ໃຫ້ຄິດວ່າພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມສຳເລັດຊັບຊະນະຝ່າຍຈິດວິນຍານໂດຍຜ່ານຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຮົາເອງ. ບາງຄັ້ງພວກເຮົາກໍເປັນຜູ້ຮັບເອົາຄຳຍ້ອງຍໍຈາກການກະທຳຂອງພຣະເຈົ້າແລະກໍລິມຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຮົາສຳລັບພຣະອົງ.

2) ໂຢຊວຍໄດ້ມີຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ປະຊາຊົນໃຫ້ມອງເຫັນຫນ້າທີ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນຊັບຊະນະທີ່ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ. ຂະນະທີ່ພວກຜູ້ຊາຍເຫລົ່ານັ້ນກຳລັງແບກກ້ອນຫີນອອກມາຈາກກາງແມ່ນ້ຳ, ພວກປະໂຣຫິດທີ່ກຳລັງຫາມຫີບແຫ່ງພຣະສັນຍາຢູ່ໃນໃຈກາງຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ. ຫີບພຣະສັນຍາເລັ່ງເຖິງການສະຖິດຢູ່ນຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ນ້ຳນັ້ນໄດ້ຖືກແຍກອອກເມື່ອພວກປະໂຣຫິດຢຽບເຂົ້າໄປໃນນ້ຳແລະຈັ່ງຢູ່ບ່ອນຂອງມັນຂະນະທີ່ຫີບແຫ່ງພຣະສັນຍາຍັງຢູ່ໃນກາງແມ່ນ້ຳ.

3) ເບິ່ງອີກດ້ານນຶ່ງໃນການມອງເບິ່ງການກະທຳຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສືບຕໍ່ເປັນຜູ້ນຳ. ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ໂຢຊວຍບອກພວກປະຊາຊົນໃນສິ່ງທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ເຮັດ. ພວກປະຊາຊົນກໍໄດ້ເຮັດຕາມຄຳສັ່ງເຫລົ່ານັ້ນຢ່າງຄົບຖ້ວນເໝືອນເປັນຄຳຊັ້ນຳຂອງພວກເຂົາ. ຄຳຊັ້ນຳເຫລົ່ານີ້ແມ່ນຄຶກັນກັບທີ່ໂມເຊໄດ້ຄຳສັ່ງຕໍ່ໂຢຊວຍ (ຂໍ້ 10). ປະຊາຊົນໄດ້ມອງເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳພາໂຢຊວຍເໝືອນດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ນຳພາໂມເຊ. ພວກເຂົາໄດ້ຕິດຕາມໂຢຊວຍຄຶກັນກັບຕິດຕາມໂມເຊເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າຊົງນຳໂຢຊວຍ. ເມື່ອພຣະຄົມພິເວົ້າວ່າປະຊາຊົນຟ້າວຂ້າມໄປ, ບໍ່ໄດ້ຫມາຍເຖິງພວກເຂົາຟ້າວເພາະຄວາມຍ້ານຫລືກັງວົນເຖິງການຄົງທີ່ຂອງນ້ຳ. ແທນທີ່ຈະເປັນດັ່ງນັ້ນກໍເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ເຮັດຕາມຄຳຊັ້ນຳທຸກຢ່າງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຜ່ານທາງໂຢຊວຍ, ພວກເຂົາຈຶ່ງສາມາດຂ້າມໄປໂດຍດີແລະປາສຈາກການຖ່ວງດົງໃດໆທັງສິ້ນ.

4) ເມື່ອທຸກໆຄົນຂ້າມໄປຫມົດແລ້ວ, ພວກປະໂຣຫິດທີ່ຫາມຫີບແຫ່ງພຣະສັນຍາກໍໄດ້ຂ້າມໄປເໝືອນກັນ. ພວກເຂົາເຈົ້າເຮັດຢ່າງນັ້ນຕໍ່ຫນ້າພວກປະຊາຊົນເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເຫັນວ່າມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ. ຂະນະທີ່ພວກປະໂຣຫິດເລີ່ມກ້າວຂ້າມຢ່າງແມ່ນ້ຳຈໍແດນກໍເລີ່ມໂຫລຕາມຈົນເຕັມແຄມຝັ່ງອີກ, ເໝືອນກັບຕອນທີ່ກ່ອນພວກປະໂຣຫິດຈະກ້າວຕີນລົງສູ່ນ້ຳນັ້ນ.

5) ພວກປະຊາຊົນສາມາດເຫັນຫລັກຖານຂອງພຣະເຈົ້າ. ແມ່ນ້ຳໄດ້ຢຸດໂຫລ, ເພື່ອໃຫ້ພວກຄົນຂ້າມໄປໂດຍບໍ່ມີສິ່ງໃດກົດກັນເລີຍ, ແລະນ້ຳກໍໂຫລກັບຄືນຄົງທີ່ຢ່າງກະທັນຫັນໃນລະດັບຂອງນ້ຳຖ້ວມເມື່ອຄົນຜູ້ສຸດທ້າຍຂອງພຣະອົງກ້າວຂ້າມໄປຢ່າງປອດພິພິດ.

6) ການຊະນະຝ່າຍຈິດວິນຍານມາຈາກພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ. ພວກທີ່ເຊື່ອທີ່ມີປະສົບການຮັບຊັບຊະນະຝ່າຍຈິດວິນຍານຄວນຈະເບິ່ງເພື່ອການຮັບຮູ້ເຖິງການກະທຳອັນຊົງຮິດຂອງພຣະເຈົ້າ.

3. ຈື່ຈຳຊັບຊະນະ (ໂຢຊວຍ 4:19-24)

1) ຫລັງຈາກການຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນຢ່າງສຳເລັດຜົນແລ້ວ, ໂຢຊວຍໄດ້ຈັດຕັ້ງກ້ອນຫີນເພື່ອຄວາມຊົງຈຳໃຫ້ເປັນອະນຸສອນເຖິງສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳ ແລະໃຫ້ເປັນສິ່ງເຕືອນສະຕິສຳລັບຄົນໃນຍຸກສມັຍປະຈຸບັນແລະເປັນເຄື່ອງຊ່ວຍໃນການສອນສຳລັບຄົນລຸ້ນອະນາຄົດຕໍ່ໄປ.

2) ພວກປະຊາຊົນໄດ້ພາກັນຕັ້ງຄ້າຍຝັກທີ່ກິນການ, ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງເມືອງເຢຣິໂກ. ກິນການເປັນບ່ອນທີ່ເຫນືອໄປກວ່າເປັນຄ້າຍຝັກທຳມະດາ. ມັນເປັນບ່ອນໃກ້ກັບຕົ້ນໄມ້ສັກສິດຂອງໂມເຣບ່ອນທີ່ອັບຣາຮາມໄດ້ເລືອກສ້າງແຫ່ນບູຊາອັນທຳອິດນັ້ນ (ປຖມກ 12:6-7).

3) ໂຢຊວຍໄດ້ເອົາກ້ອນຫີນ 12 ກ້ອນທີ່ເອົາອອກມາຈາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນແລະຕັ້ງພວກມັນໄວ້ເພື່ອຄວາມຊົງຈຳ. ລາວໄດ້ກ່າວຕໍ່ປະຊາຊົນກ່ຽວກັບຄວາມສຳຄັນຂອງກ້ອນຫີນເຫລົ່ານັ້ນ. ລາວຍັງໄດ້ຮູ້ວ່າໃນອະນາຄົດພວກລູກຫລານຂອງພວກເຂົາກໍຈະຖາມກ່ຽວກັບຄວາມຫມາຍຂອງກ້ອນຫີນເຫລົ່ານີ້. ກ້ອນຫີນເຫລົ່ານີ້ກໍຈະກາຍເປັນຄວາມຊົງຈຳກິຈການອັນຊົງຮິດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ພວກອິສຣາເອນໄດ້ຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນເທິງດິນແຫ້ງ. ກ້ອນຫີນນີ້ໄດ້ກາຍເປັນວັດຖຸ

ຢ່າງນີ້ພະລັງອັນເປັນບົດຮຽນກ່ຽວກັບພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຈະຊ່ວຍພວກອິສະຣາເອນໃຫ້ຈົດຈຳນີ້ນີ້ຈົນຕລອດເຖິງຫລາຍໆປີຕໍ່ໄປທາງໜ້າ.

4) ພວກພໍ່ແມ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການບອກພວກລູກເຖົ້າຂອງພວກເຂົາກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກະທຳການໃນຊີວິດຂອງພວກເຂົາຢ່າງໃດ. ການຈົດຈຳໃນສິ່ງຕ່າງໆທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກະທຳສຳລັບຄົນລຸ້ນກ່ອນນັ້ນຈະບໍ່ສາມາດສືບປ່ຽນກັບການມອງເຫັນການກະທຳຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາເອງ. ແຕ່ວ່າການຮູ້ຈັກວ່າແມ່ນຫຍັງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກະທຳສຳລັບຄົນອື່ນໆໄດ້ເຕືອນສະຕິພວກເຮົາວ່າພຣະອົງຈະສືບຕໍ່ກະທຳການໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາຄືກັນ.

5) ພາກສ່ວນສຳຄັນໃນການຈົດຈຳຊັຍຊະນະຝ່າຍຈິດວິນຍານແມ່ນຮວມທັງການຍອມຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ. ໂຢຊຸວຍໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳພວກອິສະຣາເອນໃຫ້ບອກລູກເຖົ້າຂອງພວກເຂົາວ່າ**ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານເຮັດໃຫ້ນ້ຳແຫ້ງ.**

6) ຂໍ້ 23 ກໍເຊັ່ນກັນໄດ້ບັນຈຸຄຳເຕືອນສະຕິວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍອິສະຣາເອນເພາະວ່າພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ. ເມື່ອພວກເຮົາມີສາຍສຳພັນສ່ວນຕົວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາເທົ່ານັ້ນຈຶ່ງສາມາດຫວັງໃຫ້ພຣະອົງເຄື່ອນໄຫວຢ່າງມີອຳນາດໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ.

7) ບົດຮຽນອີກອັນນຶ່ງຄືພວກເຮົາຄວນຈື່ໄວ້ໃນໃຈວ່າຊັຍຊະນະຕ່າງໆສາມາດຊ່ວຍຄົນອື່ນໆໃຫ້ມອງເຫັນອຳນາດທຳມະຊາດຂອງພຣະເຈົ້າ. ໂຢຊຸວຍໄດ້ເວົ້າວ່າພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງກ້ອນຫີນເຫລົ່ານັ້ນແລ້ວດັ່ງນັ້ນທຸກໆຄົນກໍຈະຮູ້ຈັກວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະອົງມີອຳນາດຫລາຍ. ອະນຸສອນອັນນີ້ໄດ້ຕັ້ງຂຶ້ນບໍ່ພຽງແຕ່ໃຫ້ພວກອິສະຣາເອນຈະຮັບຮູ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແຕ່ເພື່ອຄົນທັງປວງໃນໂລກກໍຈະມອງເຫັນພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າ.

8) ໂຢຊຸວຍໄດ້ບອກເຫດຜົນອັນສຳຄັນທີ່ສຸດສຳລັບການຈື່ຈຳຊັຍຊະນະອັນນີ້ວ່າໃນອະນາຄົດທ່ານຈະຢ້ານຢາດໍາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ. ການຢ້ານຢາພຣະເຈົ້າຄືການຍົກພຣະອົງຂຶ້ນໃນທາງເກງຂາມ. ດັ່ງທີ່ປະຊາຊົນໄດ້ຈື່ຈຳວ່າພຣະເຈົ້າມີພະລັງພຽງພໍທີ່ຈະສ້າງທາງທຽວເປັນດິນແຫ້ງຜ່ານແມ່ນ້ຳ, ພວກເຂົາກໍຈະໂຄຣົບພຣະອົງ. ຄວາມນັບຖືສຳລັບພຣະເຈົ້າກໍຈະກະຕຸ້ນພວກເຂົາໃຫ້ມີຄວາມເຊື່ອຟັງແລະນະມັສການໃຫ້ຫລາຍຢູ່ງຂຶ້ນ.

ອຸປຸຖິນໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັນຟັນ www.lsbef.org by PA.

ແຜນການສອນ
ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 17 ກັນຍາ 2006 (9-17-2006)

ຄວາມເຈັບປວດຂອງການຜ່າຍແພ້

- ຂໍ້ພຣະຄົມຟິນບົດຮຽນ:** ໂຢຊຸວຍ 7:6-7,10-13,16-21,24-26
- ພຣະຄົມຟິແຫ່ງຄວາມຈິງ:** ການຫລິ້ນເຫລວຝ່າຍຈິດວິນຍານເຮັດໃຫ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າຕົກລາງ, ຕ້ອງໄດ້ໃຫ້ຜູ້ນຳຝ່າຍຈິດວິນຍານປະເຊີນໜ້າ(ແກ້ບັນຫາ)ຕໍ່ຄວາມຜິດບາບອັນນັ້ນ.
- ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ:** ບົດຮຽນນີ້ໄດ້ແຕ່ງຂຶ້ນ ເພື່ອຊ່ວຍທ່ານພັດທະນາຄວາມຊຳນານໃນການເປັນຜູ້ນຳຝ່າຍຈິດວິນຍານຊຶ່ງພຣະເຈົ້າມີຄວາມມັ່ງໝາຍໃຫ້ທ່ານມີໂດຍ:
- ວິເຄາະເບິ່ງຈຸດເຂັ້ມແຂງຕ່າງໆແລະຈຸດອ່ອນຫຼັງປວງຂອງໂຢຊຸວຍຕໍ່ການເປັນຜູ້ນຳໃນພຣະຄົມເຫລົ່ານີ້.
 - ການປະເມີນຄ່າຢ່າງເໝາະສົມຕໍ່ການແກ້ໄຂກັບຄວາມຫລິ້ນເຫລວຝ່າຍຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ.

ແຜນການສອນ

ຂັ້ນຕອນທີ 1 ບົດນຳ

ຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດນຳພາຖ້າກາງຄວາມລົ້ນເຫລວທາງຈິດວິນຍານໄດ້ຢ່າງໃດ?

- 1) ສະແດງຮູບພາບຫົວຂໍ້ຂ່າວຫລືຮູບນັກກິລາທີ່ກຳລັງປະສົບກັບຄວາມຜ່າຍແພ້ (ຖ້າຫາກມີ)
- 2) **ອະທິບາຍຕໍ່ນັກຮຽນວ່າ:** ຄວາມລົ້ນເຫລວດ້ານຈິດວິນຍານເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຕົກລາງ(ຕົກຈາກທາງ, ຂອງພຣະເຈົ້າ) ລາວຕ້ອງການຜູ້ນຳຝ່າຍຈິດວິນຍານໄປປະເຊີນໜ້າເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມບາບຂອງລາວ.

ຂັ້ນຕອນທີ 2

1. ຢ່າກ່າວຫາພຣະເຈົ້າ (ໂຢຊຸວຍ 7:6-7)

- 1) ສລຸບພຣະທັມໂຢຊຸວຍ 7:1-5 ເພື່ອໃຫ້ເຫັນຄວາມໝາຍໃນຂໍ້ພຣະຄົມຟິເຫລົ່ານີ້ **ເວົ້າຕໍ່ນັກຮຽນວ່າ:** ຄວາມອັບອາຍອັນໃຫຍ່ຫລວງຍ້ອນການຜ່າຍແພ້ທີ່ເມືອງ ອາຣິ, ໂຢຊຸວຍໄດ້ກ່າວໂທດໃສ່ພຣະເຈົ້າ. ຜູ້ເຊື່ອທີ່ເຄີຍໃຫຍ່ແລ້ວຢ່າໃຫ້ຕົນເອງແລະຜູ້ອື່ນກ່າວໂທດພຣະເຈົ້າເພື່ອມີຄວາມຜ່າຍແພ້ດ້ານຈິດວິນຍານ.
- 2) ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນອາສາອານພຣະທັມໂຢຊຸວຍ 7:6-7 ດັ່ງງ.
- 3) **ຕັ້ງຄຳຖາມ:** ໂຢຊຸວຍຢາກຈະກັບຄືນໄປເຮັດຫຼັງ? ຊື່ໃຫ້ນັກຮຽນເຫັນວ່າ ການຫາທາງກັບຄືນໄປບ່ອນເກົ່າຫລືກັບໄປສູ່ອະດີດອີກນັ້ນ ມັນຈະບໍ່ຊ່ວຍຫຼັງໃນປະຈຸບັນຫລືໃນການກະກຽມເພື່ອຈະກ້າວໄປສູ່ອະນາຄົດໄດ້.
- 4) ຜລິດເຈົ້າກ່ຽວກັບກັນລົ້ນເຫລວ ແລະການກ່າວໂທດ ແລ້ວແຈກຢາຍໃຫ້ນັກຮຽນ (ຜູ້ໃຫຍ່ເຕະຈອກ ກ່າວໂທດເດັກນ້ອຍ, ເດັກນ້ອຍເຕະຈອກ ຫາວ່າເຂົາບໍ່ເບິ່ງ ດັ່ງນີ້ເປັນຕົ້ນ). ໃຫ້ນັກຮຽນຄິດເຖິງຜົນຮັບໃນສະຖານະການທີ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດແຕ່ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບເຂົາເຈົ້າ. ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຂຽນສະຖານະການດັ່ງກ່າວໃສ່ບ່ອນວ່າງໃນເຈ້ງບົດຮຽນ. **ຄຳຖາມ:** ທ່ານຕ້ອງໄດ້ເຮັດແນວໃດເພື່ອຮັບຜິດຊອບໃນສິ່ງທີ່ຕົນບໍ່ໄດ້ເຮັດ?
- 5) **ອະທິບາຍ:** ເມື່ອຄົນໃດຄົນນຶ່ງລົ້ນເຫລວລາວບໍ່ຮູ້ວ່າຈະເຮັດແນວໃດຕໍ່ໄປ ການນຳພາຄົນອື່ນກໍເກືອບຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້. ໃນຖານະທີ່ເຮົາເປັນຜູ້ທີ່ເຊື່ອເມື່ອຕົກຢູ່ໃນຄວາມຜ່າຍແພ້, ສິ່ງທຳອິດທີ່ພວກເຮົາຄວນກະທຳນັ້ນຄືອ່າຍໜ້າໄປຫາພຣະເຈົ້າ.

ຄຳຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນ (ໂຢຊຸຍ 7:6-7)

1. ເປັນຫຼັກຖານສ່ວນຫລາຍຈຶ່ງຈຳໃຫ້ພຣະເຈົ້າເມື່ອເຂົາເຈົ້າລົ້ມເຫລວທາງຈິດວິນຍານ?
2. ເມື່ອທ່ານປະສົບກັບຄວາມລົ້ມເຫລວ ທ່ານເຮັດແນວໃດແດ່?
3. ທ່ານຄິດບໍ່ວ່າຄົນເຮົາມັກຈະສັກສິນພຣະເຈົ້າໃນຍາມໄດ້ຊັບຊະນະ ແລະຈຳໃຫ້ພຣະເຈົ້າເມື່ອມີບັນຫາ?

ຂັ້ນຕອນທີ 3

2. ຮຽກເອີ້ນໃຫ້ຖວາຍຕົນ (ໂຢຊຸຍ 7:10-13)

- 1) ໃຫ້ນັກຮຽນອາສາອ່ານຄຳເວົ້າຂອງໂຢຊຸຍໃນພຣະທັມໂຢຊຸຍ 7:7-9. ແລະໃຫ້ອີກຄົນນຶ່ງອາສາອ່ານພຣະທັມໂຢຊຸຍ 7:10-13.
- 2) **ຄຳຖາມ:** ຖ້າທ່ານຫາກເປັນເຫມືອນໂຢຊຸຍ, ທ່ານຢາກໃຫ້ພຣະເຈົ້າຕອບສະໜອງທ່ານຢ່າງໃດ? ທ່ານຄິດວ່າໂຢຊຸຍຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກແນວໃດ ເມື່ອລາວໄດ້ຍິນຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ? ເປັນຫຼັກຖານພຣະເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວວ່າອິສຣາເອນບໍ່ສາມາດຍືນຍົດຕໍ່ສັດຕູ?
3. **ອະທິບາຍ:** ຄວາມບາບເປັນຮາກເຫງົ້າຂອງຄວາມລົ້ມເຫລວທາງຈິດວິນຍານ. ເມື່ອຄວາມບາບມາຂັ້ນກາງລະວ່າເຮົາກັບພຣະເຈົ້າ, ສິ່ງທີ່ເຮົາຄວນຈະກະທຳກ່ອນອື່ນນັ້ນແມ່ນຍອມຖວາຍຕົນໃຫມ່ຕໍ່ພຣະອົງອີກ. ຈົ່ງຕີຄວາມໝາຍຄຳວ່າ "ຖວາຍຕົນ" (ສາຣະພາບ, ກັບໃຈ, ເຮັດຕາມນ້ຳພຣະທັຍ)
4. **ໃຫ້ຄຳເຫັນວ່າ** ໄພຜົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຝ່າຜົນເຮັດໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຫ້າມ. **ນຳນັກຮຽນໃຫ້ຟື້ຈາຣະນາ** ເບິ່ງ ວ່າ "ມີບາບຫຼັກໆແດ່ທີ່ມີຢູ່ໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ? ຂ້ອຍຈະຊຳຮະບາບນັ້ນອອກຈາກຊີວິດໄດ້ຢ່າງໃດ? ຂ້ອຍຈະຖວາຍຕົນໃຫມ່ອີກກັບພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດ?

ຄຳຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນ ພຣະທັມໂຢຊຸຍ 7:10-13

1. ທ່ານວ່າພຣະເຈົ້າບອກໂຢຊຸຍໃຫ້ຍືນຍົດເພື່ອຫຼັກຖານ?
2. ທ່ານຄິດແນວໃດ ເມື່ອພຣະເຈົ້າບອກໃຫ້ໂຢຊຸຍຍືນຍົດແລະເຮັດຕາມທີ່ພຣະອົງບອກ?
3. ທ່ານເຄີຍໄດ້ໝູ່ບຸກຫນ້າລົງກັບຜົນບໍ່ ໃນກໍລະນີທີ່ທ່ານໄດ້ເຮັດບາບ ຫລືມີຄວາມລົ້ມເຫລວ?
4. ທ່ານຈະຖວາຍຕົນໃຫມ່ອີກກັບພຣະເຈົ້າໃນທາງໃດແດ່?

ຂັ້ນຕອນທີ 4

3. ປະເຊີນກັບຄວາມຜິດບາບ (ໂຢຊຸຍ 7:16-21, 24-26)

1. ໃຫ້ນັກຮຽນຄິດເຖິງຄວາມຜິດທີ່ຄົນໃດຄົນນຶ່ງໄດ້ກະທຳ ທີ່ເຄີຍເຫັນ ຫລືເຄີຍໄດ້ຍິນ ແລະໃຫ້ເລົ່າສັ້ນໆ?
2. **ຄຳຖາມ:** ທ່ານຮູ້ສຶກແນວໃດ ຖ້າທ່ານແມ່ນຜູ້ທີ່ຈະໄປປະເຊີນຫນ້າເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາ ກັບຄົນນັ້ນ? ເປັນຫຍັງການໄປປະເຊີນຫນ້າ ຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນ? ສິ່ງທີ່ເຮັດໄດ້ຍາກທີ່ສຸດໃນເລື່ອງນີ້ແມ່ນຫຼັກຖານ?
3. ໃຫ້ນັກຮຽນອາສາອ່ານພຣະທັມໂຢຊຸຍ 7:16-21; 24-26
4. **ອະທິບາຍ:** ຄວາມບາບຂອງ ອາຄານ ສິ່ງຜົນເສັຽຫາຍໃຫ້ຄົນອື່ນ. ຄວາມບາບຂອງເຮົາເດ ເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນໄດ້ຮັບຜົນສະທ້ອນຢ່າງໃດ? (ສະນາຊິກຄົນນຶ່ງເຮັດບາບ ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າ ຫລືໂບດຖືກຫມິ່ນປ່າມາດ, ເສັຽຫາຍ)
5. ໃຫ້ນັກຮຽນອາສາອ່ານ ວັກທີ 6 ຂອງຫົວຂໍ້ໃນບົດຮຽນນີ້ **ຖາມ:** ແມ່ນຫຼັກຖານຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຄອບຄົວຂອງ ອາຄານ ?
6. **ຊີ້ໃຫ້ນັກຮຽນເຫັນວ່າ** ເມື່ອໂຢຊຸຍປະເຊີນຫນ້າກັນກັບ ອາຄານ ລາວໄດ້ຍອມຮັບວ່າລາວເຮັດຜິດບາບ ແລະໄດ້ຮັບໂທດຍ້ອນບາບນັ້ນ. **ອະທິບາຍວ່າ:** ຄວາມບາບທີ່ເຮົາເຮັດ ຈະບໍ່ສາມາດປິດບັງລັບໄວ້ຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະເຮັດແບບ "ລັບໆ" ມັນຈະສົ່ງຜົນເສັຽຫາຍອັນໃຫຍ່ຫລວງແກ່ຄົນອື່ນນຳ. ຄວາມລົ້ມເຫລວ

ທາງຈິດວິນຍານຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນແບບວ່າງເປົ້າ (ເກີດແລ້ວກໍແລ້ວໄປ) ແຕ່ມັນຈະເປັນຜົນສະທ້ອນແກ່ທັງຕົນເອງ ແລະຄົນອື່ນນຳ.

7. **ອະທິບາຍວ່າ:** ອາຄານ ໄດ້ເອົາສິ່ງຂອງທີ່ລາວຢາກໄດ້, ລາວບໍ່ຍອມເຊື່ອຝັງພຣະເຈົ້າ. **ຄຳຖາມ:** ແມ່ນສິ່ງໃດທີ່ຄົນທຸກນີ້ຢາກໄດ້ ຊຶ່ງເປັນສາຍເຫດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອຝັງພຣະເຈົ້າ? ໃຫ້ນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນພິຈາລະນາຕົນເອງເບິ່ງວ່າ ແມ່ນຄວາມປາຖານອັນໃດທີ່ອາດຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຂາດຄວາມເຊື່ອຝັງພຣະເຈົ້າ?
8. ໃຫ້ເຮົາຍອມຮັບວ່າ ເຮົາບໍ່ອາດຈະເຂົ້າໃຈວ່າເປັນຫຼັກຖານຄວາມຮັບຮູ້ຂອງ ອາຄານ ຈຶ່ງໄດ້ຮັບໂທດນຳ ຍ້ອນຄວາມບາບຂອງລາວ. **ເນັ້ນວ່າ** ການທຳໂຫດອັນສາຫັດຕໍ່ການເຮັດບາບ ເຮັດໃຫ້ເຮົາເກີດຄວາມສົງສານຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລະຈຳເປັນຈະຕ້ອງປະເຊີນເພື່ອແກ້ບັນຫາຄວາມບາບທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫລັງຄວາມລົ້ມເຫລວນັ້ນ. **ສລູບ:** ແລະແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນວ່າ...ເປັນຫຼັກຖານຄວາມຮັບຮູ້ຂອງ ອາຄານ ຈຶ່ງຖືກລົງໂທດ? ໃນວັກທີ 4

ຄຳຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນ ພຣະທັມໂຢຊຸຍ 7:16-21, 24-26

1. ຈາກການດຳເນີນງານແບບໃດ ທີ່ໂຢຊຸຍເລືອກເອົາ ອາຄານ ເພື່ອປະເຊີນໜ້າ ແລະເປີດເຜີຍເຖິງຄວາມບາບອັນລັບໆ ນັ້ນ?
2. ເປັນຫຼັກຖານຈຶ່ງເຫັນວ່າຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງປະເຊີນໜ້າເພື່ອແກ້ໄຂ ເຮືອງຄວາມບາບ?
3. ການປະເຊີນໜ້າຕໍ່ການເຮັດບາບຂອງເຮົາເອງ ແລະຂອງຄົນອື່ນ ໃນທາງຂອງພຣະເຈົ້າ ກັບໃນທາງຂອງເຮົາຕ່າງກັນຢ່າງໃດ?
4. ເມື່ອທ່ານປະເຊີນໜ້າ(ເພື່ອແກ້ບັນຫາ) ກັບຄົນໃດຄົນໜຶ່ງ ທ່ານມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງໃດ? ແລະເມື່ອປຽບທຽບໃສ່ກັບເມື່ອຄົນອື່ນມາປະເຊີນໜ້າທ່ານ ທ່ານຮູ້ສຶກຢ່າງໃດ?

ຂັ້ນຕອນທີ 5

ສລູບ

1. **ອະທິບາຍ:** ຄວາມລົ້ມເຫລວດ້ານຈິດວິນຍານເຮັດໃຫ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າຕົກຈາກລາງ(ຕົກໄປຈາກທາງຂອງພຣະເຈົ້າ. ຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ນຳດ້ານຈິດວິນຍານໄປປະເຊີນໜ້າ(ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາ) ເຮືອງຄວາມບາບ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະໄດ້ຮັບຄວາມເຈັບປວດແຕ່ອາດຈະນຳຜູ້ເຮັດຜິດບາບກັບມາສູ່ທາງຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ອີກ.
2. **ໃຫ້ເນັ້ນໜ້າວ່າ**ຄວາມລົ້ມເຫລວທາງຈິດວິນຍານແມ່ນບັນຫາທີ່ຮ້າຍແຮງແລະມີຄວາມເສັຽຫາຍ ແຕ່ບໍ່ຫມາຍເຖິງວ່າເປັນຄຳເຕືອນສຸດທ້າຍ. **ຊີ້ແຈງວ່າ**ເມື່ອຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງລົ້ມເຫລວທາງຈິດວິນຍານ ລາວຕ້ອງການຄວາມຊ່ອຍເຫລືອເພື່ອນຳພາລາວຈາກຄວາມຜ່າຍແພ້ໄປສູ່ຄວາມມີຊີ້ນຳຊະນະ.
3. **ນຳນັກຮຽນໃຫ້ຕືກຕອງຢ່າງງົບງຽມ :** ໃນທາງໃດແດ່ທີ່ທ່ານຢາກຈະກັບຄືນເຂົ້າສູ່ລາງ(ເຂົ້າສູ່ທາງຂອງພຣະເຈົ້າ) ດ້ານຈິດວິນຍານ.
4. ຜູ້ນຳຝ່າຍຈິດວິນຍານບໍ່ຄວນໃຫ້ຕົນເອງແລະຄົນອື່ນກ່າວໂທດໃຫ້ພຣະເຈົ້າເມື່ອລົ້ມເຫລວທາງຈິດວິນຍານ
5. ເມື່ອມີຄວາມບາບເຂົ້າມາຂັດຂວາງຄວາມສະຫງ່າງາມກັບພຣະເຈົ້າ ສິ່ງທຳອິດທີ່ເຮົາຈະຕ້ອງກະທຳຄືຕ້ອງຖວາຍຕົວໃຫມ່ອີກແກ່ພຣະເຈົ້າ.
6. ການຊ່ອຍຄົນອື່ນທີ່ລົ້ມເຫລວທາງຈິດວິນຍານ ບາງເທື່ອຈະຕ້ອງໄປປະເຊີນໜ້າເຂົາເຈົ້າເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມບາບທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດ ແລະຕັ້ງຄວາມຫວັງວ່າເຂົາເຈົ້າຈະກັບໃຈໃຫມ່ແລະຮັບສາລະພາບບາບຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

ນຳພານັກຮຽນ ອະທິບາຍປິດ.

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 17 ກັນຍາ 2006 (9-17-2006)

ຄວາມເຈັບປວດຂອງການຜ່າຍແຜ່

- ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ:** ໂຢຊຸວຍ 7:6-7,10-13,16-21,24-26
- ພຣະຄຳພີແຫ່ງຄວາມຈິງ:** ການຫລົ້ມເຫລວຝ່າຍຈິດວິນຍານເຮັດໃຫ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າຕົກລາງ, ຕ້ອງໄດ້ໃຫ້ຜູ້ນຳຝ່າຍຈິດວິນຍານປະເຊີນຫນ້າ(ແກ້ບັນຫາ)ຕໍ່ຄວາມຜິດບາບອັນນັ້ນ.
- ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ:** ບົດຮຽນນີ້ໄດ້ແຕ່ງຂຶ້ນ ເພື່ອຊ່ວຍທ່ານພັດທະນາຄວາມຊຳນານໃນການເປັນຜູ້ນຳຝ່າຍຈິດວິນຍານຊຶ່ງພຣະເຈົ້າມີຄວາມມັ່ງຫມາຍໃຫ້ທ່ານມີໂດຍ:
- ວິເຄາະເບິ່ງຈຸດເຂັ້ມແຂງຕ່າງໆແລະຈຸດອ່ອນທັງປວງຂອງໂຢຊຸວຍຕໍ່ການເປັນຜູ້ນຳໃນພຣະຄຳເຫລົ່ານີ້.
 - ການປະເມີນຄ່າຢ່າງເໝາະສົມຕໍ່ການແກ້ໄຂກັບຄວາມຫລົ້ມເຫລວຝ່າຍຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ.

ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດນຳພາໃນຖ້ານກາງຄວາມຫລົ້ມເຫລວຝ່າຍຈິດວິນຍານໄດ້ຢ່າງໃດ?

ຫົວຂອງທອມປາກົດວ່າກົມຕຳລົງເລື້ອຍໆເມື່ອລາວເວົ້າ. ສຽງຂອງລາວກໍສັ່ນໆ, ລາວໄດ້ບັນລະຍາຍເຖິງການທີ່ລາວລະເມີດຄຳສັນຍາຂອງຊີວິດແຕ່ງງານຂອງຕົນໃນຖ້ຽວບິນຕອນທຳຍອາທິດ. "ຂ້ອຍກໍບໍ່ຮູ້ວ່າມັນເກີດຂຶ້ນໄດ້ຢ່າງໃດ, ລາວໄດ້ຮ້ອງໄຫ້. "ຂ້ອຍຮັກເມັຽແລະລູກຂອງຂ້ອຍ." ຂ້ອຍຮູ້ແນ່ນອນວ່າຂ້ອຍໄດ້ຮັບຄວາມພື້ນແລ້ວ, ແຕ່ວ່າຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍເຂົ້າໃກ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ດີເດີບແລ້ວ. ການອອກເດີນທາງໃນຖ້ຽວນັ້ນ, ທຸກໆສິ່ງເບິ່ງເຫມືອນວ່າເກືອບຈະບໍ່ເປັນຄວາມຈິງ-ເພາະມີແຕ່ຜູ້ຊາຍກຸ່ມນຶ່ງທີ່ມີຄວາມມ່ວນຊື່ນແຕ່ພຽງເທົ່ານັ້ນ. ພວກເຮົາໄດ້ພາກັນອອກໄປຫລິ້ນໄປຫົວແລະບາງທີກໍໄດ້ຕື່ມເຫລົ້າສອງສາມຈອກ. ໃນບາຣ໌ນັ້ນກໍມີຢິງສາວຜູ້ນຶ່ງ. ຂ້ອຍຄິດວ່າຄົງຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະຮູ້ຈັກເຮື່ອງນີ້ເລີຍ. ບັດນີ້ຂ້ອຍຈະເຮັດແນວໃດ?

ຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໄດ້ມີຄວາມຫລົ້ມເຫລວຝ່າຍຈິດວິນຍານຫລາຍເກີນພໍແລ້ວ. ການຫລົ້ມເຫລວຝ່າຍຈິດວິນຍານເປັນເຮື່ອງທີ່ຮ້າຍແຮງແລະເສັຽຫາຍຫລາຍສະເລ່ຍ, ແຕ່ວ່າມັນບໍ່ຄວນຈະເປັນຄຳເວົ້າສູດທ້າຍ. ເມື່ອຄົນໃດຄົນນຶ່ງມີຄວາມຫລົ້ມເຫລວຝ່າຍຈິດວິນຍານ, ສ່ວນຫລາຍແລ້ວພວກເຂົາຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກຜູ້ທີ່ເຊື່ອອື່ນໆ ເພື່ອຊ່ວຍນຳພວກເຂົາອອກຈາກການຜ່າຍແຜ່ສູ່ການມີຊັບຊະນະ.

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ຢ່າກ່າວຫາພຣະເຈົ້າ (ໂຢຊຸວຍ 7:6-7)

1) ຫລັງຈາກການມີຊັບຊະນະທີ່ເມືອງເຢຣິໂກ, ພວກອິສຣາເອນກໍໄດ້ມີປະສົບການກັບການຜ່າຍແຜ່ທີ່ເມືອງອາອີ. ນະທີ່ນັ້ນມັນຄວນຈະເປັນບ່ອນໄດ້ຮັບຊັບຊະນະຢ່າງງ່າຍດາຍແຕ່ໄດ້ກາຍເປັນບ່ອນໄດ້ຮັບຄວາມຜິດ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ກຳພຣະພອນແຫ່ງການຄຸ້ມຄອງໄວ້ເພາະວ່າຄວາມຜິດບາບຢູ່ໃນຄ້າຍຝັກອິສຣາເອນ. ອີກດ້ານນຶ່ງຂອງຄວາມຜິດບາບນັ້ນອາດຈະແມ່ນການເຂົ້າໃຈຜິດຂອງພວກອິສຣາເອນຕໍ່ການທີ່ພວກຕົນເປັນທີ່ໂປດປານຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກອິສຣາເອນມີປະສົບການຮັບຊັບຊະນະຢ່າງງ່າຍດາຍທີ່ເມືອງເຢຣິໂກ ດັ່ງນັ້ນພວກຜູ້ນຳໄດ້ຂໍຮ້ອງບໍ່ໃຫ້ໂຢຊຸວຍສົ່ງທະ

ຫານທັງໝົດໄປຕໍ່ສູ້ກັບເມືອງອາອີ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງໃຫ້ທຳລາຍທຸກໆສິ່ງໃນເມືອງເຢຣີໂກ, ຍົກເວັ້ນບາງຢ່າງທີ່ໄດ້ອຸທິດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະຄອບຄົວຂອງນາງຮາຣາບຜູ້ທີ່ໄດ້ຊ່ວຍພວກອິສຣາເອນ(ໂຢຊວຍ 6:17-18). ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເອົາສິ່ງນຶ່ງສິ່ງໃດທີ່ເສດເຫຼືອຈາກສົງຄາມ. ເຖິງປານນັ້ນກໍມີຊາຍຜູ້ນຶ່ງໄດ້ລັກເອົາບາງຢ່າງໄປເຊື່ອງໄວ້ໃນເດີນຂອງລາວ(ໂຢຊວຍ 7:1,20-21).

2) ຄວນຫລິ້ນທີ່ທົ່ວປະເທດຕ້ອງຖືກທໍຣະມານໂດຍຄວາມຜິດບາບຂອງຄົນຜູ້ດຽວ? ໃນອະດີດທີ່ຜ່ານມາ, ພວກເຮົາສາມາດສັງເກດໄດ້ວ່າຄວາມຜິດພາດຂອງຄົນຜູ້ດຽວກໍນຳຄວາມຫາຍະນະມາສູ່ຄົນອື່ນໆ. ບໍ່ວ່າຈະເປັນຂັ້ນຜູ້ນຳດັ່ງຮີດເລີ: ໂດຍເປັນຜູ້ທໍຣະຍົດຕັ້ງເບເນດິກ ອາຣ໌ໂນ: ຫລືເປັນຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າດັ່ງ ແມເດລິນ ເມີເຣ ໂອແຣ. ຄວາມຜິດບາບຂອງຄົນຜູ້ນຶ່ງສາມາດເຮັດໃຫ້ມີຜົນສະເທືອນອັນໃຫຍ່. ຄວາມຫລົ້ມເຫລວຝ່າຍຈິດວິນຍານບໍ່ເຄີຍປາກົດອອກມາໃຫ້ເຫັນແບບຈັກຕູດຊື່ຝຸ່ນແລະບໍ່ເປັນພິຍາຍໄປກວ່າຜູ້ທີ່ເຮັດຜິດບາບນັ້ນ.

3) ຄວາມຜ່າຍແພ້ທີ່ໝາລະອາຍກໍໃຫຍ່ຫລວງ, ໂຢຊວຍໄດ້ກ່າວຫາພຣະເຈົ້າ. ລາວໄດ້ຈັກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ, ເປັນເຄື່ອງໝາຍສະເພາະຂອງຄວາມເຈັບປວດ, ໂຢຊວຍແລະພວກເຖົ້າແກ່ຂອງອິສຣາເອນໄດ້ເອົາຂີ້ຝຸ່ນໃສ່ຫົວຂອງພວກເຂົາ, ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງໝາຍອີກອັນນຶ່ງຂອງຄວາມເສົ້າໂສກ. ລາວຍັງໄດ້ສະແດງຄວາມໂສກເສົ້າໂດຍການນອນໝູບໜ້າໃສ່ດິນຫມົດມື້.

4) ໂດຍທົ່ວໄປຄວາມທີ່ຖອຍໃຈ, ຄວາມໂສກເສົ້າ, ແລະຄວາມໂມໂຫເປັນເພື່ອນສນິດກັນກັບການຜ່າຍແພ້. ເມື່ອພວກເຮົາຫາກປະສົບກັບຄວາມຜ່າຍແພ້ທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ, ພວກເຮົາກໍອາດຈະນັ່ງຈົມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ອາດເປັນໄປໄດ້, ຜຶກຕົວຫ່າງຈາກຄົນອື່ນໆ, ແລະກໍຮ້ອງໄຫ້.

5) ຢ່າງໜ້ອຍໂຢຊວຍກໍໄດ້ມາທີ່ຕໍ່ໜ້າທີ່ແຫ່ງຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອສະແດງຄວາມບໍ່ພໍໃຈແທນທີ່ຈະຫັນຫລັງໃສ່ພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອພວກທີ່ເຊື່ອຫາກພົບຕົວເອງຕົກຢູ່ໃນທ່າທີ່ຜ່າຍແພ້, ການໂຕ້ຕອບອັນທຳອິດຂອງພວກເຂົາຄືຫັນໜ້າມາຫາພຣະເຈົ້າ.

6) ການໂຕ້ຕອບໝັ້ນມະດາອີກອັນນຶ່ງຄືການຕຳນິຄົນອື່ນ, ໂຢຊວຍໄດ້ເອົາຄວາມຮັບຜິດຊອບສຳລັບການຜ່າຍແພ້ນີ້ປະໄວ້ຜິດບ່ອນ. ໃນການຮ້ອງໄຫ້ຕໍ່ຄວາມເຈັບປວດນີ້, ລາວໄດ້ຖາມພຣະເຈົ້າ. "ເປັນຫຍັງ?" ເບິ່ງເຫມືອນວ່າໂຢຊວຍຄິດວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳປະຊາຊົນຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນເພື່ອໃຫ້ຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງພວກອາໂມຣິດເທົ່ານັ້ນ (ຫລືພວກການາອານາ) ເພື່ອການທຳລາຍພວກເຂົາ. ໃນຄວາມໂສກເສົ້າຂອງໂຢຊວຍ, ລາວບໍ່ໄດ້ໃສ່ໃຈວ່າຕົວລາວເອງຫລືພວກປະຊາຊົນເປັນຜູ້ເຮັດຜິດ.

7) ຄືກັນກັບຄົນສ່ວນຫລາຍໃນສະໄໝນີ້, ໂຢຊວຍໄດ້ຮູ້ສຶກວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບທັງໝົດຕໍ່ເຫດການທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ. ແຕ່ວ່າ, ພວກທີ່ໃຫຍ່ແລ້ວໃນຄວາມເຊື່ອຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຕົວເຂົາເອງຫລືຄົນອື່ນໆຕຳນິພຣະເຈົ້າສຳລັບການຜ່າຍແພ້ຕ່າງໆຝ່າຍຈິດວິນຍານ. ພວກເຮົາຕ້ອງຮັບເອົາຄວາມຮັບຜິດຊອບສຳລັບຄວາມຫລົ້ມເຫລວຝ່າຍຈິດວິນຍານແລະເຂົ້າໃຈວ່າຜົນກັມຕ່າງໆທີ່ຕາມມານັ້ນແມ່ນຜົນຂອງທັມຊາດຄວາມຜິດບາບຂອງພວກເຮົາເອງ.

8) ໂຢຊວຍໄດ້ຄຳຄວນວ່າ ພວກອິສຣາເອນຄວນຈະພໍໃຈໃນການສືບຕໍ່ຢູ່ຝາກເບື້ອງນັ້ນຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ. ໃນນາທີ່ເຮັດໃຫ້ໂກດເຄື່ອງນັ້ນ, ໂຢຊວຍໄດ້ຫວນຄົນເບິ່ງຕອນທີ່ສູງຢູ່ຝາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນເບື້ອງນັ້ນແລະໄດ້ເວົ້າວ່າ "ຖ້າພວກເຮົາຫາກພຽງພໍໃຈເທົ່ານັ້ນ. ມີຈັກຄັ້ງທີ່ພວກເຮົາຫລິ້ນເກມກັບຄຳເວົ້າ "ຖ້າວ່າຂ້ອຍຫາກ...ເທົ່ານັ້ນ?" ການຫລິ້ນເກມແນວນີ້ບໍ່ໄດ້ຊ່ອຍຫຍັງເລີຍຄືກັນກັບມັນບໍ່ໄດ້ຊ່ອຍໂຢຊວຍ. ການທີ່ຢາກຄອງຖ້າໃຫ້ກັບໄປເຫມືອນໃນອະດີດນັ້ນມັນບໍ່ໄດ້ຊ່ອຍໃນການທີ່ພວກເຮົາຈະຈັດການກັບປັດຈຸບັນຫລືໃນການຈັດຕຽມພວກເຮົາຕໍ່ອະນາຄົດ. ແທນທີ່ຈະປາຖນາໃຫ້ກັບໄປບ່ອນທີ່ປາກົດວ່າບໍ່ມີການກົດດັນຫລາຍນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງມຸ້ງຫວັງຫາສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າປະສົງຢາກເຮັດໃນປັດຈຸບັນ. ພວກເຮົາຄວນຈະໂຕ້ຕອບໂດຍການຕົກຕ້ອງເບິ່ງຫົວໃຈແລະຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ການຜ່າຍແພ້ແຕ່ລະຄັ້ງສາມາດເປັນໂອກາດສຳລັບການເຕີບໂຕຂຶ້ນ ເມື່ອພວກເຮົາຫາກໂຕ້ຕອບຢ່າງຖືກຕ້ອງຄືໂດຍການຫັນໜ້າຫາພຣະເຈົ້າ.

2. ຮຽກເອີ້ນໃຫ້ຖວາຍຕີນ (ໂຢຊຸຍ 7:10-13)

1) ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະສົງໃຫ້ພວກເຮົາກຶ່ງເກືອກໃນການສົງສານຕົວເອງຫລືຖິ້ມໂທດໃສ່ສິ່ງອື່ນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງໃຫ້ໂຢຊຸຍລຸກຂຶ້ນ. ການບັງຄັບໃຫ້ໂຢຊຸຍປະເຊີນກັບໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມຫລົ້ມເຫລວຂອງພວກອິສຣາເອນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະເຊີນໜ້າລາວດ້ວຍເຫດຜົນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຜ່າຍແພ້ນັ້ນ. ພວກອິສຣາເອນໄດ້ມີບາບ. ເຖິງແມ່ນວ່າມີຜູ້ດຽວໄດ້ຕັດສິນໃຈລົງມືເຮັດຄະດີນັ້ນກໍຕາມ(ຂໍ້ 1), ທົ່ວປະເທດໄດ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການຍິນຍອມໃຫ້ຄວາມຜິດບາບເກີດຂຶ້ນໃນຄ້າຍພັກເຊົາ(ເບິ່ງຂໍ້ 11).

2) ປະວັດສາດຂອງພວກອິສຣາເອນໄດ້ກໍ່ຕັ້ງຂຶ້ນໃນສາຍສຳພັນແຫ່ງຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄວາມຜິດບາບທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ພວກອິສຣາເອນຖືກຜ່າຍແພ້ນັ້ນໄດ້ລະເມີດຕໍ່ສັນຍາທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງໄວ້ສຳລັບພວກເຂົາ. ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ລັກ, ສັກກາງ, ແລະເກັບເອົາຂອງຫວງຫ້າມມາເປັນຂອງຕົນເອງ, ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເອງຖືກຍ້າຍອອກຈາກການຊົງປະທານໃຫ້ແລະການປົກປັກຮັກສາຂອງພຣະເຈົ້າ.

3) ຄວາມຜິດບາບເປັນຮາກເຫງົ້າຂອງຄວາມຫລົ້ມເຫລວຝ່າຍຈິດວິນຍານສເມີ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຢ່າງແຈ້ງວ່າແມ່ນຄວາມຜິດບາບນັ້ນທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກອິສຣາເອນບໍ່ສາມາດຢືນຕໍ່ສູ້ກັບເມືອງອາອີ. ຄວາມຜິດບາບສ່ວນບຸກຄົນໄດ້ກະຈາຍຜົນອັນນັ້ນ, ພວກອິສຣາເອນບໍ່ສາມາດຢືນຕໍ່ສູ້ກັບເຫລົ່າສັດຕູຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ມັນໄດ້ບັງຄັບໃຫ້ພວກເຂົາຕ້ອງຫັນໜ້າແລະແລ່ນປີບຫນີ. ໃນຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງພວກເຂົາກັບພຣະເຈົ້າ, ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຕັ້ງໄວ້ຕ່າງຫາກເພື່ອຮັບໃຊ້ພຣະອົງ. ການລະເມີດຕໍ່ຄຳໝັ້ນສັນຍາແມ່ນໝາຍເຖິງວ່າພວກເຂົາຖືກຕັ້ງໄວ້ເພື່ອຄວາມພິນາດເພາະຄວາມຜິດບາບ.

4) ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກໂຢຊຸຍວ່າ ພຣະອົງຈະບໍ່ຢູ່ກັບພວກອິສຣາເອນອີກຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະກຳຈັດສິ່ງກົດຂວາງທີ່ຕັ້ງໄວ້ນັ້ນ. ລາວຕ້ອງໄດ້ອຸທິດຕົນຈັດຕັ້ງຕຽມປະຊາຊົນໄວ້ເພື່ອຖວາຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ການທີ່ຈະເປັນເຄື່ອງຖວາຍໄດ້ນັ້ນແມ່ນຮວມທັງການຖິ້ມໃຈເທົ່າເອົາໃຈໃຫມ່ແລະການຍອມເຊື່ອຟັງ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກໂຢຊຸຍວ່າພວກອິສຣາເອນຈະບໍ່ສາມາດສຳເລັດຜົນໃນສນາມຣີບໄດ້ຈົນກວ່າຈະທຳລາຍສິ່ງກົດຂວາງທີ່ຖືກຕັ້ງໄວ້ນັ້ນ. ເມື່ອໃດທີ່ພວກອິສຣາເອນຫາກໄດ້ສະແດງອອກເຖິງສາຍສຳພັນຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນຈິ່ງຈະຖືກຕັ້ງໄວ້ຄືນ ແລະໄດ້ຮັບພຣະພອນ.

5) ທາງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ເປັນການໂຕ້ຕອບຢ່າງຖືກຕ້ອງຕໍ່ຄວາມຫລົ້ມເຫລວຄືຫັນໜ້າກັບຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພວກເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ຍອມເຊື່ອຟັງແລະໂຄຣຣິບນັບຖືຄວາມທ່ຽງຫມູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນຖານະເປັນຜູ້ທີ່ເຊື່ອ, ພວກເຮົາໄດ້ຖືກຕັ້ງໄວ້ຕ່າງຫາກສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເມື່ອພວກເຮົາຖວາຍຕີນເອງ, ພວກເຮົາສາຣະພາບຜິດບາບແລະຮັບເອົາການປິ່ນປົວໃຫ້ຄົນດີກັບພຣະອົງໃນການຕັ້ງໄວ້ຕ່າງຫາກສຳລັບພຣະອົງເອງ.

3. ປະເຊີນກັບຄວາມຜິດບາບ (ໂຢຊຸຍ 7:16-21, 24-26)

1) ເມື່ອພຣະເຈົ້າບອກພວກເຮົາໃຫ້ກຳຈັດຄວາມຜິດບາບ, ພວກເຮົາຈະຊັກຊ້າຢູ່ບໍ່ໄດ້, ໃນຄວາມຫວັງວ່າບັນຫານັ້ນຈະຫາຍໜີໄປເອງ. ໂຢຊຸຍລຸກແຕ່ເດີກເພື່ອປະເຊີນກັບຄວາມຜິດບາບ. ລາວໄດ້ຮູ້ເຖິງຄວາມຮີບດ່ວນຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງຈັດຕຽມພວກປະຊາຊົນໃຫ້ມີສາຍສຳພັນທີ່ຖືກຕ້ອງກັບພຣະເຈົ້າ.

2) ໂຢຊຸຍໄດ້ແຍກພວກປະຊາຊົນແຕ່ລະຕະກູນ, ແຕ່ລະເຊື້ອສາຍແລະແຕ່ລະຄອບຄົວຈົນພົບອາຄານ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດຜິດ. ຂັ້ນຕອນຂອງການໄຈ້ແຍກຫາຜູ້ທີ່ເຮັດຜິດຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ພຽງແຕ່ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ໂອກາດອາຄານສາຣະພາບຄວາມຜິດບາບຂອງລາວ. ທີ່ລາວບໍ່ຍອມຮັບຈົນກວ່າໂຢຊຸຍໄດ້ປະເຊີນໜ້າ ນີ້ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າລາວບໍ່ຈົງໃຈໃນການສາຣະພາບ.

3) ໂຢຊຸຍໄດ້ຂໍຮ້ອງໃຫ້ລາວກ່າວສາຣະພາບແລະບໍ່ໃຫ້ປົດບັງສິ່ງໃດໄວ້. ການໄປວ່າຄວາມຂອງໂຢຊຸຍກັບອາຄານແມ່ນໃນຟື້ນຖານແຫ່ງສະຫງ່າສະຫຼາດຂອງພຣະເຈົ້າ. ນີ້, ພວກເຮົາຖວາຍກຽດແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເມື່ອພວກເຮົາມອງເຫັນຄວາມຜິດບາບຂອງພວກເຮົາໃນແວ່ນແຍງແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະອົງ ແລະໃຫ້ຍອມຮັບຮູ້ເຖິງ

ຄວາມຜິດພາດຂອງພວກເຮົາ. ອາຄານໄດ້ສາຣະພາບວ່າລາວໄດ້ເອົາເສື້ອຄຸມຂອງພວກບາບີໂລນ, ຫລຽນເງິນ 200 ຫລຽນ, ແລະແທງຄຳໃຫຍ່ອັນນຶ່ງແລະໄດ້ເຊື່ອງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃນເດີນຂອງລາວ. ສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ໂລບມານັ້ນ, ລາວໄດ້ເກັບເອົາໄວ້. ບາງທີລາວອາດຄິດວ່າມັນຄົງຈະຫລີກລ້ຽງຈາກການຊອກພົບເຫັນໄດ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມຄວາມຜິດບາບບໍ່ອາດຈະເຊື່ອງໄວ້ຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້; ຄວາມຜິດບາບທັງໝົດມີຜົນຂອງມັນທີ່ຕາມມາ.

4) ໂຢຊຸຍພ້ອມດ້ວຍອິສຣາເອນທັງໝົດໄດ້ຈັບເອົາອາຄານ, ເງິນທີ່ລັກເອົາມານັ້ນ, ເສື້ອຄຸມ, ແລະແທງຄຳ, ຕລອດທັງຄົວເຮືອນຂອງລາວແລະສິ່ງທັງໝົດທີ່ເປັນຂອງລາວ. ໂຢຊຸຍໄດ້ປະກາດຕັດສິນໂດຍກ່າວວ່າອາຄານໄດ້ເຮັດໃຫ້ອິສຣາເອນມີບັນຫາໂດຍຜ່ານຄວາມຜິດບາບຂອງຕົນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໃຫ້ລາວມີບັນຫາ. ບ່ອນທີ່ອາຄານໄດ້ຖືກຮັບໂທດນັ້ນແມ່ນຢູ່ຮ່ອມພູອາໄຄຣ໌. ອາໄຄຣ໌ມີຄວາມໝາຍວ່າບັນຫາ. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ສ້າງບັນຫາໃຫ້ອິສຣາເອນກໍຈະມີບັນຫາໃນ "ຮ່ອມພູຂອງບັນຫາ."

5) ວິທີການປະຫານຊີວິດໃນອິສຣາເອນໄດ້ຖືກຕັ້ງຂຶ້ນ. ມີແຕ່ຂັ້ນປະເທດຈຶ່ງສາມາດນຳມາດຕະການປະຫານຊີວິດນີ້ມາໃຊ້ໄດ້. ດັ່ງນັ້ນພວກອິສຣາເອນທັງໝົດຈຶ່ງຮ່ວມກັນຂວ່າງກ້ອນຫີນໃສ່ອາຄານໃຫ້ເຖິງຄວາມຕາຍ.

6) ຕລອດຄົວເຮືອນທັງໝົດຂອງອາຄານກໍໄດ້ຮັບກັນກັບລາວ. ພວກເຮົາອາດບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈວ່າເປັນຫຍັງຄອບຄົວຂອງອາຄານຈຶ່ງໄດ້ຮ່ວມເຂົ້າໃນການລົງໂທດສຳລັບຄວາມຜິດບາບຂອງລາວ. ບາງທີພວກເຂົາໄດ້ຮູ້ຄວາມຜິດບາບຂອງລາວ, ການທີ່ເປັນສ່ວນນຶ່ງໃນຄົວເຮືອນຂອງລາວ, ແລະໄດ້ເກັບກຳຄວາມລັບໄວ້. ຄວາມຮຸນແຮງຂອງການລົງໂທດໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຢ່າງເດັ່ນຊັດເຖິງຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງຄວາມຜິດບາບແລະຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ປະຈານຕໍ່ຄວາມຜິດບາບພາຍຫລັງການຫລິ້ນເຫລວຕ່າງໆຝ່າຍຈິດວິນຍານ.

7) ເຣື່ອງນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມຜິດບາບເປັນພິເສດອື່ນໆ. ຄວາມຜິດບາບຂອງພວກເຮົາບໍ່ເປັນພຽງແຕ່ຂອງ "ສ່ວນຕົວ" ຈັກເທົ່ອ. ທອມ, ທີ່ກ່າວໄວ້ໃນຄຳນຳຕອນເລີ່ມຕົ້ນນັ້ນ, ໄດ້ຮັບກັນຈາກຜົນຂອງຄວາມຜິດບາບຂອງລາວ, ແຕ່ວ່າຄອບຄົວຂອງລາວກໍພອຍໄດ້ຮັບກັນອີກດ້ວຍ. ເມື່ອຂອງລາວໄດ້ຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງຖືກຫັກຫລັງຈຶ່ງຢ່າຮ້າງກັບລາວ. ພວກລູກເຕົ້າຂອງລາວກໍຕົກໃນຄອບຄົວທີ່ແຕກສະແຫລງຂາດ. ທຸກໆຄັ້ງທີ່ພວກເຮົາບໍ່ຟັງຄວາມພຣະເຈົ້າພວກເຮົາເປັນຕົ້ນເຫດໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງຂອງພວກເຮົາ, ເປັນພິເສດແມ່ນພວກທີ່ໄກ້ຊິດພວກເຮົາທີ່ສຸດ.

8) ການຊ່ວຍເຫລືອຄົນໃຫ້ຮັບພາຣະຕໍ່ການຜ່າຍແພ່ຝ່າຍຈິດວິນຍານ ຈະຮວມທັງການປະເຊີນໜ້າພວກເຂົາກັບຄວາມຜິດບາບຂອງພວກເຂົາໃນຄວາມຫວັງວ່າພວກເຂົາຈະຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະສາຣະພາບຄວາມຜິດບາບຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອພວກເຮົາເຮັດຜິດບາບ, ເຮົາຕ້ອງປະເຊີນກັບຄວາມຜິດບາບໂດຍກົງ, ສາຣະພາບຢ່າງເປີດແປນ, ແລະຮ້ອງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳລັບການຍົກໂທດກັນເທິງຜົນຖານຄວາມເມດຕາປານີຂອງພຣະອົງໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ແຜນການສອນ
ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 24 ກັນຍາ 2006 (9-24-2006)

ສົ່ງໄມ້ຕະບອງຕໍ່ໄປ

- ຂໍ້ພຣະຄົມຟີໃນບົດຮຽນ:** ໂຢຊອຍ 24:14-28,31
- ພຣະຄົມຟີແຫ່ງຄວາມຈິງ:** ພວກທີ່ຟັກຊ້ອມໃນການເປັນຜູ້ນຳທີ່ສາດຈະຈັດຕັ້ງຄົນອື່ນໆໃນການນຳພາ.
- ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ:** ບົດຮຽນນີ້ໄດ້ແຕ່ງຂຶ້ນເພື່ອຊ່ວຍທ່ານພັດທະນາຄວາມຊຳນານໃນການເປັນຜູ້ນຳ
 ຝ່າຍຈິດວິນຍານຊຶ່ງພຣະເຈົ້າມີຄວາມມຸ່ງໝາຍໃຫ້ທ່ານມີໂດຍ:
- ການສົມທຽບອົງປະກອບສີ່ຢ່າງໃນການສຸມກຳລັງຂອງໂຢຊອຍຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຊາຊົນສຳລັບການນຳພາໃໝ່ກັບຕົວຢ່າງອື່ນໆທີ່ທ່ານເຄີຍເຫັນມາແລ້ວ.
 - ການພັດທະນາແຜນການສຳລັບການຈັດຕັ້ງພວກທີ່ທ່ານນຳພາໃຫ້ສືບຕໍ່ໄປກັບການນຳໃໝ່.

ການຈັດຕັ້ງຂອງຄູ: (ພາຍໃນ 1 ອາທິດຫລືຫລາຍວັນລ່ວງໜ້າ)

1. ອະທິຖານຂໍການຊົງນຳຈາກອົງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ກ່ອນເລີ່ມສຶກສາພຣະຄົມຟີແລະບົດຮຽນ
2. ອ່ານຂໍ້ພຣະຄົມຟີທີ່ໃຊ້ໃນບົດຮຽນນັ້ນ ດ້ວຍການຕີກຕອງ, ຟັກຮະນາ
3. ອ່ານບົດຮຽນຂອງນັກຮຽນ ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈແຈ້ງໃນບົດຮຽນທີ່ຈະນຳໄປສອນ
4. ອ່ານ "**ແຜນການສອນ**", ໝາຍບ່ອນສຳຄັນໄວ້, ປັບປຸງແກ້ໄຂ, ຖ້າມີເຮື່ອງປະກອບຫລືຕົວຢ່າງກໍຈົດໄວ້

ແຜນການສອນ

1. ສຳຮວດຈຳນວນນັກຮຽນ ຖາມຂ່າວຫາຜູ້ຂາດເພື່ອຈະໄດ້ສົ່ງຂ່າວຫາແລະອະທິຖານເພື່ອ
2. ຖາມນັກຮຽນວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮຽນເຮື່ອງຫຼັກໃນວັນທີ່ຜ່ານມາ
3. ໃຫ້ນັກຮຽນຄົນນຶ່ງແບ່ງປັນ 2-3 ນາທີ ຈາກປະສົບການຊີວິດກັບພຣະເຈົ້າໃນອາທິດທີ່ຜ່ານມາ, ຄຳພາຍສັ້ນໆ
4. ອະທິຖານເປີດຫ້ອງຮຽນ, ອະທິຖານເພື່ອຜູ້ຂາດການຮຽນນີ້ ແລະເລີ່ມຕົ້ນໃນການສອນ.

ຄຳນຳ:

1. ວາງສະແດງຮູບພາບພິທີຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ວັນເກີດ, ຈົບໂຮງຮຽນ, ແຕ່ງງານ ຫລືກ້ອນຫີນ, ໃບໂອກ ຫລື ຮູບຕົ້ນໂອກ (ຖ້າມີ) ໃຫ້ນັກຮຽນຂຽນຊື່ແຕ່ລະພິທີຕິດໃສ່ຕາມຮູບພິທີນັ້ນໆ
2. ເລີ່ມການສອນດ້ວຍແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພິທີຕ່າງໆ ຕາມຮູບທີ່ວາງສະແດງໄວ້ນັ້ນ **ຄຳຖາມ:** ແຕ່ລະພິທີນີ້ໄດ້ມີຜູ້ຕັ້ງແຜນເພື່ອຈະນຳພາຢ່າງໃດ? **ຄຳອະທິບາຍ:** ຜູ້ນຳທີ່ສາດຈະຈັດຕັ້ງຄົນອື່ນໆເພື່ອລາວຈະໄດ້ເປັນຜູ້ນຳພາ.

1. ຕັ້ງຕົວຢ່າງໄວ້: (ໂຢຊອຍ 24:14-18)

- 1) ໃຫ້ນັກຮຽນອາສາອ່ານພຣະທັມໂຢຊອຍ 24:14-18
- 2) **ແນະນຳວ່າ:** ໂຢຊອຍໄດ້ແນະນຳຕົນເອງແລະຄອບຄົວໃນການເປັນແບບຢ່າງຕໍ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຈະນະມີສການອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. **ຄຳຖາມ:** ໃນຊີວິດຂອງທ່ານ ທ່ານໄດ້ເລືອກເອົາອັນໃດເພື່ອຈະເປັນແບບຢ່າງແກ່ຄົນອື່ນ? ການບອກ

ທາງແລະການໄປສິ່ງຈົນຮອດທາງ ແຕກຕ່າງກັນຢ່າງໃດ?

- 3) ນຳພາສຶກສາພຣະຄັນຟີຂໍ້ທີ 15 **ໃຫ້ຄຳເຫັນວ່າ:** ພາກສ່ວນຂອງການນຳພາແມ່ນການຢືນຢ່າງໜັ້ນຄົງຕໍ່ໜ້າຝູງຊົນທີ່ເຮົານຳພາ **ຄຳຖາມ:** ເປັນຫວັງຈິ່ງເຫັນວ່າສຳຄັນ? ການເຮັດແບບນີ້ຕ້ອງສ່ຽງຄືແນວໃດ?
- 4) **ນຳພານັກຮຽນ:** ຄັນຄວ້າພຣະທັມໂຢຊວຍ 24:16-18 ຊອກຫາເຫດຜົນທີ່ມະນຸດໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ. **ຄຳຖາມ:** ທ່ານມີຫວັງເປັນສິ່ງອ້າງອີງເພື່ອເປັນຫລັກຖານວ່າພຣະເຈົ້າຊົງທຳງານໃນຊີວິດຂອງທ່ານ?

ຄຳຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນ ໃນພຣະທັມໂຢຊວຍ 24:14-18

1. ໂຢຊວຍແລະຄອບຄົວຂອງລາວໄດ້ວາງຕົນເປັນແບບຢ່າງແກ່ຄົນອິສຣາເອນຢ່າງໃດ? ເມື່ອປຽບທຽບໃສ່ທ່ານແລະຄອບຄົວຂອງທ່ານ ທ່ານໄດ້ວາງແບບຢ່າງໃຫ້ຄົນທີ່ຢູ່ໄກໂຄຣງທ່ານໄດ້ເຫັນຄືແນວໃດ?
2. ໂຢຊວຍໄດ້ໃຫ້ພວກອິສຣາເອນເລືອກເອົາແນວໃດ?
3. ທ່ານໄດ້ເລືອກທີ່ຈະນະມັສການຜູ້ໃດ? ແມ່ນຫວັງແມ່ນແຮງຈູງໃຈໃຫ້ທ່ານເລືອກ?
4. ໃນເວລານີ້ທ່ານໄດ້ວາງແບບຢ່າງອັນໃດແກ່ຄົນອື່ນ? ທ່ານຈະປັບປຸງແບບຢ່າງນີ້ໃຫ້ດີຂຶ້ນດ້ວຍວິທີໃດ?

2. ຕັ້ງມາຕະຖານໄວ້ໃຫ້ສູງ: (ໂຢຊວຍ 24:19-24)

- 1) ໃຫ້ນັກຮຽນອາສາສມັກອ່ານພຣະທັມໂຢຊວຍ 24:29 **ອະທິບາຍວ່າ:** ເມື່ອຄົນອິສຣາເອນບໍ່ໝັກແໜ້ນໃນການຕອບຮັບການຊັກຊວນຂອງລາວໃຫ້ນະມັສການອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໂຢຊວຍໄດ້ທ້າທາຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຖວາຍຕົນ. ການຖວາຍຕົນແບບບໍ່ເຕັມໃຈຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ຈະບໍ່ເຫມາະສົມກັບຄວາມບໍ່ຮູ້ສຸດຂອງພຣະອົງແລະຄວາມຫວັງແໜ້ນທີ່ພຣະອົງມີຕໍ່ການອຸທິດຕົນຢ່າງເຕັມໃຈຂອງເຮົາ.
2. ໃຫ້ນັກຮຽນອາສາສມັກອ່ານພຣະທັມໂຢຊວຍ 24:20-24 **ຊີ້ໃຫ້ນັກຮຽນເຫັນວ່າ** ຜູ້ນຳຕ້ອງວາງມາຕະຖານແລະຄວາມຄາດຫວັງໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບສູງທັງຕໍ່ຕົນເອງແລະຕໍ່ບັນດາຜູ້ທີ່ລາວນຳພາ. **ນຳພານັກຮຽນ** ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຫັນມາຕະຖານສອງຢ່າງທີ່ສຳຄັນຊຶ່ງໂຢຊວຍໄດ້ວາງໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 23 *(ເດັ່ງນັ້ນຈິ່ງປະຖິ້ມພຣະຂອງພວກຕ່າງປະເທດທີ່ຢູ່ຖ້າມກາງພວກທ່ານ ແລະຈິ່ງຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກອິສຣາເອນດ້ວຍຄວາມສັດຊື່)*
3. ໃຫ້ນັກຮຽນຄິດຫາວ່າມີໃຜແດ່ທີ່ຖວາຍຕົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າດ້ວຍເຕັມໃຈທັງໃນອະດີດແລະປັດຈຸບັນ
4. ຊີວິດຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນເປັນແນວໃດເມື່ອປຽບທຽບກັບການທ້າທາຍທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບຢູ່ໃນເວລານີ້?
5. ນຳພານັກຮຽນໃຫ້ຕິດຕອງຢ່າງຈະແຈ້ງ: "ມີຫວັງແດ່ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງຖວາຍຕົວຕໍ່ພຣະເຈົ້າຢ່າງເຕັມປ່ຽນ?"

ຄຳຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນ ໃນພຣະທັມໂຢຊວຍ 24:19-24

1. ເປັນຫວັງມາຕະຖານສູງຈິ່ງຈຳເປັນສຳລັບຜູ້ນຳ? ເປັນຫວັງຜູ້ນຳຈິ່ງທ້າທາຍຜູ້ຕິດຕາມໃຫ້ມີມາຕະຖານສູງ?
2. ທ່ານຄິດວ່າພວກອິສຣາເອນມີຄວາມຮູ້ສຶກແນວໃດ ເມື່ອໂຢຊວຍທ້າທາຍເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຖວາຍຕົນ(ຕັດສິນໃຈ)?
3. ມີ "ພຣະເລັກນ້ອຍ" (ຮູບໂຄຣບ) ອັນໃດແດ່ ທີ່ຄົນໃນສມັຍປັດຈຸບັນນີ້ຕ້ອງປະຖິ້ມ?
4. ທ່ານເຄີຍໄດ້ຕັດສິນໃຈແບບບໍ່ເຕັມໃຈຫລືບໍ່? ຜົນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການຕັດສິນໃຈແບບບໍ່ເຕັມໃຈ ຄືແນວໃດ?
5. ເປັນຫວັງພຣະເຈົ້າຈິ່ງຢາກໃຫ້ເຮົາຕັດສິນໃຈຢ່າງສິ້ນເຊີງແລະອຸທິດຕົນດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ?
6. ຖ້າມີຜູ້ທ້າທາຍທ່ານໃຫ້ຕັດສິນໃຈຖວາຍຕົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃນວັນນີ້ ທ່ານຈະຕອບສນອງຄືແນວໃດ?
7. ທ່ານມີຄວາມຮູ້ສຶກຕໍ່ຄົນທີ່ທ່ານນຳພາ ເພື່ອທ້າທາຍໃຫ້ຕັດສິນໃຈຖວາຍຕົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດ? ທ່ານຈະຈັດຕຽມໃນເຮືອງນີ້ຢ່າງໃດ?

3. ທຳຄຳໝັ້ນສັນຍາກັບພຣະເຈົ້າ (ໂຢຊວຍ 24:25-27)

- 1) ນຳພານັກຮຽນໃຫ້ຄິດຫາຄົນທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ຕັດສິນໃຈໃນພິທີຕ່າງໆ ເຊັ່ນ (ພິທີການແຕ່ງງານ, ພິທີຖວາຍບຸດ, ແລະພິທີອື່ນໆ) **ຊີ້ໃຫ້ນັກຮຽນເຫັນວ່າ** ໂຢຊວຍໄດ້ນຳພາປະຊາຊົນຕັດສິນໃຈອຸທິດຕົນແກ່ພຣະເຈົ້າຕາມພິທີ.
2. ໃຫ້ນັກຮຽນອາສາສອ່ານພຣະທັມໂຢຊວຍ 24:25-27 **ຊີ້ແຈງວ່າ:** ຜູ້ເຊື່ອທັງຫລາຍພົບວ່າເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄດ້ໄປ

ຍ້ຽມຢາມສະຖານທີ່, ຫລືບ່ອນເຕືອນຄວາມຊົງຈໍາໃນເວລາທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕັດສິນໃຈຖວາຍຕົວຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ໄດ້ຊ່ອຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຂັ້ມແຂງແລະໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູໃໝ່ໃນພຣະເຈົ້າ.

3. ໃຫ້ນັກຮຽນອາສາອ່ານວັກທີ 3 ຂອງຫົວຂໍ້ນີ້ໃນບົດຮຽນຂອງນັກຮຽນ ແລະນໍາພາໃນການແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນກ່ຽວກັບ "ສະຖານທີ່ລະນຶກ ແລະເຫດການພິເສດຕ່າງໆ ໃນພຣະຄົມພິ."

ຄໍາຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນ ໃນພຣະທັມໂຢຊວຍ 24:25-27

1. ການຕັດສິນໃຈຕາມພິທີມີຄວາມໝາຍແນວໃດ?
2. ການຕັດສິນໃຈຕາມພິທີຈະມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ການຮັກສາພິທີນັ້ນໆ ໄວ້ຄືແນວໃດ?
3. ການສ້າງທີ່ລະນຶກຄັ້ງນີ້ແຕກຕ່າງກັບຄັ້ງທີ່ຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນຢ່າງໃດ (ຢຊ. 4:19-24)?
4. ແມ່ນຫຼັງຈະເກີດຂຶ້ນຖ້າໂຢຊວຍບໍ່ໄດ້ນໍາພາປະຊາຊົນສ້າງທີ່ລະນຶກສອງບ່ອນນີ້ໄວ້?
5. ສະຖານທີ່ລະນຶກແຕກຕ່າງກັນກັບຫຼັກຖານຢ່າງໃດ? ເປັນຫຼັງຄຣິສຕຽນຈິ່ງຮັກສາການລະນຶກແທນທີ່ຈະສ້າງຫໍເຜື້ອບູຊາ?
6. ມີວັນພິເສດອັນໃດແດ່ທີ່ໂບດຂອງທ່ານສເລີມສລອງ? ໃນການສລອງນັ້ນໄດ້ລະນຶກເຖິງຫຼັງແດ່?
7. ມີຫຼາຍໃດແດ່ທີ່ສາມາດໝູນໃຈໃຫ້ຄຣິສຕຽນໃຫມ່ອຸທິດຕົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຕາມພິທີ?

4. ສົ່ງພວກເຂົາອອກໄປ (ໂຢຊວຍ 24:28-31)

- 1) ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນອາສາອ່ານພຣະທັມໂຢຊວຍ 24:28-31
- 2) ຈາກຄໍາສັນຍາອັນໜັ້ນຄົງລະຫວ່າງອິສຣາເອນແລະພຣະເຈົ້າ, ໂຢຊວຍໄດ້ສົ່ງປະຊາຊົນອອກໄປ ເຊື່ອຫມັ້ນວ່າເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດຕາມທີ່ລາວເຄີຍໄດ້ນໍາພາໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຮັດ, **ຄໍາຖາມ:** ໂຢຊວຍໄດ້ກະກຽມຫຼັງແດ່ເພື່ອສົ່ງປະຊາຊົນອອກໄປ? ທ່ານຄິດວ່າພວກອິສຣາເອນຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກແນວໃດເມື່ອຢູ່ໂດດດ່ຽວຫລັງຈາກໂຢຊວຍຕາຍ?
- 3) ນໍາພານັກຮຽນໃຫ້ຮູ້ເຖິງສະພາບຂອງຊີວິດ ທີ່ຜູ້ນໍາໄດ້ກະກຽມຄົນທັງຫລາຍໃຫ້ຍືນຍົງໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງ (ການປົກຄອງລູກໆ, ການສຶກສາ, ຝຶກອົບຮົມງານ, ບົວຣະບັດສຸຂພາບ, ແລະອື່ນໆ) ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາວ່າ ຄວາມເຊື່ອຫມັ້ນຂອງເຮົາທີ່ມີຕໍ່ຄົນອື່ນນັ້ນສ່ວນຫລາຍແມ່ນເຮົາໄດ້ເຫັນຈາກຄວາມສໍາເຣັດຂອງເຂົາເຈົ້າແຕ່ລະຂັ້ນ.

ຄໍາຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນ ໃນພຣະທັມໂຢຊວຍ 24:28-31

1. ການຈັດຕຽມອັນໃດທີ່ເຫັນວ່າຈໍາເປັນເພື່ອຈະສົ່ງຄົນອື່ນອອກໄປ?
2. ຈົ່ງຄິດເຖິງທ່ານເອງເມື່ອທ່ານໄດ້ຖືກຈັດຕຽມແລະຖືກສົ່ງອອກໄປເຮັດງານ, ຜູ້ນໍາຂອງທ່ານໄດ້ຈັດຕຽມທ່ານຢ່າງໃດແດ່?
3. ໂຢຊວຍໄດ້ສົ່ງປະຊາຊົນອອກໄປພ້ອມດ້ວຍມໍຣະດົກຂອງເຂົາເຈົ້າ, ທ່ານມີຫຼັງແດ່ເປັນມໍຣະດົກ?

ສູບ

1. ໃຫ້ນັກຮຽນອາສາອ່ານ "ບົດຮຽນຊີວິດ" ໃນທ້າຍບົດຮຽນຂອງນັກຮຽນ
2. ພຣະຄົມພິແຫ່ງຄວາມຈິງໃນບົດຮຽນນີ້
 - ຜູ້ນໍາທີ່ມີປະສິດທິພາບ (ທີ່ດີ) ຕ້ອງວາງແບບຢ່າງແກ່ຄົນອື່ນ
 - ຜູ້ນໍາທີ່ດີຕ້ອງວາງນາຕະຖານແລະຄວາມຄາດຫມາຍໄວ້ສູງ ທັງຕົວເອງແລະບັນດາຜູ້ຕິດຕາມ
 - ຜູ້ນໍາທີ່ດີຕ້ອງຊ່ອຍຄົນອື່ນໃຫ້ອຸທິດຕົນຕາມພິທີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ຄືການຕັດສິນໃຈອັນແນ່ນອນ
 - ຜູ້ນໍາທີ່ດີ ຕ້ອງສົ່ງໄມ້ຕະບອງແຫ່ງຄວາມສັດຊື່ໃຫ້ຄົນລຸ້ນຕໍ່ໄປ ຄືຜູ້ທີ່ຈະເປັນຜູ້ນໍາຝ່າຍຈິດວິນຍານຕໍ່ໄປ
3. ອະທິຖານປິດຫ້ອງຮຽນ

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 24 ກັນຍາ 2006 (9-24-2006)

ສິ່ງໄມ້ຕະບອງຕໍ່ໄປ

ຂໍ້ພຣະຄົມພິມໃນບົດຮຽນ:

ໂຢຊຸວຍ 24:14-28,31

ພຣະຄົມພິແຫ່ງຄວາມຈິງ:

ພວກທີ່ຝຶກຊ້ອມໃນການເປັນຜູ້ນຳທີ່ສາດຈະຈັດຕຽມຄົນອື່ນໆອີກໃນການນຳພາ.

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ:

ບົດຮຽນນີ້ໄດ້ແຕ່ງຂຶ້ນເພື່ອຊ່ວຍທ່ານພັດທະນາຄວາມຊຳນານໃນການເປັນຜູ້ນຳ
ຝ່າຍຈິດວິນຍານຊຶ່ງພຣະເຈົ້າມີຄວາມມຸ່ງໝາຍໃຫ້ທ່ານມີໂດຍ:

- ການສົມທຽບອົງປະກອບສີ່ຢ່າງໃນການສຸມກຳລັງຂອງໂຢຊຸວຍຕໍ່ການຈັດຕຽມປະຊາຊົນສຳລັບການນຳພາໃຫມ່ກັບຕົວຢ່າງອື່ນໆທີ່ທ່ານເຄີຍເຫັນມາແລ້ວ.
- ການພັດທະນາແຜນການສຳລັບການຈັດຕຽມພວກທີ່ທ່ານນຳພາໃຫ້ສືບຕໍ່ໄປກັບການນຳໃຫມ່.

ຂ້າພະເຈົ້າຈະນຳພາຄົນອື່ນໆໃຫ້ເປັນຜູ້ນຳໄດ້ຢ່າງໃດ?

ມີສິດຍາພິບານທີ່ເຖິງກະສຽນກິນເບັ້ງບຳນານທ່ານນຶ່ງໄດ້ຄູ່ເຂົ້າລົງແລະກໍໄດ້ລ້າງຕີນຂອງສິດຍາພິບານໃຫມ່ທີ່ແທນຕຳແໜ່ງເກົ່າຕີນເອງນັ້ນ. ລາວໄດ້ນຳພາຄຣິສຕະຈັກມາເປັນເວລາສາມສິບປີແລ້ວ. ຄົນທັງຫລາຍໄດ້ຮັກລາວ, ຊົມເຊີຍລາວ, ແລະໄດ້ຕິດຕາມລາວ. ພວກເຂົາໄດ້ຮູ້ວ່າສິດຍາພິບານຜູ້ເກົ່າໄດ້ເປັນຜູ້ລ້ຽງຝ່າຍຈິດວິນຍານໃຫ້ແກ່ຊາຍທີ່ໜຸ່ມກວ່າໃຫ້ແທນຕຳແໜ່ງຂອງລາວ. ໃນການທີ່ລາວມອບຕຳແໜ່ງການນຳພາໃຫ້ແກ່ຜູ້ໜຸ່ມນ້ອຍ "ຕີໂມທຽວ," ລາວໄດ້ຕັດສິນໃຈເດັດຂາດນຳພາຄົນພວກນີ້ໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ການດູແລຂອງລາວ.

ການນຳພາຖືກປ່ຽນແປງ-ມັນເກີດຂຶ້ນອ້ອມຂ້າງພວກເຮົາ. ພວກທີ່ໄດ້ເຄີຍຮັບໃຊ້ໃຫ້ເປັນຜູ້ນຳກໍເຖິງຍາມອອກກິນເບັ້ງບຳນານ, ຖືກຍ້າຍໄປບ່ອນອື່ນ, ຫລືຕາຍໄປ. ພວກເຮົາກໍເລືອກຄະນະຜູ້ນຳໃຫມ່. ພວກທີ່ພວກເຮົາໄດ້ນຳພາກໍໃຫຍ່ເຕີບໂຕຂຶ້ນ, ໄດ້ຮັບຕຳແໜ່ງໃຫມ່, ຫລືປ່ຽນວິຊາການດ້ານໃຫມ່. ໂອກາດຕ່າງໆທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ພວກຜູ້ໃຫຍ່ສຳລັບການນຳພາຝ່າຍຈິດວິນຍານມັນມາແບບແນ່ນອນສະເພາະໂລດ, ສ່ວນຫລາຍບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກລ່ວງໜ້ານຳກ່ອນ, ບໍ່ມີມິໝົດກຳນົດ. ຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ສາດຈະສິ່ງຕະບອງຂອງຄວາມສັດຊື່ໃຫ້ແກ່ຄົນລຸ້ນຕໍ່ໄປຜູ້ທີ່ຈະສາມາດສືບຕໍ່ຝຶກຝົນໃນການເປັນຜູ້ນຳຝ່າຍຈິດວິນຍານ.

ສຶກສາພຣະຄົມພິ

1. ຕັ້ງຕົວຢ່າງໄວ້ (ໂຢຊຸວຍ 24:14-18)

1) ກ່ອນການນຳພາຈະຖືກສົ່ງຕໍ່ໃຫ້ຄົນລຸ້ນຕໍ່ໄປ, ຂໍ້ມູນສາມາດເອົາໄປສອນໃຫ້ແລະຄວາມຊຳນານຈະໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ, ແຕ່ວ່າຫລັກການຂອງການນຳພາຕ້ອງໄດ້ເປັນແບບຢ່າງໃຫ້ໄວ້. ການນຳພາທີ່ເກີດຜົນດີທີ່ສຸດແມ່ນໂດຍການເປັນຕົວຢ່າງສ່ວນຕົວ. ໂຢຊຸວຍໄດ້ຮຽນຈາກໂມເຊ, ຜູ້ເປັນຜູ້ລ້ຽງຝ່າຍຈິດວິນຍານ. ບັດນີ້ກໍເປັນຜຽນຂອງໂຢຊຸວຍທີ່ຈະສິ່ງໄມ້ຕະບອງຕໍ່ໃຫ້ພວກທີ່ຈະໄດ້ຕິດຕາມລາວ. ຫລັງຈາກການພົບພາບເບິ່ງຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ພວກອິສຣາເອນແລ້ວ. ໂຢຊຸວຍໄດ້ຖາມພວກປະຊາຊົນວ່າແມ່ນໃຜທີ່ພວກເຂົາຈະນະມັສການ. ລາວໄດ້ແນະນຳຕົວລາວເອງພ້ອມທັງຄອບຄົວໃນການທີ່ຈະເປັນຕົວຢ່າງຕໍ່ພວກທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

2) ໂຢຊຸວຍໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນການໝູນນ້ຳໃຈພວກປະຊາຊົນວ່າໃຫ້ຢ້ານຢາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ການຢ້ານຢາພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ມະນາຂອງມະນຸດທີ່ຜິດພັນຕໍ່ເຫດຮ້າຍອັນຫວາດກົວ, ແຕ່ວ່າມັນຮວມດ້ວຍຄວາມໂຄຣບນັບຖື

ແລະໃຫ້ກຽດ. ມີແຕ່ໃນຄວາມເກງຂາມຕໍ່ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ຜູ້ນຶ່ງຈະເຮັດຢ່າງຖືກຕ້ອງໃນການນະມັສການພຣະອົງ ແບບນ້ຳໃສໃຈຈິງແທ້ແລະໃນຄວາມຈິງ. ຄຳວ່ານ້ຳໃສໃຈຈິງໝາຍຄວາມວ່າບໍ່ແມ່ນສັດຊື່ແບບທັມມະດາ, ຄຳເວົ້ານີ້ ແນະນຳໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຄົບບໍລິບູນ.

3) ໂຢຊຸຍຢາກໃຫ້ພວກປະຊາຊົນໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຢ່າງເຕັມຂີດ, ປາສຈາກການປະປົນກັບຄວາມຈິງຮັກ ພັກດີກັບສິ່ງອື່ນໆອີກ. ໃນການເນັ້ນໃຫ້ເຫັນຈຸດຂອງລາວ, ລາວໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ພວກປະຊາຊົນປະຖິ້ມພວກຮູບໂຄ ຣິບທີ່ປຸ່ງຕາຍາຍຂອງພວກເຂົາໄດ້ນະມັສການທີ່ປະເທດເອຢິບ. ການຖວາຍຄວາມຈິງຮັກພັກດີທັງໝົດໃຫ້ແກ່ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າມີຄວາມໝາຍວ່ານະມັສການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຕ່ພຽງເທົ່ານັ້ນ.

4) ມີບາງຄົນຄິດວ່າພວກເຂົາສາມາດຕິດຕາມພຣະເຈົ້າແລະຕິດຕາມໂລກນີ້. ຄວາມຈິງຮັກພັກດີໄດ້ຖືກແບ່ງ ປັນການຫັກຫລັງຊັງບ່ຽງໄດ້ແບ່ງແຍກຫົວໃຈ. ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມຮັບເອົາການນະມັສການແບບຫົວໃຈທີ່ແບ່ງເຄິ່ງ. ມີແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາຫາກມອບຖວາຍຄວາມຮັກແລະການນະມັສການທັງໝົດຕໍ່ພຣະອົງເທົ່ານັ້ນຈິ່ງຈະສາມາດຊົມຊື່ນ ຍິນດີໃນພຣະພອນແລະໃນການສາມັກຄີທັມກັບພຣະອົງໄດ້.

5) ໃນການທ້າທາຍອັນສຸດທ້າຍ, ໂຢຊຸຍໄດ້ຕັ້ງຕົວຢ່າງຂອງການອຸທິດຕົນທັງໝົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ລາວໄດ້ ບອກພວກປະຊາຊົນວ່າຖ້າການນະມັສການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫາກບໍ່ສົມໃຈຂອງພວກເຂົາ, ກໍໃຫ້ພວກເຂົາເລືອກເອົາ ພຣະຕ່າງໆທີ່ເຂົາພໍໃຈຮັບໃຊ້. ແຕ່ສຳລັບລາວແລະຄອບຄົວຂອງລາວຈະຮັບໃຊ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຕົວຢ່າງຂອງໂຢ ຊຸຍມີນ້ຳໜັກຫລາຍຕໍ່ຄຳເວົ້າຂອງລາວນັ້ນ.

6) ພາກສ່ວນຂອງການນຳພາແມ່ນຮວມທັງການຢືນຊ້ອງໜ້າຕໍ່ຄົນອື່ນໆ. ໃນການໂຕ້ຕອບຕໍ່ຕົວຢ່າງຂອງ ຄອບຄົວໂຢຊຸຍ, ພວກປະຊາຊົນໄດ້ປະກາດວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ຂໍປະລະຫນີຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປຕິດຕາມພຣະອື່ນ. ພວກອິສຣາເອນໄດ້ທວນຄືນເຖິງເຮືອງຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາ ພວກເຂົາອອກຈາກການເປັນຂ້າທາດທີ່ປະເທດເອຢິບແລະກໍໄດ້ຄຸ້ມຄອງພວກເຂົາໃນການເດີນທາງ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະ ແດງໝາຍສຳຄັນທີ່ຢູ່ໃຫຍ່ເຫລົ່ານີ້, ຊຶ່ງຮວມທັງການຂັບໄລ່ພວກຄົນທີ່ຢູ່ໃນດິນແດນແຫ່ງພຣະສັນຍາອອກ. ເຫດ ຜົນອັນສຳຄັນຂອງພວກເຂົາໃນການຕິດຕາມຕົວຢ່າງຂອງໂຢຊຸຍຄືຈະຕ້ອງນະມັສການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ເປັນພຣະ ເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຄືການສະແດງຄວາມໂຄຣຣິບນັບຖືຕໍ່ພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ.

7) ໂຢຊຸຍໄດ້ຈັດຕຽມໄພ່ຟົນຂອງລາວໂດຍເອົາຕົວເອງຕັ້ງເປັນຕົວຢ່າງ ແລະພວກເຂົາໄດ້ໂຕ້ຕອບໂດຍການ ປະຕິບັດຕາມ. ພໍແມ່ແລະຄົນອື່ນໆທີ່ປາຖນາຢາກຝຶກຫັດການນຳພາຝ່າຍຈິດວິນຍານຈະຕ້ອງບໍ່ພຽງແຕ່ການບອກເຖິງ ຫົນທາງ, ແຕ່ວ່າຄວນຈະສະແດງໃຫ້ເຫັນຫົນທາງນັ້ນດ້ວຍ. ພວກຄົນອື່ນຈະຕິດຕາມຕົວຢ່າງຂອງຜູ້ທີ່ສະແດງຄວາມ ຈິງອອກມາໃນດ້ານນິສັຍແລະການກະທຳຕ່າງໆ.

2. ຕັ້ງມາດຕະຖານໄວ້ໃຫ້ສູງ (ໂຢຊຸຍ 24:19-24)

1) ໂຢຊຸຍໄດ້ມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າຄຳຕອບຂອງພວກປະຊາຊົນຕໍ່ການທ້າທາຍຂອງການນະມັສການພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້ານັ້ນບໍ່ໄດ້ອອກມາຈາກຄວາມຈິງໃຈ. ລາວໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງມາດຕະຖານອັນສູງຂອງຄວາມບໍລິສຸດແລະຄວາມ ຫວງແຫນຂອງພຣະເຈົ້າ, ໃຫ້ມີການຕັດສິນໃຈເດັດຂາດຫລາຍກວ່າເກົ່າ.

2) ຄຳສັນຍາຕ່າງໆແບບເປົ່າດາຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແມ່ນບໍ່ເໝາະສົມຕໍ່ຄວາມບໍລິສຸດຫລືຄວາມຕ້ອງປະສົງຂອງ ພຣະອົງສຳລັບການອຸທິດຕົນຢ່າງສຸດທ້ວໃຈ. ໂຢຊຸຍໄດ້ເຕືອນພວກປະຊາຊົນວ່າພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຍົກໂທດໃຫ້ພວກເຂົາ ຖ້າຫາກວ່າພວກເຂົາຫາກປະລະຫນີຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໄປນະມັສການພຣະທັງຫລາຍຂອງຊາວຕ່າງປະເທດ. ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຍົກໂທດຄວາມຜິດທັງຫລາຍແລະຄວາມບາບຂອງພວກທ່ານຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ຈິງຈັງກັບພຣະອົງ.

3) ໂຢຊຸຍໄດ້ເຕືອນພວກເຂົາວ່າຖ້າພວກເຂົາໄດ້ຫັນຫນີຈາກພຣະເຈົ້າໄປພຣະອົງຈະຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາ. ເຖິງແມ່ນ ວ່າພຣະອົງໄດ້ກະທຳດີຕໍ່ພວກເຂົາມາກ່ອນແລ້ວກໍຕາມ, ພຣະອົງຈະທຳລາຍພວກເຂົາຢ່າງໜີດໜີ້ຖ້າຫາກພວກເຂົາ ຫາກບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອ. ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນພວກເຮົາໃນອະດີດກໍບໍ່ໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາຈະເຮັດລະເຫລີງ

ຕໍ່ໃນອະນາຄົດ. ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາເຄີຍມີປະສົບການຕໍ່ການຊົງປະທານໃຫ້ແລະການຄຸ້ມຄອງຮັກສາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລ້ວກໍຕາມ, ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຕັດສິນໃຈແບບຫລອກລວງຫລິ້ນແລະຄາດຫວັງວ່າຈະບໍ່ຖືກລົງໂທດຍ້ອນຄວາມຜິດ ບາບຂອງພວກເຮົາ. ໂຢຊຸວຍໄດ້ຕັ້ງມາດຕະຖານໄວ້ສູງສຳລັບພວກທີ່ຕິດຕາມພຣະເຈົ້າ. ພວກຜູ້ໃຫຍ່ແລ້ວຄວນຕັ້ງ ຄວາມຄາດຫມາຍໃຫ້ສູງສຳລັບຕົນເອງແລະຄົນອື່ນໆ. ພວກເຮົາກໍຈະເປັນຕົ້ນເຫດກໍ່ຄວາມເສັຽຫາຍເມື່ອພວກເຮົາ ຫາກຍອມໃຫ້ພວກເຂົາຄິດວ່າການຜິດຕໍ່ຄຳສັນຍາຈະເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າພາກພູມໃຈໃນຊີວິດຂອງພວກເຂົາ.

4) ເມື່ອພວກປະຊາຊົນໄດ້ຮ້ອງຢ້າຄຳປະຕິຍານຂອງພວກເຂົາວ່າຈະ**ນະມັສການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ**, ໂຢຊຸວຍໄດ້ ປະກາດວ່າຄຳປະຕິຍານຈະເປັນພຍານຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາເອງກ່ຽວກັບການຕັດສິນໃຈນີ້. ລາວໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ພວກເຂົາພິ ສູດຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຂົາໂດຍການ**ປະຖິ້ມພຣະທັງຫລາຍຂອງຕ່າງປະເທດ** ແລະຖວາຍທັງຫມົດຫົວໃຈໃຫ້ແກ່ **ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືພຣະເຈົ້າຂອງພວກ ອິສຣາເອນ**.

5) ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດນະມັສການພຣະເຈົ້າແລະຍັງເກາະຫ້ອຍກັບພຣະທຽມຢູ່. ຂະນະທີ່ມີສອງຫລືສາມຄົນໃນ ປະເທດຂອງພວກເຮົາຍັງຄູ່ເຂົ້າໄຫວພຣະທຽມຢູ່, ພວກເຮົາຍັງແບ່ງຄວາມໂຄຣຣິບຂອງພວກເຮົາລະຫວ່າງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າແລະສິ່ງອື່ນໆ. ພວກຜູ້ນຳຕັ້ງມາດຕະຖານທີ່ສາມາດເປັນຄຳຕອບໂດຍການປະກາດຕົວເທົ່ານັ້ນ: **"ພວກເຮົາຈະນະ ມັສການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາແລະເຊື່ອຝັງພຣະອົງ."**

3. ທຳຄຳຫມັ້ນສັນຍາກັບພຣະເຈົ້າ (ໂຢຊຸວຍ 24:25-27)

1) ພວກຜູ້ນຳຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງສາຍສຳພັນຂອງພວກເຂົາກັບພຣະເຈົ້າ. ພວກອິສຣາເອນໄດ້ຕ້ອງ ການໃຫ້ມີຄົນເຄື່ອນໃຈເຖິງການຕັດສິນໃຈຂອງພວກເຂົາຕໍ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໃນການຊ່ວຍພວກປະຊາຊົນເຫລົ່ານີ້ ພ້ອມທັງຄົນລຸ້ນຫລັງອີກດ້ວຍ. ໂຢຊຸວຍໄດ້**ທຳຄຳຫມັ້ນສັນຍາ**ເມື່ອພວກເຂົາທ້ອນໂຮມກັນຢູ່ທີ່ເມືອງເຊເຄມ. ຊຶ່ງເປັນ ຄຳສັນຍາທີ່ເປັນສາຍສຳພັນຂອງການຕັດສິນໃຈຂອງທັງສອງຝ່າຍ.

2) ໂຢຊຸວຍໄດ້ຈັດຕັ້ງຄຳຫມັ້ນສັນຍາຂອງພວກປະຊາຊົນທີ່ເປັນການເຫັນດີເຫັນພ້ອມລະຫວ່າງປະຊາຊົນແລະ ພຣະເຈົ້າ. ການເຫັນດີເຫັນພ້ອມນີ້ໄດ້ກາຍມາເປັນ**ພຣະບັນຍັດແລະກົດຂໍ້ຄຳສັ່ງ**. ພຣະບັນຍັດໄດ້ເປັນຕົວແທນກົດ ຫມາຍທີ່ຕ້ອງໄດ້ເຮັດຕາມ. ກົດຂໍ້ຄຳສັ່ງໄດ້ກາຍເປັນກົດຫມາຍຜືນຖານສຳລັບການຕັດສິນຄວາມ. ໂຢຊຸວຍໄດ້ເອົາ ການຕັດສິນໃຈຂອງພວກເຂົາເຂົ້າມາເປັນອົງປະກອບຂອງກົດຫມາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນປະເທດອິສຣາເອນ.

3) ພວກຜູ້ນຳເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງເຄື່ອງຫມາຍຕ່າງໆໃນການຊ່ວຍຄົນໃຫ້ຈົດຈຳເຫດການຕ່າງໆທີ່ ສຳຄັນ. ໂຢຊຸວຍໄດ້**ບັນທຶກກົດຄຳສັ່ງເຫລົ່ານີ້ໃສ່ໃນປຶ້ມພຣະທັມບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ**. ລາວຍັງໄດ້ສ້າງເຄື່ອງຫມາຍ ຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ເປັນບົດຮຽນໃຫ້ພວກອິສຣາເອນກັບຄວາມຈິງຈັງຂອງການຕັດສິນໃຈນີ້. ລາວໄດ້**ໃຊ້ຫີນໃຫຍ່**ກ່ອນນຶ່ງແລະ **ຕັ້ງມັນຂຶ້ນ**ຕໍ່ຫນ້າພວກປະຊາຊົນໃຕ້ຮົ່ມຕົ້ນກໍ່. ຕົ້ນໄມ້ນັ້ນຕັ້ງຢູ່ຂ້າງນອກໂກ້ງກັບບ່ອນສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຜ້າ ເຕັນທີ່ບັນຈຸຫີບແຫ່ງພຣະສັນຍາ(ວິຫານຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຕັ້ງຂຶ້ນເທື່ອຈົນຫລາຍຮ້ອຍປີຜ່ານໄປ).

4) ຂະນະທີ່ມີແຕ່ປະໂລຫິດໃຫຍ່ເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດເຂົ້າໄປໃນບ່ອນສັກສິດ, ກ້ອນຫີນທີ່ຢູ່ໃຕ້ກົກໄມ້ໄດ້ຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ ທຸກຄົນໄດ້ເຫັນ. ໂຢຊຸວຍໄດ້ບອກແກ່ພວກປະຊາຊົນທັງຫມົດວ່າ**ກ້ອນຫີນນີ້ຈະເປັນພຍານຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາ**. ລາວໄດ້ເວົ້າ ວ່າກ້ອນຫີນໄດ້ຍືນຄຳເວົ້າທຸກຄຳທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ພວກປະຊາຊົນ ແລະຄຳເວົ້າທຸກຄຳທີ່ພວກເຂົາກ່າວຕໍ່ ພຣະອົງ.

5) ໂຢຊຸວຍບໍ່ໄດ້ຫມາຍຄວາມວ່າກ້ອນຫີນຈະສາມາດໄດ້ຍືນແລະເປັນພຍານແທ້ໆດອກ. ແທນທີ່ຈະເປັນດັ່ງ ນັ້ນ, ມັນພຽງແຕ່ເປັນເຄື່ອງຫມາຍເຄື່ອນໃຈພວກເຂົາກ່ຽວກັບຄຳຫມັ້ນສັນຍາສາຍສຳພັນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ມີກັບອົງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ສັນຍາລັກອັນນີ້ເປັນພຍານທີ່ຈະບອກເຖິງຄຳສັນຍາຂອງການຕັດສິນໃຈຂອງພວກເຂົາແລະຊ່ວຍເຂົາບໍ່ໃຫ້ **ປະຕິເສດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ**.

6) ການນຳພາຄົນອື່ນໆໃຫ້ຮັກສາການຕັກສິນໃຈຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ສ່ວນຫລາຍແລ້ວແມ່ນມັນຊ່ວຍ ເຮັດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ. ພວກທີ່ເຊື່ອຫລາຍຄົນຊອກຫາໂອກາດໄປຍ້ຽມຢາມພຍານ(ບໍ່ວ່າຈະເປັນສະຖານທີ່, ວັດຖຸ, ຫລື

ຄວາມຊົງຈໍາ)ຂອງເວລາທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຕັດສິນໃຈຈົ່ງຈັດຕັ້ງພຣະເຈົ້າຊ່ວຍພວກເຂົາໃຫ້ມີກໍາລັງແລະໃຫ້ເກີດການອຸທິດຕົນອີກໃໝ່.

4. ສິ່ງພວກເຂົາອອກໄປ (ໂຢຊວຍ 24:28,31)

1)ການທົດສອບສຸດທ້າຍຂອງການນໍາພາແມ່ນການເຊື່ອໃນຄົນກັບໜ້າທີ່ຕ່າງໆຂອງຊີວິດ. ເມື່ອຄໍາຫມັ້ນສັນຍາລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າແລະພວກອິສະຣາເອນຕັ້ງຄົງທີ່ດີແລ້ວ. ໂຢຊວຍໄດ້ສົ່ງພວກປະຊາຊົນອອກໄປ, ໃນຄວາມເຊື່ອວ່າພວກເຂົາຈະດໍາລົງຊີວິດຕາມຄໍາຫມັ້ນສັນຍາຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ລະຕະກູນມີເຂດແດນສະເພາະຂອງໃຜລາວທີ່ເປັນມໍຣະດົກຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບດິນແດນທີ່ຕົກທອດມາຈາກຄອບຄົວແຕ່ວ່າເປັນຂອງຂວັນຈາກພຣະເຈົ້າ.

2)ພວກຜູ້ນໍາຕ້ອງຕໍ່ສູ້ກັບການທົດລອງໃຈທີ່ຢາກໃຫ້ຜົນທີ່ອອກມານັ້ນເປັນການຄຸມບັງຄັບພວກຜູ້ຄົນ. ພວກເຂົາປ່ອຍໃຫ້ພວກຄົນແລະໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາໄປຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໂຢຊວຍໄດ້ໄວ້ວາງໃຈວ່າຄໍາຫມັ້ນສັນຍາຂອງພວກເຂົາຈະຮັກສາພວກປະຊາຊົນໃຫ້ຈົ່ງຈັດຕັ້ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

3)ພວກປະຊາຊົນໄດ້ມີສາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງສັດຊື່-ຢ່າງໜ້ອຍຕລອດໃນຊີວິດຂອງໂຢຊວຍແລະຊີວິດຂອງພວກເຖົ້າແກ່ຜູ້ທີ່ຢູ່ຍືນກວ່າໂຢຊວຍແລະແມ່ນຜູ້ທີ່ມີປະສົບການຮ່ວມເຮັດວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຄໍາວ່າເຖົ້າແກ່ບໍ່ໄດ້ແມ່ນຕໍາແໜ່ງທາງສາສນາ, ແຕ່ຕາມປົກກະຕິແມ່ນເລັ່ງພວກທີ່ອາຍຸແກ່ກວ່າ, ເປັນຜູ້ນໍາທີ່ມີປະສົບປະການ. ໂຢຊວຍໄດ້ຝຶກສອນພວກເຂົາໃຫ້ຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫມືອນດັ່ງທີ່ລາວໄດ້ກະທໍາມານັ້ນ. ພວກເຖົ້າແກ່ເຫລົ່ານັ້ນກໍໄດ້ສືບຕໍ່ນໍາພາພວກປະຊາຊົນໃຫ້ມີສາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະສັດຊື່ຕໍ່ພຣະອົງ.

4)ການພັດທະນາໃນການນໍາພາຄົນອື່ນໆ ປະກອບດ້ວຍການໄວ້ວາງໃຈໃນພວກເຂົາໃຫ້ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ນໍາເຂົາໃຫ້ເຮັດ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ຖ້າວ່າພວກເຮົາຫາກໄດ້ນໍາພວກລູກເຖົ້າຂອງພວກເຮົາໃຫ້ຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພວກເຮົາສາມາດສົ່ງເຂົາອອກໄປໃຫ້ເຂົ້າສູ່ການດໍາລົງຊີວິດ. ໂດຍການໄວ້ວາງໃຈວ່າພວກເຂົາຈະສືບຕໍ່ຮັບໃຊ້ພຣະອົງ, ໃຫ້ພວກເຮົາສະແດງອອກມາວ່າພວກເຮົາເຊື່ອໃນຕົວຂອງພວກເຂົາແລະໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ບົດຮຽນຊີວິດ

ທ່ານອາດຈະຄິດວ່າທ່ານບໍ່ແມ່ນຜູ້ນໍາ, ແຕ່ທ່ານກໍເປັນຜູ້ນໍາຢູ່ແລ້ວ. ພວກເຮົາມີອິດທິພົນໃນການຈູງໃຈສະມາຊິກຄອບຄົວຂອງເຮົາ, ສະມາຊິກໃນໂບດ, ແລະຄົນອື່ນໆ ໃນບ່ອນທຳງານ. ແຕ່ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜູ້ນໍາທີ່ແທ້ຈິງນັ້ນຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນມາເອງ ຈົນກວ່າຈະມີການສ້າງຜູ້ນໍາຂຶ້ນມາ. ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນບ່ອນທຳງານ, ໃນຄອບຄົວ, ໃນຄຣິສຕະຈັກ, ເຮົາຕ້ອງຊ່ວຍຄົນອື່ນເພື່ອພັດທະນາຕົນເອງໃຫ້ເປັນຜູ້ນໍາໄດ້.

ຖ້າເຮົາຈະເປັນຜູ້ນໍາເຮົາຈໍາເປັນຕ້ອງ...

- ດໍາເນີນຊີວິດດ້ວຍການວາງຕົນເປັນແບບຢ່າງແກ່ຄົນອື່ນ
- ດໍາເນີນຊີວິດຢ່າງໜັ້ນຄົງດ້ວຍການຄາດຫມາຍມາຕະຖານອັນສູງ
- ດໍາເນີນຊີວິດໃນຄໍາສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະນໍາພາຄົນອື່ນໃຫ້ແບ່ງປັນຄໍາສັນຍານັ້ນ
- ດໍາເນີນຊີວິດດ້ວຍການໝູນນໍ້າໃຈຄົນອື່ນ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຕິດຕາມພຣະເຈົ້າດ້ວຍຕົນເອງ

ແຜນການສອນ
ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 1 ຕຸລາ 2006 (10-1-2006)

ຈົ່ງຢຶດຖືເອົາຄວາມຈິງ

ຂໍ້ພຣະຄົມພິທີໃນບົດຮຽນ: 1 ຕມທ 1:3-7

ຄວາມຈິງໃນພຣະຄົມພິທີ: ຄົນທີ່ເຊື່ອຕ້ອງຫລີກເວັ້ນຈາກຄວາມເຊື່ອທີ່ຫລົ້ມລົງເຫມືອນຢ່າງເຮືອແຕກ ໂດຍໃຫ້ຕັ້ງ
ຫມັ້ນຕາມຄວາມເຊື່ອທີ່ຜັງໄວ້ໃນຂ່າວປະເສີດເຮືອງພຣະຄຸນເທົ່ານັ້ນ.

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ບົດຮຽນນີ້ແມ່ນເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອທ່ານໄດ້ມີຊີວິດອັນຖືກຕ້ອງແທ້ຈິງດ້ວຍ:

- ໃຫ້ຮູ້ຈັກວ່າຄວາມຄິດອັນຜິດຈະທຳໃຫ້ຄວາມເຊື່ອອ່ອນແອລົງ.
- ພິສູດວ່າບາດກ້າວທີ່ທ່ານຈະທຳນັ້ນແມ່ນເພື່ອໃຫ້ທ່ານເກີດຄວາມເຊື່ອ ແລະຢູ່ໃນຄວາມເຊື່ອທີ່ແຂງແຮງ.

ການຈັດຕັ້ງຂອງຄູ

1. ອະທິຖານຂໍການຊົງນຳຈາກອົງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ກ່ອນເລີ່ມສຶກສາພຣະຄົມພິທີແລະບົດຮຽນ
2. ອ່ານຂໍ້ພຣະຄົມພິທີໃຊ້ໃນບົດຮຽນ ທີ່ຈະນຳໄປສອນດ້ວຍການຕີກຕອງ, ພິຈາລະນາ
3. ອ່ານບົດຮຽນຂອງນັກຮຽນ ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈແຈ້ງໃນບົດຮຽນທີ່ຈະນຳໄປສອນ
4. ອ່ານ "ແຜນການສອນ", ຫມາຍບ່ອນສຳຄັນໄວ້, ປັບປຸງແກ້ໄຂ, ຖ້າມີເຮືອງປະກອບຫລືຕົວຢ່າງກຳຈິດໄວ້

ແຜນການສອນ

1. ສຳຮອດຈຳນວນນັກຮຽນ ຖາມຂ່າວຫາຜູ້ຂາດເພື່ອຈະໄດ້ສົ່ງຂ່າວຫາແລະອະທິຖານເພື່ອ
2. ຖາມນັກຮຽນວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮຽນເຮືອງຫວັງໃນວັນທີ່ຜ່ານມາ
3. ໃຫ້ນັກຮຽນຄົນນຶ່ງແບ່ງປັນ 2-3 ນາທີ ຈາກປະສົບການຊີວິດກັບພຣະເຈົ້າໃນອາທິດທີ່ຜ່ານມາ, ຄຳພະຍານສັ່ງ
4. ອະທິຖານເປີດຫ້ອງຮຽນ, ອະທິຖານເພື່ອຜູ້ຂາດການຮຽນນີ້ ແລະເລີ່ມຕົ້ນໃນການສອນ

ຂ້າພະເຈົ້າຈະລະວັງຕົວຢ່າງໃດເພື່ອຕໍ່ຕ້ານກັບຄຳສອນປອມ?

ຂັ້ນຕອນທີ 1

ຄຳນຳ:

1. ຜລິດເຈັ້ງລາຍການ ຂຽນເປັນປະໂຫຍກກ່ຽວກັບຄວາມຈິງ ແລະບໍ່ຈິງ (ປອມ) ແລ້ວຢາຍໃຫ້ນັກຮຽນ

ຍົກຕົວຢ່າງ: 1. ພຣະເຢຊູບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າ ແຕ່ເປັນພຣະຜູ້ປະກາດພຣະທັມຄົນນຶ່ງ (ບໍ່ຈິງ)

2. ພຣະເຈົ້າແລະພຣະເຢຊູ ຈະເປັນຜູ້ດຽວກັນໄດ້ຢ່າງໃດ, ພໍ່ກໍຄືພໍ່, ລູກກໍຄືລູກ? (ບໍ່ຈິງ)

2. ຄຳຖາມ: ທ່ານໄດ້ເຫັນຄຳເວົ້າ(ຄຳສອນປອມ)ທີ່ບໍ່ຈິງອັນໃດແດ່ທີ່ເຂົ້າມາໃນຄຣິສຕະຈັກ? ຫລືເຂົ້າມາສູ່ຄວາມ

ຄິດຂອງທ່ານເອງ? ທ່ານຮູ້ສຶກສະດວກໃຈບໍ່ທີ່ຈະປ້ອງກັນຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານໄວ້? ສະດວກຫລືເປັນຫວັງຈິງບໍ່?

3. ອະທິບາຍ: ບົດຮຽນໃນນີ້ຈະຊ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ຮູ້ຈັກຄຳສອນປອມ ແລະທາງທີ່ຈະຢືນຢູ່ໃນຄວາມເຊື່ອ.

ຂັ້ນຕອນທີ 2

1. ຮູ້ຈັກວ່າແມ່ນຄຳສອນເທັດ (1 ຕີໂມທຽວ 1:3-7)

1) ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນອາສາສັກກອ່ານພຣະທັມ 1 ຕີໂມທຽວ 1:3-7)

2) ນຳພານັກຮຽນອອກຄວາມຄິດເຫັນຄຳເວົ້າຂອງອັດສາວິກໂປໂລໃນຂໍ້ພຣະຄັນພີທີ່ອ່ານມານັ້ນ

3) **ອະທິບາຍ:** ໃນການໄຈ້ແຍກໃຫ້ຮູ້ຈັກຄຳສອນປອມນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງເປັນຄົນມັກສັງເກດ (ຍິ່ງຮູ້ໄດ້)

ໂດຍຖາມວ່າຄວາມເຊື່ອນັ້ນພາເຮົາເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ, ສັກສິນພຣະນາມພຣະເຈົ້າ, ມີພຣະເຢຊູເປັນພຣະເຈົ້າຫລືບໍ່, ຫລືແມ່ນ "ຂ່າວປະເສີດແທ້" ຫລືບໍ່? **ຄຳຖາມ:** ນອກຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວຍັງມີບັນຫັດຖານ(ການວັດແທກ) ອັນໃດແດ່ທີ່ເຮົາຕ້ອງໃຊ້ວັດແທກເພື່ອຈະຮູ້ຈັກວ່າແມ່ນຄຳສອນປອມ?

ຄຳຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະທັມ 1 ຕີໂມທຽວ 1:3-7

1. ທ່ານສາມາດຮູ້ໄດ້ຢ່າງໃດວ່າແມ່ນຄຳສອນປອມ?

2. ມີມາຕະຖານອັນໃດໃນການວັດແທກເພື່ອຕັດສິນໃຫ້ຮູ້ຈັກ ທຸກໆ ຄຳສອນ? ເພາະເຫດໃດ?

3. ການສອນຂ່າວປະເສີດອັນແທ້ຈິງຈະເກີດຜົນຢ່າງໃດ?

4. ຄຳສອນປອມອາດຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນສະທ້ອນອັນໃດແດ່?

ຂັ້ນຕອນທີ 3

2. ຕັ້ງຫມັ້ນຢູ່ໃນຂ່າວປະເສີດແຫ່ງພຣະຄຸນ (1 ຕີໂມທຽວ 1:12-17)

1) **ເລົ່າເລື່ອງອັດສາວິກໂປໂລ:** ເນັ້ນເລື່ອງທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດທີ່ເຜີນກະທຳໃນຊີວິດ ຈົນຕໍ່ມາໄດ້ຍອມຮັບວ່າເຜີນເປັນຄົນບາບ.

2) ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນອາສາສັກກອ່ານ 1 ຕີໂມທຽວ 1:12-17. **ອະທິບາຍວ່າ:** ຄົນໃນສມັຍປັດຈຸບັນນີ້ເຫັນໂປໂລເປັນ "ຜູ້ນຳ" saint ຄົນນຶ່ງ, ແລະລົມຄິດເຖິງຄວາມບາບອັນແທ້ຈິງແຕ່ກ່ອນຂອງເຜີນ ແລະຊື້ໃຫ້ນັກຮຽນເຫັນເຖິງ ອິດເດດແຫ່ງພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າໃນການປ່ຽນແປງຊີວິດໃຫມ່.

3) **ອະທິບາຍ:** ໂດຍການໃຊ້ປະສົບການຊີວິດຂອງໂປໂລ ທ່ານຈະກ່າວວ່າແນວໃດຕໍ່ບຸກຄົນຕໍ່ໄປນີ້ທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບບັນຫາໃນຄວາມຜິດຂອງຕົນທີ່ໄດ້ກະທຳ. ເລົ່າເລື່ອງສັ້ນຕໍ່ໄປນີ້. ອາເດລລາ ຮິເວີອາ ມີຄວາມກະວົນກະວາຍໃຈວ່າຕົນຈະຕົກນະຣົກ ເພາະວ່າລາວໄດ້ຍິງພວກປຸ້ນສອງຄົນຕາຍທີ່ເດີນຈອດຮົດຮ້ານເຄື່ອງດື່ມຊຶ່ງລາວເປັນເຈົ້າຂອງທີ່ຮັດດິຕຣອຍ. ເຖິງແມ່ນລາວເຫັນວ່າຕົນເອງເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອ ແຕ່ລາວກໍຢ້ານການຖືກລົງໂທດບາບເພາະວ່າລາວໄດ້ຝ່າຝົນບັນຍັດ 10 ປະການທີ່ວ່າ "ຢ່າຂ້າຄົນ" ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ກ່າວວ່າ "ຢ່າຂ້າຄົນ ເວັ້ນເສຍແຕ່...."

4) **ອະທິບາຍວ່າ:** ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ ຄວາມລອດພົ້ນມີໄວ້ສຳລັບທຸກຄົນ ບໍ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດຜິດແນວໃດກໍຕາມ.

ຄຳຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະທັມ 1 ຕີໂມທຽວ 1:12-17

1. ເມື່ອພິຈາລະນາເບິ່ງເບື້ອງຫລັງຂອງໂປໂລ ທ່ານຄິດວ່າເປັນຍ້ອນເຫດໃດລາວຈຶ່ງເຫສນາສັ່ງສອນຂ່າວປະເສີດຂອງອົງພຣະຄຣິດ?

2. ຖ້າຄົນມີຄະດີຢູ່ເບື້ອງຫລັງຮັບເອົາອົງພຣະເຢຊູແລະມາໂບດຂອງທ່ານ ທ່ານຄິດວ່າຈະໃຫ້ລາວເປັນຜູ້ນຳໃນໂບດຂອງທ່ານໄດ້ບໍ່? ເປັນຫວັງຈິ່ງເປັນໄດ້? ຫລືເປັນຫວັງຈິ່ງເປັນບໍ່ໄດ້?

3. ໂບດຂອງທ່ານໄດ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດແຫ່ງພຣະຄຸນຢ່າງແຈ້ງແຈ້ງໄປຍັງຄຸ້ມເຂດຂອງທ່ານຫລືບໍ່?

ຂັ້ນຕອນທີ 4

3. ຕໍ່ສູ້ເພື່ອຄວາມຈິງ (1 ຕີໂມທຽວ 1:18-20)

1) ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນອາສາສັກກອ່ານ 1 ຕີໂມທຽວ 1:18-20

2) **ຄຳຖາມ:** ເປັນຫວັງຄຳສອນປອມຈິ່ງນຳໄປສູ່ຄວາມເຊື່ອທີ່ຫລົ້ມຈົມ?

3. **ອະທິບາຍ:** ເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມເຊື່ອທີ່ຫລົ້ມຈົນ ພວກເຮົາຕ້ອງມີແຜນໃນການຕໍ່ສູ້ເພື່ອຢືນຢ່າງໝັ້ນຄົງຢູ່ໃນຄວາມຈິງ.
 4. **ອະທິບາຍ:** ເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາບໍ່ມັກການໂຕ້ຖຽງ, ແຕ່ເຮົາຕ້ອງກະກຽມຕໍ່ສູ້ເພື່ອຄວາມຈິງ. ຖ້າເຮົາບໍ່ເຮັດເຊັ່ນນີ້ ຄຳສອນປອມຈະຄືບຄານເຂົ້າມາສູ່ໂບດຂອງເຮົາ, ເຮັດໃຫ້ຂ້າວປະເສີດມີຄວາມອ່ອນແອລົງ.
 5. **ກ່າວສລຸບ**ເຮື່ອງຄວາມເຊື່ອທີ່ຫລົ້ມຈົນ. **ຄຳຖາມ:** ຜົນຈາກຄວາມເຊື່ອທີ່ຫລົ້ມຈົນເປັນຄືແນວໃດແດ່?
- ຄຳຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະທັມ 1 ຕີໂມທຽວ 1:18-20**
- 1) ເຮົາຕ້ອງກະກຽມແນວໃດແດ່ທີ່ຈະຕໍ່ສູ້ເພື່ອຄວາມຈິງຂອງຂ້າວປະເສີດແຫ່ງພຣະຄຸນ?
 - 2) ຖ້າເຮົາຫາກບໍ່ຕໍ່ສູ້ເພື່ອຄວາມຈິງ ແມ່ນຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນ?
 - 3) ພວກເຮົາຈະເຮັດແນວໃດ ເມື່ອຄວາມເຊື່ອແບບຜິດໆກຳລັງຖືກສອນໂດຍຜູ້ນຳໃນໂບດຂອງເຮົາ?

ຂັ້ນຕອນທີ 5

ສລຸບ:

1. ໃຫ້ນັກຮຽນອາສາອ່ານ "ບົດຮຽນຊີວິດ" ໃນທ້າຍບົດຮຽນຂອງນັກຮຽນ
2. ໃຫ້ນັກຮຽນຕອບຄຳຖາມຂອງບົດຮຽນ "ຂ້າພະເຈົ້າຈະລະວັງຕົວເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບການສອນປອມ" ຢ່າງໃດ? ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນແບ່ງປັນຄຳຕອບຂອງຕົນ.
3. **ກ່າວສລຸບ** "ພຣະຄຳແຫ່ງຄວາມຈິງໃນບົດຮຽນນີ້"
 - ກ. ພຣະເຈົ້າຊົງຮຽນເອີ້ນຜູ້ທີ່ເຊື່ອຫຼາຍກຸ່ມກຳລັງໃຫ້ຮູ້ຈັກໄ້ແຍກແລະຕໍ່ຕ້ານກັບການສອນປອມໃນໂບດ
 - ຂ. ເມື່ອມີການສອນປອມເກີດຂຶ້ນ, ພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ຄຣິສຕຽນຕັ້ງໝັ້ນຄົງໃນຂ້າວປະເສີດແຫ່ງພຣະຄຸນ.
 - ຄ. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໄດ້ຕໍ່ສູ້ເພື່ອຄວາມຈິງຂອງອົງພຣະຄຣິດເຫມືອນທະຫານທີ່ດີຄົນນຶ່ງ, ຕໍ່ສູ້ທາງຄວາມເຊື່ອໂດຍຄວາມສຳນຶກເຫັນຊອບອັນດີ.
4. ອະທິບາຍປິດຫ້ອງຮຽນ

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 1 ຕຸລາ 2006 (10-1-2006)

ຈົ່ງຢຶດຖືເອົາຄວາມຈິງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: 1 ຕາມທ 1:3-7

ຄວາມຈິງໃນພຣະຄຳພີ: ຄົນທີ່ເຊື່ອຕ້ອງຫລີກເວັ້ນຈາກຄວາມເຊື່ອທີ່ຫລົ້ມລົງເຫມືອນຢ່າງເຮືອແຕກ ໂດຍໃຫ້ຕັ້ງຫມັ້ນຕາມຄວາມເຊື່ອທີ່ຜັງໄວ້ໃນຂ່າວປະເສີດເຮືອງພຣະຄຳພີເຫຼົ່ານັ້ນ.

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ບົດຮຽນນີ້ແມ່ນເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອທ່ານໄດ້ມີຊີວິດອັນຖືກຕ້ອງແທ້ຈິງດ້ວຍ:

- ໃຫ້ຮູ້ຈັກວ່າຄວາມຄິດອັນຜິດຈະທຳໃຫ້ຄວາມເຊື່ອອ່ອນແອລົງ.
- ພິສູດວ່າບາດກ້າວທີ່ທ່ານຈະທຳນັ້ນແມ່ນເພື່ອໃຫ້ທ່ານເກີດຄວາມເຊື່ອ ແລະຢູ່ໃນຄວາມເຊື່ອທີ່ແຂງແຮງ.

ຂ້າພະເຈົ້າຈະຮັກສາຕົນເອງໃຫ້ພົ້ນຈາກຄຳສອນເທັດໄດ້ຢ່າງໃດ?

ຊີວິດຂອງທ່ານ ຈອນມີຄວາມຫຼຽງຍາກຫລາຍ. ລາວຈະໄດ້ປະສົບກັບການຢ່າຮ້າງເພາະວ່າເມື່ອຂອງລາວໄດ້ພົບວ່າຜົນກະທົບເປັນຄົນສອງເພດ. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີການຖືກຖຽງກັນຫລາຍເທື່ອ, ການອະທິຖານ, ການອ່ານພຣະຄຳພີ, ແລະການມາຢ້ຽມຢາມຂອງສິດຍາພິບານໃນເວລາ 2:00 ໂມງເຊົ້າທີ່ບ້ານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະກໍໄດ້ຮັບເອົາພຣະເຢຊູເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເປັນພຣະຜູ້ໂຖ່ກໍຕາມ. ໃນວັນທີດຳລາວໄດ້ປະກາດຄວາມເຊື່ອ ແລະໄດ້ຮັບບັບຕິສະນາ. ເມື່ອລາວກັບເມືອບ້ານລາວໄດ້ເລົ່າເຮືອງຄວາມລອດພົ້ນຂອງລາວໃຫ້ເອື້ອຍລາວຟັງ. ເອື້ອຍລາວໄດ້ເປັນສະມາຊິກຂອງສາສນານິກາຍນອກຄິດໄດ້ເຮັດໃຫ້ນ້ອງຂອງລາວເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດ ເພາະການສົດສອນທີ່ຮຽນຈາກຄຳສອນເທັດຂອງນາງ. ຄວາມເຊື່ອຂອງລາວເລີຍກາຍເປັນເຫມືອນເຮືອແຕກໃນຂະນະທີ່ດຳລາວຊິວິດໃນຂ່າວປະເສີດແຫ່ງພຣະຄຳພີ.

ຂ່າວສານໃນທຸກວັນນີ້ໄດ້ແຜ່ໄປສູ່ຄົນທັງຫລາຍ ທັງຄົນທີ່ເຊື່ອແລະຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຕາມຄຳສອນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ຈິ່ງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຈິງທີ່ບົດເບືອນໄປ ແລະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຜິດພາດ, ທັງໄດ້ໃຊ້ນ້ຳຜຳຕໍ່ວັດທະນະທັມໃນປະຈຸບັນໃຫ້ຈິດຈາງໄປ. ຄົນທີ່ເຊື່ອຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອຈະຫລີກເວັ້ນຈາກອັນຕະລາຍຈາກຄວາມເຊື່ອທີ່ເທັດນີ້ໄດ້? ພວກເຂົາເຈົ້າຈະໄຈ້ແຍກຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າແລະການຂີ້ຕົວຂອງຊາຕານໄດ້ຢ່າງໃດ?

ໃນຈົດໝາຍເຖິງຕີໂມທຽວຊຶ່ງເປັນສິດຍາພິບານຫນ່ວຍຂອງເພິ່ນ, ອາຈານໂປໂລໄດ້ມອບປັນຍາອັນສລາດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເປັນຄຳສອນຝ່າຍວິນຍານໃຫ້ຕັ້ງຫມັ້ນຢູ່ໃນຄວາມຈິງໃນຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະຄຳພີ. ເຮືອງເຂົ້າປະເດັນ ແລະເຫມາະກັບເວລາ ໃນພຣະຄຳພີນີ້ຈະສາມາດຊ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ໄດ້ຮູ້ວ່າຄຳສອນເທັດທີ່ທຳໃຫ້ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາອ່ອນລົງ ແລະຈະໄດ້ດົນໃຈເຮົາໃຫ້ມີບາດກ້າວເພື່ອໃຫ້ຄວາມເຊື່ອຂອງເຮົາໃນພຣະເຈົ້າມີແຮງຂຶ້ນ.

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ຮູ້ຈັກວ່າແມ່ນຄຳສອນເທັດ (1 ຕາມທ 1:3-7)

ໂປໂລໄດ້ມອບໝາຍຕີໂມທຽວໃຫ້ປະຈຳຢູ່ໃນເອເຟໂຊ. ເອເຟໂຊເປັນເມືອງນຶ່ງທີ່ສຳຄັນໃນດ້ານການເມືອງ,

ດ້ານການຄ້າ, ແລະການສາສນາໃນເຂດເອເຊັຽນ້ອຍ. ຄຣິສຕະຈັກໃນເອເຟໂຊກໍເປັນຄຣິສຕະຈັກທີ່ສຳຄັນຫລາຍທີ່ເປັນມາຈາກຈິດໝາຍສີ່ສະບັບຂອງພຣະຄັນຟີໃຫມ່ທີ່ຂຽນເຖິງຄຣິສຕະຈັກແລະສິດຍາຟິບານ. ຈິດໝາຍສອງສະບັບເຖິງຕີໂມທຽວ, ຈິດໝາຍຂອງໂປໂລເຖິງເມືອງເອເຟໂຊ, ແລະຈິດໝາຍຂອງໂຢຮັນເຖິງຂຽນເຖິງຄຣິສຕະຈັກທີ່ຟິບໃນ ພນມຂ:1-7 ເປັນການພິສູດໃຫ້ເຫັນຄວາມສຳຄັນຂອງຄຣິສຕະຈັກໃນຍຸກແຮກ. ປະເພນີຂອງຄຣິສຕະຈັກໄດ້ເຮັດໃຫ້ເອເຟໂຊເປັນທີ່ຢູ່ຂອງຕີໂມທຽວ, ໂຢຮັນ, ແລະມາຣິອາແມ່ຂອງພຣະເຢຊູ.

ຕີໂມທຽວອາດຈະຢາກໝົດໄປຈາກເອເຟໂຊ ແລະເດີນທາງໄປກັບໂປໂລ ແຕ່ວ່າຄຣິສຕະຈັກໄດ້ຖືກຂົ່ມຂູ່ຈາກການສອນຄຳສອນປອມ ແລະຈາກບຸກຄົນທີ່ມີອຳນາດທີ່ຕໍ່ສູ້ຄຣິສຕະຈັກ. ໂປໂລໄດ້ໝຸນໃຈໃຫ້ຕີໂມທຽວສົ່ງໃຫ້ບຸກຄົນຈຳນວນນຶ່ງບໍ່ໃຫ້ສິດສອນຄຳສອນອື່ນ ຫລືນີຍາຍຕ່າງໆ ແລະເຮື່ອງເຊື້ອສາຍອັນບໍ່ຮູ້ສຽງສຸດນັ້ນ. ບັນດາຜູ້ນຳຄຣິສຕະຈັກໄດ້ປະສົບກັບຄຳສອນປອມຢ່າງສຸມຳສະເພາະຈາກພວກສາສນາຂອງພວກຕ່າງຊາດ, ຈາກປຣັສຍາ, ແລະຈາກຄວາມເຊື່ອຂອງຊາວຢິວທີ່ຢາກຈະປະສົມແນວຄິດຂອງພວກເຂົາເຂົ້າກັບທິສະດີຂອງຄຣິສຕຽນ. ຄວາມຈິງແລ້ວ, ຈິດໝາຍຫລາຍສະບັບຂອງໂປໂລໃນພຣະຄັນຟີໃຫມ່ໄດ້ຂຽນຂຶ້ນມາ ເພື່ອຕອບໂຕ້ຄຳສອນປອມເພື່ອວ່າຄຣິສຕະຈັກໃນສມັຍແຮກຈະໄດ້ມີມາຕຖານຂອງຄວາມຈິງ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນ.

ນິຍາຍນັ້ນເປັນວັທະທັມທັມມະດາທົ່ວໄປຂອງຊາວກຣີກ ແລະຊາວໂຣມ, ແຕ່ວ່າຄວາມຈິງຂອງຂ່າວປະເສີດຄວນຈະບໍ່ປະນີປະນອມກັບການປະປົນກັບນິທານທັມ ແລະປະສົບການທີ່ອີງຕາມຄວາມສົມມຸດທັງໝົດນັ້ນເລີຍ. ໂປໂລ ໄດ້ເວົ້າເຖິງນິຍາຍ ແລະເຊື້ອສາຍອັນບໍ່ຮູ້ສຽງສຸດນັ້ນແມ່ນເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມປະສົງຂອງພວກຄຳສອນປອມເພື່ອຢາກໃຫ້ມີການຖືກຖຽງບັນຫາເຮື່ອງນະວະນິຍາຍ, ເຮື່ອງປະວັດທາງສາສນາຂອງບຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນພຣະຄັນຟີໃຫມ່ແລະພຣະຄັນຟີເດີມ. ໂປໂລໄດ້ຮ້ອງການນີ້ວ່າຄວາມເວົ້າຫລືຈຸດປະສົງອັນໂຮ່ໂຢດ. ນັກຄົ້ນຄວາມພຣະຄັນຟີບາງທ່ານເຊື່ອວ່ານິຍາຍທາງສາສນານີ້ແມ່ນມີຂຶ້ນເພື່ອຈະຮັກສາສາສນາຄຣິສຕຽນໄວ້ໃຫ້ຢູ່ພາຍໃຕ້ການພິພາກສາລົງໂທດຂອງພຣະຄັນຟີເດີມ.

ໃນແຜນການຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ, ຂ່າວປະເສີດແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມເຊື່ອ, ບໍ່ແມ່ນການຖືກຖຽງອັນໂຮ່ທິດທາງແລະການເດົາຫລືການນຶກຜັນເອົາ. ຄົນບາງຄົນທີ່ຖືກຊັກຈູງດ້ວຍຄວາມຢາກຮູ້ອາດຈະຢາກລົດຄຳຂອງຂ່າວປະເສີດລົງໃຫ້ເຫລືອເປັນພຽງແຕ່ຄຳສອນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ວ່າຈຸດປະສົງຂອງຂ່າວປະເສີດບໍ່ແມ່ນຄວາມສຳເລັດແຫ່ງຄວາມຮູ້, ແຕ່ວ່າຄວາມຮັກ, ຄວາມຮູ້ສຶກອັນດີ, ແລະຄວາມເຊື່ອຢ່າງສັດຊື່. ບັນທັດຖານເຮື່ອງຈິດວິນຍານທັງໝົດນີ້ຕ້ອງການທີ່ຈະຝຶກຫັດດ້ວຍຄວາມໂຈ່ແຍກໃຫ້ລະອຽດຝ່າຍວິນຍານ.

ຄົນທີ່ເຊື່ອໃນສມັຍໃຫມ່ໄດ້ປະສົບກັບການທ້າທາຍໃນແບບດຽວກັນນີ້ທີ່ປະກາດຢ່າງຄຳສອນທີ່ມາຈາກພຣະທັມຄັນຟີ. ຄົນທີ່ເຊື່ອຢ່າງຫລວງຫລາຍໄດ້ຖືກຈັບເຂົ້າໃນການເດົາ ແລະການເວົ້າໃນຈຸດປະສົງອັນໂຮ່ໂຢດ ດັ່ງຄຳວ່າ, " ພຣະຄຣິດຈະກັບມາເມື່ອໃດ? " ແລະ " ກາອິນໂດ້ເອົາເມັງຢູ່ໃສ? " ພວກເຂົາໄດ້ໄປຕາມທາງທີ່ຂາດປະເດັມແລະໝາກຜົນເພື່ອໃຫ້ພໍໃຈກັບຄວາມຢາກຮູ້ຢາກເຫັນຂອງເຂົາເອງ. ພວກເຂົາໄດ້ເບິ່ງກາຍຈຸດໃຈກາງຂອງຂ່າວປະເສີດ, ການງານຂອງພຣະຄຣິດແລະຕົວຂອງພຣະອົງເອງ. ຄົນທີ່ເຊື່ອທັງຫລາຍ ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຈະປະປ່ອຍອັນໃດໃຫ້ເຂົ້າມາເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຮົາຫລົງທາງຈາກໃຈກາງຂອງຄວາມຈິງແຫ່ງຂ່າວປະເສີດເລີຍ.

2. ຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນຂ່າວປະເສີດແຫ່ງພຣະຄຸນ (1 ຕມທ 1:12-17)

ເພື່ອຈະໝຸນໃຈຕີໂມທຽວໃຫ້ມີຄວາມກ້າຫານຕໍ່ສູ້ກັບຄຳສອນປອມ ແລະຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນຂ່າວປະເສີດແຫ່ງພຣະຄຸນນັ້ນ, ໂປໂລໄດ້ຫວນຄືນເຖິງວ່າພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນໄດ້ທຳງານຢ່າງໃດໃນຊີວິດຂອງເພິ່ນເອງ. ໂປໂລອັຄສາວົກຜູ້ຍິ່ງໃຫວ່ບໍ່ເຄີຍຂາດສະຕິໃນເຮື່ອງຄວາມອັສຈັນ ແລະພຣະຄຸນທີ່ເພິ່ນໄດ້ຮູ້ສຶກຢູ່ສະເພາະໃນການທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖືກເພິ່ນທັງໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງເພິ່ນໃຫ້ຮັບໃຊ້. ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໝາຍ " ຣັສມີຂອງພຣະເຈົ້າ " ໃຫ້ໂປໂລ (1 ຕມທ 1:11) ອັນເປັນຈຸດມຸ່ງໝາຍຂອງຄວາມຈິງທີ່ໄດ້ເຜີຍຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະໄດ້ຖືກບັນທຶກອອກມາເປັນພຣະທັມ. ໃນການຂຽນນັ້ນໂປໂລໄດ້ໃຫ້ຊື່ຂ່າວປະເສີດວ່າ, " ຄວາມເຊື່ອ " (1 ຕມທ 3:9), " ຄວາມຈິງ " (1 ຕມທ 4:

3; 2 ຕມທ 2:25), " ໂອວາດຄຳສອນ " (1 ຕມທ 1:10; 2 ຕມທ 1:13), " ສິ່ງທີ່ເຮົາຝາກກັບເຈົ້ານັ້ນ " ແລະ " ສິ່ງອັນດີທີ່ໄດ້ຊົງມອບໄວ້ກັບເຈົ້າ " (1 ຕມທ 6:20; 2 ຕມທ 1:14). ຂ່າວປະເສີດນັ້ນເປັນເຫມືອນກັບຄວາມຮູ້ອັນຊື່ຕົງບໍ່ແມ່ນຈຸດປະສົງສຳລັບການສົດສອນຂອງໂປໂລ ແຕ່ຫາກແມ່ນຈຸດປະສົງຂອງຄວາມຈິງທີ່ມາຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອງ ແລະໄດ້ຖືກບັນທຶກເອົາໄວ້ໃນພຣະຄັນຟິໄຫມ່.

ຄຳພະຍານຂອງໂປໂລທີ່ວ່າເພິ່ນເປັນຄົນບາບທີ່ຮ້າຍກາດກວ່າທຸກຄົນນັ້ນ ກໍຍັງໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາ, ພຣະຄຸນອັນຫລາຍເຫລືອລື້ນ, ຄວາມເຊື່ອ, ແລະຄວາມຮັກໃນພຣະຄຣິດທີ່ເຜີຍອອກມາໃນຄວາມເຂົ້າໃຈອັນເລິກເຊິ່ງໃນເຣື່ອງຂອງຂ່າວປະເສີດແຫ່ງພຣະຄຸນ. ສຳລັບໂປໂລແລ້ວພຣະຄຸນຈະບໍ່ເປັນສິ່ງທີ່ຈະຕ້ອງຖືກຖຽງກັນອີກແລ້ວ ແຕ່ວ່າມັນເປັນໄມ້ບັນທັດສຳລັບໃຊ້ວັດແທກເບິ່ງຄວາມຈິງ ແລະເປັນຄວາມໝາຍທີ່ບອກວ່າອັນໃດເປັນຄຳສອນທີ່ມີຫລັກແລະບໍ່ມີຫລັກ.

ໂປໂລຍັງໄດ້ເຂົ້າໃຈປະສົບການຂອງເພິ່ນໃນເຣື່ອງພຣະຄຸນວ່າເປັນຕົວຢ່າງສຳລັບທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າສຳລັບຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ. ຖ້າຫາກພຣະເຈົ້າສາມາດໂຜດເອົາຄົນນຶ່ງດັ່ງໂປໂລແລ້ວ ພຣະເຈົ້າກໍຈະສາມາດຄົ້ນຜູ້ອື່ນໆໄດ້ເຫມືອນກັນໂດຍບໍ່ກ່ຽວວ່າຜູ້ນັ້ນຈະເປັນຄົນບາບຫນັກຫນາດໃດ! ຜູ້ປະກາດພຣະທັມໂປໂລໄດ້ເປັນຄຣິສຕຽນຜູ້ຍິ່ງໃຫລ່ທີ່ໄດ້ມີຊີວິດມາ, ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຜູ້ຍິ່ງໃຫລ່, ແລະເປັນຜູ້ຂຽນຈົດໝາຍຫລາຍສະບັບໃນພຣະຄັນຟິໄຫມ່ກວ່າຄົນອື່ນໆ, ແລະເປັນຄົນທີ່ຖອມຕົວໃນຄວາມອົດທົນ, ໃນພຣະຄຸນ, ໃນຄວາມເມດຕາສົງສານ, ແລະໃນໄຫ້ອະພິໂຫດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ເພິ່ນ.

ມີບາງຄົນເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຄືຈະໃຫ້ອະພິຍາຍບໍ່ໄດ້ແລ້ວເພາະຄວາມບາບອັນຫນັກຫນາດຫລາຍໃນອະດີດຂອງຕົນ. ພວກເຂົາໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຜິດ ແລະຕ້ອງການຢາກໄດ້ການອະພິຍາຍໂຫດ. ແຕ່ວ່າພຣະຄັນຟິໄນັ້ນຈະແຈ້ງແທ້ໆຄືວ່າບໍ່ວ່າບາບຂອງທ່ານຈະຫນ້າພິບຽງໃດໃນອະດີດ ພຣະເຈົ້າສາມາດທັງຕ້ອງການຈະອະພິຍາຍໃຫ້ກັບທຸກຄົນທີ່ສາຣະພາບບາບຂອງພວກເຂົາ, ແລ້ວກັບໃຈຫນີ້ຈາກບາບນັ້ນເສັຽ, ແລ້ວວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດວ່າຊົງເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະອົງພຣະຜູ້ໂຜດ.

ຄົນທີ່ເຊື່ອໃນທຸກວັນນີ້ຕ້ອງການໃຊ້ໄມ້ແທກຄວາມນີ້ແບບໂປໂລຕໍ່ຂ່າວປະເສີດເຣື່ອງພຣະເຢຊູຄຣິດເພື່ອຈະຕິຣາຄຳວ່າອັນໃດຈິງແລະບໍ່ຈິງ. ພວກເຮົາຕ້ອງການໆເຂົ້າໃຈຢ່າງແຈ້ງໃນເຣື່ອງພຣະຄຳທີ່ສອນເຣື່ອງພຣະເຢຊູ, ເຣື່ອງຂ່າວປະເສີດ, ແລະໃນເຣື່ອງພຣະອຳນາດທີ່ຍິ່ງໃຫລ່ໃນການຫັນປ່ຽນຊີວິດເພື່ອຈະໂຜດ ແລະເພື່ອຈະບໍ່ຖືກຕົວະຕື້ມຈາກຄວາມຄິດທີ່ຜິດ ແລະຄຳສອນປອມ.

ພວກເຮົາສາມາດຈະຍຶດຖືຂ່າວປະເສີດເຣື່ອງພຣະຄຸນ ແລະຮູ້ຈັກວ່າອັນໃດເປັນຄວາມບາບໃນອະດີດ ແລະພຣະເຈົ້າຕ້ອງການຈະອະພິຍາຍແກ່ທ່ານຖ້າຫາກວ່າທ່ານສາຣະພາບບາບຂອງທ່ານ ແລະດຳລົງຢູ່ໃນພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ. ເຫມືອນດັ່ງຜູ້ປະກາດພຣະທັມໂປໂລ ພວກເຮົາສາມາດທີ່ຈະປະສົບກັບການອະພິຍາຍ ແລະສາມາດເປັນປໂຍດຕໍ່ພຣະອົງໃນການຮັບໃຊ້. ທ່ານໄດ້ຮັບປະສົບການໃນພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍຜ່ານຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິດບໍ່? ຖ້າຫາກວ່າຍັງ, ຈົ່ງສາຣະພາບຄວາມຜິດບາບຂອງທ່ານກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເສັຽ.

3. ຕໍ່ສູ້ເພື່ອຄວາມຈິງ (1 ຕມທ 1:18-20)

ອີກເທື່ອນຶ່ງ ໂປໂລໄດ້ບອກໃຫ້ຕີໂມທຽວຕໍ່ສູ້ໃນສົງຄາມນີ້ຢ່າງແຂງຂັນ. ເຖິງແມ່ນວ່າຕີໂມທຽວເປັນ " ລູກແທ້ທາງຄວາມເຊື່ອ " (ຂໍ້ 2), ລາວກໍບໍ່ພົ້ນຈາກການດິ້ນຮົນເພື່ອຕໍ່ສູ້ປ້ອງກັນຄວາມເຊື່ອອັນແທ້ຈິງຂອງຄຣິສຕຽນຕໍ່ການສອນບິດເບືອນຂອງພວກຄຣູສອນເຫັດ. ໃນພາຣະນີ້, ໂປໂລໄດ້ຮວບຮວມເອົາຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມສຳນຶກວ່າຕົນຊອບເຂົ້າກັນ ເພື່ອເປັນອາວຸດອັນແຂ້ມແຂງສຳລັບຕີໂມທຽວທີ່ຈະໃຊ້ໃນການສູ້ຮົບກັບຄຳສອນອັນຕົວະຕື້ມນັ້ນ. ໃນເພື່ອຄວາມເຊື່ອຫາກໄດ້ດັດແປງຄວາມເຊື່ອໃຫ້ຖືກຕ້ອງແລ້ວ, ຄວາມສຳນຶກວ່າຕົນຊອບນັ້ນກໍໄດ້ເວົ້າເຖິງການຟັງຄວາມພຣະເຈົ້າແລະນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ. ຕີໂມທຽວຕ້ອງການທັງສອງຢ່າງໃນຊີວິດຂອງລາວເພື່ອຈະຕໍ່ສູ້ຢ່າງໄດ້ຜົນກັບພວກຄຣູສອນຄຳສອນເຫັດ.

ການພະຍາຍາມທີ່ຈະແຍກແຍະການສອນອັນຖືກຕ້ອງມີຫຼັກຈາກການໃຊ້ຊີວິດຢ່າງຖືກຕ້ອງນັ້ນ ແມ່ນຕ້ອງ
ທົນທຸກທໍລະມານໃນການເປັນພະຍານແລະການຮັບໃຊ້ຢ່າງດຽວກັບເຮືອແຕກ. ໂປໂລໄດ້ເວົ້າເຊັ່ນດຽວກັບກັບຄົນທີ່
ເຄີຍປະສົບກັບຄວາມເຊື່ອທີ່ຫລົ້ມລົງເຫມືອນເຮືອແຕກ ແລະໃນຖ້ານກາງເຂົາເຊັ່ນອີເມນາໂຢ ແລະອາເລັກຊັນໂດ. ຕົວ
ຢ່າງຄຳສອນອັນຜິດຂອງອີເມນາໂຢ ແມ່ນເວົ້າວ່າການຄົ້ນຂຶ້ນມາຈາກຕາຍນັ້ນແມ່ນໄດ້ຜ່ານຜົນໄປແລ້ວ (2 ຕມທ 2:
17-18). ຄຳສອນທີ່ຜິດຄວນຈະຖືກດັດແປງແກ້ໄຂໃຫ້ຖືກຕ້ອງຢ່າງເອົາຈິງເອົາຈັງ, ແລະຖ້າຫາກຈຳເປັນ, ກໍຕ້ອງ
ໄດ້ຜ່ານການລົງໂທດດ້ານວິນັຍ. ໂປໂລໄດ້ມອບພວກເຂົາໄວ້ໃຫ້ຊາຕານ, ນີ້ແມ່ນປາໂຍກນຶ່ງທີ່ໄດ້ໃຊ້ໃນ 1 ກສທ 5:
1-5 ເພື່ອໃຊ້ກັບສະມາຊິກຄົນນຶ່ງຂອງຄຣິສຕະຈັກທີ່ຂາດສິນທັມ. ຄວາມໝາຍໃນປາໂຍກນີ້ແມ່ນໃຫ້ແຍກຄົນນັ້ນອອກ
ຈາກການສາມັກຄີທັມກັບຄົນທີ່ເຊື່ອອື່ນໆ ດັ່ງວ່າທາງຄຣິສຕະຈັກໄດ້ຮັບຖອນເອົາການປົກປັກຮັກສາເຂົາອອກຈາກອຳ
ນາດຂອງຊາຕານ. ດັ່ງນັ້ນການກະທຳທີ່ແຍກເຂົາອອກນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ເປັນບັນຫາເຣື່ອງການເສຍການຖືກໂຜດໃຫ້ຜົນຂອງ
ເຂົາ, ດັ່ງສັບໃຫມ່ທີ່ເວົ້າວ່າ " ການຕັດການຕິດຕໍ່ນຳ ". ແທນທີ່ຈະສອນຄົນທີ່ເຊື່ອບໍ່ໃຫ້ອອກໜີໄປຈາກຄວາມຈິງ. ຄຳ
ວ່າ " ສອນ " ນັ້ນປະກອບດ້ວຍຄຳວ່າວິນັຍ, ຫລືອາດຈະເວົ້າວ່າ, " ຮ້າຮຽນບົດຮຽນ " ກໍວ່າໄດ້.

ວິນັຍຂອງຄຣິສຕະຈັກບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະຈຳກັດສະພາບຂອງຄວາມຝັນຂອງຄົນໃດຄົນນຶ່ງ, ແຕ່ວ່າມັນ
ຄວນຈະພະຍາຍາມໂຖ່ ແລະສອນທັງເອົາໃຫ້ສະມາຊິກຄົນນຶ່ງແລະຫມົດທັງຄຣິສຕະຈັກຄວາມສຳຄັນຂອງຄວາມເຊື່ອ
ອັນຖືກຕ້ອງ ແລະການໃຊ້ຊີວິດອັນຖືກຕ້ອງ. ເຫມືອນກັນກັບທຸກໆສິ່ງທັງຫລາຍ, ການສອນວິນັຍໃນຄຣິສຕະຈັກກໍ
ຄວນຈະກະທຳກັນດ້ວຍຄວາມຮັກສເມີ.

ຖ້າຫາກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນທຸກວັນນີ້ຕ້ອງການຈະສູ້ຮົບໃນສົງຄາມແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຕາມພຣະຄັນຟິນີ້ ພວກເຂົາ
ຄວນຈະຮວບຮວມ ແລະໃຊ້ອາວຸດຂອງຄວາມເຊື່ອອັນຖືກຕ້ອງ ແລະການໃຊ້ຊີວິດຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ໃນຈິດໝາຍສະ
ບັບຫລັງເຖິງເມືອງເອເຟໂຊນັ້ນ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍ້ອງຍໍຄຣິສຕະຈັກເພາະຮູ້ຈັກການໄຈ້ແຍກຕໍ່ຄຣູສອນປອມ
ແລະຄຳສອນເທັດຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ວ່າພຣະອົງກໍມີຂໍ້ຕໍ່ວ່າຕໍ່ພວກເຂົາທີ່ໄດ້ປະຖິ້ມຄວາມຮັກເດີມ (ພມມ 2:2,4).

ຄຣິສຕະຈັກໃນທຸກວັນນີ້ກໍໄດ້ພົບກັບການທ້າທາຍເຊັ່ນດຽວກັນນີ້ ຈຶ່ງໃຫ້ເຂົາຜິຈຳນຳຄວາມຈິງດ້ວຍຄຳສອນ
ອັນຖືກຕ້ອງ ແລະການດຳຮົງຊີວິດຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ຖ້າຫາກບໍ່ຮູ້ວ່າອັນໃດເປັນຄຳສອນເທັດແລ້ວ ຈຶ່ງໃຫ້ຕັ້ງຢູ່ໃນຂ່າວ
ປະເສີດຂອງພຣະຄຸນ ແລະໃຫ້ຜິຈຳໃນຄວາມຈິງ, ຄົນທີ່ເຊື່ອຫມູ່ຄືກັບໂຢຮັນຢ່າງຫລວງຫລາຍຈະໄດ້ເປັນຄົນບາດ
ເຈັບສາຫັດເຫມືອນເຮືອທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຫລົ້ມຈົມລົງ. ຖ້າເຮົາຕ້ອງການຈະເຂົ້າສູ້ຮົບເພື່ອຄວາມຈິງແທ້, ຄົນທີ່ເຊື່ອແຕ່
ລະບຸກຄົນ ແລະຄຣິສຕະຈັກທັງຫລາຍຈະໄດ້ຢືນ ແລະໄດ້ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ແຂງແຮງໃນຄວາມຈິງຕາມຄຳສອນຂອງ
ພຣະທັມຄັນຟີ.

ອຸປຸຖິມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັນຟັນ www.lsbfc.com ແປໂດຍ V.S.

ແຜນການສອນ

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 8 ຕຸລາ 2006 (10-8-2006)

ຍຶດຫມັ້ນຢູ່ກັບຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: 1 ຕມທ 4:6-16

ຄວາມຈິງໃນພຣະຄຳພີ: ຄົນທີ່ເຊື່ອຕ້ອງພັດທະນາແລະສະແດງອອກໃຫ້ເຫັນການດຳລົງຊີວິດທີ່ເຫຼື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ.

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ບົດຮຽນນີ້ແມ່ນເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອທ່ານໃຫ້ຈັດຕຽມດຳລົງຊີວິດອັນແທ້ຈິງດ້ວຍ:

- ໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງສ່ວນປະກອບຂອງການດຳລົງຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ.
- ສ້າງແຜນການສຳລັບໃຫ້ເຕີບໃຫຼ່ຂຶ້ນໃນຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ.

ການຈັດຕຽມຂອງຄູ:

1. ອະທິຖານຂໍການຊົງນຳຈາກອົງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ກ່ອນເລີ່ມສຶກສາພຣະຄຳພີແລະບົດຮຽນ
2. ອ່ານຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ໃຊ້ໃນບົດຮຽນນັ້ນ ດ້ວຍການຕິກຕອງ, ພິຈາລະນາ
3. ອ່ານບົດຮຽນຂອງນັກຮຽນ ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈແຈ້ງໃນບົດຮຽນທີ່ຈະນຳໄປສອນ
4. ອ່ານ "ແຜນການສອນ", ໝາຍບ່ອນສຳຄັນໄວ້, ປັບປຸງແກ້ໄຂ, ຖ້າມີເຣື່ອງປະກອບຫລືຕົວຢ່າງກຳຈິດໄວ້

ແຜນການສອນ

1. ສຳຮວດຈຳນວນນັກຮຽນ ຖາມຂ່າວຫາຜູ້ຂາດເພື່ອຈະໄດ້ສົ່ງຂ່າວຫາແລະອະທິຖານເພື່ອ
2. ຖາມນັກຮຽນວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮຽນເຣື່ອງຫຼັກໃນວັນທີ່ຜ່ານມາ
3. ໃຫ້ນັກຮຽນຄົນນຶ່ງແບ່ງປັນ 2-3 ນາທີ ຈາກປະສົບການຊີວິດກັບພຣະເຈົ້າໃນອາທິດທີ່ຜ່ານມາ, ຄຳພະຍານສັ່ນງ
4. ອະທິຖານເປີດຫ້ອງຮຽນ, ອະທິຖານເພື່ອຜູ້ຂາດການຮຽນມີນີ້ ແລະເລີ່ມຕົ້ນໃນການສອນ

ຂັ້ນຕອນທີ 1

ຄຳນຳ:

1. **ເລົ່າເຣື່ອງສັ້ນ:** ສອງຄົນເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງກາຍບໍລິຫານ ຄົນທຳອິດເລີ່ມເຮັດກາຍບໍລິຫານຂອງລາວ ແຕ່ອີກຄົນນຶ່ງໄປນຶ່ງເບິ່ງລ້າງ. ຜູ້ທີ່ນຶ່ງຢູ່ລ້າງຖາມຜູ້ເຮັດກາຍບໍລິຫານວ່າ " ເຈົ້າກຳລັງເຮັດຫຼັກ? ເປັນຫຼັກຈິ່ງເຮັດແນວນັ້ນ? " ຜູ້ເຮັດກາຍບໍລິຫານຕອບວ່າ " ຂ້ອຍກຳລັງເຮັດກາຍບໍລິຫານ, ເພື່ອໃຫ້ສຸຂະພາບດີ, ມີອາຍຸຍືນ " ຜູ້ນຶ່ງຢູ່ລ້າງຈິ່ງຮູ້ວ່າການເຮັດກາຍບໍລິຫານນັ້ນດີ ເປັນວຽກຫນັກທີ່ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່. ແລ້ວຜູ້ເຮັດກາຍບໍລິຫານຖາມຜູ້ນຶ່ງຢູ່ລ້າງຄືນວ່າ " ຄັນຊິນເຈົ້າມາຫ້ອງກາຍບໍລິຫານເຮັດຫຼັກ? " ຜູ້ນຶ່ງຢູ່ລ້າງຕອບວ່າ " ຂ້ອຍມານຶ່ງ ຢູ່ຫ້ອງນີ້ກໍເພື່ອຈະຮັບເອົາເທື່ອແຮງເພີ່ມ " **ຄຳຖາມ:** ໃນຊີວິດຄຣິສຕຽນຂອງພວກເຮົາມີຫຼັກແດ່ທີ່ຄ້າຍຄືກັບຜູ້ທີ່ໄປນຶ່ງຢູ່ຫ້ອງກາຍບໍລິຫານລ້າງ ຄືນາໂບດໃນວັນອາທິດເພື່ອຈະຮັບເອົາຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ ແຕ່ອີກ 6 ມື້ຢູ່ນອກໂບດບໍ່ໄດ້ເຮັດເໝືອນກັບເປັນຜູ້ທີ່ມີຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າເລີຍ?

ອະທິບາຍ: ບົດຮຽນໃນມື້ນີ້ຈະສອນເຮົາເຣື່ອງການປັບປຸງພັດທະນາ "ຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ".

ຂັ້ນຕອນທີ 2

1. ຮັບເອົາການບໍາລຸງລ້ຽງ: (1 ຕີໂມທຽວ 4:6-7ກ)

- 1) ໃຫ້ນັກຮຽນອາສາອ່ານພຣະທັມ 1 ຕີໂມທຽວ 4:6-7ກ
- 2) **ຕັ້ງຄໍາຖາມ:** ເປັນຫຼັກຮຽງພວກເຮົາຈຶ່ງມັກກິນອາຫານສໍາເຣັດຮູບ Fast Food ແທນທີ່ຈະກິນອາຫານທີ່ມີຄຸນນະພາບດີ?
- 3) **ອະທິບາຍ.** ໃນຊີວິດດ້ານຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ ພວກເຮົາມັກຈະກິນ "ອາຫານທີ່ໄຮ້ປໂຍດ" ຫລາຍກວ່າອາຫານບໍາລຸງລ້ຽງທີ່ດີ.
- 4) **ໃຫ້ນັກຮຽນຄິດຫາ** 1) ອາຫານເສັຽຝ່າຍຈິດວິນຍານ ທີ່ຜູ້ນໍາ(ຄຣູສອນ)ສາສນາ ນໍາມາປ້ອນຄົນສມັຍນີ້ມີຫຼັກແດ່ 2) ອາຫານດີຝ່າຍຈິດວິນຍານທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຄຣິສຕຽນເຕີບໃຫຍ່ໃນຊີວິດທີ່ເຫຼື່ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າມີຫຼັກແດ່?
- 5) **ຕັ້ງຄໍາຖາມ:** ຈະເກີດຫຼັກຮຽງຂຶ້ນຖ້າຫາວ່າເຮົາກິນອາຫານເສັຽຝ່າຍວິນຍານໄປເລື້ອຍ? ແລະຖ້າໄດ້ກິນອາຫານທີ່ດີຝ່າຍວິນຍານເດ?

ຄໍາຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະທັມ 1 ຕີໂມທຽວ 4:6-7ກ

1. ມີອາຫານເສັຽຝ່າຍວິນຍານແນວໃດແດ່ທີ່ໄດ້ຜລິດອອກມາໃນສມັຍນີ້?
2. ພວກເຮົາຈະພັດທະນາຄວາມຫ້ວກະຫາຍອາຫານທີ່ດີຝ່າຍວິນຍານຢ່າງໃດ?
3. ຄຸນສົມບັດ ຫລືມີສັຍການມີຊີວິດທີ່ເຫລື່ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າຈະເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນແນວໃດແດ່ ຖ້າພວກເຮົາຫາກພັດທະນາໃຫ້ຊີວິດດ້ານຈິດວິນຍານມີສຸຂພາບດີຂຶ້ນ?

ຂັ້ນຕອນທີ 3.

2. ຝຶກຝົນຕົນເອງ: (1 ຕີໂມທຽວ 4:7ຂ-10)

- 1) ໃຫ້ນັກຮຽນອາສາສມັກອ່ານພຣະທັມ 1 ຕີໂມທຽວ 4:7ຂ-10
- 2) **ອະທິບາຍ:** Godliness ເປັນພາສາກຣີກ ມີຄວາມໝາຍວ່າ ໂຄຣິບພຣະເຈົ້າ, ຢາເກງພຣະເຈົ້າ, ເອົາພຣະເຈົ້າເປັນສູນກາງໃນຊີວິດ, ມີຊີວິດທີ່ເຫລື່ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ.

ຄໍາຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະທັມ 1 ຕີໂມທຽວ 4:7ຂ-10

1. ການອອກກໍາລັງກາຍ ຫລືເຮັດກາຍບໍ່ຮືຫານ ມີຜົນປະໂຫຍດຫຼັກແດ່?
2. ເປັນຫຼັກຮຽງການເຮັດກາຍບໍ່ຮືຫານຈຶ່ງມີຄຸນຄ່າທີ່ຈໍາກັດ ມີຂອບເຂດ?
3. ການຝຶກຝົນດ້ານຈິດວິນຍານມີປະໂຫຍດຫຼັກແດ່?
4. ການຝຶກຝົນຊີວິດທີ່ເຫລື່ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ ຕ້ອງມີວິນັຍແນວໃດແດ່?

ຂັ້ນຕອນທີ 4

3. ສະແດງອອກຊີວິດທີ່ເຫລື່ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ (1 ຕີໂມທຽວ 4:11-16)

- 1) ໃຫ້ນັກຮຽນອາສາສມັກອ່ານພຣະທັມ 1 ຕີໂມທຽວ 4:11-16)
- 2) **ຕັ້ງຄໍາຖາມ:** ໃນແງ່ມມໃດຂອງຊີວິດທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງວາງແບບຢ່າງຊີວິດທີ່ເຫລື່ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າແກ່ຄົນອື່ນ? ໃຫ້ນັກຮຽນເບິ່ງໃນຂໍ້ພຣະຄົມຟີ ແລະເບິ່ງໃນບົດຮຽນເພື່ອຊອກຫາຄໍາຕອບ.
- 3) ຖ້າຫ້ອງຮຽນໃຫຍ່ ໃຫ້ແບ່ງນັກຮຽນອອກເປັນ 4 ກຸ່ມ ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມເອົາເຄື່ອງສັນຕໍ່ໄປນີ້ແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນກັນ (ຖ້າຫ້ອງຮຽນນ້ອຍບໍ່ຕ້ອງແຍກ ອາດຈະເລືອກເອົາເຄື່ອງນຶ່ງຫລືສອງເຄື່ອງແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນກັນ ຖ້າເຫັນວ່າມີເວລາພໍ) 1) ເພື່ອນຮ່ວມງານໃນໂຮງງານຂອງທ່ານມັກແຕ່ໄປໂອ້ລົມຄົນອື່ນ ທ່ານຕ້ອງໄດ້ເຮັດ

ວຽກຫລາຍແລະມີຄວາມກົດດັນຫລາຍຂຶ້ນ ທ່ານຈະສະແດງຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານແນວໃດ ຖ້ານການສະຖານະການແບບນັ້ນ? **2)** ເພື່ອນບ້ານທີ່ຍ້າຍມາຢູ່ໃໝ່ເປີດດິນຕຣີດັງຈົນແສບແກ້ວຫຼືເປັນເວລາ ຫລາຍຊົ່ວໂມງ ລາວທັງຂັບຮີດໂວ ຊຶ່ງອາດຈະເປັນອັນຕະລາຍແກ່ເດັກແລະສັດລ້ຽງ ໃນສະຖານະການເຊັ່ນນີ້ ທ່ານຈະສະແດງຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສ ໃນພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຢ່າງໃດ? **3)** ຄົນເມົາເຫລົ່າໄດ້ຂັບຮີດຕຳຄົນທີ່ທ່ານ ຮັກຕາຍໄດ້ຫລາຍປີຜ່ານມາແລ້ວ ແລະທ່ານຮູ້ວ່າລາວກຳລັງຈະອອກຈາກຄຸກ. ເພາະວ່າທ່ານຢູ່ໃນເມືອງ ນ້ອຍ ມີໂອກາດທີ່ຈະໄດ້ພົບກັບລາວໃນມື້ໃດນຶ່ງ ທ່ານຈະສະແດງຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າກັບລາວ ແນວໃດ? **4)** ເພື່ອນຄຣິສຕຽນຄົນນຶ່ງທີ່ທ່ານເຊື່ອວາງໃຈໄດ້ຫັກຫລັງທ່ານ ທ່ານແລະລາວໄປໂບດດຽວກັນແລະ ໄດ້ຮັບໃຊ້ວຽກງານພຣະເຈົ້າຫລາຍຢ່າງດ້ວຍເອົາໃຈໃສ່ ທ່ານຈະສະແດງຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າຂອງ ທ່ານໃນສະພາບການເຊັ່ນນີ້ແນວໃດ?

4) ຕັ້ງຄຳຖາມ: ການຕອບສນອງດ້ວຍຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າຕໍ່ສະຖານະການຕ່າງໆດັ່ງກ່າວນີ້ຈະສົ່ງຜົນ ດີຕໍ່ທັງຊີວິດເຮົາ ແລະຊີວິດຂອງຄົນອື່ນຢ່າງໃດ?

5) ຕັ້ງຄຳຖາມ: ບັນດາຜູ້ທີ່ເຊື່ອຕ້ອງປ່ຽນແປງຫຼັກແດ່ ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ສະແດງຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະ ເຈົ້າ?

6) ອະທິບາຍ: ໂປໂລ ໄດ້ບອກຕີໂມທຽວໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນການອ່ານ, ສັ່ງສອນພຣະຄັນຟີ ແລະຫນູນໃຈຄົນທັງ ຫລາຍໃຫ້ດຳເນີນຊີວິດຕາມພຣະຄັນຟີ.

7) ແລກປ່ຽນຄວາມຄິດ: ໂປໂລ ຢາກບອກບັນດາຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນສັນຍານີ້ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນເຮືອງໃດ?

ຄຳຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະທັມ 1 ຕີໂມທຽວ 4:11-16

1. ໃນແງ່ນູມໃດໃນຊີວິດຂອງເຮົາ ທີ່ເຮົາຕ້ອງສະແດງຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາອອກ?
2. ເປັນຫຼັກວ່າເຮົາຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງວາງແບບຢ່າງແກ່ຄົນອື່ນ?
3. ເປັນຫຼັກວ່າເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ?
4. ການປະຕິບັດຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າຈະສາມາດຮັບໃຊ້ຊ່ອຍເຫລືອຄົນອື່ນໄດ້ຄືແນວໃດ?

ຂັ້ນຕອນທີ 5

ສລູບ

- ຍຶດຫມັ້ນໃນຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າດ້ວຍການຮັບເອົາຄຳສອນຈາກພຣະຄັນຟີເພື່ອບຳລຸງລ້ຽງຈິດ ວິນຍານ
- ຍຶດຫມັ້ນໃນຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າດ້ວຍການຈູງໃຈຄົນອື່ນໃຫ້ຢູ່ໃນວິນິຍົມດ້ານຈິດວິນຍານ
- ສະແດງຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າດ້ວຍການເປັນແບບຢ່າງທີ່ດີ, ສິດສອນພຣະຄັນຟີ, ໃຊ້ຂອງພຣະຣາຊ ທານ ທີ່ຕົນມີຢູ່, ແລະເຕີບໃຫຼ່ຂຶ້ນໃນຊີວິດຝ່າຍວິນຍານໄປສູ່ຄວາມເປັນຜູ້ໃຫຼ່ຢ່າງຫມັ້ນຄົງ.

1. ອະທິບາຍ: ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຫລາຍຢ່າງໃນການດຳລົງຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ນີ້ໄປແມ່ນພວກເຮົາ ຕ້ອງນຳໄປປະຕິບັດ.

2. ອະທິບາຍ: ປິດຫຼັກຂອງຮຽນ

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດ ທີ 8 ຕຸລາ 2006 (10-8-2006)

ຍຶດຫມັ້ນຢູ່ກັບຊີວິດທີ່ເຫລືອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: 1 ຕາມທ 4:6-16

ຄວາມຈິງໃນພຣະຄຳພີ: ຄົນທີ່ເຊື່ອຕ້ອງພັທນາແລະສະແດງອອກໃຫ້ເຫັນການດຳລົງຊີວິດທີ່ເຫລືອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ.

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ບົດຮຽນນີ້ແມ່ນເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອທ່ານໃຫ້ຈັດຕຽມດຳລົງຊີວິດອັນແທ້ຈິງດ້ວຍ:

- ໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງສ່ວນປະກອບຂອງການດຳລົງຊີວິດທີ່ເຫລືອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ.
- ສ້າງແຜນການສຳລັບໃຫ້ເຕີບໃຫວ່ຂຶ້ນໃນຊີວິດທີ່ເຫລືອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ.

ຂ້າພະເຈົ້າຈະເປັນຄຣິສຕຽນທີ່ແຂງແຮງຂຶ້ນໄດ້ຢ່າງໃດ?

ໃນຕົ້ນປີ 1960 ນັ້ນ, ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ຝຶກຫັດຮ່າງກາຍໃນຂະນະທີ່ເບິ່ງລາຍການໃນໂທຣະພາບຊຶ່ງສະແດງໂດຍທ່ານ ແຈກ ລາແລນ. ຫນ້າສັ່ງເສີນແທ້, ດຽວນີ້ທ່ານມີອາຍຸໄດ້ເກົ້າສິບກວ່າປີແລ້ວ ແຕ່ວ່າເພິ່ນຍັງເບິ່ງເປັນຢ່າງຄົນຫ້າສິບກວ່າປີເທົ່ານັ້ນ. ເພາະວ່າສຸຂະພາບແລະການຫັດແຮງໄດ້ເປັນສ່ວນສຳຄັນໃນຊີວິດຂອງເພິ່ນ. ທ່ານ ລາແລນໄດ້ຮັບປະສົບການກັບສິ່ງທີ່ເພິ່ນໄດ້ຮັບມາຈາກການຫັດແຮງຂອງເພິ່ນ.

ທຸກວັນນີ້ ຄົນທີ່ໃຫວ່ແລ້ວຈຳນວນຢ່າງຫລວງຫລາຍໄດ້ບັນຈຸເອົາສຸຂະພາບດ້ານຮ່າງກາຍໃຫ້ເປັນສິ່ງສຳຄັນໃນຊີວິດຂອງຕົນເອງ. ໃນເມື່ອບໍ່ມີອັນໃດທີ່ຈະຝຶກຮ່າງກາຍຂອງຕົນເອງ ເພື່ອຈະເປັນ " ຄົນເຊື່ອທີ່ແຂງແຮງ " ໃນທາງຄວາມຮູ້ສຶກດ້ານຮ່າງກາຍ, ແຕ່ວ່າຍັງມີຄົນເຊື່ອຈຳນວນຫລວງຫລາຍບໍ່ໄດ້ສົນໃຈນຳການຫັດແຮງຝ່າຍວິນຍານ. ຖ້າຫາກວ່າເຮົາຈະຈັດຕຽມຊີວິດອັນແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາຕ້ອງເປັນຄຣິສຕຽນທີ່ແຂງແຮງດ້ວຍການບໍລິຫານແລະການຮັບເອົາອາຫານຝ່າຍວິນຍານ.

ໂປໂລຕ້ອງການໃຫ້ຕີໂມທຽວເປັນຜູ້ນຳທີ່ແຂງແຮງ ແລະຊ່ອຍເຫລືອຄົນທີ່ເຊື່ອຢູ່ໃຕ້ການຮັບໃຊ້ຂອງເພິ່ນໃຫ້ເປັນຄຣິສຕຽນທີ່ແຂງແຮງ. ເຖິງແມ່ນວ່າບາງຄົນໃນສາມັຍຂອງໂປໂລຈະຕັ້ງໃຈກິນອາຫານທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ບໍລິຫານຮ່າງກາຍຂອງຕົນ, ແລະມີວິນິດໄນວິນຍານກໍຕາມ, ແຕ່ວ່າພວກເຂົາກໍໄດ້ສົ່ງເສີມຊີວິດການເປັນຢູ່ດ້ານວິນຍານທີ່ຂາດຄຸນນະພາບ. ໂປໂລໄດ້ທ້າທາຍຕີໂມທຽວໃຫ້ໄດ້ເຫັນຄວາມສຳຄັນຂອງການພັທນາ ແລະຮັກສາຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ຢູ່ໃນພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ.

ທ່ານພ້ອມທີ່ຈະເປັນຄົນຝ່າຍວິນຍານທີ່ແຂງແຮງບໍ່? ຈົ່ງຈັບເອົາພຣະຄຳພີຂອງທ່ານ, ແລ້ວຫັນໃຈເຂົ້າຢ່າງແຮງດ້ວຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈົ່ງຫັນໃຈອອກດ້ວຍການອະທິຖານຂອງພຣະປັນຍາ, ເບິ່ງໃຫ້ແຈ້ງຊັດ, ແລະໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ແລະກວດກາເບິ່ງບົດຮຽນທີ່ໂປໂລເວົ້າເຮື່ອງການເຫລືອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ.

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ຈົ່ງຮັບເອົາການບຳລຸງລ້ຽງ (1 ຕາມທ 4:6-7ກ)

ລັກສະນະຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ດີຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແມ່ນຈັດຫາການສອນທີ່ດີທີ່ມາຈາກພຣະຄຳພີໃຫ້ແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ເຊື່ອ. ເມື່ອໂປໂລໄດ້ບອກກັບຕີໂມທຽວຈົ່ງແນະນຳສິ່ງເຫລົ່ານີ້ອອກໄປ ແມ່ນເພິ່ນຢາກໃຫ້ສອນພຣະທັມຢ່າງ

ຖືກຕ້ອງ. ການສິດສອນຂອງໂປໂລທີ່ເພິ່ນເອງກໍເປັນຜູ້ປະກາດນັ້ນ ໄດ້ຮັບການຕີນໃຈຈາກພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດໃຫ້ໄດ້ ຂຽນຈົດໝາຍແລະດຽວນີ້ໄດ້ກາຍເປັນພາກສ່ວນນຶ່ງໃນພຣະທັມຄົມພິໄຫມ່ (2 ເປໂຕ 3:15-16), ເພື່ອຈະໄດ້ເປັນ ຄຳສອນທີ່ຈະຕ້ອງຟັງໃຫ້ຄັກ. ຄຳເວົ້າຂອງພຣະເຢຊູ (1 ຕມທ 6:3) ແລະຄຳສອນອັນສັກສິດໃນພຣະຄົມພິເດີມ (2 ຕມທ 3%15) ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເປັນຄຳສອນອັນຖືກຕ້ອງ. ບົດຮຽນໃນອາທິດກ່ອນໄດ້ເວົ້າເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງທຸກໆ ຄົນທີ່ເຊື່ອໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນຄວາມຈິງ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ ແທນທີ່ຈະເປັນໄປຕາມນິຍາຍ. ເມື່ອຄົນທີ່ເຊື່ອ ໄດ້ຕັ້ງຢູ່ໃນຄວາມຈິງ ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ຈະແນະນຳຄວາມຈິງນັ້ນຕໍ່ຄົນອື່ນວ່າເປັນພາກສ່ວນສຳຄັນຂອງ ການຮັບໃຊ້ພຣະຄຣິດ ແລະຈັດແຈງຄົນທີ່ເຊື່ອທັງຫລາຍໃຫ້ມີການໃຊ້ຊີວິດຝ່າຍວິນຍານຢ່າງແຂງແຮງ.

ໃນຂະນະທີ່ຕີໂມທຽວໄດ້ສອນ ແລະທັງໄດ້ຕິດຕາມພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເປັນ ພຽງແຕ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຊື່ສັດເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ວ່າເພິ່ນໄດ້ເປັນຜູ້ລ້ຽງຝ່າຍວິນຍານຂອງເພິ່ນເອງດ້ວຍ. ຄົນອື່ນນັ້ນໄດ້ຕິດຕາມຄຳ ສອນທີ່ເປັນແບບນິຍາຍທີ່ໂງ່ແລະບໍ່ໝ້າຍນັບຖື, ເຂົ້າສ່ວນໃນການເດົາທີ່ຂາດຈຸດແລະບໍ່ສິ້ນສຸດ (ເຫມືອນດັ່ງໃນບົດ ຮຽນໃນອາທິດກ່ອນ). ໂປໂລໄດ້ສັ່ງຕີໂມທຽວບໍ່ໄດ້ເຂົ້າກ່ຽວຢ່າງໃດທັງໝົດກັບນິຍາຍເຫລົ່ານັ້ນ.

ຄົນທີ່ເຊື່ອທັງຫລາຍບໍ່ຄວນຈະເຂົ້າມີສ່ວນຫຼັກກ່ຽວໃນການສຶກສາ ແລະຖືກຖຽງເພາະພຽງຄິດວ່າມັນເປັນ ເລື່ອງ " ວິນຍານ ". ບໍ່ແມ່ນໝົດທຸກສິ່ງທີ່ຖືວ່າເປັນວິນຍານນັ້ນຈະໃຫ້ປະໂຫຍດແກ່ເຮົາ. ຄົນເຊື່ອຫລາຍຄົນໄດ້ຕົກ ລາງຈາກຄວາມຈິງອັນສຳຄັນຂອງຂ່າວປະເສີດ ເພາະວ່າໄດ້ຕິດຕາມການທີ່ເຂົາເອີ້ນວ່າຄວາມເລິກລັບແລະກົດທີ່ລີ້ ຊ່ອນໃນພຣະຄົມພິ, ແລະຊອກຫາລະຫັດລັບວ່າວັນຂອງການກັບມາຂອງພຣະຄຣິດນັ້ນແມ່ນວັນໃດ, ຕິດຕາມຫາການ ສະແດງວ່າຈະທຳຢ່າງໃດທີ່ຈະເປັນຄົນສຸຂພາບດີ, ລວຍຊັບສິນ, ແລະມີຊີວິດອັນຢູ່ເຢັນເປັນສຸກເຊັ່ນດຽວກັນກັບການ ໄດ້ມາຊຶ່ງການມີຊື່ສຽງອື່ນໆ.

ຖ້າພວກເຮົາຫາກຕິດໝັ້ນໃນພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ ແທນທີ່ຈະຊອກຫາແນວຄິດອັນຈິດຈາງໃນສັນຍາລັກສູດ ໃນເລື່ອງຝ່າຍວິນຍານນັ້ນ ພວກເຮົາຈະໄດ້ພົບກັບອາຫານທີ່ເຮົາຕ້ອງການຢາກຈະຢູ່ຢ່າງຝ່າຍວິນຍານຂອງພຣະ ເຈົ້າແທ້ ທັງຈະເປັນຜູ້ສຸຂພາບດີຝ່າຍຈິດຍານດ້ວຍ. ນຶ່ງໃນຈຳນວນຫລາຍທາງ ທີ່ຈະລະລາຍພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ປະສົບກັບການອິ່ມດ້ວຍພຣະຄຳນັ້ນແມ່ນການເປັນຜູ້ນຳຂອງໝວຍ, ຫລືເປັນຜູ້ສອນພຣະທັມ. ການສຶກສາແລະ ການຕຽມທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການສອນຫ້ອງຮຽນນັ້ນຈະໄດ້ນຳມາຊຶ່ງພຣະພອນອັນໃຫຍ່ຫລວງໃນຄວາມສວ່າງແຈ້ງໃນ ພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ.

ອີກທາງນຶ່ງທີ່ຈະໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູກໍແມ່ນເຮັດຕາມຄຳສອນຂອງຕົນເອງ. ທ່ານຈະຈິດຈຳແລະເຂົ້າໃຈສິ່ງ ທັງຫລາຍທີ່ທ່ານໄດ້ປະຕິບັດ. ຕົວຢ່າງ, ການໄດ້ຍິນສິ່ງດຽວກັນເຖິງສາມເທື່ອເປັນການເພີ່ມຄວາມສາມາດໃນການ ຈິດຈຳ. ການຈິດບັນທຶກສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງລົງໄປກໍຍິ່ງຄວາມຈຳໄດ້ຕື່ມອີກ. ແຕ່ວ່າການເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ຕົນໄດ້ຍິນນັ້ນຍິ່ງ ເປັນຫົນທາງດີໃນການເຕີບໃຫຍ່ໃນຄວາມຮູ້ໃນພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ. ດ້ວຍການສອນແລະເຮັດຕາມພຣະທັມຂອງ ພຣະເຈົ້າພວກເຮົາສາມາດໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູຝ່າຍວິນຍານຢ່າງດີຫລາຍ.

2. ຈົ່ງຝຶກຝົນຕົນເອງ (1 ຕມທ 4:7ຂ-10)

ໂປໂລໄດ້ສົມທຽບຣະຫວ່າງວິນຍານ ແລະການຝຶກຊ້ອມຂອງນັກກິລາສຳລັບຕິດຕາມການເປັນເຫມືອນດັ່ງພຣະ ເຈົ້າຂອງຊີວິດຄຣິສຕຽນ. ໂປໂລໄດ້ບອກໃຫ້ຕີໂມທຽວໃຫ້ຝຶກຊ້ອມຕົນເອງໃນການເປັນເຫມືອນພຣະເຈົ້າ. ກິຣິຍາທີ່ ວ່າ, " ຝຶກຊ້ອມ " ສ່ວນມາກມີຄວາມໝາຍວ່າວິນຍານການຫັດຮ່າງກາຍ, ແຕ່ວ່າໂປໂລໄດ້ເວົ້າເຖິງເລື່ອງການຝຶກ ຫັດຝ່າຍວິນຍານ ແລະໄດ້ແນະນຳຕີໂມທຽວໃຫ້ເປັນຄົນດູຫມັ່ນຝຶກຝົນຕົນເອງໃຫ້ເປັນຄົນສິນທັມ.

ແນ່ນອນ, ໂປໂລໄດ້ຮູ້ການຝຶກຫັດທາງຮ່າງກາຍນັ້ນເປັນທີ່ໄດ້ມາແຫ່ງສຸຂະພາບອັນດີຂອງມະນຸດ, ເຖິງແມ່ນ ວ່າການໄດ້ມານັ້ນຫາກມີກຳນົດ. ການຝຶກຫັດຝ່າຍວິນຍານກໍເຫມືອນກັນນັ້ນຍິ່ງມີສິ່ງໄດ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍຕໍ່ຄົນທີ່ ເຊື່ອຫລາຍໆດ້ານໃນຊີວິດ, ທັງໃນຊີວິດນີ້ແລະຊີວິດທີ່ຈະມາອີກດ້ວຍ. ໂປໂລບໍ່ໄດ້ເວົ້າເຖິງຄຳຈ້າງ ຫລືວ່າໄດ້ຮັບຊີ ວິດໃນທີ່ນີ້ ຫລືວ່າໃນຕໍ່ໄປດ້ວຍຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຮົາເອງ, ແຕ່ວ່າຊີວິດທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບໂດຍຄວາມເຊື່ອໃນພຣະບຸດ

ຂອງພຣະເຈົ້າ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຢຊູຄຣິດ, ແລະເສີມຂະໜານຄວາມເປັນເຫມືອນພຣະເຈົ້າຂອງທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອມັ້ນມີຄວາມສາມາດເກີດຜົນໄດ້. ຈົ່ງສັງເກດການທີ່ໂປໂລວ່າ, ພວກເຮົາຝຶກຕົນແລະດົນລົນເພາະວ່າພວກເຮົາມີຫວັງໃນອົງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງມີຊີວິດຢູ່. ຄົນທີ່ເຊື່ອຄວນຈະຕ້ອງເຊື່ອແລະມີຄວາມຫວັງໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຢຊູກ່ອນທີ່ຈະສາມາດເສີມຂະໜານຄວາມຊອບທັມອັນແທ້.

ການອ້າງເຖິງພຣະເຈົ້າວ່າເປັນພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງທຸກຄົນນັ້ນແມ່ນເວົ້າເຖິງຄວາມສາມາດເປັນໄປໄດ້ຂອງທຸກຄົນທີ່ປະສົບກັບພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນເມື່ອຄວາມຟື້ນທາກສາມາດໄດ້ມາກັບທຸກຄົນນັ້ນ ມັນກໍ່ບໍ່ແມ່ນຈະໄດ້ມາດ້ວຍເປັນໄປຕາມອັຕຕະໂນມັດ. ດັ່ງນັ້ນ, ໂປໂລຈຶ່ງໄດ້ສູບຄຳອ້າງອົງນີ້ດ້ວຍປະໂຫຍກທີ່ວ່າ, " ໂດຍສະເພາະຄົນທັງຫລາຍທີ່ເຊື່ອເທົ່ານັ້ນ ". ດັ່ງທີ່ໂປໂລໄດ້ກ່າວໃນ ໑໙໑: ໒໘ ວ່າ, " ດ້ວຍວ່າທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຖືກຊົງໂຜດໃຫ້ຜົນນັ້ນ ກໍ່ຍ້ອນພຣະຄຸນດ້ວຍທາງຄວາມເຊື່ອ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ໄຊ້ພວກທ່ານເຮັດເອົາເອງ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້. "

ໃນຊີວິດນີ້ສິ່ງທີ່ໄດ້ມາໃນເຣື່ອງການເປັນເຫມືອນພຣະເຈົ້າລວມທັງຄວາມສັນຕິ, ຄວາມຮັກ, ຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ, ຄວາມສາມັກຄີທັມ, ຄວາມຮັບປະກັນ, ພຣະພອນທັງຫລາຍ, ແລະການເກີດໝາກເກີດຜົນ. ສິ່ງທີ່ຈະໄດ້ມາໃນຊີວິດທີ່ຈະມາເຖິງນັ້ນແມ່ນກ່ຽວກັບເຣື່ອງຄວາມຟື້ນ ແລະສວັນກ່ອນ, ແລະເປັນບຳເນັດເຫມືອນກັນສຳລັບຄວາມສັດຊື່ ແລະຄວາມມີສິນທັມຂອງຄົນທີ່ເຊື່ອ. ພຣະຄົນຟິໄທມື້ນັ້ນເຕັມໄປດ້ວຍການກ່າວເຖິງບຳເນັດຜິເສດຕ່າງໆທີ່ຈະມອບໃຫ້ຄົນທີ່ເຊື່ອທັງຫລາຍໃນການມີຊີວິດອັນມີສິນທັມຂອງເຂົາ.

ດັ່ງທຸກວັນນີ້ເປັນວັນສມັຍໃຫມ່ ພວກຄູຝຶກໄດ້ຫຸນນໃຈຄົນທັງຫລາຍໃຫ້ສິ່ງເສີມປະຕິທິນການຝຶກຊ້ອມເນື້ອກາຍຂອງເຂົາ. ຄົນທີ່ເຊື່ອກໍ່ຄວນຈະຮັກສາການປະຕິບັດປະຈຳວັນໃນການຝຶກຝົນຄວາມມີສິນທັມໃຫ້ສຸມສະເໝີເຫມືອນກັນ. ຈົ່ງອະທິຖານຢ່າງສຸມສະເໝີ, ການຮ້າຮຽນພຣະຄົມຟິ, ການນະມັສການ, ການຖືສິນອິດອາຫານ, ແລະວິນັຍຝ່າຍວິນຍານຕ່າງໆທຸກຢ່າງເພາະມັນບໍ່ຫມົດເປັນໃນຕົວຂອງມັນເອງ, ທັງຫມົດນັ້ນແມ່ນຫົນທາງທີ່ຈະເສີມຂະໜານຄວາມສຳພັນກັບພຣະເຈົ້າໃຫ້ເລິກເຊິ່ງກວ່າເກົ່າຫລັງຈາກໄດ້ຮັບຄວາມຟື້ນແລ້ວ.

3. ຈົ່ງສະແດງອອກຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ (1 ຕມຫ 4:11-16)

ເຖິງແມ່ນວ່າຕີໂມທຽວຈະເປັນຄົນຫນຸ່ມສະເພາະໂປໂລແລະຄົນອື່ນໆໃນຄຣິສຕະຈັກ, ແຕ່ເພິ່ນກໍ່ເປັນສິດຍາຟິບານໃນຄຣິສຕະຈັກທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອັນໃຫຍ່ຫລວງ. ເພິ່ນຕ້ອງໄດ້ສິດສອນຄວາມຈິງ ແລະເປັນແບບຢ່າງທີ່ມີສິນທັມໃນເຣື່ອງການເວົ້າຈາ, ໃນກິຣິຍາມາຣະຍາດ, ໃນຄວາມຮັກ, ໃນຄວາມເຊື່ອ, ແລະໃນດ້ານຄວາມບໍ່ສຸດ. ການເວົ້າຈາ ແລະກິຣິຍາມາຣະຍາດຂອງຕີໂມທຽວນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ສາມາດເຫັນໄດ້ ແລະຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການສິດສອນຂອງເພິ່ນຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຄວາມຫນຸ່ມແຫນ້ນຂອງເພິ່ນຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ເພິ່ນເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ໄດ້. ເຖິງປານນັ້ນຄຸນນະພາບພາຍໃນຂອງເພິ່ນຄືຄວາມຮັກ, ຄວາມເຊື່ອ, ແລະຄວາມບໍ່ສຸດນັ້ນກໍ່ເປັນສິ່ງສຳຄັນໃນການເປັນຕົວຢ່າງຝ່າຍສິນທັມ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະເປັນສິ່ງທີ່ສັງເກດເຫັນໄດ້ຢ່າງງ່າຍໆກໍ່ຕາມ. ຄຸນສົມບັດທັງດ້ານນອກແລະດ້ານໃນເປັນສ່ວນປະສົມຂອງລັກສະນະທາງທາງຂອງຕີໂມທຽວ. ລັກສະນະນັ້ນກໍ່ເປັນສ່ວນສຳຄັນຫລາຍກວ່າອາຍຸສຳລັບພຣະເຈົ້າທີ່ຈະໃຊ້ຄົນໃນງານຂອງພຣະອົງນັ້ນ. ຈົ່ງຈຳໄວ້ວ່າ ເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ຊາມເອັນ, ດາວິດ, ແລະເຢເຣມີຢາ ເມື່ອເວລາພວກເພິ່ນຍັງຫນຸ່ມຢູ່ເພາະວ່າລັກສະນະກິຣິຍາ ແລະມາຣະຍາດຂອງພວກເພິ່ນກໍ່ຢູ່ເຫນືອຄຳຕ້ອງຕີໃດໆ.

ແຕ່ຫນ້າເສັຽດາຍ ທີ່ຜູ້ມີຊື່ສຽງສຳຄັນຄຣິສຕຽນຫລາຍຄົນໃນຂ່າວ ແລະໃນຄຣິສຕະຈັກຕ່າງໆໄດ້ຖືກຈັບຜິດໃນເຣື່ອງການຜິດສິນທັມ. ການພາດພັ້ງລະເລີຍໃນຄຸນນະສົມບັດໄດ້ລ່ວງເກີນຄຳສອນໃນຂ່າວປະເສີດ ແລະໄດ້ເຮັດໃຫ້ການຮັບໃຊ້ຢ່າງຍາກຂຶ້ນສຳລັບຄົນທັງຫລາຍທີ່ມີຄຸນສົມບັດດີສົມກັບຫນ້າສິດສອນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ນຳທີ່ຫນຸ່ມນ້ອຍຄວນເປັນຄົນໃຈເຢັນ ແລະປ່ອຍເວລາໃຫ້ກິຣິຍາແລະລັກສະນະທັງດ້ານນອກແລະດ້ານໃນໃຫ້ເປັນໄປຕາມຄຳສອນຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ຕີໂມທຽວຕ້ອງປະກອບດ້ວຍຕົວຢ່າງທີ່ມີສິນທັມຂອງພຣະເຈົ້າ ເຂົ້າກັນກັບການອ່ານພຣະທັມ, ການແນະນຳ, ແລະການສິດສອນ. ໃນສມັຍບູຮານນັ້ນ ແລະກະທັ້ງຮອດສມັຍຂອງການປະດິດຄິດສ້າງຈັກຟິແລ້ວ, ຄົນຂອງພຣະ

ເຈົ້າໄດ້ເຝິກຝົງການອ່ານພຣະຄຳພີໃນສາທາລະນະສະຖານຢ່າງມາກມາຍ ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະນຳເອົາພຣະຄຳນັ້ນໄປປະຕິບັດໃນຊີວິດຂອງຕົນ, ໂຮເຊອາ (2 ກະສັດ 22-23), ເອຊະຣາ (ນາມ 8), ແລະ ພຣະເຢຊູເອງ (ລກ 4:16) ກໍໄດ້ອ່ານພຣະຄຳພີໃນສະທາລະນະສະຖານ ເພື່ອນຳເອົາພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າສູ່ໄພ່ພົນ ຂອງພຣະອົງ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ພຣະພອນພິເສດແກ່ຕີໂມທຽວໃຫ້ເປັນຄຣູສອນ ແລະຜູ້ນຳທີ່ດີໃນຄຣິສຕະຈັກ. ເພິ່ນໄດ້ຖືກເຕືອນ ບໍ່ໃຫ້ເມີນເສີຍຕໍ່ພຣະພອນຝ່າຍວິນຍານ ແຕ່ວ່າໃຫ້ນຳເອົາທັງສິນທັມ ແລະວຽກງານການຮັບໃຊ້ທັງສອງຢ່າງນີ້ໄປປະ ຕິບັດເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມກ້າວໜ້າທີ່ເຫັນໄດ້ສຳລັບທຸກໆຄົນ. ການພະຍາຍາມເຊັ່ນນີ້ຕ້ອງເຮັດໃຫ້ຕີໂມທຽວເປັນຄົນທີ່ ມີສະຕິໃນການເສີມຂະຫຍາຍຄວາມສາມາດແລະການລ່ຽງດູຝ່າຍວິນຍານໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່.

ພວກເຮົາຄວນຈະມີສະຕິໃນເລື່ອງຕົວຢ່າງຂອງພວກເຮົາຕໍ່ໜ້າຄົນອື່ນ. ພວກເຮົາຄວນຈະເສີມຂະຫຍາຍລັກສະ ນະການປາກເວົ້າ ແລະມາຣະຍາດທີ່ສາມາດເຫັນໄດ້ໃຫ້ດີ ດັ່ງດຽວກັນກັບຄຸນນະພາບດ້ານໃນຄືຄວາມຮັກ, ຄວາມ ເຊື່ອ, ແລະຄວາມບໍ່ຮິສຸດ (1 ຕມທ 4:12). ການທົດລອງນັ້ນກໍສາມາດພຽງພໍກັບມາຣະຍາດ ແລະຫລັກຄຳສອນ ຂອງພວກເຮົາໃນຂະນະນີ້ ແຕ່ວ່າພວກເຮົາຄວນຈະທຳງານໜັກເພື່ອຈະໄດ້ເປັນຜູ້ສຳເລັດໃນການງານຂອງພຣະເຈົ້າ. ບໍ່ແມ່ນອາຍຸ ຫລືວ່າການຂາດປະສົບການທີ່ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າໃຊ້ເຮົາບໍ່ໄດ້; ແຕ່ວ່າມັນແມ່ນຄວາມບໍ່ຢາກໃຊ້ ແລະ ຄວາມບໍ່ຢາກເສີມຂະຫຍາຍຄວາມສາມາດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາໃຫ້ເຮົາເພື່ອໃຊ້ສຳລັບສັກສິນພຣະນາມຂອງພຣະອົງໃນຊີ ວິດຂອງພວກເຮົາຕາມນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງຕ່າງໆ.

ອຸປຸຖຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsbfc.com ແປໂດຍ V.S.

ແຜນການສອນ

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 15 ຕຸລາ 2006 (10-15-2006)

ຈົ່ງໃຫ້ມີຄວາມພໍອົກພໍໃຈ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: 1 ຕຳມະ 6:3-12, 17-19

ຄວາມຈິງໃນພຣະຄຳພີ: ຄົນທີ່ເຊື່ອຕ້ອງຮຽນຮູ້ວິນັຍເຣື່ອງຄວາມພໍອົກພໍໃຈ.

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ບົດຮຽນນີ້ແມ່ນເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອທ່ານໃຫ້ຕຽມຕົວເພື່ອຊີວິດຈົ່ງດ້ວຍ:

- ໃຫ້ຮູ້ຈັກອັນຕລາຍຂອງຄວາມໂລບມາກ.
- ຮູ້ຈັກໃຫ້ວັດຖຸທີ່ມາຮາຄາຜ່ານໄປເພື່ອວ່າຈະບໍ່ໃຫ້ມັນຈັບທ່ານໄວ້ຈາກຄວາມຮູ້ຈັກພໍອົກພໍໃຈ ແລະຈົ່ງສວຍເອົາສິ່ງທີ່ມີຮາຄາທີ່ຈະໃຫ້ທ່ານມີຊີວິດແທ້ຈິງທີ່ແຂງແຮງ.

ການຈັດຕຽມຂອງຄູ:

1. ອະທິຖານຂໍການຊົງນຳຈາກອົງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ກ່ອນເລີ່ມສຶກສາພຣະຄຳພີແລະບົດຮຽນ
2. ອ່ານຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ໃຊ້ໃນບົດຮຽນນັ້ນ ດ້ວຍການຕິກຕອງ, ພິຈາລະນາ
3. ອ່ານບົດຮຽນຂອງນັກຮຽນ ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈແຈ້ງໃນບົດຮຽນທີ່ຈະນຳໄປສອນ
4. ອ່ານ "ແຜນການສອນ", ໝາຍບ່ອນສຳຄັນໄວ້, ປັບປຸງແກ້ໄຂ, ຖ້າມີເຣື່ອງປະກອບຫລືຕົວຢ່າງກໍຈົດໄວ້

ແຜນການສອນ

1. ສຳຮອດຈຳນວນນັກຮຽນ ຖາມຂ່າວຫາຜູ້ຂາດເພື່ອຈະໄດ້ສົ່ງຂ່າວຫາແລະອະທິຖານເພື່ອ
2. ຖາມນັກຮຽນວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮຽນເຣື່ອງຫຍັງໃນວັນທີ່ຜ່ານມາ
3. ໃຫ້ນັກຮຽນຄົນນຶ່ງແບ່ງປັນ 2-3 ນາທີ ຈາກປະສົບການຊີວິດກັບພຣະເຈົ້າໃນອາທິດທີ່ຜ່ານມາ, ຄຳພະຍານສັ່ນໆ
4. ອະທິຖານເປີດຫ້ອງຮຽນ, ອະທິຖານເພື່ອຜູ້ຂາດການຮຽນນີ້ ແລະເລີ່ມຕົ້ນໃນການສອນ

ຂັ້ນຕອນທີ 1

ຄຳນຳ:

- 1) ຄຳຖາມ: ແມ່ນສິ່ງໃດທີ່ເຮັດໃຫ້ເຮົາມີຄວາມພໍໃຈຫລາຍ? ຄຣິສຕຽນຄວນຈະເປັນຄົນທີ່ມີຄວາມພໍໃຈຢ່າງໃດ?
- 2) ອະທິບາຍ: ບົດຮຽນໃນນີ້ ຈະຊີ້ໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າຄວາມພໍໃຈອັນແທ້ຈິງຄືແນວໃດ

ຂັ້ນຕອນທີ 2

1. ປາກົດການຂອງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ: (1 ຕີໂມທຽວ 6:3-5)

- 1) ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນອາສາອ່ານພຣະທັມ 1 ຕີໂມທຽວ 6:3-5
- 2) ເລົ່າເຣື່ອງສັ້ນ: ສອງຄົນໄດ້ໂອ້ລົມກັນເຣື່ອງຄວາມສຳເຣັດດ້ານການເງິນຂອງໂບດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ງົບປະມານກໍຫລາຍ, ຕິກອາຄານກໍຫລັງໃຫ້ແລະຍັງມີແຜນຈະຂຍາຍເພີ່ມອີກ, ເຂົາເຈົ້າເຫັນວ່າວັດຖຸສິ່ງຂອງເຫລົ່ານີ້ແມ່ນພຣະເຈົ້າອວຍພຣະພອນ ຍ້ອຍມີຄວາມເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເວົ້າເຣື່ອງການ

ສນອງຄວາມຕ້ອງຂອງຜູ້ທຸກຍາກຂາດເຂີນເລີຍ, ມື້ນີ້ມີຄົນທີ່ຂາດເຂີນເຂົ້າມາໃນໂບດ ແຕ່ບໍ່ມີໃຜເອົາໃຈໃສ່.

- 3) **ຄໍາຖາມ:** ໃນເລື່ອງສິ້ນທີ່ເລົ່າມານັ້ນທ່ານມີຄວາມຄິດເຫັນຕໍ່ກິດຈະການທີ່ນີ້ຢ່າງໃດ? ເປັນຫວັງໄປໂລຈິກຕົນ
ການມີກິດຈະການທີ່ດັ່ງກ່າວນີ້? ວັດຖຸນິຍົມເຮັດໃຫ້ຄວາມເຊື່ອລົ້ມເຫລວຢ່າງໃດ?

ຄໍາຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະທັມ 1 ຕີໂມທຽວ 6:3-5

- 1) ຄໍາສອນເຫດນຳພາໄປສູ່ສິ່ງໃດ? ເປັນຫວັງ ?
- 2) ຄຸນສົມບັດຂອງຜູ້ທີ່ປະຕິເສດຄໍາສອນອັນແທ້ຈິງເປັນແນວໃດ?
- 3) ເປັນເພາະເຫດໃດບາງຄົນຈຶ່ງຄິດວ່າຊີວິດທີ່ເຫລື້ມໃສໃນພຣະເຈົ້າເປັນທາງໄປສູ່ຄວາມອຸດົມຮຸ່ງມີ?

ຂັ້ນຕອນທີ 3.

2. ຜົນປະໂຫຍດຂອງການມີຄວາມພໍໃຈ: (1 ຕີໂມທຽວ 6:6-8)

- 1) ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນອາສາອ່ານພຣະທັມ 1 ຕີໂມທຽວ 6:6-8
- 2) ຂໍໃດເສັ້ນຜ່າກາງກະດານອອກເປັນ 2 ຝ່າຍ ທາງຊ້າຍດ້າຍເທິງຂຽນວ່າ "ກຳໄລຈາກໂລກນີ້" ທາງເທິງດ້ານຂວາ
ຂຽນວ່າ "ກຳໄລຊີວິດນີ້." ໃຫ້ນັກຮຽນຄິດຫາກຳໄລທັງສອງປະເພດນີ້ແລ້ວຂຽນໃສ່ກ້ອງຫົວຂໍ້ທັງສອງນັ້ນ
- 3) ເປັນຫວັງພວກເຮົາຈຶ່ງພະຍາຍາມຫາກຳໄລຝ່າຍໂລກນີ້ ແທນທີ່ຈະຫາກຳໄລຊີວິດນີ້? ພວກເຮົາຈະຫັນປ່ຽນ
ຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາໃຫມ່ໄດ້ແນວໃດ?
- 4) ພາສາກຣີກຄຳວ່າ Contentment "ຄວາມພໍໃຈ" ຫມາຍເຖິງມີຄວາມພຽງພໍ, ເປັນເອກະຣາດບໍ່ຕ້ອງການໆ ຊ່ອຍ
ເຫລືອຈາກຄົນອື່ນ. ສຳຮັບຄຣິສຕຽນ ຄວາມພໍໃຈ ແມ່ນພໍໃຈໃນພຣະຄຣິດ ບໍ່ແມ່ນພໍໃຈໃນຕົນເອງ.

ຄໍາຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະທັມ 1 ຕີໂມທຽວ 6:6-8

1. ມີຄວາມຮຸ່ງມີອັນໃດແດ່ທີ່ໄດ້ທົບແທນພຣະເຈົ້າໃນປະເທດອະເມຣິກາ, ໃນໂບດຂອງເຮົາ ແລະໃນຊີວິດເຮົາ?
2. ເປັນຫວັງພວກເຮົາຈຶ່ງບໍ່ມີຄວາມພໍໃຈໃນອາຫານການກິນ ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ?
3. ການມີຊີວິດຢູ່ແບບງ່າຍໆ ສາມາດຊ່ອຍເຮົາຢ່າງໃດໃນການເອົາພຣະເຈົ້າເປັນສູນກາງຊີວິດຂອງເຮົາ?

ຂັ້ນຕອນທີ 4

3. ບ້ວງແຮ້ວແຫ່ງຄວາມໂລບ: (1 ຕີໂມທຽວ 6:9-10)

- 1) ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນອາສາອ່ານ 1 ຕີໂມທຽວ 6:9-10
- 2) ໃນພາສາອັງກິດຄຳວ່າ GREED ເນື້ອຂຽນລຽນກັນແຕ່ເທິງຫລຸ່ມຈະໄດ້ຄວາມຫມາຍດັ່ງນີ້ G=Get rich
quick, schemes, gambling: R=ruin, reckness spending: E=enticed to sin, embezzling money: E-
envy, eternity jeopardized: D= death, destruction
- 3) **ອະທິບາຍ:** ເງິນບໍ່ແມ່ນສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍ, ແຕ່ຖ້າຍາກຈົນຫລາຍກໍສາມາດນຳໄປສູ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໄດ້

ຄໍາຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະທັມ 1 ຕີໂມທຽວ 6:9-10

1. ຄວາມໂລພະຕັນຫາເປັນບ້ວງແຮ້ວແນວໃດຕໍ່ພວກເຮົາ?
2. ເປັນຫວັງການຮັກເງິນຄຳຈຶ່ງນຳພາເຮົາໃຫ້ອ່ວຍຫນີໄປຈາກພຣະເຈົ້າ? ທ່ານຄິດເຫັນຄົນທີ່ມີຊື່ສຽງຄົນໃດຄົນ
ນຶ່ງບໍ່ທີ່ຫ່າງເຫີນໄປຈາກພຣະເຈົ້າຍ້ອນຄວາມຮຸ່ງມີ?
3. ພວກເຮົາຈະພັດທະນາກິດຈະການອັນເຫມາະສົມຢ່າງໃດຕໍ່ເງິນແລະຄວາມຮຸ່ງມີ?

ຂັ້ນຕອນທີ 5

4. ຄວາມສຳຄັນຂອງຊີວິດຈິງ: (1 ຕີໂມທຽວ 6: 11-12, 17-19)

- 1) ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນອາສາອ່ານ 1 ຕີໂມທຽວ 6: 11-12, 17-19

- 2) **ຄໍາຖາມ:** ທ່ານເອີ້ນສິດຍາພິບານຂອງທ່ານວ່າເປັນຄົນໃນພຣະເຈົ້າຫລືບໍ່? ຖ້າບໍ່ ເປັນຍ້ອນເຫດໃດ?
- 3) **ຄໍາຖາມ:** ຄວາມເປັນຈິງໄດ້ສະແດງຄວາມຈິງໃຫ້ເຫັນຫລືບໍ່?
- 4) **ອະທິບາຍ:** ໃນຂໍ້ພຣະຄົມພີ່ນ້ອງ, ໂປໂລ ໄດ້ເວົ້າເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງຊີວິດຈິງ, ຄວາມໝາຍອີກຢ່າງນຶ່ງນັ້ນແມ່ນຄວາມຈິງໃນຊີວິດຄຣິສຕຽນນັ້ນແມ່ນຫຍັງ.
- 5) ນໍາພານັກຮຽນໃຫ້ແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນວ່າ ພວກເຮົາຈະຍຶດຫມັ້ນໃນຊີວິດນີ້ຢ່າງໃດ.

ຄໍາຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະທັມ 1 ຕີໂມທຽວ 6: 11-12, 17-19

- 1) ຊີວິດຂອງພວກເຮົາຈະເປັນແນວໃດ ຖ້າພວກເຮົາຫາກສແດງຫາຄຸນສົມບັດທີ່ໂປໂລໄດ້ກ່າວໃນຂໍ້ພຣະຄໍານີ້?
- 2) ພວກເຮົາຈະຕໍ່ສູ້ເພື່ອຄວາມເຊື່ອຂອງເຮົາຢ່າງໃດ?
- 3) ແມ່ນຫຍັງຄື "ຊີວິດຈິງ" ຂອງຄຣິສຕຽນ?

ຂັ້ນຕອນທີ 6

ສລຸບ

1. ອ່ານພຣະທັມ ມັດທາຍ 6:19-21
2. **ອະທິບາຍ:** ໃນປັດຈະບັນນີ້ ບໍ່ໄດ້ເນັ້ນໜັກໃນການຮີບໂຮມສົມບັດໄວ້ໃນສວັນ, ແຕ່ໄດ້ສະສົມຊັບສົມບັດແຫ່ງໂລກ ນີ້. ບົດຮຽນນີ້ໄດ້ສອນພວກເຮົາເຖິງຜົນປະໂຫຍດຂອງການມີຄວາມພໍໃຈໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາມີຢູ່ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາສແດງຫາສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນທີ່ມີຄຸນຄ່າອັນຕວລອດໄປເປັນນິດ.
3. ພຣະຄໍາແຫ່ງຄວາມຈິງໃນບົດຮຽນນີ້
 - = ຄຣິສຕຽນປອມອາດຈະໃຊ້ສາສນາເປັນເຄື່ອງປິດບັງຄວາມໂລພະຕົນຫາຂອງດີນ
 - = ບ່ວງແຮວແຫ່ງຄວາມໂລພະຕົນຫາເປັນສິ່ງທີ່ຍາກຫລາຍທີ່ຈະຫລີກໄດ້ ແລະຈະນໍາໄປສູ່ຄວາມເສົ້າໂສກ
 - = ການໃຫ້ ຫລື ການຖວາຍດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ ສາມາດປົວແປງໃຈທີ່ໂລບມາກໂລພາໄດ້.

2. ອະທິບາຍປັດຫ້ອງຮຽນ

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 15 ຕຸລາ 2006 (10-15-2006)

ຈົ່ງໃຫ້ມີຄວາມພໍອົກພໍໃຈ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: 1 ຕມທ 6:3-12, 17-19

ຄວາມຈິງໃນພຣະຄຳພີ: ຄົນທີ່ເຊື່ອຕ້ອງຮຽນຮູ້ວິນັຍເຮື່ອງຄວາມພໍອົກພໍໃຈ.

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ບົດຮຽນນີ້ແມ່ນເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອທ່ານໃຫ້ຕຽມຕົວເພື່ອຊີວິດຈິງດ້ວຍ:

- ໃຫ້ຮູ້ຈັກອັນຕລາຍຂອງຄວາມໂລບມາກ.
- ຮູ້ຈັກໃຫ້ວັດຖຸທີ່ມີຮາຄາຜ່ານໄປເພື່ອວ່າຈະບໍ່ໃຫ້ມັນຈັບທ່ານໄວ້ຈາກຄວາມຮູ້ຈັກພໍອົກພໍໃຈ ແລະຈົ່ງສວຍເອົາສິ່ງທີ່ມີຮາຄາທີ່ຈະໃຫ້ທ່ານມີຊີວິດແທ້ຈິງທີ່ແຂງແຮງ.

ຂ້າພະເຈົ້າຈະຮຽນຮູ້ຄວາມພໍອົກພໍໃຈໄດ້ຢ່າງໃດ?

ຄຳຊ່ຳລືອ້ນໃຫຍ່ໃນຫລາຍປີຜ່ານມານີ້ໄດ້ເປີດເຜີຍຢ່າງທຳໃຫ້ໜ້າຕະລົງໃນເຮື່ອງຄວາມໂລບມາກໃນບັນດາພວກຜູ້ນຳໃນດ້ານທຸກະກິດ. ຄົນທີ່ຮຸ່ງມີແລ້ວໃນທຸກໆມາຕະຖານໄດ້ກວາດເອົາລາຍໄດ້, ລັກລອບເອົາເງິນກອງກາງ, ແລະຂີ້ໂລບເອົາເງິນລົງທຶນຂອງຕົນເອງ. ເປັນຫວັງຄົນຊັ້ນນຳທີ່ຮຸ່ງມີແລ້ວເຫລົ່ານີ້ຈົ່ງຍັງບໍ່ມີຄວາມພໍອົກພໍໃຈໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ມີແລ້ວ?

ແມ່ເຖົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນມີຊັບສິນບັດໃນໂລກພຽງແຕ່ເລັກນ້ອຍ, ມີເຮືອນນ້ອຍໆໃນດິນຕອນນ້ອຍໆ, ພ້ອມດ້ວຍເຄື່ອງໃຊ້ຖືກຸງພຽງເລັກນ້ອຍ ແລະທັງມີເງິນພຽງເລັກນ້ອຍດ້ວຍ. ແຕ່ປານນັ້ນພວກເພິ່ນຍັງມີຄວາມພໍໃຈກັບສິນບັດເລັກນ້ອຍທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ເພິ່ນ. ພໍເຖົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນສິດຍາພິບານຂອງຄະນະບັບຕິສະຫຼີໄດ້ເປັນສິດຍາພິບານໃນຄຣິສຕະຈັກນ້ອຍໆ, ເພິ່ນໄດ້ທຳງານໃນໂຮງງານເພື່ອໃຊ້ຊີວິດຢູ່ຢ່າງຍາກລຳບາກ. ສ່ວນແມ່ເຖົ້ານັ້ນເອົາລູກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໃນບ້ານຂອງເພິ່ນເມື່ອເພິ່ນໄດ້ອອກຈາກງານໃນໂຮງຝ່າຍນັ້ນແລ້ວ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນພວກເພິ່ນຮ້ອງທຸກເຮື່ອງຈະເຮັດຢ່າງໃດຈົ່ງຈະໄດ້ວັດຖຸສິ່ງຂອງຕົນອີກ. ພວກເພິ່ນພໍອົກພໍໃຈຮັບໃຊ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຢູ່ດ້ວຍວັດຖຸບັດໃຈທີ່ຈຳເປັນເທົ່ານັ້ນໃນຊີວິດ. ຖ້າຫາກວ່າຄົນທີ່ເຊື່ອທັງໝົດສາມາດພົບວ່າເພິ່ນໄດ້ພົບຄວາມພໍອົກພໍໃຈຂອງເພິ່ນຢ່າງຂອງພວກພໍເຖົ້າແລະແມ່ເຖົ້ານີ້.

ຄົນທີ່ເຊື່ອຢ່າງຫລວງຫລາຍໄດ້ເຫັນການໄດ້ມາຊຶ່ງເງິນ ແລະວັດຖຸສິ່ງຂອງ ແທນທີ່ຈະເຫັນຕາມທີ່ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສອນ. ດ້ວຍໄດ້ປະສົບການກັບການເຫັນແບບຄ້າຍຄືກັນນີ້ ໂປໂລຈິ່ງໄດ້ຕັກເຕືອນຕີໂມທຽວໃຫ້ເປີດເຜີຍຄວາມອັນຕະລາຍຂອງຄວາມໂລບມາກ ແລະການສອນຜິດທີ່ສົ່ງເສີມຄວາມປາຖນາທາງໂລກນີ້. ບົດຮຽນນີ້ຈະຊ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ຮູ້ອັນຕະລາຍຈາກຄວາມໂລບມາກ ແລະຈະນຳພວກເຮົາໃຫ້ໄດ້ປຸກຝັງນິສັຍແຫ່ງຄວາມພໍອົກພໍໃຈ.

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ການປາກົດຂອງການເຫັນແກ່ຕົວ (1 ຕມທ 6:3-5)

ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທະນາຍຄວາມທີ່ສ້າງຮູບຄະດີ, ໂປໂລໄດ້ສະເໜີແນະໃຫ້ຕີໂມທຽວໃຫ້ໃນເຮື່ອງສາຍພົວພັນຣະ

ຫວ່າງຄຣູສອນປອມ ແລະລັກສະນະອັນແທ້ຈິງຂອງພວກເຂົານັ້ນຈະໄດ້ນຳມາຊຶ່ງການເຫັນແກ່ຕົວແລະຄວາມໂລບ. ອີງຕາມໂປໂລແລ້ວ, ໃຜກໍຕາມທີ່ບອກວ່າຕົນຮູ້ເກີນຄວາມຈິງໃນພຣະຄົມຟີ ແລະການສິດສອນເຮື່ອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຢຊູນັ້ນກໍເປັນຄົນຈອງຫອງ ເພາະດ້ວຍມົວເມົາໃນການຖືກຖຽງກັນດ້ວຍຄຳ. ຈາກການສອນຜິດນັ້ນຄວາມອິດສາ, ການຜິດຖຽງ, ການເວົ້າໃສ່ຮ້າຍ, ການເຂົ້າໃນຜິດ, ແລະການຜິດຖຽງກັນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງກໍຕິດຕາມມາ. ໂປໂລເອີ້ນພວກຄຣູສອນປອມວ່າຄົນມີແນວຄິດເສື່ອມຊາມລົງ ແລະຄົນທີ່ທຳໃຫ້ເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຈິງ. ພວກເຂົາຄິດວ່າເຮື່ອງຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນເປັນເຮື່ອງການໄດ້ມາຊຶ່ງສິ່ງຂອງທາງໂລກ ແທນທີ່ຈະແມ່ນພົບກັບຄວາມພິພິດພິດໃນການຕິດຕາມພຣະຄຣິດ.

ທຸກວັນນີ້ຄ້າຍກັບວ່າພວກເຮົາໄດ້ປະສົບກັບການຂົ່ມຂູ່ແບບດຽວກັນນີ້ ໃນດ້ານຫລັກການຂອງພຣະຄົມຟີ. ການລວງຫລອກຂອງການສອນຄຳສອນທີ່ຜິດໃນເຮື່ອງ, ຄວາມຮັ່ງມີ, ແລະສຸກສະບາຍທີ່ນັກເທດໄດ້ກ່າວປະກາດໄປຕາມບ້ານເຮືອນນັບຕັ້ງຫລາຍລ້ານຫລັງຄາ. ຄຳວ່າ "ຈິ່ງປະກາດຊື່, ຈິ່ງທວງເອົາ" ນັກເທດທັງຫລາຍໄດ້ໃຫ້ຄຳຫມັ້ນສັນຍາເຮື່ອງຄວາມມັ່ງຄັ້ງຂອງໂລກຕໍ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ແລະໂດຍສະເພາະຄົນທັງທີ່ຄ້າຈູນເກື້ອຫມູນການຮັບໃຊ້ຂອງເຂົາ. ຜູ້ນຳຂອງພວກ "ຜູ້ຮັບໃຊ້ເຫລົ່ານີ້" ສ່ວນຫລວງຫລາຍແມ່ນໃຊ້ຊີວິດຢູ່ຢ່າງຝູມເຝືອຍ, ຊຶ່ງເປັນປຽບເທມືອນເປັນພະຍານຕໍ່ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ທຳໃນຄຣິສຕຽນທຸກໆຄົນ. ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໃຊ້ຄຳວ່າຄຣິສຕຽນສຳລັບເປັນຜົນປະໂຫຍດຂອງພວກເຂົາເອງ. ສ່ວນມາກພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃຕ້ຄຣິສຕະຈັກ, ນິກາຍ, ຫລືວ່າຄະນະສະພາອັນໃດອັນນຶ່ງເລີຍ. ພວກຄຣູສອນປອມໄດ້ສິດສອນດ້ວຍຄຳສອນທີ່ມີຄວາມເຫັນຢ່າງໂລກທີ່ວ່າເຖິງຈະນຳເອົາຄວາມສຸກແລະຄວາມພິພິດພິດທຸກຢ່າງມາໃຫ້.

ແມ່ນອນທີ່ສຸດ, ໂປໂລໄດ້ສອນຄວາມຈຳເປັນຂອງການຖວາຍດ້ານການເງິນເພື່ອສົ່ງເສີມສັນຍາສູນຜູ້ນຳຝ່າຍວິນຍານຄືກັນ. ໂປໂລໄດ້ບອກຕີໂມທຽວວ່າ "ຈິ່ງຖືວ່າພວກເຖົ້າແກ່ທີ່ປົກຄອງດິນນັ້ນ ສົມຄວນໄດ້ຮັບກຽດສອງທີ່ ເປັນຕົ້ນວ່າພວກເຖົ້າແກ່ທີ່ເຫສນາແລະສັ່ງສອນດ້ວຍການຫມັ້ນຫມັ້ນວ່າ. (5:17). ຜູ້ນຳທີ່ດິນນັ້ນແມ່ນໄດ້ຖືກຫມູນໃຈດ້ວຍການຮັບໃຊ້ ບໍ່ແມ່ນວ່າດ້ວຍຕົນເອງ ຫລືວ່າດ້ວຍການມີລາຍໄດ້ດ້ານການເງິນ. ຄົນທີ່ເຊື່ອຕ້ອງໃຈແຍກໃຫ້ອອກຈາກຜູ້ນຳທີ່ດິນທີ່ເຫສນາໃຫ້ມີຄວາມພິພິດພິດໃຈໃນພຣະຄຣິດ ແລະຜູ້ນຳທີ່ປອມແປງທີ່ສົ່ງເສີມຄວາມຮັ່ງມີສີສຸກວ່າເປັນຄວາມສຳເລັດຂອງການນັບຖືພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັນຍາວ່າພຣະອົງຈະຕຽມທຸກສິ່ງທີ່ຈຳເປັນແກ່ເຮົາ.

2. ສິ່ງທີ່ໄດ້ຈາກຄວາມພິພິດພິດ (1 ຕມຫ 6:6-8)

ການສແວງຫາສິ່ງຂອງໃນໂລກຈະບໍ່ເປັນທີ່ພິພິດພິດໃຈຈັກເທື່ອ (ປຍຈ 5:10), ແຕ່ວ່າການຕິດຕາມພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ດີຍິ່ງ. ຄວາມຮັ່ງມີອັນທ່ຽງແທ້ຂອງຄົນທີ່ເຊື່ອແມ່ນຄວາມສາມາດທີ່ບໍ່ປົກແຫ້ງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຈະມອບສິ່ງທີ່ຈຳເປັນດ້ານຜົນຖານໃຫ້ (ມຫ 25:34). ໂປໂລໄດ້ປະກາດວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ນຳສິ່ງໃດເຂົ້າມາໃນໂລກນີ້, ແລ້ວເຮົາກໍເອົາສິ່ງໃດອອກໄປເຊັ່ນດຽວກັນ. ຖ້າຫາກວ່າພວກເຮົາມີອາຫານ ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຮົມ ກໍຈິ່ງໃຫ້ເຮົາພິພິດພິດສິ່ງນັ້ນເທົ່ານັ້ນ. ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຢ່າງໃຫຍ່ລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ເຮົາຕ້ອງການ ແລະສິ່ງທີ່ເຮົາຢາກໄດ້, ອະຫວ່າງຄວາມຕ້ອງການ ແລະຄວາມໂລບມາກ. ໃນສິ່ງຄົນດ້ານວັດຖຸນີ້ ພວກເຮົາເບິ່ງບໍ່ແຈ້ງຊັດຕັ້ງນັ້ນເຮົາຈິ່ງບໍ່ຈັກພິພິດພິດໃຈຈັກເທື່ອໃນສິ່ງທີ່ເຮົາມີຢູ່.

ພຣະເຢຊູໄດ້ປະເຊີນກັບຄົນໂລບຫນ້າຕໍ່ຫນ້າເມື່ອພຣະອົງຖືກຮ້ອງຂໍໃຫ້ໄປບອກອ້າຍຂອງເຂົາໃຫ້ແບ່ງສິນບັດໃຫ້ເຂົາ (ລກ 12:13-21). ພຣະເຢຊູໄດ້ເວົ້າວ່າ, " ຈິ່ງລະວັງ ແລະຮັກສາຕົວໄວ້ຈາກການໂລບທຸກຢ່າງ ເພາະຊີວິດຂອງມະນຸດບໍ່ຂຶ້ນຢູ່ກັບເຂົ້າຂອງອັນບໍ່ຮູ້ບຸນທີ່ຕົນມີນັ້ນ. " (ຂໍ 15). ຄຳອຸປະມາເຮື່ອງເສດຖີໂງ່ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າຊີວິດນັ້ນສາມາດຈົບລົງຢ່າງໄວ ແລະມັນກ່ຽວກັບວ່າເຮົາໄດ້ຮັ່ງມີຕໍ່ຫນ້າພຣະເຈົ້າບໍ່? (ຂໍ 21).

ທັງພຣະເຢຊູແລະໂປໂລບໍ່ໄດ້ສັນຍາສູນໃຫ້ທຸກຈົນແບບໃນສະພາບທີ່ອິດຢາກເລີຍ. ທີ່ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນຈົນກໍບໍ່ອາດມີຄວາມດີເສດໄດ້ຢ່າງໃດດອກ, ເພາະວ່າຄົນຈົນກໍສາມາດເປັນຄົນຜິດເພາະຄວາມໂລບໄດ້ຄືກັນ. ເຖິງເອງກໍບໍ່ດີຫລືຊົ່ວໄດ້, ແຕ່ວ່າມັນກໍບໍ່ຄວນຈະເປັນສິ່ງທີ່ທຸກຄົນຈະຕ້ອງຊອກສແວງມັນ ເພາະມັນບໍ່ໄດ້ນຳພາເຮົາໄປສູ່ຄວາມ

ພິຈາໄດ້. ມັນອາດຢູ່ນຳເຮົາວັນນີ້ແລະນີ້ຫນ້າກໍໄປເສັ້ງແລ້ວ.

ຄົນທີ່ເຊື່ອໃນປະເທດຮັ່ງມີ, ມີຊັບສິນບັດໃນຄອບຄອງຫລວງຫລາຍ, ມັນກໍເປັນຍາກທີ່ຈະໃຫ້ຢູ່ຢ່າງພິຈາໄດ້. ໃນເມື່ອຄວາມບາບແຕ່ງຄວາມໂລບມາກສາມາດແຕະຕ້ອງຄົນໃນທຸກລະດັບແລ້ວ, ພວກເຮົາຄວນຕ້ອງຮູ້ຈັກວ່າຊີວິດຂອງເຮົານັ້ນຈະຮັ່ງມີຫລາຍກວ່າຖ້າຫາກວ່າເຮົາໃຫ້ກຽດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຮັກສາຊີວິດເຮົາຢູ່ໃນພຣະອົງ. ໃນວັນນຶ່ງສິ່ງທີ່ເຮົາຄອບຄອງຢູ່ຈະສູນຫາຍທັງຫມົດ ແລະສິ່ງທີ່ຈະຍັງຢືນຢູ່ກໍຄືສິ່ງທີ່ເປັນອຳນະຕະ (ນິຣັນ).

3. ກັບດັກຂອງຄວາມໂລບມາກ (1 ຕມຫ 6:9-10)

ໃນຕົວຂອງມັນເອງນັ້ນ ເງິນບໍ່ໄດ້ດີຫລືຊົ່ວ: ການຮັ່ງມີນັ້ນບໍ່ແມ່ນເປັນການຊົ່ວ. ມີຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າຫລາຍຄົນເຊັ່ນ ອັບຣາຮາມ, ອີຊາກ, ຢາໂຄບ, ໂຢບ, ດາວິດ, ແລະຄົນອື່ນໆເປັນຄົນຮັ່ງມີ ແຕ່ວ່າພວກເພິ່ນເປັນຄົນຂອງຄວາມເຊື່ອ. ແຕ່ວ່າເມື່ອຄົນທີ່ເຊື່ອຕ້ອງການເປັນຄົນຮັ່ງມີແລ້ວ, ການລ້ລວງແລະບ້ວງແຮ້ວໄດ້ລໍຖ້າຢູ່. ເມື່ອຄວາມຢາກໄດ້ເງິນໄປເຖິງທີ່ສຸດແລ້ວ ພວກເຂົາຈະສແວງຫາດ້ວຍຄວາມຢາກຢ່າງບ້າແລະເປັນອັນຕະລາຍ. ໂປໂລວ່າຍອມຕົວເຂົ້າໃນການທົດລອງເພື່ອຢາກຈະໄດ້ຊັບສິນບັດນັ້ນຈະນຳຕົວໄປສູ່ຄວາມຈິບຫາຍ ແລະການຖືກທຳລາຍ.

ຄຳເວົ້າຂອງໂປໂລ, " ການຮັກເງິນເປັນເຄົ້າມູນຂອງຄວາມຊົ່ວທຸກຢ່າງ " ແມ່ນມັກໃຊ້ຜິດເລື້ອຍໆ. ໂປໂລບໍ່ໄດ້ເວົ້າວ່າເງິນເປັນຄວາມຊົ່ວ; ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ຂຽນວ່າເງິນເປັນເຄົ້າມູນຂອງຄວາມຊົ່ວທຸກຢ່າງ. ຜ່ານພຣະຄຳແລະພິງສາວະດານຂອງຄຣິສຕະຈັກ, ຄົນທີ່ຮັ່ງມີຫລາຍຄົນໄດ້ເປັນຄົນໃຈກວ້າງຂວາງຢ່າງຫລວງຫລາຍກັບງານຂອງພຣະເຈົ້າແລະຕໍ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຂາດເຂີນ. ທັງພຣະຄຳກໍຍັງເຕັມໄປດ້ວຍເລື່ອງແລະຕົວຢ່າງຂອງຄົນທັງຫລາຍທີ່ຮັກເງິນໄດ້ຍ່າງອອກຈາກຄວາມຮັກພຣະເຈົ້າແລະໄດ້ແທງຕົນເອງຈົນຊອດດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດທີ່ສຸດ.

ເພື່ອຈະຫລີກຈາກການທົດລອງແລະບ້ວງແຮ້ວຂອງຄວາມໂລບມາກ, ຄົນທີ່ເຊື່ອຕ້ອງຮັບເອົາກິຣິຍາແລະການເຫັນຄຳສອນຂອງພຣະຄຳຢ່າງຖືກຕ້ອງເມື່ອເວົ້າເຖິງຄວາມຮັ່ງມີ. ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເຮົາມີຢູ່ນັ້ນເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະພວກເຮົາບໍ່ຄວນເປັນຄົນຮັບໃຊ້ຂອງເງິນຄຳຂອງພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຄວນຈະທຳໃຫ້ເຮົາເອງ ແລະຊັບສິນບັດຂອງເຮົາມີໄວ້ເພື່ອພຣະເຈົ້າ. ໂລກສອນຄຳຂວັນໃຫ້ເຮົາເພີດຊອກຫາເງິນຄຳເປັນຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ. ຄຣສອນສາສນາປອມບອກເຮົາໃຫ້ຊອກສແວງຫາເງິນເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ທຸກຄົນຮັ່ງມີ. ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ລະວັງຫມະຊາດບາບຂອງເຮົາທີ່ປາຖນາຢາກໄດ້ເງິນ ແລະຈຳເຕືອນສະຕິເຮົາເອງຢູ່ສເນີວ່າຄວາມໂລບມາກເປັນຄວາມບາບໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ.

4. ພື້ນຖານຂອງຊີວິດອັນແທ້ຈິງ (1 ຕມຫ 6:11-12,17-19)

ໂປໂລໄດ້ບອກຕີໂມທຽວໃຫ້ໃຊ້ຊີວິດຢູ່ຢ່າງກົງກັນຂ້າມກັບການສອນຂອງພວກຄຣູສອນປອມ ແລະວິຖີການດຳເນີນຊີວິດຂອງພວກເຂົາໃນຄວາມໂລບແລະການຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວຂອງເຂົາ. ຕີໂມທຽວແລະຄົນທີ່ເຊື່ອອື່ນໆຕ້ອງແລ່ນຫນີຈາກການຮັກເງິນ ແລະຕ້ອງສແວງຫາຫມາກຜົນຝ່າຍຈິດວິນຍານ (ຄລຕ 5:22-23), ໃນຄວາມຊອບທັມ, ຄວາມມີສິນທັມ, ຄວາມເຊື່ອ, ຄວາມຮັກ, ຄວາມອົດທົນດົນນານ, ແລະຄວາມດີ. ຄົນທີ່ເຊື່ອຄວນຈະສູ້ຮົບສຳລັບເພື່ອຄວາມເຊື່ອ ແລະຢຶດເອົາຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ. ຄວາມດີເຫລົ່ານີ້ເປັນສິ່ງທີ່ແຕກຕ່າງຈາກສິ່ງທີ່ພວກຄຣູສອນປອມໄດ້ເວົ້າໄວ້ໃນ 1 ຕມຫ 6:3-5.

ກ່ອນນັ້ນ, ໂປໂລໄດ້ເຕືອນກ່ຽວກັບຄົນທີ່ຕ້ອງການຢາກຮັ່ງມີ (ຂໍ້ 9), ແຕ່ວ່າດຽວນີ້ໂປໂລໄດ້ເຕືອນຄົນທີ່ຮັ່ງມີໃຫ້ມີຄວາມລະມັດລະວັງໃນເລື່ອງຄວາມປະພຶດຕໍ່ຄວາມຄວາມຮັ່ງມີ ແລະຕໍ່ຄົນອື່ນ. ພວກເຂົາບໍ່ຄວນເປັນຄົນຈອງຫອງມີນິສັຍອວດອົງແລະຖືຕົວ ຫລືວາງໃຈໃນຊັບສິນອັນບໍ່ຫມັ້ນທ່ຽງ. ຄວາມຫວັງຄວນຈະວາງລົງທີ່ພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ປະທານສິ່ງສາຣະພັດໃຫ້ແກ່ເຮົາທັງຫລາຍຢ່າງບໍ່ຮີບູນ.

ຄົນເຊື່ອທີ່ຮັ່ງມີໃນສັນຍາຂອງໂປໂລນັ້ນເປັນຄົນສ່ວນນ້ອຍ, ແຕ່ວ່າພວກເຂົາມີການຮັບຜິດຊອບສູງໃນຊັບສິນ ແລະຕຳແໜ່ງຂອງເຂົາ. ພວກເຂົາທຳການດີ, ຮັ່ງມີໃນການປະຕິບັດອັນດີງາມ, ເປັນຄົນໃຈກວ້າງຂວາງ, ແລະສັດ

ທາໃນການເອື້ອເຜື້ອແຜ່. ດ້ວຍການຮັບໃຊ້ຢ່າງນີ້, ພວກເຂົາຈະໄດ້ທ້ອນໂຮມຊັບສົມບັດໄວ້ສໍາລັບຕົນ ເພື່ອເປັນ ຮາກຖານອັນດີສໍາລັບພາຍພາກໜ້າ. ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຊ້ຄໍາເວົ້າແບບດຽວກັນນີ້ເມື່ອພຣະອົງສອນຄົນທີ່ຕິດຕາມພຣະ ອົງໃຫ້ສະສົມ " ຊັບສົມບັດໃນສວັນ " ສໍາລັບພວກເຂົາເອງ (ລກ 12:33). ໃນການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ ພວກເຂົາຈະໄດ້ ຍົກເອົາຊີວິດອັນທ່ຽງແທ້.

ໃນຫລາຍໆສະຖານໃນໂລກ, ຄົນທີ່ເຊື່ອນັ້ນທຸກຈົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າເປັນຫຼັກຄຳທີ່ ເຊື່ອໃນປະເທດຮັ່ງມີເຊັ່ນໃນອະເນຣິການັ້ນຈຶ່ງສາມາດຮັກສາຄວາມຮັ່ງມີນີ້ສໍາລັບແຕ່ຕົນແທ້ ໃນເມື່ອຄົນຈຳນວນນຶ່ງ ຫາກຢູ່ໃນສະພາບອັນອົບອຸ່ນທີ່ສຸດ. ຄວາມທ້າທາຍອັນໃຫຍ່ສໍາລັບຄົນທີ່ເຊື່ອສັມຍໃຫມ່ທີ່ຮັ່ງມີຫລາຍກວ່າຄວາມ ຕ້ອງການອັນຈຳເປັນສໍາລັບຊີວິດນັ້ນ ແມ່ນຕ້ອງເກັບຮັກສາຄວາມດີຂອງພຣະຄໍາ ແລະການປະພຶດອັນຄວນທີ່ກ່ຽວ ກັບຄວາມມັ່ງມີ.

ພວກເຮົາຄວນຈະຖາມຕົນເອງວ່າ ແມ່ນຫຼັກສໍາຄັນກວ່າໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ: ເຮົາມີເງິນຫລາຍປານ ໃດ ແລະພຣະເຈົ້າມີສ່ວນເທົ່າໃດເທົ່າໃດໃນເຮົາ ແລະໃນຊັບສົມບັດຂອງເຮົາ? ເຮົາໄດ້ອະທິຖານພຣະເຈົ້າຫລາຍປານ ໃດສໍາລັບຮ້ອງຂອງຊັບສິ່ງຂອງ ຫລືວ່າໄດ້ອະທິຖານເພື່ອໃຫ້ພຣະເຈົ້າໃຫ້ເຮົາໄດ້ເປັນເຫມືອນພຣະຄຣິດສະໂຕ? ແລະ ຈຶ່ງສົມທຽບລາຍໄດ້ທີ່ທ່ານໄດ້ມາເພື່ອທຳໃຫ້ບ້ານເຮືອນງາມ ຫລືວ່າໄດ້ຈ່າຍເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອຄົນອື່ນນຳ? ຄວາມຮັບ ປະກັນຂອງທ່ານນັ້ນໄດ້ວາງໄວ້ບົນຄວາມສຳພັນຮະຫວ່າງທ່ານແລະພຣະເຢຊູຄຣິດບໍ່ ຫລືວ່າບົນຈຳນວນເງິນທີ່ທ່ານ ມີໃນບັນຊີທະນາຄານ, ກອງທຶນ, ແລະເງິນລົງທຶນຄ້າຂາຍ? ຄໍາຕອບຂອງທ່ານຕໍ່ຄໍາຖາມເຫລົ່ານີ້ຈະບອກທ່ານໃຫ້ຮູ້ ວ່າທ່ານພິຈາລະນາພິຈາໃນຊັບສົມບັດທີ່ທ່ານມີຢູ່.

ອຸປຸຖຸນໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsbfc.com ແປໂດຍ V.S.

ແຜນການສອນ

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 22 ຕຸລາ 2006 (10-22-2006)

ຍົດຫມັ້ນກັບການໃຊ້ການໄດ້

ຂໍ້ພຣະຄົມພີໃນບົດຮຽນ: 2 ຕມທ 2:14-26

ຄວາມຈິງໃນພຣະຄົມພີ: ພຣະເຈົ້າໃຊ້ຄົນທີ່ເຊື່ອທີ່ຕ້ອງການຢາກໃຫ້ໃຊ້.

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ບົດຮຽນນີ້ແມ່ນເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອທ່ານໃຫ້ຈັດຕຽມຊີວິດອັນແທ້ຈິງດ້ວຍ:

- ໃຫ້ການພິສູດວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດເປັນປະໂຫຍດໃນການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຫລາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ.
- ຖວາຍຕົນໃຫ້ເປັນຄົນທີ່ໃຊ້ໄດ້ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

ການຈັດຕຽມຂອງຄູ:

1. ອະທິຖານຂໍການຊົງນຳຈາກອົງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ກ່ອນເລີ່ມສຶກສາພຣະຄົມພີແລະບົດຮຽນ
2. ອ່ານຂໍ້ພຣະຄົມພີທີ່ໃຊ້ໃນບົດຮຽນນັ້ນ ດ້ວຍການຕີກຕອງ, ພິຈາລະນາ
3. ອ່ານບົດຮຽນຂອງນັກຮຽນ ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈແຈ້ງໃນບົດຮຽນທີ່ຈະນຳໄປສອນ
4. ອ່ານ "ແຜນການສອນ", ຫມາຍບ່ອນສຳຄັນໄວ້, ປັບປຸງແກ້ໄຂ, ຖ້າມີເລື່ອງປະກອບຫລືຕົວຢ່າງກໍຈົດໄວ້

ແຜນການສອນ

1. ສຳຮອດຈຳນວນນັກຮຽນ ຖາມຂ່າວຫາຜູ້ຂາດເພື່ອຈະໄດ້ສົ່ງຂ່າວຫາແລະອະທິຖານເພື່ອ
2. ຖາມນັກຮຽນວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮຽນເລື່ອງຫວັງໃນວັນທີ່ຜ່ານມາ
3. ໃຫ້ນັກຮຽນຄົນນຶ່ງແບ່ງປັນ 2-3 ນາທີ ຈາກປະສົບການຊີວິດກັບພຣະເຈົ້າໃນອາທິດທີ່ຜ່ານມາ, ຄຳພະຍານສັ້ນໆ
4. ອະທິຖານເປີດຫ້ອງຮຽນ, ອະທິຖານເພື່ອຜູ້ຂາດການຮຽນນີ້ ແລະເລີ່ມຕົ້ນໃນການສອນ

ຂັ້ນຕອນທີ 1

ຄຳນຳ:

1. **ຄຳຖາມ:** ເຮົາຈະເປັນທີ່ພຣະພອນໃນຄຸ້ມທີ່ເຮົາຢູ່ໄດ້ຢ່າງໃດ? ເລື້ອຍປານໃດທີ່ທ່ານມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າທ່ານບໍ່ສາມາດເຮັດຫວັງໄດ້ຕໍ່ການຂາດເຂີນຂອງຄົນໃນຄຸ້ມທີ່ທ່ານຢູ່? ເປັນຍ້ອນເຫດໃດ?
2. **ອະທິບາຍ:** ບົດຮຽນໃນນີ້ຈະຊີ້ບອກເຮົາວ່າເຮົາຈະມີປະໂຫຍດຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນໄດ້ຢ່າງໃດ

ຂ້ອຍຈະເປັນຄົນທີ່ມີປະໂຫຍດຕໍ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ?

ຂັ້ນຕອນທີ 2

1. **ເປັນຜູ້ທີ່ຜ່ານການທົດສອບ, ຢ່າເປັນຄົນຢ້ານ:** (2 ຕີໂມທຽວ 2:14-19)

1) ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນອາສາອ່ານພຣະທັມ 2 ຕີໂມທຽວ 2:14-19

2) **ຄຳຖາມ:** ຄົນຜູ້ນຶ່ງຕ້ອງເຮັດຫວັງຫວັງແດ່ເພື່ອເປັນຄົນທີ່ຜ່ານການທົດສອບແລ້ວ? ຫລືເປັນຜູ້ທີ່ອັບອາຍ?

- 3) ໃນເລື່ອງຕໍ່ໄປນີ້ ແມ່ນຫຼັກຖານຜ່ານການທົດສອບ ຫລື ເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຄວາມອັບອາຍ?
- ກ. ໂມນິກາ ເປັນຄຣິສຕຽນໃໝ່ ໄດ້ເວົ້າວ່າ, ຄຣິສຕຽນເປັນທາງໄປຫາພຣະເຈົ້າທີ່ນາໆຍອມຮັບ ແຕ່ນາໆຮູ້ວ່າ ຍັງມີທາງອື່ນໄປຫາພຣະເຈົ້າສໍາລັບຄົນທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ?
 - ຂ. ແຊມ ເປັນຜູ້ນໍາດິນຕຣີໃນໂບດ ໄດ້ພະຍາຍາມນໍາໂບດຮ້ອງເພງສັນຍາໃໝ່ໃນຍາມນະມັສການ, ແຕ່ວ່າມີຄົນອື່ນທີ່ພະຍາຍາມຕໍ່ຕ້ານ?
 - ຄ. ການອອກຄວາມຄິດຫັນເລື່ອງງົບປະມານຂອງໂບດໃນກອງປະຊຸມທຸກຄັ້ງຂອງໂບດ ມີບາງຄົນເຫັນວ່າໃຫ້ຈ່າຍເງິນເພີ່ມອີກໃນໂຄງການທີ່ຕົນມັກ, ແຕ່ໃຫ້ຕັດງົບປະມານທີ່ຕົນບໍ່ມັກ?
4. **ອະທິບາຍ:** ການທີ່ຈະເປັນຜູ້ທີ່ຜ່ານການທົດສອບ ເຮົາຕ້ອງອະທິບາຍຢ່າງຈິງຈັງ ແລະອ່ານພຣະຄໍາພີ ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຈະສາມາດຫລີກເວັ້ນຄວາມໂຮປໂຍດ ແລະບໍ່ຖືກທໍາລາຍ.
5. **ຄໍາຖາມ:** ທ່ານຮູ້ໄດ້ຢ່າງໃດວ່າ ທ່ານສອນພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງ?
6. ນໍາພາແລກຄວາມຄິດເຫັນ ຄໍາເວົ້າທີ່ບໍ່ເປັນແກ່ນສານມີຫຼັກຖານແດ່? **ຄໍາຖາມ:** ພວກເຮົາຈະຫລີກເວັ້ນການເວົ້າຢ່າງນີ້ໄດ້ແນວໃດ?

ຄໍາຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະທັມ 2 ຕີໂມທຽວ 2:14-19

- 1) ຄຸນສົມບັດຂອງຜູ້ທີ່ຜ່ານການທົດສອບແລ້ວ ຄືແນວໃດ?
- 2) ທ່ານຮູ້ຄຣິສຕຽນປອມໄດ້ແນວໃດ?
- 3) ເປັນຫຼັກຖານໃດທີ່ຈະຕ້ອງປະຕິເສດການສອນປອມ?
- 4) ເຮົາຈະຫລີກເວັ້ນການໂຕ້ຖຽງອັນໂຮປໂຍດໃນໂບດຂອງເຮົາໄດ້ຢ່າງໃດ?

ຂັ້ນຕອນທີ 3.

2. ເປັນຄົນພິເສດ, ບໍ່ແມ່ນຄົນທັມມະດາ: (2 ຕີໂມທຽວ 2:20-21)

- 1) ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນອາສາອ່ານພຣະທັມ 2 ຕີໂມທຽວ 2:20-21
- 2) ເອົາຖ້ວຍເປື້ອນອອກມາວາງສະແດງ: **ຄໍາຖາມ** ຖ້ວຍນີ້ມີສະພາບແນວໃດ? ເປັນຫຼັກຖານໃດທີ່ຈະໃຊ້ບໍ່ໄດ້? ຖ້າຊີວິດຂອງຄຣິສຕຽນເປັນຄືຖ້ວຍນີ້ຈະເປັນແນວໃດ, ເປັນຫຼັກຖານໃດທີ່ຈະໃຊ້ບໍ່ໄດ້?
- 3) ໃຫ້ນັກຮຽນອ່າຍໜ້າໄປທາງອື່ນຄາວນຶ່ງ ແລ້ວເອົາຖ້ວຍສະອາດອອກມາວາງສະແດງແທນຖ້ວຍເປື້ອນ
- 4) **ຄໍາຖາມ:** ຖ້ວຍນີ້ມີສະພາບເປັນແນວໃດ? ຖ້ວຍນີ້ໃຊ້ການໄດ້ບໍ່? ຖ້າຊີວິດຂອງຄຣິສຕຽນສະອາດຄືຖ້ວຍນີ້ຈະເປັນແນວໃດ? ຕົວຢ່າງຖ້ວຍສອງໃບນີ້ໄດ້ເປັນຕົວຢ່າງໃນຄໍາສອນຂອງໂປໂລໃນຂໍ້ພຣະຄໍາພີຢ່າງໃດ?
- 5) ຂຽນໃສ່ກະດານວ່າ **"ເປັນຄົນພິເສດ"** **ອະທິບາຍ:** ເພື່ອຈະເປັນຄົນພິເສດ ບໍ່ແມ່ນ ເປັນຄົນທັມມະດາ ພວກເຮົາຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຄໍາສອນແລະບໍ່ຮິສຸດເລື່ອງສິນທັມ.

ຄໍາຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະທັມ 2 ຕີໂມທຽວ 2:20-21

1. ພາຊະນະທີ່ໂປໂລເວົ້າເຖິງ ມີຄວາມໝາຍຄືແນວໃດ?
2. ຄຣິສຕຽນຈະເປັນຄືຖ້ວຍພິເສດໄດ້ແນວໃດ, ເພື່ອຈະຖືກແຍກໄວ້ຕ່າງຫາກເພື່ອເຮັດງານພຣະເຈົ້າ?
3. ມີສິ່ງໃດແດ່ທີ່ຄຣິສຕຽນຈະຕ້ອງກໍາຈັດປັດເປົ່າອອກຈາກຊີວິດ ເພື່ອໃຫ້ມີຊີວິດທີ່ບໍ່ຮິສຸດ?

ຂັ້ນຕອນທີ 4

3. ເປັນຄົນມີປັນຍາ, ຢ່າເປັນຄົນໂງ່: (2 ຕີໂມທຽວ 2:22-26)

- 1) ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນອາສາອ່ານ ຂ ຕິໂມທຽວ ໒:໒໒-໒໒
- 2) ແຕ່ງຄຳຖາມ ຈາກຂໍ້ພຣະຄົມພີຂໍ້ທີ ໒໒-໒໒ ໃຫ້ນັກຮຽນຕອບຄຳຖາມເຫລົ່ານັ້ນ
- 3) ຂຽນຄຳວ່າ "ຈົ່ງເປັນຄົນມີປັນຍາ" ໃສ່ຕ້ານຂວາຂອງກະດານ ອະທິບາຍ: ການທີ່ຈະເປັນຄົນມີປັນຍາໄດ້ນັ້ນ ເຮົາຕ້ອງສແວງຫາຄວາມຊອບທັມ, ຄວາມເຊື່ອ, ຄວາມຮັກ, ແລະສັນຕິສຸກ.

ຄຳຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະທັມ ຂ ຕິໂມທຽວ ໒:໒໒-໒໒

1. ເຮົາຜູ້ເປັນຄຣິສຕຽນຈະສາມາດຫລີກເວັ້ນຈາກການເປັນຄົນໂງ່ໄດ້ຢ່າງໃດ?
2. ການສແວງຫາຄວາມຊອບທັມ ຕ້ອງປະກອບດ້ວຍຂັ້ນຕອນໃດແດ່?
3. ທ່ານຈະຖອມສຸພາບເພື່ອຈະສັ່ງສອນຜູ້ທີ່ຕໍ່ຕ້ານກັບທ່ານໄດ້ຢ່າງໃດ?

ຂັ້ນຕອນທີ 5

ສລູບ

1. ອະທິບາຍ: ເປັນຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໃຊ້ໄດ້ ແມ່ນຍອມໃຫ້ພຣະເຈົ້າໃຊ້ໂດຍຜ່ານການຊັນນະສູດແລ້ວ, ເປັນຄົນພິເສດ ແລະເປັນຄົນມີປັນຍາ.
2. ມີຄົນງານສອງປະເພດໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືຜູ້ທີ່ຜ່ານການຊັນນະສູດ ແລະບໍ່ຜ່ານ. ຄວາມແຕກຕ່າງ ນັ້ນແມ່ນ ຈະເຫັນໄດ້ຈາກໃຊ້ພຣະຄຳຢ່າງຖືກຕ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ.
3. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອທີ່ມີຊີວິດທີ່ບໍ່ຮູ້ສຸດແມ່ນເຄື່ອງມືອັນພິເສດໃນພຣະທັດພຣະເຈົ້າເພື່ອວຽກງານການຮັບໃຊ້
4. ບັນດາຜູ້ທີ່ເຮັດງານພຣະເຈົ້າຢ່າງມີປະສິດທິພາບຈະບໍ່ຜິດຖຽງຄົນອື່ນ ແຕ່ລາວເຮັດກັບຄົນອື່ນຢ່າງສຸພາບແລະ ມີຄວາມກະຣຸນາ.
5. ອະທິບາຍປິດຫ້ອງຮຽນ

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດ ທີ 22 ຕຸລາ 2006 (10-22-2006)

ຍົດຫມັ້ນກັບການໃຊ້ການໄດ້

ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: 2 ຕາມ 2:14-26

ຄວາມຈິງໃນພຣະຄຳພີ: ພຣະເຈົ້າໃຊ້ຄົນທີ່ເຊື່ອທີ່ຕ້ອງການຢາກໃຫ້ໃຊ້.

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ບົດຮຽນນີ້ແມ່ນເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອທ່ານໃຫ້ຈັດຕັ້ງຊີວິດອັນແທ້ຈິງດ້ວຍ:

- ໃຫ້ການພິສູດວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດເປັນປະໂຫຍດໃນການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຫລາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ.
- ຖວາຍຕົນໃຫ້ເປັນຄົນທີ່ໃຊ້ໄດ້ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

ຂ້າພະເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ໃຊ້ໄດ້ດີກວ່າເກົ່າຢ່າງໃດ?

ພວກເຮົາສ່ວນຫລາຍໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມຫລັກຟຸດບອນໃນວິທະຍາລັຍ ແລະໄດ້ເຊື່ອໃນພວກເຮົາ. ພວກເຮົາໄດ້ເບິ່ງນັກຫລັກຟຸດບອນທີ່ກຳລັງຫລັກຟຸດເກມຢູ່. ພວກເຮົາໄດ້ເບິ່ງພວກເຊື່ອທີ່ພະຍາຍາມປຸກໃຈນັກກິລາແລະພວກແຟນກິລາທັງຫລາຍ. ພວກເຮົາໄດ້ເບິ່ງພວກນັກດືນຕຣີທີ່ເສບໃນເວລາພັກການແຂ່ງຂັນເຄິ່ງເວລາ. ບາງຄັ້ງພວກເຮົາກໍໄດ້ຮ້ອງເພື່ອພ້ອມ ຫລືວ່າຄັດຄ້ານໃນການຕັດສິນຂອງໂຄດ. ສຽງຂອງພວກເຮົານັ້ນເປັນການຊ່ອຍເຫລືອພວກສິ່ງດຽວທີ່ພວກເຮົາໄດ້ທຳ ນອກຈາກການຊີ້ບີ້ຊົມກິລາ, ການຍິນຍອມຕ່າງໆ, ແລະຂອງຂວັນ. ພວກເຮົາໄດ້ເປັນນັກເບິ່ງ, ບໍ່ແມ່ນຄົນຮ່ວມຫລັກຟຸດໃນທີມ.

ເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າເສົ້າໃຈທີ່ຄົນທີ່ເຊື່ອຫລາຍຄົນເປັນພຽງຄົນເບິ່ງເທົ່ານັ້ນໃນຄຣິສຕະຈັກ. ອາທິດແລ້ວອາທິດອີກພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ມາພະຍາຍາມສາມາດຫລືວ່າໜຶ່ງໃນຫ້ອງຮຽນພຣະຄຳພີ ແລະກໍມີການປ່ຽນແປງເລັກນ້ອຍຫລືບໍ່ໄດ້ປ່ຽນແປງເລີຍໃນງານຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລືໃນຮາຊແຜ່ນດິນຂອງພຣະອົງ. ພວກເຂົາອາດຈະຖວາຍສິ່ງເສີນ ຫລືວ່າຕ້ອງຕິ, ແລະບາງທີກໍອາດຖວາຍຊັບກິດໄດ້, ແຕ່ວ່າບໍ່ເຄີຍເຂົ້າສັງກັດໃນທີມກິລາເລີຍ. ບາງເທື່ອຄົນສ່ວນຫລາຍໃນພວກເຂົາອາດຈະບໍ່ໄດ້ສົນໃຈໃນການທຳງານຂອງພຣະເຈົ້າກໍເປັນໄດ້. ຄົນອື່ນອີກກໍອາດມີງານຫລາຍເກີນໄປໃນເລື່ອງຝ່າຍໂລກ. ບາງຄົນກໍອາດຄິດວ່າຕົນເອງບໍ່ມີຄຸນນະພາບດີພໍຈະທຳອັນໃດໄດ້ເລີຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ສ່ວນນ້ອຍໜຶ່ງນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ຖືກຕົນໃຈໃຫ້ທຳງານຂອງພຣະເຈົ້າເລີຍ ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຄິດວ່າມັນເປັນງານຂອງຄົນທີ່ທຳງານໃນຄຣິສຕະຈັກທີ່ໄດ້ຮັບເງິນເດືອນເທົ່ານັ້ນ ສະນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຖືເປັນພາຣະຢ່າງໃດ.

ໃນຈິດຫມາຍສະບັບທີ່ສອງເຖິງຕີໂມທຽວນັ້ນ ອັຄະສາວິກໂປໂລໄດ້ທ້າທາຍຕີໂມທຽວແລະຄົນເຊື່ອອື່ນໆໃຫ້ຍົດຖືເອົາການເຮັດໃຫ້ຕົນມີປະໂຫຍດ ເຫມືອນກັບວ່າມັນເປັນພາກສ່ວນສຳຄັນໃນຊີວິດຈິງໃນພຣະຄຣິດ. ເຖິງແມ່ນວ່າຕີໂມທຽວໄດ້ຮັບໃຊ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະທຳງານຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວແລະບາງເທື່ອກໍໄດ້ສ່ຽງທຶນທຸກທໍລະມານກໍຕາມ. ໂປໂລຕ້ອງການໃຫ້ລາວເປັນຄົນທີ່ໃຊ້ການໄດ້ຫລາຍກວ່າເກົ່າຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ບົດຮຽນນີ້ຈະຊ່ອຍເຮົາທັງຫລາຍໃຫ້ພິສູດໄດ້ວ່າເຮົາສາມາດໃຊ້ເປັນປະໂຫຍດໄດ້ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ ແລະຈະນຳພາເຮົາໃຫ້ກາຍເປັນຄົນທີ່ເຂົ້າກ່ຽວຂ້ອງໃນງານຂອງພຣະອົງໃນຄຣິສຕະຈັກ.

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ຈົ່ງເປັນຜູ້ຜ່ານການທົດສອບ, ຢ່າເປັນຄົນຍ້ານ (2 ຕຸກ 2:14-19)

ໃນຈິດໝາຍສະບັບທຳອິດຂອງໂປໂລຕໍຕີໂມທຽວ, ເພິ່ນໄດ້ຕັກເຕືອນສິດຍາພິບານໜ່ວຍເຮືອງບໍ່ໃຫ້ຫຍຸ້ງກ່ຽວກັບເຮືອງຖ້ອຍຄຳກັບພວກຄຣສຕຽນປອມ. ຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານັ້ນມີແຕ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ໄດ້ຍິນໄດ້ຟັງອ່ອນແຮງລົງ. ໂປໂລຍັງໄດ້ຕັກເຕືອນຕີໂມທຽວໃຫ້ຫລີກເວັ້ນຈາກຖ້ອຍຄຳທີ່ບໍ່ເຂົ້າເຮືອງ ແລະໂຮປໂຍດ. ຄົນບາງຄົນໃນຄຣິສຕະຈັກໄດ້ເຂົ້າຫຼັງກ່ຽວນຳຖ້ອຍຄຳທີ່ໄຮສາຣະແລະບໍ່ເປັນຮາກຖານໃນຄວາມເຊື່ອ ແລະຊີວິດຂອງຄຣິສຕຽນ. ມັນເປັນພຽງການຄົ້ນຄວ້າຫາຄຳຈິງທີ່ເລິກເຊິ່ງເພື່ອໃຫ້ເປັນທີ່ພໍໃຈໃຫ້ກັບຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ຖືກໃຈຕົນເອງເທົ່ານັ້ນ. ຍັງມີຄຣູສອນປອມບາງຄົນໃນຄຣິສຕະຈັກສມັຍແຮກທີ່ຮູ້ກັນວ່າເປັນພວກຖືລັດທິເຫດຜົນ ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ສະແດງຫາຄວາມຮູ້ພິເສດ ແລະສິ່ງເລິກລັບທີ່ຈະນຳການສອນຜິດ ແລະຄວາມວຸ້ນວາຍກັນ. ໂປໂລຮູ້ວ່າຖ້າວ່າຂ່າວປະເສີດຫາກຖືກລົດຄຳລົງໃຫ້ເປັນພຽງການຝຶກຫັດຄວາມຮູ້ ແລະການຊອກຫາຄວາມລັບ ແລະເລິກລັບຂອງຄວາມຈິງເທົ່ານັ້ນ. ມັນຈະນຳພາໃຫ້ເປັນການວັດແທກຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າ ແລະຈະໄດ້ກະຈາຍຄວາມເຈັບປວດໃນຄຣິສຕະຈັກເໝືອນດັ່ງກັບຝືໜອງທີ່ລາມໄປ.

ແທນທີ່ຈະເຂົ້າຫຼັງກ່ຽວກັບການຜິດຖຽງທີ່ໂຮປໂຍດໃນເຮືອງຖ້ອຍຄຳແລ້ວ ໂປໂລໄດ້ແນະນຳຕີໂມທຽວໃຫ້ເປັນຄົນທີ່ຄົນຮັບໃຊ້ທີ່ໄດ້ຮັບການສັນະສູດແລ້ວ, ບໍ່ແມ່ນເປັນຄົນຮັບໃຊ້ທີ່ໜ້າອັບອາຍ, ໃຫ້ສິດສອນຕັ້ງແຕ່ຄຳທີ່ເປັນຄວາມສັດຈິງເທົ່ານັ້ນ. ອີເມນາໂຍ ແລະຟີເລໂຕເປັນຕົວຢ່າງຂອງຄົນຮັບໃຊ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຄັດເລືອກເອົາ ແລະກໍເປັນຄົນທີ່ຖືກອັບອາຍຂາຍໜ້າ. ພວກເຂົາໄດ້ເປັນຄົນຜິດທີ່ໄດ້ອອກຈາກຄວາມຈິງໄປດ້ວຍການສອນວ່າການຄົ້ນພາຈາກຕາຍນັ້ນເປັນເຮືອງທີ່ຜ່ານກາຍມາແລ້ວ ແລະໄດ້ທຳລາຍຄວາມເຊື່ອຂອງຄົນຈຳນວນນຶ່ງ (ຄົນທີ່ມີຄວາມເຊື່ອທີ່ຍັງອ່ອນຢູ່). ດ້ວຍການຍົກເຂົ້າມາເປັນຕົວຢ່າງນັ້ນ ໂປໂລໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າມັນເປັນການຍາກພຽງໃດທີ່ຈະຕໍ່ສູ້ກັບການສອນຜິດພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກກ່ອນທີ່ມັນຈະຂຍາຍອອກໄປ.

ຄວາມແຕກຕ່າງອັນແຈ້ງແຈ້ງຂອງຄົນງານທີ່ຖືກຄັດເລືອກແລ້ວ ແລະຄົນງານທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຄັດເລືອກນັ້ນມັນກ່ຽວກັບການຖືຄຳເວົ້າອັນຈິງຄືພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ການສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງນັ້ນມັນມີຄວາມຕ້ອງການຄວາມດຸຫມັ່ນໃນການສຶກສາ ແລະການແຕ່ງບົດຮຽນ. ມັນຍັງລວມໄປເຖິງການຊ່ອຍຄົນທີ່ເຊື່ອໃຫ້ໃຊ້ຊີວິດຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະຫັນປ່ຽນການນຳມາປະຍຸກໃນຊີວິດປະຈຳວັນດ້ວຍ. ການເຫັນດ້ວຍຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນບໍ່ແມ່ນການທີ່ຄຣູສອນເປັນຄົນມີຄວາມຊຳນານໃນການເວົ້າ ຫລືວ່າມີຄວາມຮູ້ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ວ່າແມ່ນໃນຕົວຂອງຜູ້ທີ່ຢຶດຖືພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະຢ່າງລະມັດລະວັງ.

ຖ້າວ່າຄວາມປາຖນາອັນໃຫຍ່ຂອງເຮົາຫາກໝັ້ນຄົງໃນຄວາມເຫັນຊອບຈາກພຣະເຈົ້າ (ແລະສິນຄວນເປັນ) ພວກເຮົາກໍຄວນຈະໃຫ້ງານຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນເປັນຄວາມພະຍາຍາມອັນສຳຄັນຂອງເຮົາ. ສິ່ງໃດທີ່ເຮົາເວົ້າຫລືເຮົາກະທຳກໍຄວນຈະເວົ້າແລະທຳໃຫ້ດີ ເພື່ອວ່າມັນຈະບໍ່ເປັນເຫດໃຫ້ເຮົາໄດ້ອາຍຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ. ສິດຍາພິບານ ແລະຜູ້ນຳທັງຫລາຍຄວນຈະລະມັດລະວັງ ຢ່າເຂົ້າກ່ຽວຂ້ອງກັບການຖືກຖຽງກັນເຮືອງຄຳເວົ້າທີ່ໂຮປໂຍດທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຮາກຖານຂອງຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນ. ການເດົາແລະການຖືກຖຽງທີ່ໂຮປໂຍດ ນຳໄປຫາການແບ່ງແຍກໃນຄຣິສຕະຈັກ ແລະເປັນພະຍານບໍ່ດີຕໍ່ຄົນທີ່ຫລົງຫາຍ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ຄວາມຜິດພາດຂອງຫລັກຄຳສອນ ແລະການສິດສອນທີ່ຜິດກໍບໍ່ຄວນເບິ່ງເບົາໄປ. ການປ້ອງກັນທີ່ດີທີ່ສຸດຕໍ່ການສອນຜິດແມ່ນດຸຫມັ່ນໃນການສຶກສາ ແລະສິດສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ການຮຽນ ແລະການກະກຽມການສອນພຣະຄຳເປັນການນຳໃຊ້ທີ່ດີສຳລັບຄົນທີ່ຮຽນ. ການຢຶດຖືພຣະຄຳແຫ່ງຄວາມຈິງຢ່າງຖືກຕ້ອງແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບອັນດີສຳລັບຄົນທີ່ເຊື່ອທຸກໆຄົນ.

2. ຈົ່ງເປັນຄົນພິເສດ, ບໍ່ເປັນຄົນຫມໍ້ມະດາ (2 ຕຸກ 2:20-21)

ໃນສມັຍຂອງໂປໂລນັ້ນ ຄົນທີ່ຮັ່ງມີທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນຫລັງໃຫຍ່ມີພາຊະນະສຳລັບໃຊ້ປະຈຳວັນແລະມີຈຳພວກນຶ່ງແມ່ນສຳລັບເກັບໄວ້ໃຊ້ໃນໂອກາດພິເສດ. ຫມໍ້ມະດາແລ້ວ, ພາຊະນະພິເສດຫລືວ່າ ຖ້ວຍ ຕ້ອງທຳດ້ວຍຄຳຫລືເງິນໃນຂະນະດຽວກັນຖ້ວຍສຳລັບໄວ້ໃຊ້ຫມໍ້ມະດານັ້ນແມ່ນທຳດ້ວຍໄມ້ແລະດິນເຜົາ. ບ້ານຫລາຍບ້ານໃນທຸກວັນນີ້ກໍມີການ

ແບ່ງພາກສ່ວນກັນຮະຫວ່າງຈານທັມມະດາ ແລະຈານທີ່ທຳດ້ວຍດິນຟີເສດ, ຈອກດິນນ້ຳທັມມະດາແລະຈອກໄສ່ສຳລັບງານຟີເສດ, ແລະບ່ວງສ້ອມປະຈຳວັນແລະບ່ວງສ້ອມທີ່ທຳດ້ວຍເງິນ.

ໂດຍໃຊ້ການສົມທຽບທັມມະດານີ້ ໂປໂລໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຫັນຮະຫວ່າງອິເມນາໂຍແລະຟີເລໂຕທີ່ເປັນຄົນທັມມະດາ ແລະຕີໂມທຽວທີ່ເປັນພາຊະນະຟີເສດໃຫ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້. ຄວາມແຕກຕ່າງຮະຫວ່າງການເປັນຂອງທັມມະດາ ຫລືວ່າຟີເສດນັ້ນບໍ່ແມ່ນເປັນເລື່ອງຂອງການມີຄຸນຄ່າສ່ວນຕົວຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ວ່າຄວາມໃຊ້ໄດ້ດ້ວຍການຜ່ານການຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃຫມ່ ແລະນິສັຍສ່ວນບຸກຄົນ. ຖ້າວ່າຄົນທີ່ເຊື່ອຫາກຊຳຮະຕົນເອງຈາກນິສັຍແຫ່ງຄວາມຜິດບາບ, ການປະຜິດ, ແລະແນວຄິດ ແລ້ວຄົນຜູ້ນັ້ນຈະກາຍເປັນພາຊະນະຟີເສດ, ທີ່ວາງໄວ້ຕ່າງຫາກ, ໃຊ້ໄດ້, ແລະຖືກຈັດແຈງໄວ້ສຳລັບການດີທຸກຢ່າງ.

ການປ່ຽນພາຊະນະຈາກໄມ້ແລະດິນເຜົາມາເປັນຄຳແລະເງິນນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ເລື່ອງການທຳໃຫ້ສະອາດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ວ່າມັນເປັນເລື່ອງການຍອມຮັບຕົວສຳລັບການປ່ຽນແປງ. ມັນແມ່ນພຣະອົງຜູ້ເປັນນາຍ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອງທີ່ຈະສາມາດຫັນປ່ຽນພາຊະນະທັມມະດາ ໃຫ້ກາຍເປັນຖ້ວຍຟີເສດທີ່ໃຊ້ງານໄດ້ໃນທຸກໆທາງ. ຄົນທີ່ເຊື່ອນັ້ນທຳອິດແມ່ນໄດ້ຮັບການປ່ຽນແປງຈາກການໂຖ່ຂອງພຣະຄຣິດ. ຫລັງຈາກນັ້ນ ພວກເຂົາເຈົ້າກໍຈະຖືກປ່ຽນແປງດ້ວຍການເຮັດໃຫ້ມີການປ່ຽນຈິດປ່ຽນໃຈໃຫມ່ (ຮມ 12:2).

ເພື່ອຈະຖືກໃຊ້ໄດ້ໃນງານຂອງຣາຊແຜ່ນດິນນັ້ນ, ຄົນທີ່ເຊື່ອຈະຕ້ອງຍອມຮັບຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ຈະຮັກສາຊີວິດອັນບໍ່ອິສະດຂອງຕົນ. ມີຄົນທີ່ເຊື່ອຢ່າງຫລວງຫລາຍໄດ້ຕັ້ງຊີວິດຂອງຕົນເອງໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ຕ່າກວ່າມາຕະຖານທີ່ດີຂອງພຣະເຈົ້າແລະໄດ້ດຳລົງຢູ່ໃນສະພາບອັນທັມມະດາ. ພວກເຂົາຄວນຈະໄດ້ຮັບການຕຽມຕົວຕຽມໃຈຈາກພຣະເຈົ້າດ້ວຍການຮັບການປ່ຽນແປງຝ່າຍວິນຍານດ້ວຍລະຍະຍາວ. ພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ທຸກໆຄົນເປັນພາຊະນະຟີເສດ, ຕຽມພ້ອມ ແລະຕ້ອງການຢາກໃຫ້ໃຊ້ໃນງານຟີເສດຂອງພຣະອົງ.

ຈົ່ງປະຕິເສດທີ່ເປັນພາຊະນະທັມມະດາ ແລະຕັດສິນໃຈທີ່ຈະໃຫ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ທ່ານດັ່ງເປັນພາຊະນະຕາມນ້ຳພຣະພິຍຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຕາມຈຸດປະສົງຂອງພຣະອົງເສັ້ນ. ຈົ່ງກາຍເປັນພາຊະນະຟີເສດບໍ່ອິສະດ ແລະຖືກຈັດຕຽມໄວ້ແລ້ວ.

3. ຈົ່ງເປັນຄົນມີປັນຍາ, ຢ່າເປັນຄົນໄວ້ (2 ຕມຫ 2 :22-26)

ໃນຈິດໝາຍສະບັບທຳອິດ ໂປໂລໄດ້ເຕືອນຕີໂມທຽວໃຫ້ ຫລີກຫນີຈາກການສອນຜິດ ແລະຄວາມໂລບຂອງມະນຸດ ແລະຈົ່ງຕິດຕາມຄວາມຊອບທັມ, ຄວນນັບຖືພຣະເຈົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງ (1 ຕມຫ 6:11). ດຽວນີ້ກໍເຊັ່ນດຽວກັນ ໂປໂລຍັງໄດ້ບອກຕີໂມທຽວອີກວ່າ ຄົນທີ່ເຊື່ອຄວນຈະຫລີກຫນີຈາກຫຼັກ ແລະແມ່ນຫຼັກທີ່ຄົນທີ່ເຊື່ອຕ້ອງຊອກສແວງຫາ. ຕີໂມທຽວທີ່ຍັງຫນຸ່ມຢູ່ຕ້ອງຫລີກຫນີຈາກຕົ້ນຫາຂອງຄົນຫນຸ່ມ, ສິ່ງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະຈົ່ງໃຫ້ຕິດຕາມສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງແລະເປັນທັມ, ຄວາມເຊື່ອ, ຄວາມຮັກ ແລະສັນຕິສຸກ.

ເມື່ອໂປໂລເວົ້າເຖິງຕົ້ນຫານັ້ນ ແມ່ນອັນທີ່ສຸກກໍແມ່ນເລື່ອງຂອງຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ມີສິນທັມ ຫລືວ່າຄວາມປາຖນາຕາມທັມມະດາຂອງຊີວິດຝ່າຍໂລກນີ້, ຄວາມແຕກຕ່າງອັນແທ້ຈິງຮະຫວ່າງສິ່ງທີ່ເປັນຝ່າຍບວກແລະຝ່າຍລົບຂອງເລື່ອງທີ່ຜູ້ປະກາດພຣະທັມໃຫ້ຄວາມໝາຍເຖິງຄວາມກວ້າງໄກຂອງອານາຈັກຂອງຄວາມປາຖນາຂອງຄົນຫນຸ່ມນ້ອຍເຊັ່ນຄວາມມີໃຈຮ້ອນຮົນ, ຄວາມມັກໃຫວ່ຝູ່ສູງ, ຄວາມກະຕັນໃຈຢ່າງຮີບດ່ວນ, ແລະບາງທີກໍແມ່ນຄວາມມີນິສັຍຫັກຫລັງຫລີໂຄ່ນລົ້ມ. ໂປໂລຕ້ອງການໃຫ້ຕີໂມທຽວໃຫ້ຮັກສາຕົວໃຫ້ຝັນຈາກຕົ້ນຫາຂອງຄວາມຫນຸ່ມນ້ອຍໃນທັງສອງດ້ານຄືດ້ານເນື້ອກາຍແລະດ້ານວິນຍານຈິດ, ແລະໃຫ້ໃຊ້ກຳລັງຂອງຄວາມຫນຸ່ມແທ້ໝາຍໃນການສແວງຫາຄວາມມີຈິດໃຈອັນບໍ່ອິສະດ.

ເຊັ່ນໃນຈິດໝາຍສະບັບກ່ອນນັ້ນ ໂປໂລຍັງໄດ້ເຕືອນສະຕິຕີໂມທຽວໃຫ້ຮະວັງເລື່ອງການຖືກຖຽງອັນໄວ້ແລະໄຮ້ເຫດຜົນ ເພາະວ່າມັນຈະພາໃຫ້ເກີດການແບ່ງແຍກໃນໝູ່ຄົນທີ່ເຊື່ອເອງ. ດັ່ງທີ່ເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ, ຕີໂມທຽວຕ້ອງເປັນຄົນທີ່ນຸ່ມນວນຕໍ່ຄົນທັງປວງ ແລະຕ້ອງມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະສອນ. ລາວຈະຕ້ອງເປັນຄົນໃຈເຢັນ, ສູ້ທຶນກັບຄົນທີ່ຕໍ່ສູ້ຕົນດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົນ. ຕີໂມທຽວຕ້ອງສູ້ທຶນກັບການທົດລອງເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເປັນຝ່າຍຕໍ່ສູ້ມີການປ່ຽນແປງ, ຍອມ

ໃຫ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ນຳເຂົາມາເຖິງຈຸດທີ່ຈະຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃຫມ່ ແລະຮູ້ຈັກກັບຄວາມຈິງ. ພວກເຂົາສົມຄວນຈະຕ້ອງມາເຖິງການຮູ້ເລື່ອຄິດ ແລະຫນີຈາກບ້ວງແຮວຂອງພະຍາມານ. ປັນຍາອັນນີ້ບໍ່ໄດ້ມາຈາກການຖືກຖຽງກັນຂອງມະນຸດ, ແຕ່ວ່າມາຈາກຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ບາງເທື່ອຄວາມໝຸນມ໌ນ້ອຍມັກຢາກເປັນຄົນມີໃຈຮ້ອນກັບທັມນຽມ, ບໍ່ພໍອີກພໍໃຈນຳອຳນາດການປົກຄອງ, ແລະຄວາມຫລົງໄຫລໃນຄວາມເຫັນນຳຂອງໃຫມ່ ແລະການຜິດຖຽງກັນ. ຄົນເຊື່ອໝຸນແລະຍັງບໍ່ເຂັ້ມແຂງຍັງຕ້ອງການທີ່ຈະຕໍ່ສູ້ກັບການທົດລອງທຸກຢ່າງ ແທນທີ່ວ່າຈະຫລີກຫນີຈາກມັນ. ພວກເຂົາຍັງດົນລົນຢາກຈະຮູ້ວ່າເມື່ອໃດຈະຕ້ອງຫລີກຫນີຈາກການທົດລອງ ຫລືວ່າຈາກການຖືກຖຽງທີ່ໂຮ່ໂຍດ ແລະເມື່ອໃດແລະເວລາໃດຈະຕໍ່ສູ້ເພື່ອສິ່ງທີ່ດີແລະຖືກຕ້ອງ. ປານນີ້ຄົນທີ່ເຊື່ອທີ່ຕ້ອງການຢາກຈະເປັນຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໃຊ້ໄດ້ຕ້ອງບໍ່ເປັນຄົນມັກຜິດຖຽງ ຫລືບໍ່ເປັນຄົນໂງ່ທີ່ພະຍາຍາມຕໍ່ສູ້ກັບທຸກໆການທົດລອງຢ່າງຕັ້ງໜ້າ.

ເຫມືອນດັ່ງໂປໂລ ພວກເຮົາຕ້ອງການຈະຮູ້ເພື່ອເຮົາເອງ ແລະສົດສອນຄົນອື່ນໆເຖິງເວລາໃດທີ່ຈະຫລີກຫນີ, ແມ່ນຫວັງທີ່ເຮົາຄວນຫລີກຫນີ, ແລະແມ່ນຫວັງທີ່ຄວນຊອກສແວງຫາ. ພວກເຮົາຄວນຈະເປັນຄົນມີປັນຍາ ແລະບໍ່ຄວນເປັນຄົນໂງ່ເມື່ອມາເຖິງສິ່ງທີ່ເປັນຝ່າຍບວກແລະສິ່ງທີ່ເປັນຝ່າຍລົບໃນຊີວິດຂອງເຮົາ. ເປັນຄົນມີປັນຍາໃນເລື່ອງການຖືກຖຽງ ແລະການທົດລອງຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາເປັນຄົນໃຊ້ການໄດ້ໃນພຣະເຈົ້າ.

ອຸປຖັມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັນພັນ www.lsbfc.com ແປໂດຍ V.S.

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 29 ຕຸລາ 2006 (10-29-2006)

ຍົດຖືເອົາຄວາມອົດທົນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: 2 ຕາມ 3:1,10-17; 4: 5-8

ຄວາມຈິງໃນພຣະຄຳພີ: ຄວາມອົດທົນເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງຄົນເຊື່ອທີ່ຕິດຕາມພຣະຄຣິດ.

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ບົດຮຽນນີ້ແມ່ນເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອທ່ານຈັດຕຽມຊີວິດຈິງດ້ວຍ:

- ວາງແຜນຢ່າງໃດເພື່ອຈະຕອບສະໜອງຕໍ່ການກົດດັນທີ່ຢາກໃຫ້ທ່ານປະນີປະນອມຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານ.
- ຍອມທີ່ຈະອົດທົນໃນຄວາມເຊື່ອຖື.

ຂ້າພະເຈົ້າຈະເສີມຂຍາຍຄວາມເຊື່ອເພື່ອຈະອົດທົນຕໍ່ເວລາຫຼັງຍາກຢ່າງໃດ?

ໃນປີຜ່ານມານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພະຍຸອັນຮ້າຍແຮງລູກນຶ່ງໃນປະເທດສາດຂອງພະຍຸ ຄືພະຍຸແຄທຣິນາຊິງ ເປັນພະຍຸທີ່ອັນຕລາຍທີ່ສຸດທີ່ໄດ້ບັນທຶກເອົາໄວ້. ຄົນທີ່ເຊື່ອແລະຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອກໍໄດ້ຮັບການທຳລາຍຈາກພະຍຸລູກນີ້ເທົ່າໆ ກັນ. ຄົນຫລາຍຄົນໄດ້ເສັຽບ້ານເຮືອນ, ສັດລ້ຽງ, ແລະບາງຄົນກໍໄດ້ເສັຽຊີວິດຂອງຕົນເອງ. ຄຣິສຕະຈັກແລະການຮັບ ໃຊ້ຫລາຍແຫ່ງຂອງຄຣິສຕຽນກໍໄດ້ຖືກທຳລາຍ. ຄົນທີ່ອາໄສບ້ານເຮືອນໃນແຖບທີ່ແຕະຕ້ອງນັ້ນໄດ້ຖືກທາງສີ່ສານ ຮ້ອງຂໍວ່າ, " ທ່ານຈະຢູ່ແລະປົວແປງເອົາ ຫລືວ່າຈະໄປຢູ່ບ່ອນໃໝ່ແທນ? " ຫລາຍຄົນໄດ້ຕອບວ່າພວກຕົນພ້ອມແລ້ວ ທີ່ຈະຍ້າຍໜີ, ແຕ່ວ່າບາງຄົນບອກວ່າພວກຕົນຈະຢູ່ແລະຈະສ້ອມແປງເອົາທັງທີ່ຮູ້ວ່າຍັງຈະມີພະຍຸໜ່ວຍໃໝ່ມາທຳ ລາຍອີກ. ພວກເຮົາຍົກຍ້ອງການອົດທົນເຊັ່ນນີ້ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຢູ່ໃນສະພາບທີ່ອັນຕລາຍຈົນເວົ້າບໍ່ຖືກຢ່າງນີ້.

ຊີວິດໃນທີ່ໄປແລ້ວມັກຈະຫຼັງຍາກຫລາຍ. ມັນມີຄວາມຫຼັງຍາກ, ມີພະຍາດ, ມີການທຳລາຍ, ມີຄວາມ ອົດຢາກຂາດແຄນ, ແລະໃນທີ່ສຸດກໍມີຄວາມຕາຍທີ່ທຸກຄົນຈະຕ້ອງໄດ້ປະເຊີນກັບມັນ. ໃນເມື່ອຄົນທີ່ເຊື່ອໄດ້ປະສົບກັບ ຄວາມຫຼັງຍາກເຊັ່ນດຽວກັນກັບຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອ ພວກເຂົາຕ້ອງພະຍາຍາມຢືນຢັດຕໍ່ກະແສອັນແຮງຂອງການເສື່ອມໂຊມ ແຫ່ງຄຸນຄ່າຂອງສັງຄົມນຳດ້ວຍ. ວັດທະນະທັມໃໝ່ໄດ້ລ້ຽວຄົນທຸກຄົນໃຫ້ເຮັດໄປໃນທາງທີ່ຜິດໂດຍໃຫ້ຍອມເຮັດ ຕາມແບບຢ່າງຂອງໂລກ. ສຳລັບຄົນທີ່ເຊື່ອແລ້ວ, ຊີວິດຂອງເຂົາຍິ່ງມີຄວາມຫຼັງຍາກສອງເທົ່າ. ບໍ່ມີທີ່ໃດໃນພຣະ ຄຳພີທີ່ບອກວ່າໃຫ້ປານີປານອມ ມີແຕ່ໃຫ້ໃຊ້ຊີວິດຢູ່ເພື່ອພຣະຄຣິດແລ້ວຈະປອດພິພິດພະຍາຍ. ການຍືນຍົງໃນຄວາມ ສັດຊື່ຕໍ່ການຮຽກຮ້ອງຂອງພຣະຄຣິດໃຫ້ເຊື່ອນັ້ນຈະສາມາດແລະຄົງທົນກັບພາວະແຫ່ງຄວາມຫຼັງຍາກໄດ້.

ໄປໂລໄດ້ຮູ້ວ່າຕີໂມຫຼວແລະຄົນທີ່ເຊື່ອອື່ນໆຈະຕ້ອງອົດທົນຕໍ່ເວລາຫຼັງຍາກໃນຂ້າງໜ້າ. ນອກຈາກ ຄວາມຫຼັງຍາກໃນຊີວິດທັມມະດາແລ້ວ ພວກເຂົາກໍຈະພົບກັບຄົນທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ, ນ້ຳພຣະທັຍຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ແລະຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ສິ່ງທີ່ໄປໂລໄດ້ເວົ້າໄວ້ແລ້ວສິ່ງນັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນສະເລ່ຍ. ພວກເຮົາໄດ້ພົບພໍ້ກັບຄວາມກົດດັນທີ່ມີຕົວລອດມາເພື່ອຈະ ໃຫ້ເຮົາປະນີປະນອມຄວາມເຊື່ອຂອງເຮົາ ແລະກາຍເປັນໂລກລົງຊັກໃຊ້. ຄວາມກົດດັນບາງອັນກໍມາຈາກຄຣິສຕະຈັກ ນັ້ນເອງ. ບົດຮຽນນີ້ຈະຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ຂຍາຍຄວາມເຊື່ອທີ່ຈະສາມາດອົດທົນກັບທຸກຢ່າງທີ່ທ່ານຈະປະສົບ.

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ຫວັງຈະພົບກັບເວລາອັນຫຼັງຍາກ (2 ຕມຫ 3:1,10-13)

ຕີໂມທຽວອາດຫວັງວ່າອັນຂ້າງໜ້ານັ້ນຈະດີຂຶ້ນໃນເຮືອງການດື່ມຮົມເພື່ອຄວາມຈິງແລະການເປັນເຫມືອນພຣະເຈົ້າ. ແທນທີ່ຈະເປັນດັ່ງນັ້ນ, ໂປໂລໄດ້ເຕືອນຕີໂມທຽວເຮືອງຄວາມຫຼັງຍາກໃນວັນສຸດທ້າຍ. ຄຳວ່າ, " ສຸດທ້າຍ " ຫລືວ່າ " ວັນສຸດທ້າຍ " ນັ້ນໄດ້ໃຊ້ໃນພຣະຄົມຟິເດີມ (ອຊຸຢ 2:2; ຣຊອ 3:5; ມຄ 4:1), ໃນພຣະຄົມຟິເດີມ (ກຈກ 2:17; 2 ປຕ 3:3; ຢດ 3:18), ແລະໃນໜັງສືທາງສາສນາທີ່ມີຊື່ວ່າ ໜັງສືທີ່ເປີດໃຫ້ເຫັນເຫດການຂ້າງໜ້າ. ສ່ວນຫລາຍແມ່ນເວົ້າເຖິງການສິ້ນຍຸກປະຈຸບັນເມື່ອພຣະຄຣິດຈະສະເດັດກັບມາດ້ວຍພຣະຣັສມີອັນບໍ່ຮູ້ບຸນ ແຕ່ວ່າມັນໄດ້ມີການເວົ້າເຖິງຍຸກຂອງຄຣິສຕະຈັກນຳ. ໂປໂລຕ້ອງການໃຫ້ຕີໂມທຽວໃຫ້ຮູ້ຈັກວ່າຄຣິສຕະຈັກຕ້ອງດື່ມຮົມເພາະດ້ວຍຄົນທີ່ເຮັດການຊົ່ວຊ້າ ແລະການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງ ຈົນເຖິງວັນສຸດທ້າຍຂອງໂລກນີ້.

ຫລັງຈາກການຟື້ນຟູລັກສະນະສະເພາະຂອງບຸກຄົນທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງຄົນທີ່ເຊື່ອຫຼັງຍາກແລະບົ່ງບອກຄົນເຊັ່ນນີ້ບາງຄົນໃນພຣະຄົມຟິເດີມແລ້ວ ໂປໂລໄດ້ໝູນໃຈຕີໂມທຽວໃຫ້ຕິດຕາມທັງການສອນແລະຕົວຢ່າງການປະພຶດ, ຈຸດປະສົງ, ຄວາມເຊື່ອ, ຄວາມໃຈເຢັນ, ຄວາມຮັກ, ແລະຄວາມອົດທົນຂອງເພິ່ນນຳ. ບາງທີຕີໂມທຽວອາດໄດ້ປະສົບກັບການກົດຂີ່ ແລະການທຶນທຸກທໍຣະມານແບບດຽວກັບທີ່ໂປໂລໄດ້ຮັບແລ້ວກໍເປັນໄດ້. ໂປໂລໄດ້ຮັບການທຶນທຸກທໍຣະມານກັບຄວາມຫຼັງຍາກເຊັ່ນທີ່ເມືອງອັນຕີໂອເຊັງ, ອີໂກນີຍັມ, ແລະດິສຕຣາ. ທີ່ເມືອງດິສຕຣາ, ໂປໂລໄດ້ຖືກແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ແລະຖືກຖິ້ມໄວ້ໃຫ້ຕາຍປະຕູເມືອງນັ້ນ (ກຈກ 14:8-20). ດ້ວຍການນັບຄືນຫລັງເຖິງການທີ່ເພິ່ນໄດ້ຖືກກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງ ແລະການທຶນທຸກທໍຣະມານຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ໂປໂລເວົ້າວ່າຄວາມຂົ່ມເຫັງທີ່ເຮົາໄດ້ອົດທົນເອົານັ້ນ ໂປໂລໄດ້ອົດທົນ; ພຣະເຈົ້ານັ້ນສັດຊື່ຈຶ່ງໄດ້ກອບກູ້ເອົາເພິ່ນອອກຈາກສິ່ງຫຼັງຍາກທັງໝົດເຫລົ່ານັ້ນ ແລະໄດ້ປ່ອຍໂອກາດໃຫ້ເພິ່ນໄດ້ເຫສນາ ແລະສິດສອນຂ່າວປະເສີດຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ຕີໂມທຽວກໍເຊັ່ນດຽວກັນຕ້ອງການໃຫ້ເປັນຄົນມີຄວາມອົດທົນຄືກັນ. ຄົນຊົ່ວແລະຄົນປອມຕົວຈະກາຍເປັນຄົນທີ່ໂຫດຮ້າຍກວ່າເກົ່າ, ຈະຫລອກລວງແລະເຂົ້າເອງກໍຖືກຫລອກລວງເຫມືອນກັນ. ໂປໂລໄດ້ຂຽນລັກສະນະຂອງເຂົາໃນ 2 ຕມຫ 3:2-9. ການກົດຂີ່ແລະການທຶນທຸກທໍຣະມານຈະຕ້ອງມີຢູ່ຕໍ່ໄປ. ໃຜກໍຕາມທີ່ຕ້ອງການໃຊ້ຊີວິດຢູ່ຢ່າງເປັນທັມໃນພຣະເຢຊູຄຣິດຈະຕ້ອງໄດ້ຖືກກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງ. ສຳລັບຕີໂມທຽວແລະຄົນທີ່ເຊື່ອວາງໃຈແລ້ວ ມັນບໍ່ແມ່ນຄຳຖາມ, " ຖ້າວ່າ ", ແຕ່ວ່າ " ແມ່ນເວລາໃດ " ທີ່ການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງຈະໄດ້ມາເຖິງ.

ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຈະຕື່ນຕົກໃຈເມື່ອຄົນທັງຫລາຍໄດ້ຕິດຮຽນພວກເຮົາວ່າເປັນຄົນບໍ່ເຫັນການກວ້າງໂກ ຫລືວ່າທຶນພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເພາະວ່າພວກເຮົາວ່າພວກເຮົາຮູ້ຈັກຄວາມຈິງ. ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຈະຕືກໃຈເມື່ອຄົນທັງຫລາຍບໍ່ເຂົ້າໃຈພວກເຮົາ ແລະພະຍາຍາມຈະທຳໃຫ້ເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມເຈັບປວດເພາະດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນ ແລະວິຖີຊີວິດຂອງເຮົາ. ແທນທີ່ຈະຕືກໃຈ, ພວກເຮົາຄວນຈະອົດທົນຕໍ່ທຸກໆການກົດຂີ່ແລະການທຶນທຸກທໍຣະມານ, ຈົ່ງພະຍາຍາມໃຊ້ຊີວິດຕາມທີ່ຄວນຈະເປັນ. ພວກເຮົາຕ້ອງສະແດງຫາທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຖືກນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະວ່າພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ເຮົາທີ່ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຖືກນ້ຳພຣະທັຍ.

ໃນພາກສ່ວນອື່ນຂອງໂລກ, ຄົນທີ່ເຊື່ອໄດ້ທຶນທຸກໜັກກວ່າການຖືກຕິດຮຽນ ແລະບໍ່ຖືກເອົາໃຈ. ໃນແຕ່ລະປີ, ຫລາຍຄົນໄດ້ຮັບການທໍຣະມາ, ຖືກເຂົ້າຂັງໃນຄຸກ, ຖືກຍຶດຊັບສິ່ງຂອງ, ຖືກເສັ້ນວຽກເຮັດງານທຳ, ແລະໃນຫລາຍໆກໍຣະນີ (ເກືອນ 15,000 ໃນແຕ່ລະປີ) ໄດ້ເສັ້ນຊີວິດລົງ. ຈຶ່ງອະທິຖານເລື້ອຍໆເພື່ອຄົນໃນທົ່ວໂລກທີ່ໄດ້ຖືກກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງເພາະຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາ ແລະຈຳຕ້ອງອົດທົນໂດຍປາສຈາກການປົດປ່ອຍຈາກການທໍຣະມານຂອງພວກເຂົາ.

2 ກອດຣັດເອົາຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ (2 ຕມຫ 3:14-17)

ຕີໂມທຽວໄດ້ຮັບການໝູນໃຈໃຫ້ກອດຣັດເອົາສິ່ງທີ່ຕົນໄດ້ຮຽນ ແລະໄດ້ເຊື່ອຢ່າງໜັ້ນຄົງຈາກການສິດສອນອັນຖືກຕ້ອງໃນຜ່ານມາ, ຮວມຈາກການຮຳຮຽນມາຈາກນາງໂລອີຊິງເປັນແມ່ເຖົ້າ ແລະນາງຢູນີເກທີ່ເປັນແມ່. ດ້ວຍການໃຊ້ກົດໄວຍະກອນກຣີກຢ່າງເອົາໃຈໃສ່ໂປໂລໄດ້ໃຊ້ຄຳກີຣິຍາວ່າ " ໄດ້ຮຽນຮູ້ " ແລະ " ໄດ້ເຊື່ອ ". ໃນຂະນະທີ່ຕີໂມທຽວໄດ້ກຳລັງຮຽນຈາກອັຄະສາວິກໂປໂລແລະຄົນອື່ນໆນັ້ນ ສິ່ງທີ່ຈຳເປັນທັງຫລາຍຂອງຂ່າວປະເສີດກໍບໍ່ໄດ້

ເປັນບັນຫາ, ແຕ່ວ່າມັນໄດ້ເປັນຄວາມຈິງທີ່ຕັ້ງໄວ້ແລ້ວ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເມື່ອຍັງເປັນເດັກນ້ອຍຢູ່ນັ້ນ, ຕີໂມທຽວໄດ້ຮຽນພຣະຄຳ, ນິທານດົງຫລາຍເຄື່ອງ, ແຕ່ວ່າການນຳມາໃຊ້ຂອງບົດຮຽນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳມາຈາກພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນເວລາທີ່ເຫມາະສົມນັ້ນ, ຄວາມຈິງຂອງພຣະຄຳໄດ້ເຜີຍຄວາມຈິງຂອງພຣະຄຣິດເອງແລະງານການໂຖ່ຂອງພຣະອົງດ້ວຍທາງຄວາມເຊື່ອຕໍ່ຕີໂມທຽວ. ພຣະເຢຊູໄດ້ເວົ້າເຖິງພຣະຄຳດັ່ງນີ້, " ແມ່ນພຣະຄຳພີນັ້ນແຫລະເປັນພະຍານໃຫ້ແກ່ເຮົາ " (ຢຣ 5:39). ເມື່ອໂປໂລແລະສີລາໄດ້ມາເຖິງເມືອງນຶ່ງຊື່ວ່າ ເບຣອຍອາ, ພວກເພິ່ນໄດ້ເຫສນາຂ່າວປະເສີດໃຫ້ແກ່ຊາວເມືອງເບຣອຍອາຟັງ (ກາກ 19:10-12). ໂທເມືອງ ເບຣອຍອາ " ໄດ້ຄົ້ນເບິ່ງພຣະຄຳທຸກວັນເພື່ອຈະຮູ້ວ່າພຣະຄຳໄດ້ເວົ້າຢ່າງນັ້ນບໍ່. " ສົມພໍໂປໂລຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າວ່າ ພຣະຄຳນັ້ນສົມຄວນທີ່ຈະສຶກສາເອົາ...ສຳລັບຄວາມຝັນດ້ວຍທາງຄວາມເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ເມື່ອຕີໂມທຽວໄດ້ກາຍມາເປັນຄຣິສຕຽນດ້ວຍບາຣະມີຂອງແມ່ແລະແມ່ເຖົ້າເມື່ອພວກເພິ່ນໄດ້ສິດສອນລູກຫລານຂອງຕົນດ້ວຍພຣະຄຳ. ເດັກນ້ອຍທຸກວັນນີ້ຕ້ອງການພໍ່ແມ່ພໍ່ເຖົ້າແມ່ເຖົ້າທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າສິດສອນພວກເຂົາເຖິງຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ. ພໍ່ແມ່ບໍ່ຄວນຈະອີງໃສ່ແຕ່ຄຣິສຕະຈັກເທົ່ານັ້ນເພື່ອສອນພຣະຄຳແກ່ລູກງຂອງຕົນ ຫລືວ່ານຳເຂົາມາສູ່ພຣະຄຣິດ. ເຂົາຄວນຖືເອົາໂອກາດ ແລະຄວາມເປັນພໍ່ແມ່ທີ່ຮັບຜິດຊອບເພື່ອສອນຂ່າວປະເສີດ ແລະອົບຮົມບົນນິສັຍຂອງພວກລູກງຂອງຕົນເອງ.

ມັນແຕກຕ່າງກັນຮະຫວ່າງຫນຶ່ງສິດສອນຂອງພວກປອນຕິວ, ໂປໂລໄດ້ວາງຄວາມຫມາຍຂອງພຣະຄຳ, ເພິ່ນເວົ້າວ່າພຣະຄຳທັງຫມົດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບການດົນໃຈມາຈາກພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນພາສາກຣີກທີ່ມີຄວາມຫມາຍວ່າ " ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປົ່າລົມໃສ່ ". ເມື່ອຄົນຕ່າງກັນໄດ້ຮຽນພຣະຄຳພີນັ້ນມັນແມ່ນພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຂຽນ ເພື່ອວ່າພຣະຄຳຈະເປັນຄວາມຈິງທັງຫມົດ ແລະມີຄຸນຄ່າໂດຍປາສາກຄວາມຜິດພາດໃດໆ. ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນຖືວ່າເປັນຮິດອຳນາດອັນສູງສຸດສຳລັບຄົນທີ່ເຊື່ອໃນທຸກໆພາກສ່ວນຂອງຊີວິດ.

ໂປໂລຍັງໄດ້ວາງຈຸດປະສົງຂອງພຣະຄຳພີລົງວ່າຈະນຳເອົາຄວາມຊອບທັນໂດຍຜ່ານການສິດສອນ, ການຕັກເຕືອນວ່າກ່າວ, ແລະການອົບຮົມ. ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນພຽງພໍເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນຕຽມພ້ອມສຳລັບການຕີທຸກຢ່າງ. ໃນຂະນະທີ່ມີຫລາຍແຫລ່ງສຳລັບພວກຄຣູສອນ, ສິດຍາພິບານ, ພວກຜູ້ປະກາດສາສນາ, ແລະຜູ້ນຳຕ່າງໆຈະໃຊ້, ແຕ່ວ່າບໍ່ມີອັນໃດຈະຈຳເປັນເຫມືອນດັ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບການຮັບໃຊ້.

ແຕ່ຫນ້າເສັ້ນໃຈ, ຍັງມີຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຮຽນພຣະຄຳໃນຄຣິສຕະຈັກໃນທຸກວັນນີ້. ຄົນທີ່ເຊື່ອຈຳນວນຫລວງຫລາຍບໍ່ໄດ້ອ່ານພຣະຄຳພີຈົນຈົບ, ຈຳນວນນ້ອຍເທົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ຮຽນແລະຮູ້ເຮື່ອງພຣະເຈົ້າແລະນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຍັງມີຜູ້ນຳໃນຄຣິສຕະຈັກໄດ້ປະຖິ້ມພຣະຄຳພີ ແລະຫັນໄປຫາເອກະສານແຫລ່ງອື່ນເພື່ອຄຳເຫສນາແລະບົດຮຽນອົງໄປຕາມສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ. ປາສາກພື້ນຖານອັນເຫມາະສົມຂອງຄວາມຮູ້ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈພຣະຄຳພີແລ້ວ, ຄົນທີ່ເຊື່ອສ່ວນຫລາຍມັກຢາກຈະຢຸດເຊົາຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າເມື່ອເກີດມີພາວະຫຼັງ ຍາກ.

ພວກເຮົາຄວນຈະເຫັນຕາມຄວາມສູງສຸດຂອງຄວາມຈິງໃນພຣະຄຳພີໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ເມື່ອພວກເຮົາຫາກຮູ້ຈັກແຈ້ງຊີວິດສ່ວນຕົວຂອງບຸກຄົນສຳຄັນ ຫລາຍໄປກວ່າລັກສະນະຂອງພຣະຄຳພີ, ແລະເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ໃຊ້ເວລາໃນການອ່ານນິຕະຍະສານ ແລະເບິ່ງທິວະທັດຫລາຍກວ່າເວລາໃນການອ່ານພຣະຄຳພີຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ ພວກເຮົາກໍ່ບໍ່ໄດ້ກອດຮັບຫລິ້ນບຸກຄົນຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາຕ້ອງການຈະວາງໃຈລົງໃຫ້ແໜ້ນໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຫນຸນໃຈຄົນອື່ນໃຫ້ຮູ້ຮຽນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ.

3. ອິດທິນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ (ຕມຫ 4:5-8)

ໂປໂລໄດ້ບອກຕີໂມທຽວໃຫ້ອິດທິນເຮັດຫນ້າທີ່ໃນການຮັບໃຊ້ໃຫ້ສຳເຣັດຕາມທີ່ຕົນໄດ້ຖືກເອີ້ນມາໃຫ້ຮັບໃຊ້ (ຂໍ້ 2). ຫລາຍຄົນ, ທັງຢູ່ໃນຄຣິສຕະຈັກດ້ວຍຈະບໍ່ທົນໄປເຖິງທີ່ສຸດ ແຕ່ວ່າຈະໄດ້ຫັນຫນີໄປຢ່າງບໍ່ຕິດພັນຢູ່ນຳຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົາຈະໄປຊອກຫາຄຣູສອນ " ສິ່ງໂຫມ່ " ແລະຈະ " ກັບໄປຫາມິຍາຍ " (ຂໍ້ 3-4).

ຕີໂມທຽວຕ້ອງຮັກສາໃຈໃຫ້ສວ່າງກັບທຸກໆສິ່ງ ແລະບໍ່ເຮັດໄປຕາມຄົນທັງຫລາຍທີ່ເຂົາເຮັດກັນ. ລາວຕ້ອງ

ການທີ່ຈະອິດທິນກັບວຽກງານຫຼັກຍາກອັນຫນັກຫນ່ວງ. ການຮັບໃຊ້ແລະການປ່າວປະກາດເປັນງານທີ່ຍາກ ແລະ ຊຶ້ສັດ. ພຣະເຢຊູໄດ້ທຶນທຸກທໍລະນານໃນງານຫນັກ ລວມທັງໄມ້ກາງແຂນດ້ວຍ. ຕີໂມທຽວເອງກໍເບິ່ງເຫມືອນວ່າຈະ ໄດ້ຮູ້ຈັກກັບຄວາມທຸກທໍລະນານ, ການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງ, ແລະຄວາມຕາຍຂອງອັຄະສາວິກແລະຜູ້ນຳອື່ນໆຫລາຍຄົນ.

ໂປໂລເອງໄດ້ຮູ້ວ່າເວລາແຫ່ງການຈາກໄປຂອງເພິ່ນໄດ້ມາໃກ້ແລ້ວ. ໂປໂລໄດ້ເຫັນຄວາມຕາຍຂອງເພິ່ນ ເປັນການບູຊາ, ນ້ຳຕົ້ມໄດ້ຖອກລົງແລ້ວ. ດັ່ງນັ້ນເພິ່ນຈະທຶນທຸກໄປຈົນເຖິງທີ່ສຸດ. ຕາມການຄຳພະຍານຂອງໂປໂລ ເອງນັ້ນ, ເພິ່ນໄດ້ຕໍ່ສູ້ໃນສົງຄາມອັນດີ, ໄດ້ສຳເລັດການແຂ່ງຂັນ, ແລະໄດ້ຮັກສາຄວາມເຊື່ອເອົາໄວ້. ໂປໂລໄດ້ຫວັງ ໃຈໃນຮາງວັນແຫ່ງຄວາມອິດທິນ ແລະຄວາມສັດຊື່ທີ່ຊະນະຄວາມຫຼັກຍາກທີ່ເພິ່ນໄດ້ພົບພໍ້ໃນຊີວິດຂອງເພິ່ນ. ຕາມ ໂປໂລແລ້ວ, ເພິ່ນວ່າເພິ່ນແລະຄົນທີ່ເຊື່ອທຸກຄົນຄວນຫວັງຈະໄດ້ຮັບເອົາພວງມະໂລແຫ່ງຄວາມຊອບທັມ. ໃນສັບປະ ສົມ ກຣີກ-ໂຣແມນ ແລ້ວພວງມະໂລນັ້ນຖືວ່າເປັນສັນຍາລັກຂອງຄວາມບໍ່ຕາຍເປັນ. ໂປໂລໄດ້ມອບຊີວິດຂອງເພິ່ນ ໃຫ້ເປັນຕົວຢ່າງແຫ່ງຄວາມອິດທິນ ແລະໄດ້ທຳທາຍຕີໂມທຽວໃຫ້ໄດ້ເຮັດເຫມືອນກັນ.

ຄົນທີ່ເຊື່ອຈຳນວນຫລວງຫລາຍທັງຜູ້ນຳໃນຄຣິສຕະຈັກໄດ້ປ່ອຍໃຫ້ຄວາມຫຼັກຍາກໃນຊີວິດ, ຄວາມຍາກ ຊາໃນການຕິດຕາມພຣະຄຣິດ, ແລະການຕໍ່ຕ້ານຂອງຄົນອື່ນເປັນເຫດໃຫ້ພວກຕົນຕ້ອງໄດ້ຖອນອອກຈາກການຮັບໃຊ້ ພຣະເຈົ້າ, ຈາກຄຣິສຕະຈັກ, ແມ້ກະທັ້ງການສາມັກຄີທັມກັບພຣະເຈົ້າເອງ. ພວກເຂົາຕ້ອງການຢຸດເຊົາ. ພວກເຮົາ ຕ້ອງການເຫັນການສວມມົງກຸດທີ່ລໍຖ້າຄົນເຊື່ອທີ່ສັດຊື່ທີ່ໄດ້ອິດທິນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ. ພວກເຮົາຕ້ອງຕິດຕາມການເປັນຕົວ ຢ່າງຂອງໂປໂລ. ພວກເຮົາຕ້ອງອິດທິນໄປບໍ່ວ່າການດຳລົງຊີວິດສຳລັບພຣະຄຣິດນັ້ນຈະຫຼັກຍາກປານໃດກໍຕາມ.

ອຸປຖັມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsbfc.com ແປໂດຍ V.S.

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດ ທີ 5 ພະຈິກ 2006 (11-05-2006)

ດຳເນີນຊີວິດໃນຄວາມສັມພັນ

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້: (ເອຊາຢາ 1:2-4,10-20)

ພຣະຄຳພີແຫ່ງຄວາມຈິງ: ຊີວິດມີຢູ່ 2 ທາງເລືອກທີ່ໄປຄົນລະທາງທີ່ມີຜົນຕໍ່ການດຳເນີນຊີວິດຄືໃນການມີຄວາມສັມພັນອັນຖືກຕ້ອງຊອບທັມກັບພຣະເຈົ້າແລະອີກທາງນຶ່ງຄືການຕໍ່ສູ້ໃນອຳນາດຂອງຄວາມບາບ.

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ບົດຮຽນນີ້ໄດ້ແຕ່ງຂຶ້ນເພື່ອຈະໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານໄດ້ມີປະສົບການຢ່າງເຕັມປ່ຽນໃນການດຳເນີນຊີວິດທີ່ມີຄວາມສັມພັນທີ່ພຣະເຈົ້າຈະຊົງປະທານໃຫ້ໂດຍ:

- * ມີການອະທິບາຍແມ່ນຫຍັງຄືການດຳເນີນຊີວິດທີ່ມີຄວາມສັມພັນອັນຖືກຕ້ອງກັບພຣະເຈົ້າ.
- * ການຍອມສາລະພາບທີ່ໄດ້ມີການຕໍ່ສູ້ທີ່ສະແດງອອກມາທີ່ເຮັດໃຫ້ມີຜົນເຈັບປວດໃນຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າ.

ຄຳຖາມຊີວິດ

ເຫດ, ເຊັຍລາແລະໂຈສ ກຳລັງນຶ່ງຕື່ມກາເຟຮ່ວມກັນຢູ່ໃນຫ້ອງຟັກຜ່ອນທີ່ທຳງານ. ເຫດໄດ້ເຊີນໃຫ້ເຊັຍລາແລະໂຈສໄປຢ້ຽມຢາມໂບດຂອງລາວເພາະມີລາຍການສະແດງດົນຕີຮີພີເສດ. ເຊັຍລາຕອບວ່າ " ຂ້ອຍມັກດົນຕີຮີທີ່ດີ, ບາງທີຂ້ອຍອາດຈະໄປເຖິງແມ້ວ່າຕາມປົກກະຕິແລ້ວຂ້ອຍບໍ່ໄປໂບດເລີຍ. ມີໂບດຈຳນວນຫລວງຫລາຍມີຄວາມຫວັງວ່າທ່ານຈະເຊື່ອໃນສິ່ງທີ່ແປກປະຫລາດ. " ໂຈສເສີມຂຶ້ນຕື່ມ, " ບາງທີຂ້ອຍອາດຈະໄປບໍ່ໄດ້. ຂ້ອຍເຊົາໄປໂບດຕັ້ງແຕ່ຂ້ອຍຮຽນຈົບອອກມາຜູ້ນ-ມັນມີກົດລະບຽບຫລາຍໂພດສຳລັບຂ້ອຍ. ເປັນຄຣິສຕຽນທີ່ຖືກປະຖິ້ມໄວ້ຂ້າງຫລັງແລ້ວ "

ທ່ານຄິດເຫັນແນວໃດໃນເລື່ອງທີ່ເຊັຍລາແລະໂຈສໄດ້ຕອບມາໃນເລື່ອງການຖືກເຊີນໄປໂບດໃນຄັ້ງນີ້? ມີເຫດຜົນແນວໃດອີກແດ່ທີ່ຄົນສ່ວນຫລາຍໃຫ້ເຫດຜົນໃນການທີ່ບໍ່ໄປຮ່ວມໂບດ? ມີເຫດຜົນແນວໃດອີກແດ່ທີ່ຄົນສ່ວນຫລາຍໃຫ້ເຫດຜົນໃນການຫລີກເວັ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ? ຈົ່ງສຶກສາບົດຮຽນນີ້ທີ່ສາມາດຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານໄດ້ມີປະສົບການທີ່ຮ່ວມເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັບພຣະເຈົ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ຄຣິສຕຽນຄວນມີກຸນແຈບາງຢ່າງທີ່ຈະນຳໄປເຖິງຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມຫວັງໃຈທີ່ມີການສະແດງອອກຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ຈຸດສູນກາງແທ້ໃນຈຳນວນທີ່ກ່າວມານີ້ແມ່ນການມີຄວາມສັມພັນສ່ວນຕົວກັບພຣະເຈົ້າ.

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ການຫລົງຫາຍເປັນບັນຫາຫຼັກ (ເອຊາຢາ 1:2-4)

ເອຊາຢາໄດ້ເນັ້ນຫນັກເຖິງຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຈົ້າໃນພາກຜື່ນທາງຕອນໃຕ້ຂອງອານາຈັກຢູດາ, ໃນສະໄໝສັຕວັດທີ 8 ກ່ອນ ຄ.ສ. ທັງສອງອານາຈັກຢູດາແລະອິສຣາແອນ, ທີ່ພາກຜື່ນທາງເຫນືອ, ຈະຖືກຂົ່ມຂູ່ຈາກອັສຊີເຣັຍ.

ເອຊາຢາໄດ້ແຈ້ງເຖິງພຣະວິໄຈຂອງພຣະເຈົ້າຜ່ານໃນຮູບພາບຂອງຫ້ອງຟັກຜ່ອນພາກສາສານ. ປະຊາຊາດຂອງຢູດາໄດ້ປະຖິ້ມພຣະເຈົ້າ, ແລະພຣະວິໄຈໄດ້ຕັດສິນຕໍ່ສູ້ກັບຄືນທີ່ບອກລາຍລະອຽດໃນການຕັດສິນຂອງຫົວຫນ້າສານຕັດສິນນັ້ນ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ອ້າງເຖິງສະຖານທີ່ເພື່ອການເປັນພະຍານໃນຕັດສິນຄັ້ງນີ້ (ຂໍ້ 2).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັກສາລ້ຽງປະຊາກອນຂອງພຣະອົງເຫມືອນກັນກັບລູກ, ແຕ່ພວກເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ປະຖິ້ມຄວາມສັນຜັນນັ້ນໄປເລີຍ. ການຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າກໍຄືກັນກັບຜູ້ທີ່ເລືອກປະຕິເສດຄອບຄົວຂອງຕົວເອງ. ແທນທີ່ຈະການເພີ່ມພູນແລະຕັ້ງໜັ້ນຄົງຢູ່ໃນການມີຄວາມສັນຜັນອັນດີກັບພຣະເຈົ້າ, ບຸກຄົນຜູ້ນັ້ນກໍຈາກໄປ. ຄວາມບາບຂອງປະຊາຊົນຢູ່ດາໄດ້ປະຖິ້ມພຣະເຈົ້າໄປ, ຄືພຣະບິດາທີ່ຮັກ, ເພື່ອດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມບາບຂອງເຂົາ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ຄຳຈ້າງຄົນຜິດບາບໂດຍປຽບທຽບໃສ່ຄືສັດລ້ຽງທີ່ຮູ້ເຈົ້າຂອງມັນ (ຂໍ້ 3). ແມ້ແຕ່ໃນໝາກວັນນີ້ແລະຄົນລ້ຽງຈະຮູ້ຈັກກັນເປັນຢ່າງດີ. ພຣະເຈົ້າຊົງບັນທຶກ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີຄົນຂອງພຣະອົງບໍ່ຮູ້ພຣະອົງອີກເລີຍ. ໂລກຮູ້ວ່າຮວມສິ່ງທີ່ຕົບແຕ່ງຂ້າງແລະສິ່ງທີ່ໜ້າຊົ່ນຊົມຍິນດີຄືຄວາມສຳພັນທີ່ພວກພວກເຂົາຫວັງໄວ້.

ເມື່ອພວກເຮົາຈະເຮັດເຕີບໂຕຂຶ້ນແລະເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງວ່າພຣະເຈົ້າຄືຜູ້ໃດແລ້ວ, ພວກເຮົາຈະເຂົ້າໃຈດີວ່າພຣະອົງໄດ້ເຮັດເພື່ອພວກເຮົາແນວໃດ. ເມື່ອຄົນບາບຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າ, ພວກເຂົາກໍເລີ່ມປິດຈິດໃຈບໍ່ແນມເບິ່ງພຣະອົງອີກຕໍ່ໄປ. ແລະຮ້າຍໄປກວ່ານັ້ນອີກຄືເຂົາເລີ່ມຫລີກໜີຈາກພຣະເຈົ້າອອກຕື່ມ. ມີຫລາຍຄົນໃນປັດຈຸບັນນີ້ກາຍເປັນຄົນເຫັນແກ່ຕົວແລະປະຕິເສດວ່າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າຢ່າງໜ້າຕາເສີຍ. ແລະມີຈຳນວນຫລວງຫລາຍຢູ່ໃນໂລກນີ້ທີ່ສົນໃຈເຮື່ອງສ່ວນຕົວກ່ອນອື່ນ-ຄືບໍ່ໄດ້ບອກວ່າເຂົາປະຕິເສດພຣະເຈົ້າ; ແຕ່ເຂົາໃຊ້ການດຳເນີນຊີວິດຄືກັບວ່າໃນໂລກນີ້ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າເລີຍ.

ເພາະວ່າຄົນຂອງພຣະເຈົ້າມີສິດຄວນຈະໄດ້ຮັບການມີຄວາມສັນຜັນກັບພຣະອົງ, ຄືພວກເຂົາມີຄວາມໝັ້ນຄົງໜັ້ນວຽງໃນການແບກຄວາມຜິດບາບຂອງເຂົາໄວ້. ແລະຄວາມຜິດຂອງເຂົາ. ໂດຍການຫັນຫລັງໃຫ້ກັບພຣະເຈົ້າ (ຂໍ້ 4), ເຂົາຈະບໍ່ມີຊີວິດທີ່ມີຄວາມໝາຍອັນໃດທີ່ ພຣະອົງໄດ້ຈັດຕຽມໄວ້ໃຫ້. ເຖິງຢ່າງໃດເຂົາກໍຍັງມີສິດອັນຊອບທຳກັບພຣະເຈົ້າຢູ່, ແຕ່ເຂົາຈະມີປະສົບການກັບການຕໍ່ສູ້ຍ້ອນຄວາມຜິດຂອງເຂົາເອງ.

ໃນຂໍ້ 4 ເອຊາຢາໄດ້ໃຊ້ຄຳຫົວຂໍ້ທີ່ເພີ່ມມັກທີ່ສຸດເພື່ອພຣະເຈົ້າຄື: **ອົງບໍ່ຮູ້ສຸດຂອງອິສຣາແອນ**. ໃນຫລາຍປະໂຫຍກທີ່ມີຄຳນີ້ບັນທຶກໄວ້ຫລາຍກວ່າ 20 ເທື່ອ ແລະໃນພຣະທັມເອຊາຢາແລະມີຫລາຍກວ່າ 10 ເທື່ອໃນພຣະຄຳພີເດີມທັງຫມົດ. ເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດແລະເປັນຈຸດເດັ່ນທີ່ເຫັນເຖິງຄວາມເປັນອົງອັນມະຕະບໍ່ມີຕ່າງພ້ອມ. ພຣະເຈົ້າອົງບໍ່ຮູ້ສຸດ

2. ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້ານະມັສການຈິ່ງເປັນບັນຫາ (ເອຊາຢາ 1:10-15)

ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະຖິ້ມຄວາມສັນຜັນທີ່ມີກັບພຣະອົງໄປ, ແຕ່ຍັງໄປຮ່ວມນະມັສການໃນທີ່ສາທາຣະນະຢູ່. ພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງພໍພຣະທັຍຕໍ່ການກະທຳໃນການນະມັສການທີ່ໄດ້ຄວາມໝາຍຂອງພວກເຂົາ, ຄືງານລ້ຽງເຫລົ່ານັ້ນເພາະເຂົາປະຕິເສດທີ່ຈະຍອມຮັບສາລະພາບຄວາມຜິດບາບຂອງເຂົາ. ຄວາມມຸ້ງໝາຍອັນໃຫຍ່ໃນການນະມັສການຂອງພວກເຂົາຄືການຫລີກໜີຈາກພຣະເຈົ້າ. ເພາະຄວາມໝາຍທີ່ແທ້ຈິງຂອງການນະມັສການກໍເພື່ອການສາລະພາບບາບ. ແນ່ນອນທີ່ສຸດ, ເອຊາຢາໄດ້ສາລະພາບຄວາມບາບຂອງເພີ່ນໃນສະຖານທີ່ສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າໃນພຣະວິຫານ (6: 3-5).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົມທຽບຄວາມບາບຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງໃສ່ **ຜູ້ປົກຄອງເມືອງໂຊດົມ ແລະ ປະຊາຊົນຂອງເມືອງໂກໂມຣາ** (1:10). ແລະເມືອງບາບທັງສອງນີ້ກໍໄດ້ຖືກພຣະເຈົ້າຕັດສິນລົງໂທດໄປແລ້ວ. ຊົນຊາດຢູ່ດາຈະໄດ້ປະເຊີນກັບເຫດການທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້ມີພຽງພວກເຂົາຫາກກັບໃຈໃຫມ່ເສັ້ນກ່ອນ. ເອຊາຢາໄດ້ໃຫ້ຄຳເຕືອນແກ່ປະຊາຊົນຢູ່ດາແລ້ວວ່າພວກເຂົາຈະປະສົບກັບການພິພາກສາຄືເມືອງໂຊດົມແລະໂກໂມຣາເຫມືອນກັນ, ຄືເຫດການທີ່ບໍ່ຄາດຜັນຈະເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາ. ຍົກເວັ້ນຜູ້ທີ່ຍັງຕັ້ງໜັ້ນຄົງຢູ່ (ຂໍ້ 9) ຄື ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຕົກສະຫ້າມໃຈຄືຄິດໄປເຖິງເຫດການທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບສອງເມືອງນັ້ນແລະກໍໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃຫ້ເຫັນເປັນຕົວຢ່າງ, ແລະຊື່ທີ່ເອີ້ນຄື " ເມືອງບາບ " (ປຖມກ. 18: 20). ເຖິງປານນັ້ນປະຊາຊົນຢູ່ດາທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກໄວ້ແລ້ວ, ຍ້ອນຜົນຖານການຊົ່ວຮ້າຍໃນການເຮັດບາບຂອງພວກເຂົາຈະນຳພວກເຂົາໄປສູ່ການພິພາກສາຖ້າພວກເຂົາຫາກບໍ່ກັບໃຈໃຫມ່ແລະຍອມສາລະພາບບາບເລີຍ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງພາບຕົວຢ່າງຂອງການລົງໂທດ ແລະຄວາມທຸກທໍຣະນາທີ່ຈະໄດ້ຮັບຍ້ອນການຖວາຍທີ່ຜິດຂອງພວກເຂົາ. ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ, ພຣະອົງຈະບໍ່ຢາກໄດ້ສິ່ງທີ່ເຂົາເອົາມາເຜົາບູຊາ. ຊົນຊາດອິສຣາ

ເອນຄວນຈະມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໃນການມີຄວາມສັນພັນກັບພຣະເຈົ້າໂດຍມີການສະມັສການຢ່າງສະໝັດທີ່ສາທາຣະນະ. ແນ່ນອນ, ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ບໍ່ຍອມໃຫ້ການນະມັສການໃນທີ່ສາທາຣະນະນັ້ນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການດຳຣົງຊີວິດຂອງເຂົາໃນແຕ່ລະວັນ. **ພວກເຂົາຖວາຍສັດເປັນປົກກະຕິ**, ແຕ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ພໍພຣະທັຍ (ອຊຸຢ. 1: 11). ພວກເຂົາມີງານສລອງວັນບໍ່ອິສຸດແລະວັນຊະບາໂຕ (ຂໍ້ 13 -14), ແຕ່ພຣະເຈົ້າຫັນໜີຈາກການຊຸມນຸມທາງສາສນາຂອງເຂົາ. ພຣະອົງຊົງເປື້ອໜ້າຍໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເຮັດນັ້ນເພາະມັນບໍ່ແມ່ນເຮັດຈາກຄວາມຈິງແທ້, ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການນະມັສການທີ່ຍິ່ງຍິ່ງພຣະກຽດຫລາຍກວ່າ.

ກໍຄືກັນກັບປະຊາຊົນອິສຣາແອນໃນສະໄໝນັ້ນ, ພວກເຮົາມີຄວາມຮູ້ສຶກຜິດໃນການປຽບທຽບໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ຄືການນະມັສການໃນວັນອາທິດແລະໃນສະຖານທີ່ທຳການການສະແດງອອກຂອງພວກເຮົາແມ່ນກົງກັນຂ້າມກັນ. ເຖິງແມ້ວ່າ, ບາງເວລາພວກເຮົາຈະມີການຮ່ວມນະມັສການໃນທີ່ຊຸມນຸມໃນທີ່ສາທາຣະນະໃນທີ່ໃດນຶ່ງພິເສດ, ມີຫລາຍຄັ້ງທີ່ເຮົາເຮັດຜິດຕໍ່ພຣະເຈົ້າເພາະວ່າບໍ່ຍອມໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ນຳພາ ຈຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ມີການສະແດງອອກທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນທີ່ທຳການ, ການອະທິຖານ ຫລື ຄວາມສັນພັນໃນຄອບຄົວດ້ວຍ.

ພຣະເຈົ້າຊົງຫລົງເບິ່ງຢ່າງເຄັ່ງຄັດໃນການອະທິຖານຂອງພວກເຮົາ. ຈຶ່ງເບິ່ງໃນຂໍ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນຂໍ້ທີ 15 ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຫລຽວເບິ່ງແລະບໍ່ຟັງການອະທິຖານຂອງພວກເຮົາ. ກຸນແຈໂຂຄວາມໝາຍແມ່ນຢູ່ໃນວັນສຸດທ້າຍ- **"ມີຂອງເຈົ້າເປີະເປື້ອນດ້ວຍເລືອດ"** ຄຳແນະນຳແມ່ນຜູ້ທີ່ອະທິຖານນັ້ນຄືການນະມັສການທີ່ສະແດງອອກບໍ່ເປັນທີ່ຊອບພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ. ບາງທີອາດມີບາງຄົນໄດ້ມີການອະທິຖານໃນສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍແລະຫວັງວ່າພຣະອົງຈະຮັບຟັງເຂົາເພາະເຂົາໄດ້ອະທິຖານແລ້ວ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນອອກມາຈາກຈິດໃຈ. ໃນທຸກວັນນີ້ພວກເຮົາອາດຈະພະຍາຍາມທີ່ຈະສະແດງເຮັດຕາມແບບຢ່າງໂດຍຄິດວ່າມີພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນນັ້ນແລ້ວ, ແຕ່ພວກເຮົາຄວນຈະຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຮູ້ເຖິງທາດອັນແທ້ຈິງທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫລັງການກະທຳຂອງພວກເຮົາ

3. ການດຳເນີນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນບັນຫາຢ່າງໃດ (ເອຊາຢາ 1:16-20)

ເຖິງແມ່ນວ່າປະຊາຊົນຢູດາຈະໄປຮ່ວມນະມັສການໃນທີ່ສາທາຣະນະກໍຕາມ, ພຣະເຈົ້າຊົງຮູ້ເຖິງຂອງຖວາຍທີ່ "ໂຮປໂຍດ" ຂອງພວກເຮົາ (ຂໍ້ 13). ຖ້າວ່າຍັງຄົງດຳເນີນເຮັດບາບຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າຢູ່, ພວກເຮົາກໍຈະໄດ້ພົບກັບການພິພາກສາລົງໂທດ. ຖ້າຫາກເຮົາເຮັດດ້ວຍການຍົກຍໍໃຫ້ກຽດແກ່ພຣະເຈົ້າພວກເຮົາກໍຈະໄດ້ຮັບການອວຍພອນຈາກພຣະອົງ.

ແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຫວັງນຳປະຊາກອນຂອງພຣະອົງ? ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນພຣະຄົມພິເດີມມາແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສຳແດງພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງໃຫ້ຊົນຊາດຂອງພຣະອົງໄດ້ຮູ້. ຕົວຢ່າງ, ພຣະເຈົ້າຊົງຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາຢາກເກງ, ຢ່າງຄຽງຂ້າງ, ຮັກ ແລະ ນະມັສການພຣະອົງ (ອພຍ. 10:12). ຜູ້ປະກາດພຣະທັມມີກາໄດ້ປະກາດແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຫວັງໃຫ້ພວກເຮົາ " ໃຫ້ກະທຳການຍຸຕິທັມ, ສະແດງຄວາມຮັກອັນຫມັ້ນຄົງ, ແລະເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າຢ່າງອອນໝອມ " (ມີກາ.6:8).

ເອຊາຢາໄດ້ປະກາດເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຫວັງໃຫ້ຄົນຂອງພຣະອົງທີ່ອາໄສຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ. ໃນຂໍ້16, ເຖິງຢ່າງໃດ, ດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດຂອງຄົນອ່ານບາງຈຳພວກ, ຊຶ່ງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດເຮັດໃຫ້ຕົວເອງສະອາດໄດ້. ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຊ່ວຍຕົວເອງໃຫ້ລອດພົ້ນໄດ້, ແລະບໍ່ສາມາດທີ່ຈະແກ້ໄຂບັນຫາຂອງຄວາມຜິດບາບຕາມຄວາມສລາດຂອງມະນຸດໄດ້. ມີພຽງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ມີອິດອຳນາດລົບລ້າງຄວາມຜິດບາບພວກເຮົາໄດ້. ໃນຂໍ້ 18 ກໍຄືກັນໄດ້ມີຄຳແນະນຳໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການທີ່ຈະສແດງຫາພຣະເຈົ້າ.

ເມື່ອພວກເຮົາຫາກເອົາພຣະເຈົ້າເປັນທີ່ເຝິ່ງແລ້ວ, ພວກເຮົາກໍຈະເຂົ້າໃຈເຖິງການຊົ່ງຊາໃນຄວາມລົ້ນເຫລວຂອງເຮົາໂດຍເອົາຜົນຖານຂອງພຣະເຈົ້າເປັນເຄື່ອງວັດແທກ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ອະທິບາຍທັງສອງຢ່າງລະອຽດຄືການສະແດງອອກໃນທາງລົບທີ່ເຮົາຄວນຈະຫລີກວິ້ນແລະຄວນຈະຮັບເອົາໃນທາງບວກ (ຂໍ້ 16-17). ສິ່ງທີ່ແລກ, ພວກເຮົາຈະ

ຕ້ອງຢຸດກະທຳການຊົ່ວຮ້າຍທີ່ເຮົາເຫັນຢູ່ນີ້ເລີຍ ເອຊາຢາບໍ່ໄດ້ລາຍງານລາຍລະອຽດຫລືຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຄວາມຜິດບາບ, ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ເນັ້ນໃຫ້ເຫັນເຊັ່ນຄວາມບາບໃນການຜິດປະເພນີ. ທີ່ສອງ, ພວກເຮົາສົນຄວນຈະຝຶກແອບກະທຳຄວາມດີ. ເພື່ອຄວາມແນ່ນອນໃຈ, ພວກເຮົາຄວນຈະເຮັດແນວໃດກັບຄືນອີ່ນໆ. ແລະທີ່ສຳຄັນທີ່ເດັ່ນຊັດກໍຄືຄຳຕັດສິ່ງທີ່ເປັນຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງຍິ່ງໃຫຍ່ (ອາໂມດ 5:24). ພວກເຮົາຄວນຊ່ອຍເຫລືອເດັກກຳພ້າແລະຍິງໜ້າຍ. ທັງສອງກຸ່ມນີ້ແມ່ນໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນພຣະຄົມພິເດີມເພື່ອເປັນການເຕືອນໃຈຄືນຂອງພຣະເຈົ້າ.

(ຢາໂກໂບ 1:27)

ພຣະເຈົ້າຊົງຕ້ອງການໃຫ້ຄືນຂອງພຣະອົງໄດ້ເວົ້າກັບພຣະອົງໃນເຣື່ອງແຜນການທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກຳໜົດໄວ້ແລ້ວ. ຖ້າຫາກເຂົາຍອມສາຣະພາບບາບ, ແລ້ວຊີວິດຂອງເຂົາກໍຈະມີການປ່ຽນແປງໃໝ່ (ອຊຍ. 1: 18). ພຣະເຈົ້າປຽບທຽບປະສົບການຂອງພວກເຮົາໃນການກັບຄືນດີກັບພຣະອົງເພື່ອທີ່ຈະມີການປ່ຽນສີ. ການທີ່ມີຄວາມສຳພັນອັນຖືກຕ້ອງກັບພຣະເຈົ້າໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ແບກຄວາມຜິດບາບຂອງເຮົາອີກຕໍ່ໄປ, ຊີວິດຂອງພວກເຮົາຈະມີການປ່ຽນແປງໂດຍການລົບລ້າງດ້ວຍການໃຫ້ອະພິຈາລະນາພຣະອົງ. ຄົນຄຣິສຕຽນມີຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພຣະອົງຊົງປະທານອະພິຍາຍໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ກັບໃຈໃໝ່ ໂດຍຜ່ານທາງຄວາມຕາຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ (ໂຣມ. 5:8).

ຖ້າພວກເຮົາຫາກຍອມກັບໃຈໃໝ່, ພຣະເຈົ້າກໍຈະອວຍພຣະພອນແກ່ພວກເຮົາ (ອຊຍ. 1: 19). ເຖິງແມ່ນວ່າຍັງມີຄຣິສຕຽນຫລາຍຄົນທີ່ມີຄວາມທຸກທໍລະມານ, ມີບັນຫາທີ່ໜ້າໜ້າສາຫັດ, ຕົວການເຈັບປ່ວຍ ແລະ ການຄອງຊີບທີ່ຜິດເຄື່ອງ, ພຣະເຈົ້າຈະຊົງອວຍພຣະພອນໃນຫລາຍທາງຄືເຮົາຍັງຍຶດໝັ້ນໃນຄວາມສຳພັນທີ່ຈະເຣີນຂຶ້ນກັບພຣະອົງ.

ຖ້າວ່າ, ເຖິງຢ່າງໃດ, ຄົນບາບທັງຫລາຍຍັງປະຕິເສດທີ່ຈະກັບໃຈໃໝ່, ພວກເຂົາກໍຈະພົບກັບການພິພາກສາ. ເຖິງແມ່ນວ່າຢູດາຈະລອດຊີວິດຄືອັດຊີເຣັຍຕີໄດ້ໄຊຊະນະທາງພາກເໜືອຂອງອານາຈັກ, ຢູດາກໍຍັງໄດ້ຕົກຢູ່ໃນມືຂອງພວກບາບີໂລນ. ໃນທີ່ສຸດຂອງພວກຄົນທີ່ຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າກໍຈະພົບກັບການລົງໂທດ. ພວກເຮົາອາດຈະຮູ້ຄົນບາງຄົນຢູ່ໃນທຸກວັນນີ້ທີ່ເພິ່ນເສີຍຫລືກໜີເລີຍຈາກພຣະເຈົ້າຫລືຕໍ່ສູ້ພຣະອົງ. ພວກເຂົາກໍຈະພົບກັບການພິພາກສາທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນໃນເວລາໃດນຶ່ງໃນຊີວິດນີ້ຫລືໃນວັນສຸດທ້າຍໃນທີ່ສຸດ.

ບົດຮຽນຊີວິດ

ເຮົາສາມາດພັດທະນາຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ ຫລືບໍ່ກໍເປັນກະບົດຕໍ່ສູ້ພຣະອົງ. ບໍ່ວ່າເຮົາຈະເລືອກເອົາອັນໃດອັນນຶ່ງໃນສອງຢ່າງນີ້ ເຮົາຈະໄດ້ " ຮັບຜົນທີ່ຕາມມາ " ອັນຕລອດໄປເປັນນິດ.

- ການເປັນກະບົດຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າ ເຮົາຈະຖືກຕັດຂາດຈາກຄວາມສັມພັນອັນແຫນ້ນໜຽວກັບພຣະອົງ ແລະຜູ້ເປັນໄພພິນຂອງພຣະອົງນຳ.
- ການນະມັສການຂອງເຮົາຄວນຈະລວມທັງການກັບໃຈແລະສາຣະພາບບາບຢ່າງແທ້ຈິງນຳ.
- ພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຮົາເປັນຄົນບໍ່ຮື້ສຸດແລະຮຽນຮູ້ທີ່ຈະກະທຳຄວາມດີ.

ອຸປຸຖຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsbj.org (ແປໂດຍ A.P.)

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດ ທີ 12 ພະຈິກ 2006 (11-12-2006)

ດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມສວ່າງ, ບໍ່ຢູ່ໃນຄວາມມືດ

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້: (ເອຊາຢາ 8:18-9:1-7)

ພຣະຄຳພີແຫ່ງຄວາມຈິງ: ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄວາມສວ່າງໂດຍຜ່ານທາງພຣະຄຳຂອງພຣະອົງແລະຜ່ານຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ໂດຍທາງພຣະບຸດ.

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຂຽນຂຶ້ນເພື່ອຈະໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານໄດ້ມີປະສົບການຢ່າງເຕັມປ່ຽນໃນການດຳເນີນຊີວິດທີ່ມີຄວາມສັນພັນທີ່ພຣະເຈົ້າຈະຊົງປະທານໃຫ້ໂດຍ:

- * ມີການອະທິບາຍເຖິງວິທີທາງການຕໍ່ສູ້ກັບວິນຍານແຫ່ງຄວາມມືດໃນການດຳເນີນຊີວິດໃນທຸກວັນນີ້.
- * ມີການຂອບພຣະຄຳພຣະເຈົ້າເພາະພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານພຣະບຸດເພື່ອໃຫ້ເປັນແສງສະວ່າງໃຫ້ແກ່ໂລກ.

ຄຳຖາມຊີວິດ

ເຮັດຢ່າງໃດຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຈະມີຄວາມຫມັ້ນໃຈວ່າແມ່ນຫຍັງທີ່ຈະຍຶດອະນາຄົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ໄດ້?

ອາລິສ ສັງເກດເຫັນ ແຄໂຣນ ມາຮອດເພື່ອຈະເຂົ້າຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດແລ້ວກໍເວົ້າກັບນາງ " ແຄໂຣນຂ້ອຍດີໃຈທີ່ເຈົ້າໄດ້ກັບມາໂຮງຮຽນວັນອາທິດອີກ. ແຕ່ຂ້ອຍກໍຍັງບໍ່ຢາກຈະເຊື່ອວ່າແຮງໄດ້ຕາຍໂດຍກະທັນຫັນ. ເຈົ້າເດເປັນແນວໃດດຽວນີ້? " ແຄໂຣນຕອບວ່າ " ຂ້ອຍໄດ້ຖືກສຳຜັດເມື່ອສອງສາມອາທິດຫນຶ່ງ ມານີ້, ແຕ່ຂ້ອຍກໍຍັງຂອບໃຈນຳເພື່ອນຄຣິສຕຽນນຳກັນທີ່ໃຫ້ກຳລັງໃຈ. ແຮງທີ່ວິຈາຍເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ຄາດຄິດມາກ່ອນ. ຍັງອີກພຽງແຕ່ 2-3 ປີເທົ່ານັ້ນລາວກໍຈະພັກເຊົາເຮັດການແລ້ວ, ເຮົາກໍມີການວາງແຜນການໄວ້ຫລາຍຢ່າງຄືການໄປທ່ອງທ່ຽວແລະຍ້ຽມຢາມລູກຫລານຂອງພວກເຮົາ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ແຮງໄດ້ໄປຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າແລ້ວກໍຕາມ. ຂ້ອຍຍອມຮັບວ່າຂ້ອຍໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມຫມົດຫວັງຢູ່ຊົ່ວລະຍະນຶ່ງ. ຂ້ອຍມີຄວາມຢ້ານກົວໃນການທີ່ຈະປະເຊີນຫນ້າກັບອະນາຄົດໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍພຽງລຳພັງຜູ້ດຽວໂດຍປາສາກລາວ. ແຜນການທີ່ວາງໄວ້ໃນອະນາຄົດຂອງແຄໂຣນໄດ້ມີການປ່ຽນແປງໃນທັນທີທັນໃດ, ແລະນາງກໍໄດ້ຕໍ່ສູ້ຢ່າງຫມົດຄວາມຫວັງ.

ເມື່ອໃດທ່ານໄດ້ວາງແຜນການສຳລັບອະນາຄົດແຕ່ເກີດມີອຸປະສັກຂັດຂວາງມີບໍ່? ທ່ານໄດ້ມີການຕອບສະໜອງແນວໃດໃນການແກ້ບັນຫາເຫລົ່ານັ້ນ? ໃນຂະນະທີ່ທ່ານໄດ້ຮຽນບົດຮຽນນີ້, ທ່ານກໍຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະມີປະສົບການກັບຊີວິດຂອງທ່ານເອງໃນການມີຄວາມສັນພັນກັບພຣະເຈົ້າແລະໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງຈະຈັດຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ຄົນຂອງພຣະອົງ. ທ່ານຄວນຈະເຂົ້າໃຈຢ່າງແຈ້ງວ່າຄວາມຫວັງຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງພວກເຮົາແມ່ນມີໃນພຣະເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນມີໃນແຜນການຂອງມະນຸດ.

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ກັບຄືນຫາພຣະເຈົ້າແລະພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ (ເອຊາຢາ 8:18-22)

ການປະກາດຂອງເອຊາຢາໃນຕອນນີ້ແມ່ນເກີດຂຶ້ນໃນຂະນະດຽວກັນກັບອັສຊີເຣັຍໄດ້ໂຈມຕີປະເທດນ້ອຍໆ ຫລາຍປະເທດໃນຕາເວັນອອກກາງ. ໃນນັ້ນມີສອງເມືອງຄື, ອາຣາມ ແລະ ອິສຣາເອນ (ທີ່ຢູ່ໃນເຂດພາກເໜືອຂອງປະເທດຂອງຄົນຮີບຣູ), ພວກຕ່າງໆຊິນຊາດໄດ້ມີການຮ່ວມຕົວກັນແລະພະຍາຍາມທີ່ຈະບັງຄັບໃຫ້ປະເທດຢູດາໃຫ້ຮ່ວມນຳໃນການຕໍ່ຕ້ານພວກອັດຊີເຣັຍ. ໃນປະມານປີ 735-732 ກ່ອນ ຄ.ສ. ອາຣາມແລະອິສຣາເອນໄດ້ໂຈມຕີຢູດາຊຶ່ງໃນເວລານັ້ນແມ່ນຣາຊະການຂອງເຈົ້າຊີວິດອາຣາ (ອຊຸຢ 7:1-2) ເອຊາຢາໄດ້ໄປພົບກັບເຈົ້າຊີວິດອາຣາແລະໄດ້

ບອກຄຳແນະນຳແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບບັນຫາຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງກອງທະຫານຂອງພະອົງໃນຕໍ່ໄປ ຂ້າງໜ້າ, ເອຊາຢາໄດ້ປະຄຳປະກາດຂອງເພິ່ນໄວ້ກັບສາວິກຈຳນວນນຶ່ງ (8:16)

ເອຊາຢາໄດ້ເວົ້າລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບລູກໆ ຂອງເພິ່ນເກີດມາກັບໝາຍສຳຄັນແລະອັສຈັນ. ໃນການທີ່ຈະຕົກລົງ ກັບກະສັດອາຣາ, ສັນຍາລັກຟິເສດຂອງການຕັ້ງຊື່ລູກຊາຍສອງຄົນ, ເຊັ່ນ-ຈັສທັບ ແປວ່າ " ພວກທີ່ເຫລືອຈະກັບຄືນ ", ແລະ ນາເຮີຊາລາ-ມັສບັດ ຊຶ່ງແປວ່າ " ເລັ່ງໄວໆທີ່ຈະຍຶດ, ຮີບຮ້ອນທີ່ຈະເກັບກວາດເອົາ " ພ້ອມກັນນັ້ນຊົນຊາດຢູດາກໍ ຈະຖືກຍຶດຄອງ, ພວກທີ່ຍັງມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຄົງທີ່ເຫລືອຢູ່ຈະລອດ. ພວກອັສຊີເຣັຍຈະນຳເອົາທຸກສິ່ງທີ່ຍຶດກວາດມາ ໄດ້ໄປຈາກອາຣາມແລະອິສຣາເອນເສັຽ.

ຖ້າຊົນຊາດຢູດາຫາກເຊື່ອຟັງ ແລະຮຽນເອົາຈາກເອຊາຢາແລະຄວາມໝາຍທີ່ແທ້ຈິງຈາກຊື່ລູກຊາຍທັງສອງ ຂອງເພິ່ນ, ພວກເຂົາກໍຈະໄດ້ຮັບການອວຍພອນຈາກພຣະເຈົ້າ. ແທ້ຈິງແລ້ວມີຄົນບາງຈຳພວກທີ່ມີຄວາມເຊື່ອ ໃນເລື່ອງວິນຍານຜີ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຕືອນໄວ້ແລ້ວວ່າຢ່າໄປຫາຄົນເຂົ້າຊົງພິມິດໝໍ້ຜີຫລືວິນຍານ (ເລວີ 19:31) ເຈົ້າຊີວິດ ເຊອູນ ໄດ້ໄປກ່ອນເຫດການຈະເກີດຂຶ້ນເພື່ອຢ້ຽມຢາມຖາມຂ່າວວິນຍານຂອງຊາມູເອນກັບຜູ້ຍິງເຂົ້າຊົງຜູ້ ນຶ່ງທີ່ບ້ານເອັນດໍ (1 ຊຸມອ 28: 3-25).

ແທນການມີຄວາມຜູກພັນແລະນັບຖືຜີແລະວິນຍານເຫລົ່ານັ້ນ, ຊົນຊາດຢູດາຄວນຈະມີຄວາມຜູກພັນແລະນັບຖື ພຣະເຈົ້າແທນ. ທ່ານຈະສາມາດບອກເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບບຸກຄົນຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງທີ່ມີການສະແດງອອກມາແນວໃດຄືໃນ ເວລາທີ່ເຂົາໄດ້ພົບກັບບັນຫາໃຫຍ່ຫຍຸ້ງຍາກເຂົ້າຫັນໜ້າໄປເພິ່ງຫຍັງຫລືເພິ່ງຜູ້ໃດ. ເພື່ອນຄຣິສຕຽນແມ່ນພ້ອມ ສົມທີ່ຈະຢູ່ຄຽງຂ້າງໃນເວລາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າພົບກັບການຕັດສິນໃຈຄັ້ງສຳຄັນແລະຍິ່ງໃຫຍ່ໃຫຍ່ໄປດ້ວຍດີ.

ພຣະຄຳທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຂຽນບັນທຶກໄວ້ແມ່ນເປັນສິ່ງທີ່ແນະນຳໃນທາງແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການດຳລົງຊີ ວິດແຕ່ລະວັນ. ຖ້າຫາກຫລີກຫນີຈາກຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາກໍຈະມີຊີວິດທີ່ຕົກຢູ່ໃນຄວາມມືນເມົາ ແລະຄວາມມືດ. ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຈະເປັນແສງສະວ່າງໃຫ້ແກ່ເຮົາ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກນັກສຶກສາວິທະຍາລັຍ ຄືພວກເຂົາຄວນຈະຮຽນຮູ້ເພີ່ມເຕີມໃນເລື່ອງຄຳສັ່ງສອນທີ່ມີໃນພຣະຄຳພີ. ພວກເຂົາຄວນຈະສົ່ງເຄີຍກັບຜື້ນຖານ, ຄວາມໝາຍ, ໃຈຄວາມ, ແລະຄຸນລັກສະນະສ່ວນຕົວທີ່ມີໃນພຣະຄຳພີ. ຖ້າຮູ້ພຣະຄຳພີເປັນຢ່າງດີມີຄວາມໝາຍ ວ່າດີກວ່າການທ່ອງຈຳອີກ: ພຣະຄຳພີແມ່ນມີເຫດຜົນທີ່ດີທີ່ເຮົາຄວນຈະນຳເອົາມາປະກອບໃນການຕັດສິນໃຈອັນ ໃດອັນນຶ່ງ.

ຜູ້ທີ່ຈະເຮັນເຕີບໂຕເຕັມທີ່ແລ້ວຍ່ອມຈະເຫັນໂລກໄດ້ດີ, ການມອງເບິ່ງນີ້ຍ່ອມຈະເຫັນການກໍ່ຄວາມຜິດກ່ຽວກັບ ຄວາມຈິງແລະຄຸນຄ່າຂອງມັນ. ຜື້ນຖານຂອງພຣະຄຳພີແມ່ນເຮົາຕ້ອງເບິ່ງເຖິງການແນະນຳແນວທາງໃນການ ຜ່ານຜ່າໃນການດຳລົງຊີວິດ. ແຕ່ບໍ່ອາດທີ່ຈະຄາດເດົາໄດ້, ຄຣິສະຕຽນບາງຈຳພວກໄດ້ຍິນຍອມທີ່ຈະໃຫ້ການຕີ ຄວາມໝາຍພຣະຄຳພີທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງນັ້ນໃຫ້ມີອິດທິພົນຕໍ່ການມອງເບິ່ງໂລກຂອງພວກເຂົາ. ຕົວເຂົາເອງຖືວ່າຄຸນຄ່າ ມະນຸດເປັນຈຸດສູນກາງແທນການເອົາພຣະເຈົ້າເປັນຈຸດສູນກາງ.

ຖ້າເຮົາຫາກຫລີກຫນີຈາກການຊົງນຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາກໍຈະພົບກັບມິດມິດເກີດມາດັ່ງເອຊາຢາໄດ້ປຽບ ທຽບໄວ້ແລ້ວ (8: 21-22). ເອຊາຢາໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ເຖິງຄວາມທຸກຫມົດຫວັງແລະອິດຢາກ. ເຂົາຈະຄຽດແຄ້ນແລະ ປ້ອຍດຳກະສັດກັບພະເຈົ້າຂອງຕົນເອງ. ແທນຍອມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມຜິດຂອງຕົນເອງ, ເຂົາກັບໂຫດຄົນອື່ນ, ຮວມ ທັງພຣະເຈົ້າດ້ວຍ. ແທນການທີ່ຈະໄດ້ພົບກັບແສງສະວ່າງເຂົາໄດ້ຮັບຄວາມມືດແທນ.

ມີຄຣິສະຕຽນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ພົບກັບການດຳລົງຊີວິດຄືມີຂັ້ນມີລົງເປັນຂອງທັມມະດາ. ພວກເຮົາມີ ຄວາມໂສກເສົ້າເມື່ອຄົນທີ່ເຮົາຮັກຕາຍຈາກໄປແລະພວກເຮົາກໍໄດ້ຮັບເອົາຄວາມຊົນຊົມຍິນດີກັບພຣະພອນທີ່ພຣະເຈົ້າ ປະທານໃຫ້. ເອຊາຢາໄດ້ບັນລະຍາຍເຖິງເລື່ອງການປະສົບການກັບຄວາມມືດຈາກຄົນຜິດບາບທີ່ບໍ່ຍອມຮັບຍິ່ງປະຕິ ເສດເຖິງສະພາບການດຳລົງຊີວິດແບບທັມມະດາດັ່ງກ່າວ. ການໂສກເສົ້າຂອງຄຣິສະຕຽນຈະພົບກັບຄວາມມືດມືວ ຊົ່ວຮ້າຍແຕ່ເຂົາຈະມີຄວາມເຊື່ອແລະໝັ້ນໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຈະສະຖິດຢູ່ນຳພວກເຂົາ.

2. ເບິ່ງພຣະເຈົ້າເພື່ອຈະໄດ້ກະທຳຕາມ (ເອຊາຢາ 9:1-5)

ຊົນຊາດອິສຣາເອັນໄດ້ພົບການຢຸດພັກໃນຂະນະທີ່ອິສຊີເຮັດໄດ້ໂຈມຕີທັງສອງພາກຄືອານາຈັກທາງເໜືອແລະທາງໃຕ້. ເອຊາຢາໄດ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ. ທ່ານໄດ້ກ່າວສັ້ນໆ ເຖິງຄວາມຣະທົມຂຶ້ນຂອງຊົນຊາດ **ເຊບຢູລູນ** ແລະ **ແນບຕູລາຍ**. ໃນ 733 ກ່ອນ ຄ.ສ. ພວກອິສຊີເຮັດໄດ້ໂຈມຕີແລະຍຶດເອົາທາງພາກເໜືອຂອງອິສຣາເອັນ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ເຫດການນີ້ເກີດຂຶ້ນຄືອິສຊີເຮັດໄດ້ໂຈມຕີແລະຊະນະອານາຈັກທາງພາກເໜືອ. ເມື່ອເອຊາຢາໄດ້ເບິ່ງເຫັນອະນາຄົດ, ເພິ່ນໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ນຳພຣະພອນລົງມາສູ່ທ່າມກາງທ້ອງຖິ່ນທາງຕອນເໜືອ. ໃນປະໂຫຍກ **ກາລິເລແຫ່ງບັນດາປະຊາຊາດ** ບາງທີອາດຈະໝາຍເຖິງເຂດທີ່ຢູ່ໃກ້ອິສຣາເອັນ.

ຄົນຮີບຮູ້ຕ່ອງການຄຳຕັກເຕືອນໃນເລື່ອງການຕັດສິນໃນປັດຈຸບັນ. ເອຊາຢາໄດ້ເຕືອນເຖິງຄວາມຫວັງໃນການສະເດັດມາຂອງພຣະເລຊີອາ. ເຖິງແມ່ນວ່າເອຊາຢາຈະບໍ່ໄດ້ກ່າວເຖິງລາຍລະອຽດນາມຊື່ "ພຣະເລຊີອາ" ແຕ່ນັກສຶກສາພຣະຄົມພິເສດໄດ້ຮຽນຮູ້ຄວາມໝາຍໃນການສະເດັດມາຂອງພຣະເຢຊູ. ຄົນທີ່ເຄີຍຟັງເອຊາຢາໄດ້ຖືກຟື້ນຂຶ້ນໂດຍການປະກາດພຣະທຳໃນເລື່ອງທີ່ແມ່ນອນຄືການຈະສະເດັດມາຂອງພຣະເລຊີອາ.

ເອຊາຢາໄດ້ປຽບທຽບຄວາມມືດແລະຄວາມສະວ່າງຕໍ່ການປ່ຽນແປງໃນການດຳລົງຊີວິດຂອງເຮົາເມື່ອພວກເຮົາຫັນກັບໄປຫາພຣະເຈົ້າອີກ. ໃນຂະນະທີ່ເຮົາຍັງເປັນຄົນຢູ່ພວກເຮົາກໍດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມມືດ, ເມື່ອເຮົາຮັບເອົາພຣະເຢຊູເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດພົ້ນແລ້ວພວກເຮົາກໍຈະມີການດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມສະວ່າງ. ໂດຍທາງພຣະເຢຊູ, ພຣະເຈົ້າຈະຊົງປະທານຄວາມຫວັງທີ່ສົມບູນມາສູ່ຊີວິດ. ໂຢຮັນກໍໄດ້ກ່າວ "ພຣະເຈົ້າເປັນແສງສະວ່າງ" (1 ຢຮ. 1:5). ຄຣິສະຕຽນດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນແສງສະວ່າງແທນການດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມມືດ.

ບາງຄັ້ງຄຣິສະຕຽນກໍໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ແລະພວກເຮົາກໍລໍຄອຍການເຍືອງທາງຈາກແສງສະວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງສາມາດທີ່ຈະປະທານໃຫ້. ສອງສາມປີຜ່ານມາເພື່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຫລາຍຄົນໄດ້ພົບຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກທາງດ້ານການເງິນ. ຄວາມມືດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຜ່ານຜ່າເຫດການຮ້າຍແຮງຄືໃນຂະນະທີ່ເຂົາແກ້ໄຂຢູ່ເຂົາກໍສູນເສຍວຽກງານໄປ. ທີ່ຈິງແລ້ວບໍ່ດົນຫລາຍຄົນກໍໄດ້ວຽກງານໃໝ່, ກໍມີລະຍະນຶ່ງພວກເຂົາມີຄວາມກັງວົນໃນເລື່ອງການເງິນ. ຄວາມມືດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ພົບນັ້ນບໍ່ແມ່ນຄວາມມືດຍ້ອນຄວາມຜິດບາບທີ່ເຂົາມາໃນຊີວິດຂອງເຂົາ. ພວກເຂົາໄດ້ມີປະສົບການກັບແສງສະວ່າງແລະຄວາມຫວັງຍ້ອນການຕິດຕາມພຣະເຢຊູ. ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ "ເຮົານີ້ແຫລະເປັນແສງສະວ່າງຂອງໂລກ" (ຢຮ. 8:12). ຖ້າເຮົາຫາກຕາມພຣະອົງໄປ, ພວກເຮົາກໍຈະມີຊີວິດຢູ່ໃນແສງສະວ່າງໃນພຣະອົງ. ການດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມສຳພັນອັນຖືກຕ້ອງກັບພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາສາມາດມີຄວາມຫມັ້ນໃຈໄດ້ໃນເລື່ອງຂອງອານາຄົດທີ່ບໍ່ຕ້ອງກັງວົນວ່າຈະມີເຫດການປ່ຽນແປງໃດໆ ເກີດຂຶ້ນ.

ເອຊາຢາຍັງໄດ້ບັນທຶກໄວ້ອີກວ່າປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ພົບກັບຄວາມຍິນດີໃນຄວາມສຳພັນໃໝ່ກັບພຣະອົງ. ພວກເຂົາຈະມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີເໝືອນກັບພວກຜູ້ທີ່ເກັບກ່ຽວຜົນປູກທີ່ອຸດົມສົມບູນດີຫລືໃນເວລາທີ່ມີຊັບຊະນະໃນການຕິເສກແລະການແບ່ງປັນຊັບສົມບັດທີ່ຍຶດເອົາມາໄດ້ນັ້ນ. ມີບາງມ້ວນໜຶ່ງສິພຣະຄົມພິເສດໄດ້ບັນທຶກໄວ້ຂໍ້ 2-4 ແມ່ນມີໃນ " ຄຳທຳນວາຍທີ່ດີເລີດ " ແຕ່ໃນພາສາອັງກິດແມ່ນໄດ້ແປປ່ຽນເປັນອະດີດຕະການເພາະຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າສິ່ງນີ້ຈະເກີດຂຶ້ນແທ້.

ເອຊາຢາໄດ້ເຕືອນໃຫ້ຊົນຊາດຮີບຮູ້ເຖິງເລື່ອງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເປີດເຜີຍໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ຮູ້ຕັ້ງແຕ່ແລກເລີ້ມພູນ. ເອຊາຢາຍັງໄດ້ກ່າວເຖິງເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນຕັ້ງແຕ່ສະໄໝປະຖົມການ ຄືເຕືອນພວກເຂົາໃຫ້ຈື່ໄວ້ໃນຕອນທີ່ໂມເຊເປັນຜູ້ນຳພວກເຂົາ. ຄຳວ່າ **ໃນວັນຂອງເຜີຍແຜ່** ກໍຄື ພວກກິດຽນທີ່ໄດ້ຊັບຊະນະໃນການໂຈມຕີເຜີຍແຜ່ (6-8). ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າກໍມີບາງຄັ້ງຄາວທີ່ໄດ້ພົບກັບເຫດການຮ້າຍແຮງ, ແຕ່ເອຊາຢາຮູ້ວ່າດ້ວຍອິດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຢູ່ເໜືອສິ່ງທັງປວງທີ່ພວກເຮົາຈະພົບ, ພຣະເຈົ້າຈະປົດປ່ອຍເຮົາໃຫ້ອອກຈາກການຂົ່ມເຫັງໃຫ້ເປັນອິສຣະຊົງອາດຈະມີຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງທີ່ໄດ້ພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາ.

ໃນທີ່ສຸດ, ເສີກສົງຄາມກໍຜ່ານພົ້ນໄປຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີກໍມາແທນທີ່. ເກີບທຸກຄູ່ຂອງທະຫານທີ່ຮຸກຮານພ້ອມທັງ

ເສື້ອທຸກຕົວທີ່ເປັນດ້ວຍເລືອດຈະຖືກເຜົາໄຟທຳລາຍຖິ້ມໝົດ. ຢູ່ໃນບາງຕອນເອຊາຢາໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນເຣື່ອງອາວຸດທີ່ໃຊ້ໃນເສິກສິງຄາມຈະຖືກປ່ຽນສະພາບໃຫ້ເປັນທີ່ໃຊ້ວຽກໃນການປຸກຝັງ (ຂ: 4). ສັນຕິສຸກຈະເກີດຂຶ້ນຄືຊົນຊາດທັງຫລາຍຈະບໍ່ໄດ້ຕຽມເພື່ອເຮັດສິງຄາມອີກ. ແລະສັນຕິສຸກນັ້ນກໍ່ຮວມດ້ວຍການຄືນດີ-ອະໜວາງພຣະເຈົ້າແລະນະນຸດແລະຕໍ່ຄົນສອງຄົນຫລືຫລາຍຄົນຂຶ້ນໄປ.

3. ດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໃນແສງສວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ (ເອຊາຢາ 9:6-7)

ພຣະເຈົ້າມີວິທີທາງໃນການທີ່ຈະເຮັດແຜນການຂອງພຣະອົງທີ່ມີໄວ້ແລ້ວໃຫ້ເປັນຜົນສຳເລັດ. ມີຫລາຍເຣື່ອງທີ່ບັນທຶກໄວ້ໃນພຣະຄົມພິເຖິງໝາຍສຳຄັນແລະສິ່ງນະໜັກສຳຄັນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດ. ເອຊາຢາໄດ້ເຕືອນແລະເນັ້ນໜັກວ່າພຣະເຈົ້າຈະຊົງປະທານຫົນທາງແຫ່ງຄວາມລອດຟັນ ແລະຊ່ອງທາງເພື່ອຄົນຂອງພຣະອົງໂດຍຜ່ານການເກີດຂອງເດັກຄົນນຶ່ງ. ເອຊາຢາບໍ່ໄດ້ກ່າວລາຍລະອຽດເຖິງເຫດການເກີດຂອງເດັກຄົນນີ້. ທ່ານພຽງແຕ່ເວົ້າໂດຍຫຍໍ້ ໃນເຣື່ອງການຈະເຮັດເຕີບໂຕຂອງເດັກນ້ອຍຄືທີ່ຈະເປັນຜູ້ນຳຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນພຣະອົງຈະມີຄຸນສົມບັດຂອງການເປັນຜູ້ນຳຄົນບໍ່ຮູ້ບຸນແລ້ວທຸກຢ່າງ.

ເອຊາຢາໄດ້ອະທິບາຍໃຫ້ຮູ້ເຖິງຮູບແບບການໃຫ້ນາມຊື່ຄືພຣະເນຊີອາ. ໃນປໂຍກ ຜູ້ປົກສາທີ່ອັສຈັນ ໝາຍເຖິງພຣະເນຊີອາເປັນຜູ້ນຳທີ່ສາດແລະເປັນຜູ້ປົກຄອງທີ່ຮອບຮູ້, ພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດ, ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສາມາດກາງຮັສມີອິດທິພົນຕາມຄວບຄຸມແລະມີໄຊຊະນະຕໍ່ສັດຕູຂອງພຣະອົງ. ໃນຖານະພຣະບິດາຜູ້ຊົງເປັນຢູ່ຕອດໄປເປັນນິດພຣະເນຊີອາກໍ່ທີ່ມີຄຸນລັກສະນະຂອງພຣະບິດາຄືຄວາມຮັກ, ຄວາມຫວັງໃຍໃນຄົນຂອງພຣະອົງ. " ອັບບາ " ແມ່ນພາສາອາຣັບທີ່ມີຄວາມໝາຍເຖິງ "ພຣະບິດາ", ເປັນຄຳແນະນຳຂອງຄົນຜູ້ນຶ່ງໃນຖານະຄວາມສຳພັນກັບພຣະເຈົ້າ. ພຣະເນຊີອາຍັງມີຄວາມແປອີກຄືອົງສັນຕິຣາດ.

ການຄືນດີຄວາມສຳພັນທີ່ຖືກຕ້ອງກັບພຣະເຈົ້າແລະນະນຸດແມ່ນຕ້ອງໄດ້ອາໄສການສື່ນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດເປັນສຳຄັນ. ພຣະເນຊີອາມີອິດທິພົນຕາມທີ່ຢູ່ເໜືອທຸກສິ່ງ. ໃນຖານະເປັນເຊື້ອສາຍກະສັດດາວິດ, ພຣະເນຊີອາຈະຊົງໃຊ້ອຳນາດຢ່າງຖືກຕ້ອງແລະຍຸດຕິທັມ.

ຄວາມຫວັງຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເອົາຜົນຖານຄວາມສາດຫລີການຄິດຄົ້ນຂອງນະນຸດ. ວິທະຍາສາດ, ວິຊາການ, ແລະການປົກຄອງຈະບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂບັນຫານະນຸດຂອງເຮົາທີ່ມີໄດ້. ຄວາມຫວັງຂອງພວກເຮົາແມ່ນອາໄສການຊົງນຳຂອງພຣະເຈົ້າຕາມປະວັດສາດແລະການສົ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ. ໃນຖານະທີ່ພວກເຮົາເປັນຄົນຄຣິສຕຽນເຮົາຄວນຈະດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໃຕ້ກົດບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ບົດຮຽນຊີວິດ

ພວກເຮົາດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໃນສະໄໝທີ່ຫລາຍຢ່າງບໍ່ມີຄວາມແນ່ນອນ. ການກໍ່ການຮ້າຍ, ຕາລາດຫຸ້ນສັ່ນຄອນ, ແລະສະພາບການຫລາຍຢ່າງເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະຫລາຍຄົນຂາດຄວາມຫວັງ. ພວກເຮົາຈະເພິ່ງອັນໃດໄດ້ແດ່ໃນສະໄໝນີ້? ທ່ານເຢຊາຢາເຕືອນພວກເຮົາວ່າພວກເຮົາສາມາດດຳເນີນໃນຄວາມສະວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າແທນທີ່ຈະດຳເນີນຢູ່ໃນຄວາມມືດ.

- ພວກເຮົາຄວນປົກສາພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເບິ່ງໂລກໂດຍເອົາພຣະຄົມພິເຖິງສິ່ງຊີ້ນຳ.
- ພວກເຮົາສາມາດເພິ່ງພາໃນພຣະເຈົ້າໄດ້ໃນຍາມເຮົາຖືກກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງແລະຖືກຕໍ່ຕ້ານ
- ຕິດຕາມພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຣະເນຊີອາ ຈຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາມີຄວາມໝັ້ນໃຈຕໍ່ອະນາຄົດ

ອຸປະຖຳໂດຍ ລາວຊາວເທີນແບບຕິສະສັນພັນ www.lsb.org (ແປແລະຮຽບຮຽງໂດຍ A.P)

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດ ທີ 19 ພະຈິກ 2006 (11-19-2006)

ດຳເນີນຊີວິດໃນຄວາມຈິງ, ບໍ່ແມ່ນການລໍ່າລວງ:

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້: (ເອຊາຢາ 40:18-23; 41:5-7; 44:9,18-20; 45:20-22)

ພຣະຄຳພີແຫ່ງຄວາມຈິງ: ຫລັກຫນຶ່ງຈາກຫລັກສິ່ງທີ່ຢູ່ນອກເໜືອຄວາມຈິງ ແລະນອກເໜືອພຣະເຈົ້າອົງຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ນັ້ນແມ່ນເປັນການນັບຖືຮູບໂຄຣບເຫລົ່ານັ້ນ. ແລະເຫດຜົນທີ່ຈະໄດ້ຮັບຈາກການຂາບໄຫວ້ຮູບໂຄຣບມີຮ່ວມດ້ວຍກັນຄື, ຄວາມລະອາຍ, ການຂາຍຫນ້າຕົນເອງ, ແລະຫລົງຫາຍຈາກຊີວິດທີ່ພຣະເຈົ້າຈະຊົງປະທານໃຫ້.

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ບົດຮຽນນີ້ຂຽນຂຶ້ນເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານໄດ້ມີປະສົບປະການຢ່າງເຕັມປ່ຽນໃນການດຳເນີນຊີວິດທີ່ມີຄວາມສັນພັນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ໂດຍ:

- * ມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນເລື່ອງຂອງການນັບຖືຮູບໂຄຣບແລະຜົນສະທ້ອນຂອງມັນ.
- * ຄວາມກະຕືລືລົ້ນໃນການເຊື່ອຫມັ້ນໃນພຣະເຈົ້າອົງດຽວແລະຫລັກເວັ້ນຈາກຮູບໂຄຣບທຸກຊະນິດ.

ຄຳຖາມຊີວິດ

ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຄວນເຊື່ອວ່າມີພຣະເຈົ້າພຽງອົງດຽວ-ພຣະເຈົ້າຂອງພຣະຄຳພີບໍ່?

ທ່ານເຄີຍເຫັນຮູບປັ້ນບໍ່? ໃນຫວ່າງມຸ່ງ ມານີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປຢ້ຽມຊົມຫໍພິພິທະພັນຊຶ່ງຢູ່ໃນນັ້ນໄດ້ຮວບຮວມເອົາຮູບປັ້ນຂອງວັດທະນະທັມອື່ນໆ ໄວ້. ຮູບໂຄຣບເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ປັ້ນແຕ່ນແຕ່ງຂອງບັນດາພຣະຊາຍແລະພຣະຍິງຂອງສາສນາຕ່າງໆ. ມີຄຣິສຕຽນຫລາຍຄົນຄິດເອງວ່າຈະບໍ່ໃຫ້ມີສິ່ງລໍ່າລວງໃຫ້ມີການນະມັສການຮູບປັ້ນທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້, ທອງ, ຫລື ຫີນ, ຮູບປັ້ນຈາກອັນອື່ນ, ເຖິງຢ່າງໃດ, ກໍຍັງມີຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງທີ່ມີຜົນໃນການສະແດງອອກທີ່ຈະເປັນສິ່ງລໍ່າລວງທຸກຢ່າງໃນການດຳເນີນຊີວິດປະຈຳວັນຂອງພວກເຮົາ. ຮູບໂຄຣບແມ່ນສິ່ງທີ່ມີສ່ວນໃນສ່ວນຕົວແຕ່ລະບຸກຄົນ, ໃນສິ່ງຂອງ, ຫລືໃນຄວາມຄິດ (ຮວມທັງຄວາມຄິດເຫັນຕາມເຫດຜົນຂອງຕົນເອງ, ຄວາມຮູ້ສຶກ, ຫລື ຄວາມເຊື່ອສ່ວນຕົວ) ຢູ່ເໜືອທັງຫມົດນີ້ກໍຄືພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ຄືໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນໂດຍຜ່ານພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ, ກໍຄືພຣະຄຳພີ. ຖ້າເຮົາຫາກຍອມຮັບການເຮັດຂອງຮູບໂຄຣບເຫລົ່ານີ້, ເຮົາກໍຈະຮູ້ວ່າເຮົາສາມາດທີ່ຈະເຮັດຮູບໂຄຣບຈາກກຸ່ມກິລາກຸ່ມນຶ່ງ, ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວຜູ້ນຶ່ງ, ນັກສະແດງຜູ້ນຶ່ງ.

ໃນຂະນະທີ່ທ່ານໄດ້ຮຽນບົດຮຽນນີ້, ທ່ານຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະມີປະສົບປະການກັບການມີຄວາມສັນພັນກັບພຣະເຈົ້າຢ່າງສົມບູນແບບຈາກທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ທ່ານກໍຈະບໍ່ໄດ້ນະມັສການຮູບໂຄຣບກໍຄືທາງດ້ານຮ່າງກາຍພາຍນອກດັ່ງທີ່ເອຊາຢາໄດ້ບອກເຕືອນໄວ້ແລ້ວ, ແລະທ່ານກໍຈະໄດ້ຮຽນທີ່ຈະຫລີກຫນີຈາກຮູບແບບອື່ນໆ ຂອງຮູບໂຄຣບເຫລົ່ານັ້ນດ້ວຍ.

1. ພຣະເຈົ້າເປັນຢ່າງໃດ? ປຽບໃສ່ສິ່ງໃດ! (ເອຊາຢາ 40:18-23)

ບົດຮຽນສອງບົດແລກແມ່ນມາຈາກປັ້ນເອຊາຢາທີ່ມາຈາກບົດປໂຍກກ່ອນ, ເມື່ອຢູ່ດາໄດ້ຖືກຍຶດຄອງຈາກອັສຊີເຣັຍ, ໃນບົດຕໍ່ມາຂອງພຣະທັມເອຊາຢາ, ນ້ຳສຽງແລະຈຸດສົນໃຈແມ່ນປ່ຽນໄປ. ເອຊາຢາແມ່ນໄດ້ກ່າວຕໍ່ສູ້ໃນເວລາທີ່ພວກຢິວຈະຖືກພວກບາບີໂລນໄລ່ອອກໄປ. ຕັ້ງແຕ່ ບົດ 40-46, ເອຊາຢາໄດ້ຍົກເອົາບັນຫາການນັບຖືພຣະທຽມມາເວົ້າຕອບເວລາໃນການເປັນຜູ້ປະກາດຂອງເພິ່ນ, ເອຊາຢາແມ່ນໄດ້ບອກເຕືອນເຊື່ອເຈົ້າແລະເຊື່ອພຣະອົງ.

ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ສ້າງທີ່ອັນຍິ່ງໃນໂລກ. ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດທີ່ຈະປຽບທຽບພຣະອົງກັບອັນອື່ນໃດໄດ້. ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ພິເສດ. ໃນຂໍ້ 18 ສາມາດຈະເຂົ້າໃຈໄດ້ໃນການຕຽມພ້ອມແລ້ວໃນສອງຂໍ້ຂອງພຣະບັນຍັດສິບປະການ (ອພຍ. 20: 3-4). ປະຊາຊົນຮີບຮູບບໍ່ສົມຄວນຈະມີພຣະອື່ນ, ແລະພວກເຂົາບໍ່ສົມຄວນຈະສ້າງຮູບປັ້ນໃດໆ ເປັນຮູບຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດທີ່ຈະຈັບເອົາພຣະເຈົ້າມາໄວ້ໃນຮູບແຕ້ມ, ຮູບປັ້ນ, ຫລືມີຮູບຮ່າງລັກສະນະແທນແບບໃດໆ ກໍຕາມ.

ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ມີຄວາມຄິດທີ່ຈະສ້າງປັ້ນຮູບໂຄຣບອັນໃດອັນໜຶ່ງທີ່ເຫມືອນກັບພວກຄົນຕ່າງຊາດໄດ້ເຮັດເປັນຮູບໂຄຣບຄືພຣະຂອງເຂົາ. ການປະກາດຂອງເອຊາຢາເຖິງວິທີການປັ້ນແຕ່ງຂອງການສ້າງຮູບໂຄຣບອັນໜຶ່ງ. ຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດແຕກຕ່າງເຖິງແມ່ນວ່າຊ່າງປັ້ນນັ້ນຈະໃຊ້ສິ່ງໃດມາຫລໍ່ຫລອມເຮັດຮູບໂຄຣບຈະເປັນໂລຫະ, ຫລື ໄມ້, ຮູບປັ້ນເຫລົ່ານັ້ນກໍຍັງຄົງມາຈາກຜົນການປັ້ນແຕ່ງຂອງມະນຸດຢູ່ຄືເກົ່າ. ເປັນໄປໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນຄື, ຮູບປັ້ນເຫລົ່ານີ້ຈະຕ້ອງເຮັດໃຫ້ຕັ້ງໂຕຢູ່ໄດ້ບໍ່ຫວັ່ນໃຫວພໍເພື່ອທີ່ຈະບໍ່ໄດ້ລົ້ມລົງໄປ. ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຄີຍມາຟັງການປະກາດຂອງເອຊາຢາແມ່ນໄດ້ຍິນເລື່ອງຕົວຈິງ ຄືເລື່ອງຮູບປັ້ນພຣະດາໂກນຂອງຄົນຟິລິບປິນໄດ້ລົ້ມຫນ້າຂວ້າລົງມາຍັງຜິ້ນຕໍ່ຫນ້າທີ່ບແຕ່ງພຣະເຈົ້າ. (1 ຊມອ 5:1-5).

ໃນການແຂ່ງຂັນກັນຂອງພວກຊ່າງປັ້ນຮູບໂຄຣບ, ເອຊາຢາໄດ້ປະກາດເລື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງເປັນພຣະຜູ້ສ້າງທຸກສິ່ງ. ເອຊາຢາໄດ້ກ່າວຄຳຖາມເປັນຕໍ່ເນື່ອງເພື່ອຈະໄດ້ຕຽມພວກຄົນທີ່ໄດ້ຟັງຈະໄດ້ຮັບເອົາພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ສ້າງຄືນ, ເພິ່ນໄດ້ບອກວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ສູງສຸດຂອງໂລກນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງທຸກສິ່ງທີ່ເປັນສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງເນຣະມິດສ້າງ. ໃນຮອບເສັ້ນວົງກົມຂອງໂລກນີ້ ອາດຈະຫມາຍເຖິງ " ການຂຍາຍໃຫຍ່ຂຶ້ນ " ຫລືທ້ອງຟ້າທີ່ກວມຢູ່ເທິງຫນ້າໂລກເຫມືອນທີ່ໄດ້ມີການບັດຍາຍຢູ່ໃນປະຖົມການ 1: 6-9. ເບິ່ງຈາກເທິງຟ້າລົງມາທາງລຸ່ມ, ທຸກສິ່ງຢ່າງຈະເບິ່ງຄືກັບຕັກແຕນຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາອາດຈະຄິດພາກພູມໃຈຈາກຄົນທີ່ຢູ່ສະໜາມບິນທີ່ກຳລັງຂັບເຮືອບິນທີ່ກຳລັງຈະລົງເດີນນັ້ນ. ເບິ່ງພວກເຂົາຄືກັນກັບແມງໄມ້ທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດຈາກມຸມທີ່ພວກເຂົາຢູ່.

ພຣະເຈົ້າອົງຍິ່ງໃຫຍ່ຢູ່ເຫນືອໂລກ, ແລະພຣະອົງກໍໄດ້ມີການຝຶກຫັດໃຊ້ຮິດທານພາບສູງສຸດປົກຄອງຜູ້ນຳຂອງມະນຸດເຫມືອນກັນ. ຖ້າພຣະອົງຫາກຊົງເລືອກແລ້ວ, ພຣະອົງສາມາດທີ່ຈະເອົາສິດນັ້ນຄືນໄດ້ຄືບໍ່ມີຫຍັງເຫລືອ. ພຣະອົງສາມາດທີ່ຈະຕັດສິນເພື່ອທີ່ຈະໃສ່ໂທດໄດ້. ແລະຕໍ່ໄປໃນພຣະທັມຂອງຜູ້ປະກາດເອຊາຢາກໍໄດ້ເວົ້າເຖິງພຣະເຈົ້າໄດ້ປົກຄອງຊີວິດ, ເຈົ້າຊີວິດຂອງເປີເຊັຽອິກ (44: 28; 45: 1).

ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະຖືກຍຸຍົງໃຫ້ຫລົງໄປໃນການທີ່ຈະເຮັດຮູບໂຄຣບຂອງພຣະເຈົ້າ. ຍ້ອນວ່າບໍ່ສາມາດທີ່ຈະປຽບທຽບພຣະອົງໃສ່ສິ່ງໃດໆ ໄດ້, ບໍ່ສາມາດທີ່ຈະຈັບພຣະອົງໃສ່ໃນສິ່ງທີ່ມີຮູບຮ່າງອັນໃດໄດ້. ຈິຕວິທະຍາທີ່ດີເລີດກໍຄືຄວາມຮູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຮູ້ຈັກຄຳຫມາຍໃນຄຳເວົ້າຂອງມະນຸດ. ພວກເຮົາສາມາດທີ່ຈະເວົ້າສິ່ງສຳຄັນຄືຄວາມເຊື່ອຫມັ້ນໃນເລື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າໃນການອະທິບາຍເທິງຜິ້ນຖານຂອງຄວາມເຊື່ອ, ແຕ່ພວກເຮົາຈະບໍ່ເອົາພຣະເຈົ້າມາຂັງໄວ້ຄຳເວົ້າຂອງເຮົາເອງ. ອັດສາວິກໂປໂລໄດ້ອະທິບາຍເຖິງເລື່ອງພວກທີ່ຂາບໄຫວ້ນະມັສການສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງຂຶ້ນມາແທນພຣະອົງ (ໂຣມ 1: 25). ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສ້າງພວກເຮົາມາຢາກຈະໃຫ້ເຮົາມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະຄິດເລື່ອງຂອງພຣະອົງໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງ. ພວກເຮົາຄວນຮັກພຣະເຈົ້າສຸດຈິດສຸດໃຈສຸດຄວາມຄິດ (ມທ. 22: 37), ແຕ່ພວກເຮົາຄວນຈະເຂົ້າໃຈວ່າພາສາຂອງຈິດວິນຍານບໍ່ມີຄວາມສາມາດພຽງພໍທີ່ຈະເຂົ້າໃຈເຖິງນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງຢ່າງເລິກເຊິ່ງທັງຫມົດໄດ້.

2. ແມ່ນຫຍັງເປັນສິ່ງຫລໍ່ລ້ຽງຮູບໂຄຣບ? ຄວາມຢ້ານກົວ! (ເອຊາຢາ 41:5-7)

ໃນຂະນະທີ່ອັສຊີເຮັດ, ເຈົ້າຊີວິດຂອງເປີເຊັຽ, ໄດ້ເລີ່ມຕຽມກຳລັງທະຫານທີ່ເປັນກ້າມທີ່ແຂງແກ່ນໃນພາກຕາເວັນອອກກາງ, ກໍມີຫລາຍປະເທດທີ່ສະຫ້ານຢ້ານກົວ. ນອກຈາກຊື່ຂອງອັສຊີເຮັດແລ້ວ, ເອຊາຢາໄດ້ກ່າວເຖິງການປາກົດຕົວຂອງເພິ່ນ (41:2); ອັສຊີເຮັດຈະເຄື່ອນຍ້າຍຈາກພາກຕາເວັນອອກແລະຈະໂຈມຕີຫົວເມືອງຕ່າງໆ ຫລາຍຫົວເມືອງ, ເອຊາຢາໄດ້ອະທິບາຍເຖິງຊື່ຂອງອັສຊີເຮັດໃນຕໍ່ມາຂອງ (44:28).

ຄົນຕ່າງຊາດໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະໝູນໃຈຊຶ່ງກັນແລະກັນ, ແລະພວກທີ່ມີອາຊີບສ້າງຮູບໂຄຣບກໍໄດ້ໃຫ້ການສນັບສນຸນຊຶ່ງກັນແລະກັນໃນການທີ່ຈະສ້າງຮູບໂຄຣບແບບໃໝ່ໆ ອອກມາໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນ. ໂດຍສ້າງຂຶ້ນຈາກຜືນຖານຈາກບໍ່ມີຄວາມວັງໃນການດຳລົງຊີວິດປະຈຳວັນຂອງພວກເຂົາ. ເຂົາຄິດວ່າຖ້າຫາກສ້າງຮູບໂຄຣບຫລາຍຂຶ້ນເທົ່າໃດຮູບໂຄຣບເຫລົ່ານັ້ນຈະສາມາດຊ່ວຍທາງໃດທາງໜຶ່ງຈາກກອງທະຫານການໂຈມຕີຂອງອັສຊີຣ໌. ຄົນຕ່າງຊາດພວກນີ້ໄດ້ຕັດຕົວເອງອອກໄປ, ແທນການຊອກສແວງຫາຄວາມສລາດຢ່າງໜຶ່ງທີ່ຈະສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາຂອງເຂົາໄດ້. ເຂົາຍັງຄົງດຳເນີນເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາເຄີຍເຮັດມາແຕ່ກ່ອນນັ້ນຫລາຍຂຶ້ນຕື່ມກວ່າເກົ່າອີກ.

ໃນທຸກວັນນີ້ຄວາມຢ້ານກົວສາມາດເຮັດໃຫ້ເປັນເປັ້ງລ່ອຍໄດ້. ຈະເປັນຄວາມຢ້ານກົວໃນສິ່ງໃດໆ ກໍຕາມຄືການເຈັບປ່ວຍທີ່ໜັກໜາ, ສູນເສັ້ນວຽກງານ, ຫລືຖືກຫລອນໂຈມຕີຂອງຜູ້ກໍ່ການຮ້າຍ, ພວກເຮົາອາດຈະພະຍາຍາມເອື້ອຍອີງສິ່ງຊ່ວຍເຫລືອຈາກການປະດິດສ້າງຂອງມະນຸດແທນທີ່ຈະໜີໄປເຝິງພຣະເຈົ້າ. ມີຫລາຍຄົນໃນຍຸກປັດຈຸບັນນີ້ແມ່ນມີຄວາມອວດອົງໃນຕົວເອງໃນຂະນະທີ່ກຳລັງແກ້ໄຂບັນຫາຢູ່. ການທູນຂໍການຊ່ວຍເຫລືອຈາກພຣະເຈົ້າແມ່ນສິ່ງສຸດທ້າຍທີ່ພວກເຂົາຈະຊອກຫາ. ພວກເຮົາອາດຈະບໍ່ເຮັດຮູບໂຄຣບທາງດ້ານຮ່າງກາຍຄືກັນກັບພວກຄົນຕ່າງຊາດພວກນັ້ນ, ແຕ່ພວກເຮົາຫາກມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນທີ່ມາຂອງຄວາມສາມາດຂອງຕົນເອງແທນທີ່ພຣະເຈົ້າ.

3. ຮູບໂຄຣບນຳທາງໄປໃສ? ການປະຕິເສດຕົວເອງ! (ເອຊາຢາ 44:9,18-20)

ເອຊາຢາໄດ້ບອກເຕືອນກ່ຽວກັບຄວາມໂຮປໂຍດແລະຄວາມໂງ່ຈ້າຂອງພວກທີ່ສ້າງຮູບໂຄຣບທັງຫລາຍ. ຈະບໍ່ໄດ້ຜົນອັນໃດໃນຮູບໂຄຣບເຫລົ່ານີ້ເລີຍ. ຄຳແປຄຳວ່າ **ບໍ່ມີຫຍັງ** ສາມາດແປໄດ້ອີກວ່າວ່າງເປົ້າຫລີບໍ່ມີປະໂຫຍດກໍໄດ້. ຜູ້ທີ່ສ້າງຮູບໂຄຣບແລະຂາບໄຫວ້ນະມັສການມັນກໍຈະໄດ້ຮັບຄວາມອັບອາຍເຖິງຄວາມໂງ່ຈ້າຂອງຕົນເອງ. ມີຄົນຈຳນວນຫລາຍໄດ້ໃຫ້ຄຳພະຍາຍາມໃນເຮືອງການນະມັສການຮູບໂຄຣບທີ່ບໍ່ມີຄວາມໝາຍຫຍັງໃນຈຳພວກນີ້.

ເອຊາຢາໄດ້ປຽບທຽບຮູບໂຄຣບທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນຕາບອດ. ພວກທີ່ນັບຖືຮູບໂຄຣບກໍກາຍເປັນຄົນມືນເມົາບໍ່ຮູ້ສຶກໃນຄວາມໂງ່ຈ້າໃນການສະແດງອອກມາຂອງຕົນເອງ. ຖ້າພວກເຂົາຫາກພຽງແຕ່ຄິດເຖິງວ່າຮູບໂຄຣບພວກນີ້ສ້າງມາຈາກຫຍັງ, ເຂົາກໍຈະເຫັນຄວາມໂງ່ຈ້າຂອງຕົວເອງ. ເປັນຊັ້ນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ມາຈາກໄມ້ທີ່ເຄີຍໄຊດັງໄຟແລະປັ້ງເຂົ້າຈີ່, ແລະທີ່ເຫລືອກເອົາມາສ້າງຮູບໂຄຣບ ແຕ່ເລີ້ມຕົ້ນພູມເອຊາຢາກໍໄດ້ອະທິບາຍໄປແລ້ວເປັນຮູບພາບຄ້າຍຄືກັນ, ຮວມທັງການອະທິບາຍຕໍ່ຮູບໂຄຣບເພື່ອຄວາມລອດຟັນ (44: 15-17).

ຜູ້ທີ່ນັບຖືຮູບໂຄຣບກໍຍອມຖອມຕົວລົງມອບກາຍຖວາຍຕົວເອງຕໍ່ຮູບໂຄຣບ. ຈົນເປັນເຫດໃຫ້ຕົວເອງໄດ້ອັບອາຍຂາຍໝາ. ພວກເຂົາບໍ່ເຫັນຄວາມສະວ່າງແລະເຫດຜົນຂອງຊີວິດ. ເອຊາຢາໄດ້ອະທິບາຍເຖິງຄວາມໂງ່ຈ້າຂອງພວກນັບຖືຮູບໂຄຣບແມ່ນໄດ້ເຕືອນຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຮູ້ເຖິງບັນຫາທີ່ຄົນເຮົາກຳລັງຕິດຢູ່ ເຊັ່ນຫລົງໄຫລໃນຮູບລາມິກ, ເຫລົ້າ, ຫລືຢາເສບຕິດອື່ນ ໆ. ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາອາດຈະເຂົ້າໃຈແລ້ວວ່າພວກເຂົາກຳລັງມີບັນຫາທີ່ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງ.

ຄຣິສຕຽນມີຄວາມເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າມີແທ້, ແລະພຣະອົງກໍໄດ້ກຳເນີດມາຈາກຍິງພິມຈາຣີຄີພຣະເຢຊູ, ແລະສິ່ງມະຫັສຈັນອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ. ມີບາງຄົນໃນທຸກວັນນີ້ຄິດວ່າພວກເຮົາເປັນຜູ້ນຳເກັ່ງກ້າຫລືເປັນຜູ້ວິເສດ. ແຕ່ກໍຍັງມີຄົນທີ່ຍັງຍອມທີ່ຈະມອບຊີວິດຈິດໃຈໃຫ້ແກ່ຮູບໂຄຣບບາງຢ່າງເຊັ່ນ, ຊັບສິ່ງຂອງຫລືເນື້ອໜັງ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນສິ່ງນຳພາທີ່ແທ້ຈິງໃນຊີວິດຂອງເຂົາ. ການທີ່ມີຄວາມເຊື່ອວ່າມະນຸດຜູ້ໜຶ່ງຫລືຜູ້ວິເສດຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ກາຍມາເປັນຜູ້ທີ່ສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດໄດ້ທຸກຢ່າງແມ່ນການເບິ່ງຂ້າມຄວາມເຊື່ອໄປ.

4. ຜູ້ໃດສາມາດທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນໄດ້? ພຣະເຈົ້າອົງດຽວ! (ເອຊາຢາ 45:20-22)

ເອຊາຢາໄດ້ໃຊ້ຫ້ອງວ່າການຂອງສານອີກໃນການທີ່ຈະກ່າວແຈ້ງຂ່າວຂອງເຝີນ. (ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຊ້ໃຫ້ບອກຂໍ້ຄວາມນີ້ແມ່ນຢູ່ໃນ ອຊຢ 1:2-4). ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ໄປບອກແກ່ຄົນທຸກຊາດໃຫ້ເຂົາໄດ້ມາຍືນຍູ້ຕໍ່ໜ້າພຣະພັກຂອງພຣະອົງ. ພວກເຂົາຄວນຈະຕຽມລາຽງວາເປັນດ້ວຍເຫດຜົນແນວໃດພວກເຂົາຈຶ່ງຮັບໃຊ້ພຣະພວກນັ້ນ. ພຣະ

ເຈົ້າຊົງຮູ້ດີວ່າພຣະຂອງເຂົາບໍ່ສາມາດຊ່ວຍຫຍັງພວກເຂົາໄດ້.

ທ່ານເຄີຍໄດ້ໄປຮ່ວມຊຸມນຸມໃນການກ່າວຄຳປາສັຍແລະຖືກຖຽງກັນໃນເຄື່ອງສາສນາອື່ນຫລືບໍ່? ພຣະເຈົ້າຊົງຕ້ອງການໃຫ້ຄົນຂອງພຣະອົງຕຽມພ້ອມຢູ່ສະເໝີທີ່ຈະປ້ອງກັນຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນໃນພຣະອົງ (1 ປຕ 3:15) ພຣະອົງຊົງຮູ້ວ່າຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະຂອງຄົນຕ່າງຊາດນັ້ນບໍ່ສາມາດທີ່ຈະປ້ອງກັນພຣະຂອງເຂົາເມື່ອມາຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະພັກພຣະອົງຢ່າງແທ້ຈິງ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະກາດຕັ້ງແຕ່ດົນນານແລ້ວວ່າສິ່ງໃດຈະເກີດຂຶ້ນ. ແລະດຽວນີ້ເຫດການເຫລົ່ານັ້ນກໍໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເປີດເຜີຍໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຮູ້ແລ້ວ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງແຕ່ງຕັ້ງໂຊຮັສ, ເຈົ້າຊີວິດຂອງເປີເຊັຽ, ໃນຖານະ "ພຣະອົງໄດ້ຫົດສົງ" (45:1). ຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກຕ່າງຊາດຈະໄດ້ຊະນະພວກພວກບາບິໂລນແລະແນ່ນອນກໍເປັນສັດຕູກັບພວກຢິວດ້ວຍ, ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົາສ້າງສາບ້ານເມືອງທີ່ເກີດຂອງເຂົາ. ພຣະຂອງພວກຄົນຕ່າງຊາດເຄີຍມີຄວາມສຳຄັນ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າອົງທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະສັນຍານັ້ນສຳເລັດບໍ່ຮີບ.

ມີຫລາຍສາສນາໃນສະໄໝປະຖົມໂບຣານແມ່ນເຮັດໃຫ້ມີຄວາມສັບສົນຄືຍອມຮັບເອົາພຣະເຈົ້າຜູ້ຊາຍແລະພຣະເຈົ້າຜູ້ຍິງຫລາຍອົງ. ຄົນຮີບຮູ້ວ່າມີພຣະເຈົ້າພຽງອົງດຽວຄືພຣະອົງຜູ້ຊົງໄດ້ປົດປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ອອກຈາກປະເທດອີຢິບມາແລະເປັນພຣະອົງດຽວເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນອິສະຣະຈາກພວກບາບິໂລນອີກ.

ບາງທີສິ່ງທີ່ໜ້າປະຫລາດໃຈທີ່ສຸດກໍຄືໃນພຣະທັມຂໍ້ນີ້ແມ່ນພຣະເຈົ້າອົງທີ່ໄດ້ສະເໜີໃຫ້ຄວາມລອດຟົ້ນແກ່ພວກນັບຖືຮູບໂຄຣົບ. ຖ້າວ່າພວກເຂົາພຽງແຕ່ຍອມຮັບໜ້າຈາກຮູບໂຄຣົບແລະໜ້າໜ້າໄປຫາພຣະເຈົ້າພວກເຂົາກໍຈະໄດ້ຮັບຄວາມຟົ້ນ. ແທນທີ່ຈະປະກາດການພິພາກສາຕໍ່ຄົນທັງປວງ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານຄວາມລອດຟົ້ນໃຫ້ແລ້ວໂດຍທີ່ພວກຄົນຢິວໄດ້ມີປະສົບການດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາມາແລ້ວ.

ອຸປຸຖຸໂດຍ ລາວຊາວເທີນແບບຕິສະສັນຟັນ www.lsbfi.org (ແປແລະຮຽບຮຽງໂດຍ A.P)

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດ ທີ 26 ພະຈິກ 2006 (11-26-2006)

ມີຊີວິດຢູ່ດຽວນີ້... ແລະຕອດໄປເປັນນິດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: (ເອຊາຢາ 55:1-13)

ພຣະຄຳພີແຫ່ງຄວາມຈິງ: ບໍ່ຄວນມີຜູ້ໃດຈະເສີຍຊ້າໃນການທີ່ຈະຕອບສະໜອງຕໍ່ການຍອມສາລະພາບແລະເຊື່ອ
ຫມັ້ນໃນຊີວິດໃໝ່ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງໃຫ້.

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ບົດຮຽນນີ້ຂຽນຂຶ້ນເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານໄດ້ມີປະສົບການຢ່າງເຕັມປ່ຽນໃນການດຳເນີນ
ຊີວິດທີ່ມີຄວາມສັນພັນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ໂດຍ:

- * ຈະໄດ້ສຳຮວດເບິ່ງເຖິງເຫດຜົນວ່າເປັນຫຍັງຈຶ່ງຕ້ອງຫລີບໄຫວ້ຮັບເອົາຊີວິດຈາກພຣະເຈົ້າ.
- * ຕັດສິນໃຈທີ່ຈະຫັນກັບຄືນໄປຫາພຣະເຈົ້າເພື່ອທີ່ຈະໄດ້ຮັບຊີວິດທີ່ສຳເລັດເຕັມບໍຣິບູນ.

ຄຳຖາມຊີວິດ

ໂຈນແລະໂຮຊາກຳລັງຂັບຮີດເດີນທາງກັບບ້ານຫລັງຈາກງານຄົບຮອບພົບພໍ້ກັນຂອງຄອບຄົວໃນວັນຂອບຄຸນ
ພຣະເຈົ້າ. ໂຮຊາເວົ້າວ່າ " ຂ້ອຍມີຄວາມມ່ວນຊື່ນໃນການທີ່ໄດ້ພົບພວກຫລານໆ ທັງຍິງແລະຊາຍ. ພວກເຮົາຫາໂອ
ກາດທີ່ຈະພົບກັນຍາກຫລາຍນອກຈາກວັນຄົບຮອບພົບພໍ້ກັນຂອງຄອບຄົວໃນແຕ່ລະປີເທົ່ານັ້ນ ". ໂຈນເວົ້າຕື່ມວ່າ
" ຂ້ອຍ ເຫັນດີນຳ, ຂ້ອຍພະຍາຍາມເວົ້ານຳ ອີກ ລູກຜູ້ນ້ອຍ ກ່ຽວກັບແຜນການຫລັງຈາກຮຽນຈົບຫລັກສູດຈາກວິທະ
ຍາລັຍໃນລະດູບານໃໝ່ນີ້. ເບິ່ງຄືວ່າລາວມີການຕຽມແລະເຮັດຕາມແບບແຜນທີ່ໄດ້ວາງໄວ້ເປັນຢ່າງດີ. ເມື່ອຂ້ອຍ
ຖາມລາວກ່ຽວກັບເຮືອງໂບດທີ່ລາວເຄີຍສັງກັດຢູ່, ລາວເປັນຄົນບໍ່ມີຫລັກຫມັ້ນເລີຍ. ລາວເວົ້າວ່າລາວບໍ່ມີເວລາພໍ
ສຳລັບເຮືອງສາສນາໃນເວລານີ້. ຂ້ອຍກໍໄດ້ເວົ້ານຳລາວເຮືອງຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງລາວແລະພຣະເຢຊູ, ແລະ
ລາວກໍມັກປ່ຽນເຮືອງສິນທະນາໄປເຮືອງອື່ນຢູ່ເລື້ອຍໆ . ສົມມຸດວ່າທ່ານຫາກໄດ້ມີໂອກາດເວົ້າກັບລາວອີກ, ທ່ານຈະ
ເວົ້າແນວໃດກ່ຽວກັບເຮືອງການມີຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງລາວກັບພຣະເຢຊູ?

ເມື່ອໃດທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບເອົາພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນພຣະເຈົ້າແລະພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດພົ້ນ? ໃນຂະນະທີ່ທ່ານຮຽນບົດຮຽນ
ໃນອາທິດນີ້ແລ້ວ, ທ່ານຕ້ອງການທີ່ຈະຕັດສິນໃຈເລືອກແລ້ວບໍ່? ທ່ານຈະໄດ້ຮຽນກ່ຽວກັບເຮືອງຊີວິດແລະຄວາມສຳ
ພັນທີ່ພຣະເຈົ້າຈະຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ເຮົາແຕ່ລະຄົນ. ຖ້າຫາກທ່ານຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບພຣະເຢຊູເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດພົ້ນ
ຂອງທ່ານເທື່ອ, ຈົ່ງຮຽນບົດຮຽນນີ້ເພື່ອຈະໄດ້ຊ່ວຍທ່ານລົ້ມຄວາມຊົງຈຳໃນເຫດຜົນແລະການຫມູນໃຈໃຫ້ທ່ານທີ່
ຈະແບ່ງປັນໃນເຮືອງທີ່ທ່ານໄດ້ຕັດສິນໃຈນີ້ກັບຜູ້ອື່ນຕໍ່ໄປ.

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. **ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານ: ໄດ້ຮັບຊີວິດທີ່ເຕັມບໍຣິບູນ** (ເອຊາຢາ 55:1-5)

ເຮົາເຫັນແລ້ວໃນບົດຮຽນອາທິດແລ້ວນີ້, ພຣະທັມເອຊາຢາໄດ້ບອກເຖິງເຮືອງທີ່ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກຂັບໄລ່
ອອກໄປພວກເຂົາຄວນຈະຫັນມາສົນໃຈໃນຊີວິດໃໝ່ທີ່ພຣະເຈົ້າຈະຊົງປະທານໃຫ້. ເອຊາຢາໄດ້ປຽບທຽບປະຊາ
ຊົນຄືໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາຫົວອາຫານແລະນ້ຳທີ່ສຸດ. ຄືພວກເຂົາຢາກຈະກິນອາຫານແລະດື່ມນ້ຳເພື່ອທີ່ຈະໄດ້ມີຊີວິດ
ລອດ. ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາຈະມີເງິນ, ພວກເຂົາກໍບໍ່ສາມາດທີ່ຈະຮ່ວມໂຕະງານລ້ຽງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ຈັດໄວ້.

ກໍເຫມືອນກັນກັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃນສະໄໝນັ້ນ, ກໍຄືຄົນບາງຄົນໃນສະໄໝນີ້ເຫມືອນກັນ, ພວກເຂົາຄິດວ່າສິ່ງ

ທີ່ກ່າວມານີ້ມັນດີເກີນທີ່ຈະເປັນຄວາມຈິງໄດ້. ລູກຄ້າໃນປັດຈຸບັນນີ້ໄດ້ມີການບອກເຕືອນກັນວ່າຖ້າສິ່ງໃດທີ່ຖືກສເນີ
ໃຫ້ມາດິໂພດທີ່ຈະເປັນຄວາມຈິງ, ມັນອາດຈະບໍ່ແມ່ນແທ້ກໍໄດ້. ເມື່ອພຣະເຈົ້າສເນີທີ່ຈະປະທານອາຫານໃຫ້ລ້າ ໆ,
ແລະການທີ່ຈະໃຫ້ນີ້ເປັນຄວາມຈິງແທ້. ໃນສິ່ງຄົນເຮົາປັດຈຸບັນນີ້ແມ່ນຫວັງຈະໄດ້ສິ່ງທີ່ສົມຄວນຈະໄດ້. ມີຫລາຍ
ຄົນມີຄວາມພາກພູມໃຈໃນວຽກງານທີ່ຕົນມີແລະກຳລັງເຮັດຢູ່, ໄດ້ເລື່ອນຊັ້ນ, ແລະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍອື່ນໆ. ພຣະ
ເຈົ້າຈະປະທານຄວາມລອດພື້ນໃຫ້ໂດຍທາງພຣະຄຸນເພື່ອທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈເປັນສິ່ງທີ່ຫອມຫວນ. ອັດສາວິກໂປໂລ
ໃຫ້ຕົວຢ່າງ, ໄດ້ເຕືອນວ່າຄວາມລອດພື້ນນັ້ນກໍຍ້ອນພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າທາງຄວາມເຊື່ອ, ບໍ່ແມ່ນມະນຸດສາມາດ
ເຮັດເອົາເອງໄດ້ (ອຟຊ. 2: 8-9). ຄຳແປຄຳແລກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮູ້ຄຳວ່າ " ພຣະຄຸນ " ແມ່ນ " ພຣະເຈົ້າຊົງພໍພຣະ
ທັຍປະທານໃຫ້. " ຄວາມພື້ນເປັນຂອງພຣະຣາຊທານຈາກພຣະເຈົ້າ; ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດທີ່ຈະເຮັດເອົາເອງໄດ້!

ມີບາງຄົນໄດ້ເສັຽເວລາກຳລັງເທື່ອແຮງໃນການເຮັດຫລາຍຢ່າງທີ່ບໍ່ໄດ້ນຳມາໃຫ້ຕົນເອງພໍໃຈ. ເຮົາທັງຫລາຍກໍ
ຮູ້ແລ້ວວ່າຄົນເຮົາໄດ້ສູນໃຊ້ຄວາມສາມາດແລະໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະພົບກັບຄວາມພໍໃຈໃນທິດທາງອື່ນ. ພຣະເຈົ້າໄດ້
ສເນີທີ່ຈະໃຫ້ການລ້ຽງເບິ່ງແຍງທາງດ້ານຈິດວິນຍານ ທີ່ຈະມີພຽງພໍດີກັບຄວາມຕ້ອງການຈາກສ່ວນເລິກໃນຈິດໃຈ
ຂອງພວກເຮົາ (ຢຣ. 6:35). ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາເຕີບໃຫຍ່ເຕັມສົມບູນແລ້ວ, ພວກເຮົາກໍໄດ້ຮຽນຮູ້ຄວາມຕ້ອງການ
ຈາກສິ່ງທີ່ຈຳເປັນແທ້. ຄວາມລອດພື້ນທີ່ພຣະເຈົ້າສເນີໃຫ້ນັ້ນແມ່ນຈະເຫມາະສົມກັບຄວາມຕ້ອງການສ່ວນເລິກ
ຂອງພວກເຮົາພໍດີ.

ເພື່ອທີ່ຈະມີສ່ວນໃນງານລ້ຽງຂອງພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາສົມຄວນຈະເຊື່ອຝັງພຣະເຈົ້າຢ່າງລະມັດລະວັງ. ໃນທຸກ
ວັນນີ້, ພວກເຮົາຖືກຄຸກຄາມຈາກການຕລາດທີ່ນຳພາໃຫ້ການດຳລົງຊີວິດຕ້ອງມີການປ່ຽນແປງໄປຕາມການຜິດ
ສິນຄ້າແລະການບໍ່ຮູ້ການ, ອີກບາງຢ່າງຂອງການໂຄສະນາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບາງທີກໍມີການຕື່ມລາງວັນໃຫ້ອີກ, ມີພາກ
ສ່ວນທີ່ສາມາດທີ່ຈະໃຫ້ຄວາມພໍດີກັບການດຳລົງຊີວິດກໍຄືໂດຍຜ່ານທາງຄວາມສຳພັນກັບພຣະເຢຊູ. ພຣະບຸດຂອງ
ພຣະເຈົ້າ. ໂດຍຜ່ານທາງຄວາມຕາຍແລະການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ພຣະເຢຊູຈະຊົງປະທານຊີວິດທີ່ເຕັມບໍລິບູນ (ຢຣ.
10:10) - ຫລືຊີວິດທີ່ສຳເຣັດເຕັມບໍລິບູນ.

ເມື່ອພວກເຮົາຮັບເອົາຄວາມລອດພື້ນທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ແລ້ວ. ພວກເຮົາກໍຈະມີປະສົບການກັບພັນທະສັນຍາ
ອັນຕລອດໄປເປັນນິດກັບພຣະເຈົ້າ. ຄຳວ່າ ພັນທະສັນຍາ ແມ່ນຊື່ບອກໄປເຖິງຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງຄົນສອງກຸ່ມ.
ພຣະພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ພັນທະສັນຍາກັບອັບຣາຮາມ, ໂມເຊ, ແລະເດວິດ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ແບ່ງປັນໃຫ້ແກ່ໄຟຟ້ນຂອງພຣະ
ອົງຄືຄຳສັນຍາຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ເດວິດ. ອັດສາວິກໂປໂລໄດ້ວົງເລັບໃນຄຳເຫລົ່ານີ້, ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຄຣິສຕຽນຈະຕ້ອງ
ໄດ້ແບ່ງປັນໃນຄວາມສຳພັນກັບພຣະເຈົ້າອີກ (ກກກ. 13:34).

ເມື່ອຊີວິດຂອງພວກເຮົາໄດ້ມີການປ່ຽນແປງໂດຍທີ່ເຮົາມີຄວາມສຳພັນກັບພຣະເຢຊູແລ້ວ, ກໍຈະເປັນການດຶງດູດ
ຄົນອື່ນໃຫ້ມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ພວກເຮົາຮັບໃຊ້ຢູ່. ພວກເຮົາຈະສາມາດເປັນພະຍານເພື່ອພຣະຄຣິດໃນຫລາຍໆ
ທາງ. ຄຳພະຍານກໍເປັນສິ່ງສຳຄັນ; ພວກເຮົາຄວນຈະເວົ້າເຖິງຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູໃນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະ
ທານໂອກາດໃຫ້ໃນທຸກເວລາ. ພວກເຮົາຄວນຈະອະທິບາຍເຖິງຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນໂດຍຜ່ານທາງການສະ
ແດງອອກໃນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ, ທີ່ບ້ານ, ແລະໃນການເຮັດທຸກຢ່າງທີ່ເຮົາເຮັດ. ໃນບາງຄັ້ງ, ອາດຈະມີບາງຄົນ
ຖາມທ່ານວ່າເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຫລັກໃນລາຍງານການໃຊ້ຈ່າຍທີ່ທຳງານຂອງທ່ານ, ທ່ານກໍຈະສາມາດອະທິບາຍ
ເຖິງການກະທຳໃນຣະບົບທີ່ມີຄຸນຄ່າຂອງທ່ານເພື່ອຖວາຍພຣະກຽດແດ່ພຣະເຢຊູ.

2. ພຣະເຈົ້າຊົງເຊີນ: ໃຫ້ຫັນກັບມາດຽວນີ້ ແລະຈະຊົງອະພິຍໃຫ້ (ເອຊາຢາ 55:6-7)

ພຣະເຈົ້າສິ່ງຄຳເຕືອນຢູ່ຫລາຍຄັ້ງໂດຍຜ່ານທາງຜູ້ປະກາດພຣະທັມ, ທາງອານາຈັກທາງພາກໃຕ້, ໃນການ
ທີ່ຈະຖືກໂລ່ອອກໄປຂອງພວກບາບີໂລນນັ້ນແມ່ນເປັນການລົງໂທດໃນຄວາມຜິດບາບຂອງພວກເຂົາ. ແລະດຽວ
ນີ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບອກພວກທີ່ຖືກຂັບໂລ່ໃຫ້ອອກໄປແລ້ວນັ້ນວ່າພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ອະພິຍພວກເຂົາ. ການໃຫ້ອະພິຍ
ຂອງພຣະເຈົ້າຈະເປັນຈຸດຫມາຍແລະເປັນຜົນຖານສຳຄັນເບື້ອງຫລັງທີ່ສຳຄັນໃນການຮຽນບົດຮຽນ. ໃນ ເອຊາຢາ

52:13-53:12, ຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ອະທິບາຍວ່າເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ, ຄືຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມທົນທຸກແລະຕາຍ ເພື່ອເຖົ້າໂທດຄວາມຜິດບາບຂອງພວກເຮົາ (ອຊຸຢ. 53:5-6). ຄຣິສຕຽນມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢູ່ແລ້ວເຖິງເລື່ອງຜູ້ປະກາດ ພຣະທັມຄືຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມທົນທຸກທໍລະນານແລະໄດ້ເກີດຜົນສໍາເລັດແລ້ວໃນພຣະເຢຊູ (ກາກ. 8:30-35). ໃນເອຊາຢາ 54, ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ນີ້ໄດ້ເຕືອນຄວາມຈໍາຂອງມະນຸດວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ອະພິຍ ຊຶ່ງແມ່ນຂອງປະ ທານທີ່ພຣະອົງຊົງມີຄວາມຫວັງໃຍແລະຮັກປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ (ຂໍ້ 8,10). ເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອເຊີນປະຊາຊົນ ຂອງພຣະອົງໃຫ້ມາຮ່ວມງານລ້ຽງ, ມັນແມ່ນເວລາແລ້ວທີ່ຈະມີການຍອມຮັບໃຈ. ໃນເອຊາຢາ 55, ເອຊາຢາໄດ້ແຈ້ງ ການເຊື່ອເຊີນໃຫ້ຮູ້ໃນເລື່ອງມີປະສິບການກັບການອະພິຍ.

ທຸກສິ່ງມີກຳນົດເວລາ. ຂ້າພະເຈົ້າເຕີບໂຕມາກັບການໄດ້ຍິນເພງຕ່າງໆ ຂອງຂ່າວປະເສີດໃນລະຫວ່າງການຟື້ນ ຟູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະຕັດສິນໃຈຢ່າງຖືກຕ້ອງແລະຮັບເອົາພຣະເຢຊູ. ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຮັກ, ແຕ່ ພວກເຮົາກໍຄວນຈະຕອບສນອງຕໍ່ພຣະອົງໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາອາດຈະພົບກັບພຣະອົງ. ພຣະເຢຊູໝູນໃຈໃຫ້ຫລາຍ ຄົນສົນໃຈໃນລະຍະເລີ່ມຕົ້ນຊີວິດໃນພຣະອົງ. ບາງຄົນກໍຍອມຮັບ, ແລະບາງຄົນກໍພາດໂອກາດ ເຊັ່ນຜູ້ປົກຄອງຮັ່ງ ມີຜູ້ນັ້ນໃນ ມທ. 19:22 . ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຄິດສລຸບເອົາເອງວ່າ ພວກເຮົາຈະມີໂອກາດອີກທີ່ຈະພົບພໍ້ກັບຂ່າວປະເສີດ ທີ່ມີຄວາມໝາຍ. ຕົວຢ່າງ, ຄົນໜຸ່ມທີ່ແກ້ຕົວຢ່າງຈິງຈັງວ່າ ເອົາໄວ້ໂອກາດໜ້າຈຶ່ງຈະໃຫ້ມີຄວາມສໍາພັນກັບພຣະ ເຈົ້າ ຊຶ່ງບາງທີລາວອາດຈະໜ້າຢູ່ກັບອາຊີບການງານແລະມີຄອບຄົວແລ້ວເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ມີໂອກາດຮັບເອົາພຣະເຢຊູ ເປັນພຣະເຈົ້າແລະເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຝົນ.

ການສ້າງຄວາມສໍາພັນທີ່ມີຄວາມໝາຍກັບພຣະເຈົ້າ ແມ່ນການຫັນປ່ຽນຈາກການເຮັດຜິດເຮັດບາບ ແລ້ວຫັນ ກັບມາຫາພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າຈະຊົງປະທານອະພິຍບາບໃຫ້ລ້າ ໆແກ່ຜູ້ທີ່ຍອມຖວາຍຕົວໃຫ້ກັບພຣະອົງ. ບາງຄົນບໍ່ ຍອມຖວາຍຕົວແກ່ພຣະເຈົ້າເພາະວ່າພວກເຂົາຕ້ອງການທີ່ຈະຍັງຕິດໜ້ອຍກັບຄວາມບາບບາງຢ່າງ ຫລືຕ້ອງການມີ ອິສລະພາບຂອງເຂົາເອງ. ຄຣິສຕຽນຮູ້ວ່າຄວາມສົມບູນທັງໝົດ, ຊີວິດທີ່ມີອິສະຣະພາບແມ່ນມາຈາກການຕິດຕາມ ພຣະເຢຊູ (ຢຣ. 8:31-36). ພຣະເຈົ້າພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະໃຫ້ອະພິຍແກ່ທຸກຄົນທີ່ຍອມຮັບໃຈຫັນໜີຈາກຄວາມບາບທັງ ຫລາຍແລະມາຫາພຣະອົງ. ທຸກ ໆຄົນສາມາດມາຫາພຣະອົງໄດ້, ບໍ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະມີຄວາມບາບໃດໆ ໃນອະ ດີດ.

3. ພຣະເຈົ້າຊົງຮັບປະກັນ: ຄໍາສັນຍາຂອງພຣະອົງບໍ່ລົ້ມເຫລວ (ເອຊາຢາ 55:8-13)

ການສອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຖານະເປັນອາຈານສອນວິທະຍາລັຍຄິວິຊາສາສນາສາດ. ຫລາຍກວ່າສາມສິບປີທີ່ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສອນນັກສຶກສາຜູ້ປະກາດນັ້ນຄືຄວາມເຊື່ອຂອງເຮົາເປັນສິ່ງສໍາຄັນ. ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ອາດທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ ພຣະເຈົ້າໄດ້ໝົດທຸກຢ່າງ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສະແດງພຣະອົງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນໃນຫລາຍໆ ທາງ, ແລະຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ ຂອງພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ຊົງສໍາແດງຜ່ານພຣະເຢຊູ, ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ. ເຖິງປານນັ້ນ, ໃນຂໍ້ 8 ແລະ 9 ໄດ້ເຕືອນພວກ ເຮົາໃຫ້ຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນພຣະເຈົ້າ; ພຣະອົງຊົງເປັນນິ່ງທີ່ພິເສດ. ພວກເຮົາຖືກຊົງສ້າງຂຶ້ນມາໃຫ້ມີຮູບຮ່າງລັກສະນະ ຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງຊົງຖ່າຍທອດມາໃຫ້ມະນຸດຄືທາງພາສາແລະທາງຄວາມນິກຄິດ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເຊີນຊວນ ພວກເຮົາໃຫ້ໄປໃນງານລ້ຽງ, ຊຶ່ງເປັນຮູບພາບສະແດງເຖິງການໃຫ້ອະພິຍແລະຄວາມຮັກ, ແຕ່ພວກເຮົາຈະຄິດກວມ ລວມເອົາເອງວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດຈັບເອົາພຣະອົງເຂົ້າມາໃສ່ໄວ້ໃນກ່ອງແຫ້ງຄວາມນິກຄິດຂອງພວກເຮົາ. ເຖິງ ແມ່ນວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈທຸກສິ່ງຢ່າງເລື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາສາມາດທີ່ຈະເຊື່ອໝັ້ນວາງໃຈ ມອບຊີວິດແລະອະນາຄົດໄວ້ກັບພຣະອົງ. ນັກສຶກສາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສອນຫ້ອງວິຊາສາສນາສາດແມ່ນບໍ່ໄດ້ມີການບັງ ຄັບຫວັງໝົດ, ແຕ່ ພວກເຂົາກໍຮູ້ເອງວ່າພຣະເຈົ້າຮັກພວກເຂົາ, ໃນຂະນະທີ່ເຂົາຍັງເປັນຄົນບາບຢູ່, ແລະພວກເຂົາກໍສົມ ຄວນທີ່ຈະຕິດຕາມພຣະເຢຊູ.

ອີກຢ່າງພຣະເຈົ້າໄດ້ຄໍາປະກັນໃນພຣະຄໍາທີ່ມີຮີດທານຸພາບອັນສູງສຸດຂອງພຣະອົງແລະໄດ້ຊົງສໍາແດງໃຫ້ເຫັນ ແລ້ວ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ຕົວຢ່າງຈາກທັມຊາດຂອງໂລກໃນການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຈິດວິນເກີດໝາກຜົນ. ນ້ຳຝົນແລະທີມະ ເປັນສາເຫດເຮັດໃຫ້ໂລກຜລິດອາຫານກ່ອນທີ່ມັນຈະກັບຄືນໄປສູ່ທ້ອງຟ້າຄືນ. ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ກັບຄືນໄປ

ຫາພຣະອົງຈົນກວ່າທຸກສິ່ງຢ່າງຈະສຳເລັດຜົນຢ່າງບໍ່ຮີບຮາກຕາມຈຸດປະສົງຂອງພຣະອົງກ່ອນ. ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ
ຮວມທັງຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງໂດຍຜ່ານຜູ້ປະກາດພຣະທັມເອຊາຢາແລະຄຣິສຕຽນສມັຍເລີ້ມແຮກ. ພວກເຂົາໄດ້ຮວບ
ຮວມເອົາພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍບັນທຶກຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄົມຟີ. ຂໍພຣະທັມໄດ້ເຕືອນພວກເຮົາເຖິງເລື່ອງອື່ນອາ
ນາດຂອງພຣະເຈົ້າ (ຮບ. 4: 12-13).

ມີຫລາຍຄົນໃນໝູ່ພວກເຮົາໄດ້ພົບກັບບັນຫາຫຍຸ້ງຍາກຈິດໃຈຈາກຜົດຜົນບາງຢ່າງ. ແມ້ແຕ່ສິນຄ້າທີ່ໄດ້ມີການ
ຂຽນໃບຮັບປະກັນຄຸນນະພາບແລ້ວ, ບໍ່ຮູ້ສຶກທີ່ຜິດສິນຄ້ານັ້ນບໍ່ໄດ້ຫນຸນຫລັງໃນເລື່ອງການຄ້າປະກັນນີ້ກໍມີ. ພຣະ
ເຈົ້າໄດ້ຄ້າປະກັນກ່ຽວກັບອິດອຳນາດແລະຄວາມເຊື່ອຫມັ້ນທີ່ມີຄຸນຄ່າໃນພຣະຄຳຂອງພຣະອົງເປັນສິ່ງທີ່ອ້າງອີງຢ່າງ
ເຕັມບໍ່ຮີບຮາກຢູ່ແລ້ວ. ພຣະອົງໄດ້ຊົງສັນຍາທີ່ຈະອະພິຍໄຫ້ພວກເຮົາພຽງແຕ່ພວກເຮົາຍອມສາລະພາບຄວາມບາບທັງ
ຫລາຍແລະຍອມມອບຖວາຍຊີວິດຕໍ່ພຣະອົງ. ພຣະເຈົ້າຮັກສາຄຳສັນຍາຂອງພຣະອົງແລະບໍ່ເຄີຍຫລົງລົມຈັກເທື່ອ.

ຫລັງຈາກທີ່ເຮົາຮັບເອົາຄວາມລອດຟ້ືນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ແລ້ວ, ພວກເຮົາກໍຈະມີແຕ່ຄວາມຊົມຊື່ນຍິນ
ດີແບບໃຫມ່, ມີຄວາມສຸກໃນຊີວິດ. ຄຣິສຕຽນຍັງຈະມີບັນຫາບາງຢ່າງໃນການດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນໂລກນີ້, ແຕ່ພວກເຮົາ
ຈະໄດ້ຮັບການຊົງສະຖິດຢູ່ນຳໂດຍທາງພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດ. ພວກເຮົາຈະພົບກັບສັນຕິສຸກຖານກາງຄວາມສົນລະວິນ
ຫວັ່ນວາຍ. ພວກເຮົາຈະມີປະສົບການກັບຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຕື່ນເຕັ້ນດີໃຈແລະຄວາມຢ້ານກົວທາງ
ດ້ານຮ່າງກາຍ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ພາບພົດບາງຢ່າງທີ່ມີພະລັງເພື່ອໃຫ້ເຮົາເຫັນເຖິງຊີວິດໃຫມ່ອັນເຕັມບໍ່ຮີບຮາກທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບ. ພູເຂົາກໍ
ຈະຮ້ອງເພີງ, ແລະຕົ້ນໄມ້ກໍຈະຕົບມື! ແລະສຽງສະຫ້ອນຈາກສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຜີຍລະມິດສ້າງ. ນັ້ນຄືຄວາມສຸກທີ່ເຮົາ
ຈະໄດ້ຮັບໃນຖານະທີ່ເປັນຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນພຣະທັມຕອນນີ້ໄດ້ເຕືອນຂ້າພະເຈົ້າເຖິງເລື່ອງຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຢຊູຄື
ຄວາມສຸກໃນສວັນກໍຄືຄົນບາບທັງຫລາຍໄດ້ຫັນກັບຄືນຫາພຣະເຈົ້າ (ລກ 15:7, 10). ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ສັ່ງເກດວ່າ
ຕົ້ນໄມ້ແລະພູມຫຍ້າຈະມີການປ່ຽນແປງໃຫມ່. ຕົ້ນໄມ້ທີ່ປາກົດດຽວນີ້ຈະມີຄວາມຍິນດີຕ້ອນຮັບຫລາຍກວ່າແຕ່ກ່ອນ
ທີ່ພວກເຮົາມີຢູ່ນັ້ນ. ການໃຫ້ອະພິຍແລະຄວາມລອດຟ້ືນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ໄຟຟົນຂອງພຣະອົງແມ່ນຈະຍິນຍົງຄົງ
ຢູ່ຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ. ການປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງເຮົາກໍຈະມີການຫນຸນໃຈທີ່ຈະເປັນພະຍານເຖິງເລື່ອງພຣະຄຸນແລະອິດ
ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄົນອື່ນອາດຈະເຫັນສິ່ງປ່ຽນແປງເຫລົ່ານີ້ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດເຮົາແລະດົງດູດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້
ມາເຖິງພຣະເຈົ້າເຊັ່ນດຽວກັນ.

ບົດຮຽນຊີວິດ

ພຣະເຈົ້າຊົງເຊີນພວກເຮົາໄປງານລ້ຽງຂອງພຣະອົງເພື່ອພວກເຮົາຈະເພິ່ງພໍໃຈໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການ
ແຕ່ວ່າພວກເຮົາຕ້ອງຮັບຄຳເຊີນຂອງພຣະອົງ. ຖ້າເຮົາຫາກຮັບຄຳເຊີນຂອງພຣະອົງ ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບ
ການໃຫ້ອະພິຍຈາກພຣະອົງ ແລະມີຄວາມສັນພັນກັບພຣະອົງຍິ່ງຂຶ້ນຜ່ານທາງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງຄືອົງ
ພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຊີວິດຂອງເຮົາທີ່ໄດ້ຮັບການປ່ຽນແປງໃຫມ່ແລ້ວຈະນຳຄົນທັງຫລາຍມາຫາພຣະເຈົ້າ.
ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຢູ່ເໝືອຄວາມນິກົດຂອງພວກເຮົາທີ່ຄິດເລື່ອງພຣະອົງ. ພວກເຮົາຈະຮູ້ອີກວ່າ
ຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສຳເລັດສະເລີຍ.

ທ່ານຈະຕອບຄຳເຊີນຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ສິ່ງທີ່ຈຳເປັນທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂອງທ່ານ?
ແມ່ນຫຍັງຄືຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງທ່ານ ທີ່ຈະເວົ້າເລື່ອງຄວາມສັນພັນຂອງທ່ານກັບພຣະເຈົ້າໃຫ້ຄົນທັງ
ຫລາຍທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບທ່ານຟັງ?